
DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

13.grāmata

Virsoņu Ceļš

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2021. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Saturs

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.....	2
2.nodaļa: Kalpošana.	22
3.nodaļa: Vispārības Labumam.	39
4.nodaļa: Lūgšana.....	49
5.nodaļa: Psihiskā enerģija.	80

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

1.

Domā vienkāršāk, ej pa tuvāko ceļu, bet dodies augšup ar ticību Labā gariem, un tie nekļūdisies. Nāku jums palīgā, vai tiešām esat akli. Mīli tīro spēka apziņu un ar šo uzvarēsi.

2.

Upuris vajadzīgs – upura degšana līdzīga ozonam. Pat mežonīgie sadedzina upuri, rupji izprotot darbības simbolu.

3.

Uz Mūsu svariem gara tiekšanās smagāka [svarīgāka] par visu. Dzīves veiksmē nostiprinās tikai ar varoņdarba lūgšanas elektrisko spēku. Gara mācība rada miesas bruņas. Jaušot pasaules zibeņus, lieciet grāmatai jaunu pamatu ziemas darbam. Mācu gudri saprast nākošo. Maniem ļaudīm -sekos veiksmē. Varat gudri pieņemt Manus vērstu stabus.

4.

Pasaukšu Savā mājoklī, ko Redzēšu tuvojamies. Šķēps, kas stāv dīkā, pilda garu sāpēm.

5.

Pietiek runāt par naidniekiem, kad varoņdarbs var lielu gaismu aizdegt. Vientulība nonesīs vēsti labāk par pūļa pļāpību.

6.

Jāuzkrāj drosme, jāiet kā lauvām – tā aug varoņdarbs. Nenožēlojot bijušo, jābūt gataviem pacelt vairogu jebkurā laikā.

7.

Norādu visiem – būt drosmīgiem, pat balodis lai par lauvu top. Jūsu drosme ne Mums vajadzīga, bet jums pašiem. Ar smaidu apturiet svētnīcas postīšanu. Lidojumu varat veikt tikai ar drosmi. Viss piepildīsies savā laikā. Atcerieties, ka jāatkārto: drosme un pacietība. Lai paraugās akmens slīpēšanas darbā, cik stingri un uzmanīgi darbojas strādnieka roka un tas viss tikai par dienas maksu – nesalīdzināmi vērtīgāks ir Radītāja darbs.

8.

Patiesi Kristus sacīja: “Jūs nezināt ne to dienu, ne stundu.” Viņš darīja zināmu otru formulu, sacīdams: “Kāpēc Tu mani esi atstājis Valdoni?” ņemot vērā gara zināšanas, - jo pēdējā momentā mēs grimstam it kā bezgaisa telpā – tā tas mēdz būt pirms zemes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

apļa nobeigšanas, lai tūdaļ pat uzliesmotu visās uzkrājumu ugunīs. Pagātnes apziņas uzturēšanas dēļ rodas lēciens pār bezdibeni.

9.

Redzam lemto notikumu izvirzīšanos un klusu figūru parādīšanos, kuras, iet it kā ārpus dzīves, kaut gan Mēs vērtējam viņas pēc varoņdarba. Bet viņu dzīve norit starp tādu kā aiziešanu no dzīves un varoņdarbu, kas iedzirkstas kā dzirkstele tumsā.

Sekojošie un agrākie notikumi norit pilnīgi nemanot. Tronim, klostera cellei vai kurpnieka kaktiem te nav nekādas nozīmes. Šī pēdējā ceļa pavadoņa ir agrāk uzkrātā aura. Protams, viņa aug un it kā pārklāj ārkārtīgu jūtīgumu, bet tās īpašības vairs nemainās un jau bērnības pirmajos gados var atšķirt šos savādos bērnus, kuri nesa savu gara izpausmes pasauli. Ļoti reti, gandrīz nekad viņi neaprobežojas ar vienu specialitāti. Te raksturīgs ir tieši specialitātes trūkums, rokas it kā izstieptas pēc kausa. Pārskatot viņu agrākās dzīves, varam redzēt gan reliģijas, valstu vadītāju, zinātnes, mākslas un mehānikas pārstāvjus, kas gaida un ir sataisījušies ceļam, būdami gatavi ik stundu, bez nožēlas aizceļot. Pareiza matērijas skaistuma novērtēšanas kombinācija līdz ar gatavību nodziļināties gara sasniegumos liek it kā nogatavoties varoņdarbam. Dzīves kņada nevaldzina un, protams, rodas apziņa, ka tālāk tā turpināties vairs nevar. Varoņdarbs mēdz būt vai nu samērā īslaicīgs vai momentāns. Nepieciešamība izdarīt noteiktu darbību atnesta līdz jau no senlaikiem, un – cik tas vienkārši – dzīves solis tiek sperts. Tāpat pats grūtākais ir ietvert sevī sajūsmu par matēriju un gara parādības. Un cik daudzus skaistus meklējumus ir aizturējušas žēlas pēc matērijas vai garīgā norobežošanās! Dažreiz gara radniecība ar matēriju viegli iedomājama, tad cēlonis meklējams agrākajās izcilās dzīvēs. Visizsmalcinātākais vientuļnieks, kas nolād pasaules skaistumu, aizver Vārtus savā priekšā. Tāpat arī zinātnieks izlaizdams no prāta Pirmavotu, laupa sev lidojuma iespēju uz iekarojamo valsti. Bērni sapratīs šo vienkāršo noteikumu, bet pieaugušie to noraida kā muļķību. Tikai pa īpašiem satiksmes ceļiem varoņdarba vilcienā ir iespējams virzīties uz priekšu. Un gaidīt to, ko gars jau atzinis un pazīst saskaņā ar laiku, ir tik mocoši, it kā laiks būtu apstājies un kāds ugunsgrēks būtu iznīcinājis sakrātās bagātības.

10.

Jums jau dota mācība par upuri. Upuris ir vara. Vara ir iespējamība. Tāpat: katrs upuris ir pirmām kārtām iespējamība. Laiks atņemt liekulību, it kā upuris būtu zaudējums. Nevis pieņemam zaudējumus, bet gan Piešķiram iespējamības. Paskatīsimies, kādas iespējamības rodas no tā saucamajiem upuriem. Kur gan ir tāds patiens upuris, kas varētu padarīt nabagāku? Mūsu Glabātuvē liels krājums upuru un katrs ir devis labumu viņa nesējam. Mums nemaz nevajadzētu runāt par upurēšanu, jo upuris ir pats ienesīgākais pasākums. Sīktirgotāji mēdz paraudāt par zaudējumiem un izlikties par pieviltiem. Bet īsts dzīves amatu pratējs katru zaudējumu ieskata par sava pasākuma garantiju. Jūs zaudējat nevis ziedodami, bet gan laupīdami. Kristus ieteica izdalīt garīgās bagātības. Bet tā kā atslēgas no tām ir tik tālu, tad ļaudis iztulkoja šo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

padomu kā salaupītās naudas izdalīšanu. Vispirms salaupīt, bet pēc tam ar asarām acīs atdot un jūsmot par savu labsirdību. It kā, runādams par izdalīšanu, Skolotājs būtu domājis par krēsliem un veciem kažokiem. Skolotājs norādīja uz nesveramām bagātībām. Vienīgi garīga atdošana spēj sakustināt svaru kausu. Pārbaudīsim virkni darbinieku – vai kāds nav kaut ko zaudējis? Nē, visi ir pavairojuši. Vai tā nav pavairošana tikt par Jaunās valsts valdnieku? Ir tik bagāta šī valsts, ka nenodarot tai sevišķu ļaunumu varam sadauzīt daļu trauku. Tiešām, rokas attīstās pozitīvā virzienā un var pārskatīt pateicības grāmatu. Ieteicu dzīves amatu pratējiem rūpēties, lai katram postenim būtu vietnieks. Lielajos pasākumos uzņēmums balstās uz pašu darbu, nevis uz personu. Un kas var apgalvot, ka viņš atdevis. Mēs atšķirsim Mūsu tirdzniecības grāmatas un Pierādīsim, cik katrs saņēmis, un tādēļ nemaz nav tik viegli upurēt, ja upuris ir iespējamība; bet iespējamība ir ieguvums, bet ieguvums ir saprātīga sadarbība, bet sadarbība ir Alatīra akmens, kas vai nu uzcelš no miroņiem, vai arī sadedzinās. Bet pašreizējā spēj atvērt izpratnes Vārtus un novecojošais nevajadzīgu lietu ziedojums šūposies uz viena zara ar patmīlību.

11.

Par plāna neapstrīdamību un rosmi. Šie noteikumi sevišķi grūti savienojami, lai gan robeža starp tiem tiek skaidri apzīmēta ar saules apziņas stara izpratni. Lai plānu realizētu dzīvē, ik stundu jābūt gatavam kustībai. Cik reižu Mēs, dodoties uz Ēģipti, esam atvadījušies Mongolijā. Cik reižu, atraduši rokrakstu, esam to ieslēguši atpakaļ. Cik reižu, iesākuši celt sienas, Mēs tās esam pārvērtuši drupās. Cik reižu, pagriezuši zirgu mājup. Mēs esam raidījuši to nakts tumsā, jo, pārnakšņojot mājās, Mēs kaitētu plāna neapstrīdamībai. Šķietama nepastāvība nav nekas vairāk kā dzīves vibrācija. Ceļi uz neapstrīdamības Posmiem elpo un bango līdzīgi viļņiem. Apstiprinot plānu, mūsu būtne ir jau gatava īsākam ceļam. Tikko apgērbuši eiropiešu apģērbu, Mēs esam gatavi uzmeklēt mongoļu kaftanu. Tikko noteikuši dzīves vietu, Mēs esam gatavi aizbraukt. Tāds kustīgums var rasties vienīgi no plāna neapstrīdamības apziņas. Ne mūžīgais ceļinieks, bet traucošais vēstnesis ir Mūsu ceļš. Plāna neapstrīdamība apgaismo spēku rašanās apziņu. Pāri visiem gaisā pakārtiem tiltiem pāriesim, jo plāna gaisma būs skaidra. Vajag tā saprast plāna neapstrīdamību, lai nekas to neaptumšotu. Tāds plāns ir neapstrīdams, kas derīgs visiem. Neredzam kam nebūtu derīgs Pasaules plāns, un tamdēļ iesim modri pat tumsā. Ja Skolotājs teiks: “skrien pāri straumei” – tas nozīmē – pamats ir saskatīts, tikai atrod ar kāju akmeni. Viens sāks celt tiltu, otrs algos peldētāju, trešais apsēdīsies nogaidot ūdens krišanos, bet atradīsies tāds, kas novērsīs gara pavedienu un pa to pāries bez ķermeņu smaguma, jo Uzņemšu uz Sevis viņa smagumu. Tā zem viena jumta mājā neapstrīdamība un rosme, - divas varoņdarba māsas. Skaista tiekšanās noved pie Augstākās Gaismas.

12.

Apņēmības smaids – labākais pavadonis. Vajag atzīt mērķi un iekļauties Skolotāja plānā. Katra iekārošana ir kaitīga, bet tiekšanās uz varoņdarbu vajadzīga. Vēlēšanās nav varoņdarbs. Varoņdarbs ir nepieciešamības apzināšanās. Vēlmes var augt; no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

vēlmēm var atteikties vai to pārgrozīt. Straume traucas nevis atkarībā no vēlēšanās, bet atkarībā neizbēgamas nepieciešamības. Gars zina, kur ir vēlēšanās pamudinājumi un kur – nepieciešamības klints. Redzu, kā plūst patiesības straume, nekas nevar aizsprostot tās ceļu. – Cik bieži ticībā izrunāts Valdoņu Vārds palīdz radīt palīdzības tiltu. Mēs redzam ne tikai visu skaisto vien. Strādājot pie cilvēces bieži jāmazgā rokas. Un kad jums mēdz būt smagi, neattieciniet to uz sevi, bet atcerieties par pasaules ietekmes viļņiem. Tikai ar pilnīgas nepieciešamības apziņu pārpeldēsiet. Lūk, tumšo darba paraugs: - vispirms iesēt neticību, tad pārpludināt ar vēlmēm un pārspīlēt tās līdz noziegumam, un tā ievākt divkāršu ražu. Padomājiet, kā izteikties cilvēcei saprotamāk. Pie Mums bez svētās valodas ir vēl klusēšanas valoda. Atteikšanās un noliegšanas nožēlu valoda plēš goda tērpa malas.

13.

Spīdekļi ļauj paātrināt cilvēces attīstības ceļu. Tagad vēl par Pasaules Māti – Māte ir skaistums; - miers, pašuzpurēšanās; tieši ar šiem diviem pamatiem atveras vārti. Tilts starp planētām, rasu aplū saīsinājums atrodas šajos divos pamatos.

Kāpēc iet pakāpenības ceļu, ja viens apskaidrojums pacels pāri robežām. Tas, kura ceļš ved uz tālo pasauli, parasti pēc aiziešanas no zemes sastop vēstnesi. Šim vēstnesim atbrīvotais saka, vai viņš izvēlas jauno ceļu, vai arī atkal no jauna palīdzēs zemei. Protams, daudzi izvēlas jauno ceļu, bet ir arī tādi, kas izšķiras par ceļu šeit. Patiesi, labāk nogaidīt augu valsti un apiet kukaiņus. Var apiet pat veselu planētu.

14.

Patlaban smagajās Marsa tuvošanās dienās, kad pagātnes zemākās strāvas nedod miera, Mēs domājam tikai par nākotni.

Nebijušas planētu novirzīšanās palīdz apziņas atmodai. Izplatījums top blīvāks un Marsa staru pārpludinās Pasaules Mātes Gaisma.

15.

Draugi! Četrus akmeņus lieciet savas darbības pamatos. Pirmais – cieņa pret Hierarhiju. Otrs – Vienotības apziņa. Trešais – Samērības apziņa. Ceturtais – kanona – “ar Dievu tavu kungu”, pielietošana. Pirmā nostiprināšanai pieaiciniet visu savu mīlestību. Atcerieties savas bērnības labākos smaidus, visgaišākos saules starus un pirmo putna dziesmu aiz loga. – Otram – bruņojieties dienas ieročiem, sameklējiet savas darbības bruņas un atsvoidziniet uztveri ar skaidra ūdens malku. Trešam – izvēlieties sava darba istabā visaugstāko un stāvāko līniju un nesauciet to par Plāna samēru domās. Visas nebūšanas, uztraukumus un pagurumu pielieciet Pasaules Plāna apmēru un, tā salīdzinādami neatradīsiet ne mazākās vietas maldīgām sajūtām.

16.

Labākie svētā Grāla cīnītāji lai pulcējas uz varoņdarbu. Augstāks par visiem priekiem ir varoņdarba smaidis. Smaidīdami pieņemiet varoņdarba kristības. Smaidīdami

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

izrunājiet stingrāko pavēli. Skolotājs iet aiz jums. Kaujā atbalstīs jūsu roku un Apspriedē norādīs Lēmumu. Visur aiz jums iet sardze. Laiks skrien, steidzieties nodrošināties ar zināšanām. Līksmi pieņemiet varoņdarba dzedrumu.

17.

Teikšu. – liela ir dažādība citās pasaulēs. Nosauciet cilvēku, un Es pateikšu jums viņa evolūciju, bet norādīt kopēju likumu gandrīz neiespējami.

Gara lepnums – pakāpe uz varoņdarbu. Ja visi cilvēki būtu gara valdnieki, tad nebūtu ne puses ļaunuma.

18.

Cieši noslēdziet bruņu cepuru sejsegus. Uz notikumu robežas – klusēšana. Kaujas priekšvakarā klusi sagatavojiet ieročus. Ja agrāk mēdza iet cauri pilsētām, ļaužu izsaucienu pavadīti, tad tagad iziesim rīta ausmā klusēdami. Ja agrāk dārdēja apsveikumi, tad tagad – varoņdarbs. Mums top smagi no ļaužu cieņas izrādīšanas. Labums un dzedrumi – viens jēdziens.

Agrāk Mēs piesūtījām miera zaru. Agrāk Mūsu simbols bija balodis, tagad varoņdarba kauss. Jo katram gadsimtam ir savs simbols.

19.

Cieniet domas plašumu. Mācu jūs cienīt gribas milžus. Sasiešu jūsu tuvumā Svēto Mezglu – neredzamo. Mūsu pavēle – ņemt plecos liecību par Manu Atnākšanu. Paceliet smago Vairogu ar savas apziņas stipro gribu. Sacīšu: “Valdoni, palīdzēšu Tavai zemei, mans gars ir tērpts bezbailības bruņās. Gaiši deg vairogā Tava zvaigzne. Uztveršu vairogā visas tavu pretinieku bultas. Gribu palīdzēt Tev.”

20.

Lūk, Mēs sūtīsim septiņus kalpus uz tirgu pēc vīnogām. Ko Es redzu? Pirmais pazaudējis iedoto naudu. Otrs to apmainījis pret reibinošu vīnu. Trešais noslēpis. Ceturtais nav pazinis negatīvās vīnogas. Piektais pārbaudīdams gatavību, saspiedis visu ķekaru. Sestais izvēlējies saprātīgi, bet aiz neuzmanības pagrūdis un izbārstījis. Septītais atnesis gatavu ķekaru un atradis lapas, ar ko izrotāt. Tā septiņi nogājuši vienu un to pašu ceļu un vienā laikā. Ievērojiet Jaunās Pasaules nosacījumu. Atdosim kā garu tā arī miesu, jo nav bijis lieliskāka varoņdarba. Ieskatu, ka pārdzīvojam vissarežģītāko laiku. Notikumu refleksi drūzmējas pie vārtiem. Jūs zināt, kā traucas kuģis pa viļņiem. Tāpēc, patiešām, barība jādod nevis dzirdei, bet garam.

21.

Par magnetu ieguldīšanu. Magnēts kaldina planētas evolūcijas projekciju. Magnēts izpauž nemaldīgumu. Magnēts apstiprina cilvēces ceļu. Magnēts mēdz būt vairāku veidu: vai nu neskaldītais vadošās planētas ķermenis, vai ķermeņa daļa, savienota ar pārējām daļām; vai arī svešs priekšmets, kas guvis savienojumu ar magnētu caur

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

pieskaršanos. Magnēts, vai nu paliek neredzams, pievilkdams notikumu straumi, vai kalpo kā apzinīgas darbības centrs, vai arī apskaidro cilvēku, kas viņu atradis.

Cilvēces vēsturē redzams, ka magnētu tīkls, līdzīgi ceļu rādītājam ugunīm ir uzliesmojis. Kā tad magnēts otrādi? Viņš pārvērš darbībā izplatījumu idejas. Daudz magnētu guļ zem pilsētu pamatiem. Daudzi tikuši atrasti. Atkārtoju, ka briljantu simbols no izplatījuma sūtītājā meteorā, jāsaprot zinātniski.

Jāsalasa visi rīta un vakara mirklī. Inertā vasarnieku dzīve beigusies, sākas varoņdarba ausma. Liktenis gatavs atbildēt par visām grūtībām, bet pieņemiet. Stars spēj izlauzties arī caur logu.

22.

Mana Pavēle – izprast notiekošā jēgu. Kā Es apsolīju dot šodien Pavēli, tā arī jūs esiet gatavi darbībai. Ja Redzēšu, ka jāiet ceļā uz kamieļiem – ejiet!

Ja Redzēšu, ka vajag lidot – lidojiet!

Ja Redzēšu, ka jāpeld – peldiet!

Ja Redzēšu, ka jālien alā – lieniet!

Ja Redzēšu, ka jāierodas pusnaktī – ierodieties!

Ja Redzēšu, ka jāpasteidzas pirms ausmas – pasteidzieties.

Ja Redzēšu, ka svētums jāaizsedz ar vairogu – aizsedziet.

Ja Redzēšu, ka nevajag aizsnausties – neaizsnaudieties!

Ja Redzēšu, ka vajag Man ticēt – ticiet!

Un jūsu mantrams būs: “Palīdzēšu celt Tavu Pasauli, Pasaules Mātes un Mana Tēva vārdā!”

Pastiprināsim Mūsu Spēku ar gatavības uguni un iesim pa zelta smiltīm, jo ejam pie Valdoņiem.

23.

Atteikšanās ceļš no dzīves nejēdzībām aicinās garu uz patiesiem meklējumiem. Pēc tam pasaulu sakaru acīm redzamība piespiedīs sākt domāt zinātniski. Šī doma, šī neizteicamā, ir garīgās disciplīnas sākums. Šie meklējumi, kas atbrīvoti no visa personiskā, pamodina darbības refleksu – tā vārds ir – varoņdarbs.

Vispār, vārdu Svētais, labāk aizstāt ar pilnīgi noteiktu apzīmējumu Varonis – cīnītājs. Varoņdarba izpauzumi dzīvē nemitēsies un Mēs bez liekulības varēsim taisīt slēdzienus par acīmredzamām parādībām. Vajag ar rokām veikt dzīves varoņdarbu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

24.

Nejaušība ir rosīguma māsa. Rosība varoņdarba māsa. Varoņdarbs uzvaras brālis. Jo katrs varoņdarbs satur sevī uzvaru, varbūt neredzamu, bet spējīgu iekustināt izplatījuma dzīles.

25.

Var atstāstīt pamācošu gadījumu, kā negaidīts derīgs darbinieks sasniedza Mūsu Vienkopu. Jūs jau zināt, ka pirms galīgas pārvākšanās pie Mums, mēdz būt īpaši fiziska vājuma brīži – tas izskaidrojams ar centru viļņveidīgo stāvokli, ir iespējami ģīboni, spazmas, skumjas un dažādu centru sāpes.

Kad mūsu draugs bez mērķa staigāja pa kalnu taku, un pieradis pie tāliem gājieniem, pārgāja aizsargāto robežu, tur viņš iekrita dziļā ģībonī. Un ko Mums rādīja Mūsu tālskatāmie aparāti? Draugs guļ uz ļoti bīstamas kraujas un pie viņa tā steidzas kāds no karavānas noklīdis ģeogrāfiskās biedrības ekspedīcijas loceklis, pats izsalcis un bezspēcīgs, paceļ Mūsu Draugu, kurš ļoti liela auguma, un nes to pa taku. Tikai ar nervu spriegumu var izskaidrot, ka viņš spēja pacelt šo nastu. Kad pienāca Mūsu Sūtņi, tad pats ceļotājs bija iekritis vēl dziļākā ģībonī. Pārmērīgā nasta bija padarījusi viņu par līdzdarbinieku. Tagad viņš pārrauga ceļu aizsardzību un nodarbojas ar vēsturiskiem pētījumiem. Viņš bieži atkārto: “Nebīstieties no pārmērīgas Nastas! Protams, viņam bija iemesls atrasties Mūsu Kalnos.

Ienaidnieku parādīšanos vajag vest sakarā ar sevišķi slimīgu stāvokli, ko Es jau pieminēju. Cilvēciski un viegli saprotams, cik nepatīkama kādam ir Mūsu Vienkopa. Nav nemaz jābūt burvim, lai saprastu, ka kāds pūlas aizkrustot ceļu; bet šie ienaidnieki nav ne no jūsu, ne Mūsu, bet apgaismības naidnieki, no kuriem nevar ne izbēgt, ne izvairīties. Tāpēc ieteicams ņemt lietas tādas, kādas tās ir un nebīties no pārmērīgas Nastas.

26.

Var jautāt – kā noiet līdz pēdējiem Vārtiem? – Mēs zinām likumus un pazīmes, mēs nezaudējam laiku; mēs esam ielāgojuši, kā jāsargā Mācība, bet ko darīt tad, ja atradīsim vārtus aizslēgtus? Pēc atbildes atkal griezīsimies pie senās Ēģiptes Mistērijām, jo šīs Mistērijas bija zinātniski dzīves ceļi. Loceklis, kurš uzņemts, vajadzēja nepalēlinot ritmu aiziet līdz Skolotājam. Viņa priekšā atradās gaismu izstarojoša svītra un viņam vajadzēja tai sekot, nenovirzoties un neskarot svītru. Telpas, caur kurām bija jāiet, bija apgaismotas dažādām ugunīm. Dažreiz svītra gandrīz izzuda. Bet beidzot svītra sāka mirdzēt un kā žilbinošs stars pagāja zem smagajām noslēgtajām durvīm. Šīs durvis bija it kā nepieejamas – bez atslēgas. Dažādu metālu stieņi un plāksnes greznoja un nostiprināja tās. Garā biklais apmulsa un sajauca soļu ritmu, bet kas pazina negrozāmības nozīmi, tas gāja stingri. Bet kad viņa ķermenis atsitās pret nocietinātām durvīm, tās sabruka un viņš iegāja pēdējā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Telpā. Šis negrozāmais mūsu Zemes čaulas trieciens ir nepieciešams, lai radītu augšupejas ritmu.

Gara zināšanas mums norāda, kā mērķa apmērs rada iespējamību apmēru. Un smago durvju sabrukšanas simbols labāk par visu parāda, kā jādarbojas.

Tagadnes prātnieki smejas par iespējamību ar pieri sienā izsist caurumu, bet senie ēģiptieši parādīja jauku mūsu būtības spēka simbolu – tāpēc ejiet pa stara līniju. Tāpēc apguvuši iepriekšējo protiet uzsākt jaunu. Protiet neievērot izsmieklu, vērstu pret drosmi, jo jūs zināt, kurp ejat.

27.

Jūs jau pazīstat šķēršļu derīgumu, jau pazīstat nepatīkamā derīgumu, varbūt pat drausmu derīgumu. Protams, Mēs tāpat kā jūs, nepazīstam drausmas parastajā nozīmē. Gluži otrādi, bezbailībā drausmas pārvēršas kosmiskā daiļuma izpausmē.

Vai par daiļumu iespējams domāt bez sajūsmas akorda? Tagad Mēs kliežam. Mēs sūtām kaujas zīmes, bet pāri visam ir sajūsma dižo lēmumu priekšā. Vīrišķība atdara visas durvis. Nedrīkst – mēs sakām paši, kamēr visa esamība saka – drīkst! Katram laikmetam savs vārds. Šis vārds līdzīgs atslēgai pie aizbīdņa. Senās mācības nemitīgi runāja par vareno vārdu, kas ietverts noteiktā un īsā formulā. Nemainīgi kā zināmu sastāva kristālu šo formulu vārdus nedrīkst pagarināt vai saīsināt. Kosma galvojums tajos zīmju lējumos. Pati absolūtā tumsa grīļojas Pasaules Pavēles asmeņa priekšā, un stariem un gāzēm vieglāk pieveikt tumsu tur, kur cirtis pasaules šķēps.

Ne sagabuši, bet drosmīgi pieņemam Kosma pavēli. Tālab iestājas laiks, kad Gaismaspēks sadedzina tumsu. Nenovēršami pienācis laiks un stunda nevar atgriezties atpakaļ.

Izsekojot visu laikmetu slepenos vārdus, redzam caurnirstošo gaismas spirāli. Tārpu leģions nenotrudinās spirāles asmeni, un šķēršļi tikai sasprindzina gaismas staru. Atstarošanas likums rada jaunus spēkus. Un kur runājošais noklusēs, tur mēmais pateiks.

28.

Zemi pilda kaukšana un zvēru rūkšana. Zvēru kaukšana aizvieto cilvēka dziesmu. Bet cik brīnišķas ir varoņdarba ugunis!

29.

Par varoni dēvē cilvēku, kas darbojas pašai dziedzīgi, bet šis apzīmējums ir nepilnīgs. Vadonis ir tas, kas darbojas pašai dziedzīgi, nelokāmi, apzinīgi un darbodamies Vispārības Labuma Vārdā, līdz ar to veicina kosmiskās evolūcijas norisi.

Var sastapt varoņus ikdienišķajā dzīvē. Nevajag šo jēdzienu uzskatīt par nepielietojamu. Baidīdamies izrunāt šādu jēdzienu mēs paši nogriežam ceļu uz patiesības zemi. Vajag iepazīt varoņību dzīvē, vajag bezbailīgi atzīt ienaidnieku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

esamību, vajag atcerēties, ka šķēps ir varoņa zizlis. Prasmi pārvērst šķēpu zizlī vajag pielietot darba dienas vidū.

Kā nolieksies visas maģiskās formulas neatvairāma lēciena priekšā pāri bezdibenim pretī dzīvību nesošai Saulei. Tikai realitāti ietvērušie spēj runāt par Sauli bez paviršas raudulības.

Vēlamies redzēt jūs nelokāmi uzvarošus. Katra uzvara māca savaldību, bet šajā savaldībā lidojuma trīsas. Nebīstieties no dižiem apzīmējumiem un, dodamies varoņdarbā, sakiet, lai sagatavo maltīti rītdienai. Varoņdarbā jāiet kā darba zvanam aicinot. Tiekšanās pilnajam pietiekama vissmalkākā virsma. Tiecieties!

30.

Var aizrādīt, kāpēc Zināšanas Skolotāji cieta aizejot no Zemes. Protams, šīs ciešanas apzinīgas un brīvprātīgas. Kā saimnieks līdz malām piepilda kausu, tā Skolotājs grib uzspiest pēdējo Derības zīmi.

Gar vecās pasaules mēlnesību nav daļas. Katra gara varoņdarba īstenums vajadzīgs Kosmam. Varoņdarba jaunrade līdzīga jebkuram jaunrades procesam. Padziļinot formu, dodam mūžu kristālu. Pilnības nojauta paceļ radošās izpausmes garu.

Var aizrādīt, ka gara varoņdarbs dalās divos veidos. Pārzemes varoņdarbs un zemes varoņdarbs. Pārzemes tiekšanās gadījumā var redzēt mierīgu pāreju, kā, piemēram, Lielais P.

31.

Apgalvoju, un saprotiet, ko nevar tūdaļ, tas rīt ir pilnīgi iespējams. Skolotājs arī liek lietā spēku, lai apsargātu jūsu varoņdarba daiļumu. Cilvēku nelaime ir tā, ka viņi neizprot iemiesošanos jēgu un varoņdarba notikumu sarežģītību. Varoņdarba labākais draugs ir vientulība, bet dažreiz ir vajadzīgi liecinieki un tad karmas likumi ir sevišķi sarežģīti.

Skolotājs var dot ievirzi galvenam darbības kanālam. Skolotājs var apsargāt līdz zināmai pakāpei, bet ēnu deļa turpinās savu rotaļu. Vajag nopamatot domu, ka būs prasme tuvoties arī demonam. Kad redzat vārtu sargu, jūs ne visai nodarbina rūpes par viņa psiholoģiju. Tāpat, kad satiekat notiesāto, jūs ar viņu nesākat spriest par kosmogoniju. Uz zemes nākas šķīstīt dārgumus un ceļā pat demoni nav retums. No Mūsu agrākajām dzīvēm var atsaukt atmiņā veselu virkni satikšanos ar drausmīgiem tēliem. Stihijas visai rosīgi piedalās zemes varoņdarbā, kā sardzes no divām pusēm. Kad uguns cīnās ar zemi, tad iespējams pamanīt dažus dabas fenomenus. Var sagaidīt arī dažas pārāgras parādības. Zeme ir vecās domāšanas aizstāve, bet uguns – evolūcijas nemieri.

Kādu nedzirdētu kauju izcīnām stihijām zvīļojot! Pirmvielas nesagraujamība piešķir cīņai stabilitāti. Tāpat kā dzīvju nepārtrauktības apzināšanās spārno varoņdarbu. Sakiet: “Māsas un brāļi, ir iespējams darboties nepārtraukti un spārni aug dienu un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nakšu nīrbējumā.” Mazticīgiem saki: “Nodrošinieties pret aukstumu un iecukurojieties Skolotāja atskārtumā, bet nemetiet paši akmeņus ceļā.” Stihiju cīņā katra vecā domāšana ir kā šķērslis gaismai. Saki – “Nepadariet audumu komplicētāku!”

32.

Vai gan senlaiku varoņi līdzīgi šolaiku varoņiem? Vai gan senlaiku varoņiem bija vajadzīgs neizsīkstošo entuziasma krājums? Viņu varoņdarbi bija īsi, un viena uguns eksplozija varēja pastiprināt viņu enerģiju. Bet tagad varoņdarba ilgums un zemes atmosfēras spēku galīga novājināšanās prasa pārmērīgu enerģijas spriegumu. Vismazākais sitiens, visbargākais aicinājums uzliesmo no vienas eksplozijas, bet ilgums un atkārtotāšanās prasa veselu strāvu rindu. Mūslaiku varoņa nozīme balstās uz apziņas, ka viņam nav no kurienes gaidīt sadarbību.

Kad viņš saka – nevaru atstāt kaujas lauku, viņš uzsūc jaunus spēkus. Esam gatavi dot plūsmu, kas atjauno spēkus, saskaņā ar lēmuma nelokāmību neatstāt kauju, bet zinām, cik smagi nest gaismu tumsā, jo šī gaisma gan redzama citiem, bet ne nesējam. Bez tam, gulētāji gaismu nepanes.

Vispār novērojiet – kam nav vajadzīga tumsa miegam, tiem gara uguns iznīcina tumsu. Pēc atsevišķiem ieradumiem pazīstam cīnītājus. Bet kad viņu redze maldās pa tumsu, nodrebot no bezcerības, Mēs sakām – jūs klausās izplatījums. Sējējs neskaita kaisītos graudus, jo viņš ir sējējs, bet ne plāvējs. Bet kurš gan iet uz darbu priecīgāk? Sējējs, bet ne salīkušais plāvējs. Ar labo roku plaši izkaisa graudus sējējs, vējš aiznes daudz graudu, bet sējējs dzied, jo viņam lauks nav tukšs, viņš aizies, piesātinājīs arumu. Viņam vienalga, kāds plāvējs nokops viņa sējumu un kas pratīs savākt jaunus graudus.

Sēšanu uzdod uzticamākam strādniekam. Plašs ir darba lauks, bet piedzīvojusi roka nepagurs. Mums sacīts – “radiet varoņus”.

33.

Pasaules Mātes elpa, Milži, kas tura nastu un Atpestītāji, kas pieņēmuši Kausu – šie trīs tēli radušies ap vienu likumu. Izplatījuma psihiskās enerģijas sakrāšanās rada planētas daļu eksplozijas. Dižās Mātes elpai atbilstoši organismi ieskanēsies uz izplatījuma ķermeņu eksplozijām. Vai tāds satricinājums var būt priekšrocība? Tāpat kā izcili muzikāla darba izpildīšanai dod priekšroku precīzi noskaņotiem instrumentiem. Protams, kad tādu instrumentu maz, strāvu spiediens gulstas uz tiem nedaudzajiem. Lieki pierādīt, ka tomēr labāk uzņemties pasaules nastu nekā nepiedalīties kustības dzīvē. Kad runāju par piesardzību, ar to pašu apstiprinu ar izaugušu nostiprinātu bezbailību. Bet bez vīrišķības nevar būt jauncelšanas. Bez jaunrades nevar tuvoties kausam. Tikai liesma virs kausa apgaismo spraišļu augstumu. Tāpēc Mums Atpestītāji nav aizsegti zelta tērpiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

34.

Mācība par Atpestītājiem attiecināma uz visu esošo. Patiesi, kā iespējams ietekmēt un tuvoties ar terafīmu, tāpat iespējams ar apziņu uzņemties cita karmu. Mazajos mēģinājumos ievērojāt kā izdevās pārnest uz sevi citu sāpes, kad tās attiecās uz nervu apvidu. Tieši tāpat var uzņemties svešas karmas sekas. Var, beidzot, uzņemties kolektīva karmu, tā Atpestītāja nosaukums nebūs māņticība. Pie tam vajadzīgs tikai saprast karmas uzņemšanās lietderību.

Karma vissarežģītākā parādība. No gadījuma darbības līdz stimulu pamatam viss ir daudzveidīgs un daudzkrāsains. Ir stingri jāaptver, kad ir iespējams un derīgi iejaukties svešā karmā. Bet ir jāizprot kādā gadījumā pašizliedzīgi un derīgi iejaukties svešā liktenī. Par iejaukšanās lietderību var spriest pēc ugunīm. Uguns ir labākie norādītāji, kāds lēmums jāpieņem, jo tanīs iekšējā apziņa savienojas ar izplatījuma apziņu, un nekas nedod tādu vitalitāti, kā ugunu daudzkrāsainās ceļa zīmes, ja vien apkārtējie apstākļi izprasti. Redziet, kā Atpestītāji un izplatījuma uguns abstraktie jēdzieni pārvēršas īstenībā.

35.

Upurēšanu var ieskatīt kā tiesību iegūt ātrāku ieeju. Ievērojiet, kāpēc fiziskām parādībām vajadzīga dziļa nopūta. Vai šis apstāklis neatbilst enerģijas pārvietošanas parādībai, par ko šodien runājam? Vai gan starp fiziskām parādībām ir pārdabiskas parādības?

36.

Varoņdarbs, sintēze un piesardzīga modrība izteicas ar trīskrāsainu liesmu. Varoņdarbs – sidraba, sintēze – zaļa un piesardzība – dzeltena. Šo triādi panāk ar apziņas vingrinājumiem dažādos dzīves apstākļos. Uz šo triādi var norādīt kā uz uzpurēšanās nosacījumu iegūšanu.

37.

“Varoņdarba kauss” – saucas senās mistērijas daļa. Četrkantainu trauku piepildīja ar granātu sulu. Trauku iekšpuse bija klāta ar sidrabu un ārpuse no sarkana vara. Varoņdarba apstiprināšana bija saistīta ar kausa pacelšanu. Pēc tam sulu izlēja uz četrām pusēm par zīmi gatavībai kalpot labumam bez ierobežojumiem.

38.

Tāpat arī jāiemācās nešķiest darbu neproduktīvi.

Ievērojiet, cik ļoti divām jūsu saņemtām vēstulēm trūkst galvenā satura. Nevainoju tik daudz rakstītājus, cik tos, kas izraisījuši apmulsumu. Šāda novirzīšanās no galvenā ir jau neizlabojams ļaunums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

39.

Atbilstība starp tiekšanos un sekām noteikti nostiprina formu, kas ir augstākā saspringtība. Tiekšanās un pievilksmes radniecība var radīt formulu, kas atbilst izplatījuma uguns vibrāciju spēkam. Ietvere un izpausme savstarpēji samērojas. Tāpēc spēks, kas izlietots enerģijas izpausmei, rada atbilstību.

Ja cilvēce saprastu, ka tikai jaunrade piesātina izplatījumu, tad viņa pielietotu apzinīgas uguns pavairotu tiekšanos. Tikai to lielumu var apgūt no Kosmiskā Magnēta jaunrades. Tikai strāvas, kas saspringtas kā kosmiskās stīgas, dos Bezrobežības magnēta formulu!

Jāiemācās neprasīt paskaidrojumu, kad runāju simbolos. Ja bija vajadzīga simbolu valoda, tas nozīmē, ka parastais vēstījumu veids patlaban nav derīgs. Tad saku – pierakstiet simbolu un paturiet to atmiņā, kamēr pienāks tā lietā likšanas brīdis. Tāpat arī iegaumējiet norādījumu uz valstīm, tas nozīmē, ka Mēs tām pievēršam vērību. Šādas ceļa zīmes palīdz ceļā. Tā briesmīgais laiks pildīsies glābiņa ugunīm, bet Karma netiks apgrūtināta. Nav labi, ja Vadītājs ir spiests apgrūtināt mācekļa karmu. Vajag iemīlēt glābjošās ceļa zīmes, kuras, notikumiem tuvojoties, iedzirkstēsies sirdī.

41.

Mūsu vairogs ir monolīts, tāpēc Mēs cienām pilnu apziņu. Atsevišķi pamirdzumi bieži apdziest, tāpēc jāprot izpazīt pilnīga atdevība. Tikai tādejādi var sasniegt un paplašināt apziņu. Vajag iet pa augstāko ceļu.

42.

Nebīstieties sprieguma, tas ir tas pats īsākais ceļš. Neapmulstiet no ilgu smeldzes, no uguns. Nedusmojieties, jo sirds nemīl šo sakni.

43.

Bez ārējā varoņdarba, var būt vērtīgs neredzamais varoņdarbs. Pašai dziedīgais cīnītājs garā izprot augstāko jaunradi un līdz ar to kļūst par Radītāja līdzdalībnieku. Uz Zemes un Pārzemē, divi Pasaulēs, saliedējas aptverošā doma, un tāds varoņdarbs skan cilvēces glābšanai.

44.

Cilvēki, kas uzņēmušies Zemes nastu, līdzinās milža Atlasa simbolam. Tādu Pasaules pilāru ļoti maz, cilvēkiem viņi jāsargā kā zibens novadītāji; bet tā vietā labākā gadījumā ļaudis smejas par kaut kādu histēriskumu un nevēlas iedziļināties parādības pašos pamatos.

Nevar rasties izpratne, iekams nebūs apjaustas trīs Pasaules un to savstarpējās attiecības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

45.

Ir jāpārbauda visas derīgās īpašības. Nepietiek, ja drosmi, iecietību, atdevību un visu pārējo, kas sastāda varoņdarba bruņas, tikai iztēlojas. Neder par priekšnieku tāds, kas bezbailību nav pārbaudījis darbā. Ikviens var iedomāties sevi drošsirdīgu, bet darbībā bieži pierādās pretējais. Lai pārlicinātos, vai nav iezagušās bailes, jānostāda sevi pretīm lielām briesmām. Kad runāju par augšanu pateicoties šķēršļiem, domāju tādus pārbaudījumus darbībās.

Jāpierod, ka katrs norādījums ir tuvākā nepieciešamā izzināšana. Mēs nereti esam redzējuši iedomātus varoņus, kuri pirmo briesmu priekšā ir sākuši drebēt. Tāpat esam redzējuši, ka tie, kas vēlējās būt iecietīgi, neganti sadusmojās pie pirmā iebilduma. Tāpat esam pazinuši tādus uzticīgus cilvēkus, kuri pie pirmā uzbrukuma aizbēga. Var uzskaitīt daudzus gadījumus, kad iedomāto īpašību nav bijis. Bet tāpat pazīstam arī daudzus varoņdarbus, kad cilvēki apzinīgi pārvarēja fiziskas likstas un no trūkumiem darināja labāko rotājumu. Šāda gribas audzināšana jau ir varoņdarbs.

46.

Pirms kosmiskajiem termiņiem ir iespējams paaugstināts spiediens un pat slimīgas sajūtas, tāpēc Mēs ieteicam izkopt svētsvinīguma jūtas. Šīs jūtas saucam par spārnēm. Bez svētsvinīguma varoņdarba stari nemirdz. Apstiprināšana arī vajadzīgs svētsvinīgums. Šāds slieknsis Templim būs vispiemērotākais.

Pildīsim sirdi ar svētsvinību.

47.

Uzpurēšanās ir viens no drošākiem ceļiem uz Brālību. Bet kādēļ norādīts – saudzēt spēkus? Šeit nav pretrunas. Zelta ceļš, apvienošanas ceļš apstiprina abas kādības – ir varoņdarbu, ir saudzību, jo citādi visi kļūtu pašnāvnieki. Varoņdarbu veic pilnīgi apzināti un atbildīgi. Atkal kādam šķitīs pretruna, bet augstākā atdevība, mīlestība uzvarētāja var iemācīt apvienot augstākās kādības.

48.

Svētvinība jāizrunā atskārstot Bezrobežību. Daži brīnās kāpēc grāmata “Bezrobežība” dota pirms turpmākām daļām? Bet kā gan iespējams izprast “sirdi”, “Hierarhiju”, “Ugunīgo Pasauli” un “Aum”, ja iepriekš nebūs jēdziena par “Bezrobežību”. Nevienam no minētajiem jēdzieniem nevar būt nobeigtība. Cilvēks neietvers nevienu no tiem, ja nebūs ielpojies Bezrobežības aicinājumam. Vai gan iespējams cilvēka sirdi uzskatīt par zemāku materiālu orgānu? Vai gan “Hierarhijai” var ierādīt vietu ierobežotā telpā? Ugunīgā Pasaule tikai tad iemirdzēsies, kad tās liesmas laistīsies Bezrobežībā. Ja “Aum” ir augstāko enerģiju simbols, tad, vai gan tās var ierobežot? Tālab izrunāsim Bezrobežību svētvinīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

49.

Cilvēce cer – lūk, pāries šis visgrūtākais, bet pēc tā sāksies saldā Amrita. Ko gan nodomās cilvēki, ja tiem sacīs, ka grūtajam sekos visgrūtākais! Varbūt cilvēki mēģinātu nozust no cilvēciskā ceļa! Bet kurp gan tiem aiziet? Tikai tas izbaudīs Amritas saldmi, kas nenobīsies visgrūtākā.

50.

Patieso svētsvinīgumu rada augstākais spriegums. Svētsvinīgums nav ne apmīšana, ne apmierinātība, nedz gals, bet gan tieši sākums, tieši apņēmība un gājiens pa Gaismas Ceļu ir Neizbēgamas Grūtības, kā traukšanās riteņi. Neizbēgami ir drausmīgi spiedieni, citādi eksplozija būs vāja. Bet vai gan prieks atnāk vieglprātībā? Tajā tikai kārtība, bet likums ir gara triumfā. Gara triumfs ir nesatricināmo principu apstiprinājumā. Kad paceļas Pasaules Karogs, tad jābūt svētsvinības pilniem.

50.a

Mīlestība, varoņdarbs, darbs, jaunrade – šis augšupejas virsotnes jebkurā pārkārtojumā saglabā augšupejas traukšanos. Cik daudz neparedzētu jēdzienu tie ietver! Kāda gan ir mīlestība bez pašizliedzības, varoņdarbs bez vīrišķības, darbs bez pacietības, jaunrade bez sevis pilnveidošanas! Un šo svētīgo vērtību karapulku vada sirds. Bez tās pat tie vispacietīgākie, visvīrišķīgākie, vistrauksmainākie līdzināsies aukstiem zārkjiem! Zināšanu apgrūtināti, bet ne spārnoti būs bezsirdīgie! Ir smagi nokavēt aicinājumu! Ir smagi pilnīgi nesejot Hierarhijai! Bieži cilvēki pūlas slēpt paši no sevis atteikšanos no Hierarhijas. Ceļiniek, vai spēj vaļsirdīgi atzīt savu gatavību sekot Hierarhijai? Varbūt tava gatavība ir tikai līdz pirmajam pagriezianam, līdz pirmajai pakāpei, kur tikai Hierarhija var palīdzēt? Vai tu neaizmirsīsi to tieši grūtajā stundā vai atcerēsies Hierarhiju tikai pārticībā?

Pat mācīšanas sākumā jūs ne reizi vien bijāt pārsteigti pat par tuvo pagriezianu un novirzīšanos. Varat saprast, cik smagi ir redzēt, ja mācekļi, būdams jau uz sliekšņa, bieži steidzīgi iebēg mājā. Mana Roka pastāvīgi ir ar tiem, kas iet pilnīgā gatavībā.

51.

Neaizmirsīsim saukt cīņā, nepagursim mudināt tvert šķēpu, kas nesīs Pasaulei mieru. Ne visur mēs uzsvaram biedus, bet varoņdarbs ir nepieciešams kā gara barība.

52.

Patiesi, Visumā nekas neatkārtojas, Bet tomēr visindividuālākā parādība ir cilvēka sirds. Bet kas gan izmērīs šo bezdibeni? Kas gan uzņemsies uzdevumu izskaidrot un atgādināt tautām par sirdi? Ne likumziņi, ne ārsti, ne karavīri, ne garīdznieki, bet gan diženā Kalna Māsas uzņemsies svētsvinīgo pienākumu uzlikt vienu roku uz slimās sirds, ar otru norādot uz bezrobežīgo svētdevu. Kas gan izpratīs mīlestības svētsvinību, kas savieno sidraba pavedienu ar Augstākās Sirds cietoksni? Tālab Mēs izsūtām Māsas sirds varoņdarbā. Nav iespējams manifestēt Augstākās Sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

neaptveramību neattīstītas apziņas izpētē. Bet jums jāgūst sekmes svētsvinības ietveršanā. Jūsos jau jāattīstās rūpībai, neaizvainot svētsvinību ar kaut ko sīku, nesamērīgu. Ar tādu mērogu izies Kalpošanā Kalna Māsas. Tā Viņas norobežos ļaužu sirdis no negodīguma un smirdoņas, ko radījusi tumsa.

53.

Gluži likumīgi var jautāt – vai gribas pretdarbība stipri traucē psihiskos eksperimentus? Atbildēsim – ārkārtīgi; traucē ne tikai pretdarbīgā griba vien, bet arī sirds nedzīvums. Pat jau sekmīgi izveidotu fenomenu rezultātus mazina pretinieku pretdarbība. Pretdarbīgu spēku klātbūtnē. Nav panākama levitācija vai staigāšana pa ūdens virsu gribas pretdarbības gadījumā, pat iešanai caur uguni un nāvējošai acij nebūs pilnīgas veiksmes. Tālab Maniem padomiem par apvienošanu ir izcilus nozīmi. Tie nav tikai ētiski aizrādījumi, bet arī praktiski nosacījumi. Patniecīga pretdarbība jau ievaino audus. Tāpēc vajag saglabāt svētsvinību, jo šīs jūtas nepieļauj sīkos niecīgos kairinājumus un dezorganizāciju.

54.

Patiesi, sirds nelokāmais, neatvairāmais spēks rada rūdījumu, kas derīgs arī Ugunīgā Pasaulē. Ne spazmatiskā, konvulsīvā traukšanās, bet liesmojošā sirds vada apziņu Augstākajās Pasaulēs. Paudīsim svētsvinīgumu.

55.

Redzat, cik varena ir svētsvinība. Redzat, kā iespējams sasniegt tieši svētsvinībā. Tālab ne tikai ieteiciet svētsvinību, bet pieprasiet to kā glābiņu: mēs esam tikai uzsākuši svētsvinības ceļu. Ja jums izdosies turpināt, jūs pieredzēsiet brīnumus. Jau mēnesi veicam svētsvinīgu augšupeju. Neskatoties uz kauju, mēs sapulcējamies svētsvinībā. Mēs esam atmetuši visu ārējo un savākuši labuma rezervju izpausmes. Pāri visiem sirds sasniegumiem mirdz svētsvinība. Pie tās aicinām, uz to norādām!

56.

Desmitkārojiet svētsvinību. Vairojiet to, kā pavairo lūgšanu svētsapulces. Kad ejam augšupejas ceļu, uzticiet roku Mums. Steidzieties uz sirds virsotni. Drīzumā sāksim nodarboties ar “Uguns Zīmēm”, tagad stiprināsim sirds kādības un paudīsim tās dzīvē. Sasprindziniet enerģiju par slavu Valdoņiem, svētsvinīgi un vīrišķīgi!

57.

Vai nav brīnišķs eksperiments, kad jūs lietojat sirds enerģiju lielos attālumos un veicināt dižo lietu? Ir iespējams pārbaudīt termiņus un gūt pilnīgu noteiktību. Tālab tik svarīgi pierakstīt galvenās parādības un izjūtas. Tādejādi iespējams cīnīties ar aplamībām, kas apgalvos, ka visur ir tikai nejaušības un sagādīšanās. Tie neizlieto apzinīgi galveno enerģiju, no tā rodas ļaunums ne tikai viņiem pašiem, bet arī visiem pārējiem. Nekas nav ļaunāks par haotisku domāšanu un enerģiju strāvu laupījumiem. Katrs uztraucas, kad tam deguna priekšā izdzēs gaismekli, bet tieši par gaismekļa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

izdzīšanu var nosaukt sirds enerģijas pārtraukšanu. Nenogurstiet to atkārtot. Enerģijai spēcīgi izplūstot, ir sevišķi kaitīgi izjaukt ritmu ar visikdienišķāko īgnumu. Nekad nevarat zināt, kad vajadzīga jūsu enerģija, tālab svētsvinība ir labākais aizsargs pret lūzumiem un ierobiem; sevišķi Armagedona laikā vajag izvairīties no parastiem mērogiem. Es apstiprinu dižo laiku, kuram var atbilst tikai svētsvinība.

58.

Un atkal nevajag brīnīties, ka veicat labdarības garā, neatceroties tās ķermenī. Dāsns devējs neskaita veltes. Nav iespējams uzskaitīt vārdos gara veltes. Daudzas no tām vārdos pat nav izteicamas, tik ugunīgas tās! Tā pasaulīgie jēdzieni neietver vissmalkāko un cēlāko. Jāatceras, ka liesmainā sirds rada ik stundu to, ko cilvēki dēvē par brīnumu. Tā iespējams radīt ievērojot Visuma likumus. Izlietojiet šo kādību svētsvinīgi.

59.

Jūs zināt, cik ļoti Mēs esam pret visādiem konvencionāliem ieradumiem, bet jāatšķir ieradums no gremdēšanās glābjošā izjūtā. Piemēram, svētsvinība ietver sevī ir sajūsmu, ir augšupeju, ir aizsardzību no ļaunuma, ir vēršanos uz Hierarhiju. Tik glābjošo ir svētsvinība, bet tā ir jāuzņem un jānotur. Kāda gan svētsvinība trūdēšanā un graušanā?! Bet svētsvinīgā apziņā graušanas nav. Tā nekavējoši visā izsmalcinātības lieliskumā izlīdzinās atjaunotnes jumolu. Ne velti svētsvinības atspulgu uzskata par starojošu. Ceļu sākot jānodrošinās ar visiem ceļa piederumiem. Mūsu draugi pasniedz ceļiniekiem labākos ziedus. Svētsvinība uzplaukst purpurā – tā Mēs savācam sirds vītnes.

60.

Nedomāsim, ka mums maz dots, atstāsim šīs šaubas neprātīgiem. Ir dots daudz, no jauna ir stiprināta sirds un pilnā apzinīgumā atļauta tuvošanās Hierarhijai un Smalkajai Pasaulei. Bet vienīgi sirds novedīs līdz Ugunīgajai Pasaulei. Tuvosimies tai bez izbailēm, nesacīsim, ka bez trīsām, jo šie ritma pulsi neizbēgami, tikai tās nebūs izbailes, bet gan svētsvinība.

61.

Kad gars var mājot sfērās, kas brīvas no zemes spiediena, tad viņš, protams, var likt lietā visus uzkrājumus. Zemes apstākļi tik pieblīvēti, ka nav iespējams pielietot visas iekšējo enerģiju kādības. Tiecoties zemes kaujā, jānodrošina smalkie centri. Tāda saspringtība jāpārdzīvo piesardzīgi.

62.

Visi likumi, kas apstiprina pārkārtošanu, balstās uz Vispārības Labumu. Katra jauna enerģija izplatījuma telpā tiecas uz radošu kādību. Tāpēc no haosa tiecas enerģijas, un katra kosmiskā strāva var ierosināt jaunradi. Tikai Kosmiskā Magnēta princips var nostiprināt pārkārtojumu. Tur kur strādā Kosmiskā Magnēta spēks, tur jaunrade

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

mērķtiecība. Tāpēc var apliecināt; Kad veco nomaina jaunais, tad kosmiskā mērķtiecība pielieto vitālos likumus.

63.

Varoņdarbam jābūt sarunu priekšmeta, katrā ievērojamā dienā. Varoņdarbs jāpieņem kā aicinājums, un nevajag pagurt runāt un domāt par to. Nelaime rodas, varoņdarbu noniecinot. It kā caur mazām durvīm nestu kaut ko līdzīgu lielai svētnīcai un piesitoties salauztu visvērtīgākos izgredojumus.

Bīstami ievērojamā dienā nākt ar žēlošanos. Kā gan paskaidrot, ka šāda rupja rīcība līdzinās vesera triecienam pa uzskanota instrumenta stīgām. Cilvēks izgrūzdams vispostošākos vārdus, kā zīdains piemetina "Bet debesis nesagāzās"! Viņš nespēj saskatīt iekšējo saišu pārtrūkšanu, kuras nekas un ne ar ko nevar sasaistīt; tā bieži tiek nodarīts neizlabojams ļaunums. Bet katra sirds, kas iepazinusi Ugunis, apliecinās varoņdarba jēdzienu, jo bez tā dzīve ir šaura un neiespējama. Tāpēc nesīsim triju Pasauļu varoņdarbu.

64.

Uguns veidojas zem ūdens. Varoņdarbs nerodas siltumnīcas labklājībā. Cilvēciskās grūtībās jautāsim sev – vai nedzenat mūs uz varoņdarba vārtiem. Eksplozijās jautāsim – vai gan pašos nebija pietiekoši spēka tikt uz augšu? Tā ieskatīsimies katrā parādībā, vai tā neved uz varoņdarbu? Tad izsekosim visu, kas ved uz priekšu. Kura gan spēj uzminēt, tieši kāds atsitiens iekustinās jaunus apstākļus? Bet viela bez trieciena nesāks kustēties. Šādus triecienus pa vielu nosauc par varoņdarba iedīgli. Tikai radošo substanci izpratušie apgūs, ka sacītais nav vienkāršs uzmundrinājums, bet gan likuma atgādinājums. Likumu iespējams pārvērst nelaimē, bet pareizāk ir saskatīt esamības pamatu derīgumu.

65.

Dižu varoņdarbu dienas lai dzīvo jūsu atmiņā. Tās kā pavasara ziedi var atjaunot apziņu. Varoņdarba pūliņi bija smagi, sevišķi savā nošķirtībā no masu apziņas. Parasti atgādās, ka varonis nepazīst savus līdzstrādniekus, tikai dažreiz viņš no tālienes var sūtīt viņiem sveicienu. Tāpēc darīsiet labi, ja piezīmēs norādīsiet par sveicienu sūtījumiem attālumā, tā izpaudīsies draudzīgums un dvēseļu radniecība.

66.

Saprotiet, cik sasprindzēti Mēs esam, kad smadzenes līdzinās sabangotai ugunij, bet Mūsu ienaidnieki tad arī liek cerības uz fizisko iespējamību robežām, tāpēc visā pacietībā vēl jo stiprāk jāpretojas viņiem. Patiesām, grūti atrast svētvaroņus, kas neciestu sevišķas sāpes. Ne vienreiz vien viņi bijuši neizpratnē, kāpēc viņiem jāpārcieš tādas sāpes, bet īsākajā ceļā no ugunīgās sasprindzes nevar izvairīties. Vai gan var būt citādi, ja kājas uz zemes, bet galva Ugunīgajā Pasaulē!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

67.

Ja priecājamies par pāreju Augstākajā Pasaulē, tad arī jaunrades priekšmetu pārejai sava pakāpe. Arī šāds sairums izvērtīsies derīgumā. Ir cilvēku, dzīvnieku un augu, kā arī lietu mocekļība. Ātrā ceļa mocekļība ir visā. Šādus pretstatus var saskatīt visās dabas valstīs. Tāds miesas un gara mocekļības ceļš būs arī visīsākais. "Ugunīgais Tilts", tā nosauc mocekļību. Kaujā jāizlieto visas iespējamības. Tā jūs redzat gan sīkus, gan lielus apstākļus.

68.

Prieks par varoņdarbu ir brīnišķīgs vairogs. Jūs jau zināt, ka ar prieku un uzticēšanos esat pārgājuši bezdibeņus. Jāpriecājas arī par otro tuvojošos varoņdarbu. Ne vien drosme, bet tieši prieks darīs jūs neievainojamus. Prieks un uzticēšanās padara vienkāršākus pat cildenus varoņdarbus.

69.

Haosa spēkiem pretī tiek nostādīts gara varoņdarbs. Var līksmot jau, kad tuvojās varoņdarba pazīme. Var priecāties, ja Skolotājs norāda uz varoņdarba iespējamību.

70.

Sevišķs apjukums noslāņojas ap upurēšanas jautājumu. Cilvēki iestīga tādā neprātā, ka cilvēku upuri kļuva parasta parādība. Bet vai gan iespējams iedomāties tādu Dievu, kuram būtu vajadzīga asins izliešana? Pamatlikumos gan minēti upuri, bet vēlākie maldī un garīgais pagrimums noveda cilvēci līdz asiņainiem upuriem. Upuris vienmēr ir minēts, bet kāds upuris gan var būt Augstākā Gara cienīgs? Protams, tikai visskaidrākā garīgā tiekšanās. Tādas saites izveidošana būs patiesā cieņas apliecinājums. Tāds upuris ir vitāla prasība nolikt labāko ziedu pie Majestātes Troņa. Bet cilvēki vēl šobaltdien ieskata, ka nevajadzīga akmentiņa šķemba vērtīgāka par sirds daiļo ziedu. Arī šādas pārdomas derīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

71.

Varoņdarbam un pārbaudījumam dziļa zinātniska nozīme. Ugunīgā stihija prasa kāpinājumu; tā staro sasprindzējoties un tāpēc darbs ir ugunīgs process. Varoņdarbs kā darba vainags, protams, ir uguns vismirdzošākā sasprindze. Izpratīsim darbu, kā intelektuālo, tā arī fizisko visā tā nozīmīgumā. Prasme cienīt katru darba pakāpi pierāda ietveri, kas ir derīga Ugunīgajai Pasaulei.

72.

Līksma varoņdarba ceļš ir simtkārtīgi īsāks, nekā nožēlojamais pienākuma ceļš. Cik cieši ugunīgā ceļa gājējiem jāiegaumē šis bauslis. Tikai varoņdarba zīme nesīs viņus pāri briesmām, bet varoņdarba vērtība jāieaudzina sirdī kā gara līksme. Ja acs neseko varoņdarba zvaigznei, var neieraudzīt vissvētāko ceļu. Pat vistumšākos kaktus vajag

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

apgaismot ar Vienbūtīgo Gaismu. Nekad nekas un neviens nespēj piespiest pievērsties tumsai.

73.

Var novērot, ka cilvēka organismā atbalsojas dabas spriegums, ka ugunīgiem cilvēkiem dažreiz vajadzīgs asins izplūdums, lai atbilstoši atbrīvotos no sasprindzinājuma. Var atcerēties, ka senajos attēlojumos redzami Upura Nesēji cilvēces labā. Tāds pašreizējais varoņdarbs nav izdomājums. Ceļš uz Ugunīgo Pasauli ved caur pašreizējās adamantoru.

74.

Atmiņā ietverti ir spēks, ir visi uzvaras ieroči. Trauksmīgā apziņa spēj kalnus pārbīdīt, bet apziņai jāuzvar visi šķēršļi, un tikai ugunīgie ceļi novedīs pie Mums. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli ļoti svarīgi ir apzināties mērķi un tā sasniegšanu. Gara pievilksme mērķim rada īsāko ceļu un var dot visas iespējas sasniegumiem. Gara jaunrade, patiešām, noved pie ugunīgā varoņdarba uzdevuma. Pieņemsim katru varenās Labuma Hierarhijas apstiprinājumu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsīm, ka varoņdarbs ir tas stūrakmens, uz kā balstās cildenā nākotne.

75.

Cilvēcei visgrūtāk ir saprast varoņdarba skaistumu. Patiesi, varoņdarbam dzīvē ir rosinoša ietekme, jo kas gan spēj modināt apziņā varoņdarba skaistumu? Kas gan spēj ierosināt tiekšanos Augšup un atraut no zemākajiem slāņiem, ja ne gars, kas tiecas varoņdarbā? Cilvēces virziens ir tieši pretējs un nostiprinājies sfērās, kas gan ilgi piesaista pie Zemes. Tāpēc katra cēlā izjūta tiek iztulkota tik kroplīgi. Dzīve, patiešām, aicina uz ugunīgo varoņdarbu, uz cildeno Ugunīgo Daiļumu. Bet cilvēks ar tādām, grūtībām atraujas no parastības. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli trauksimies Daiļuma varoņdarbā.

76.

Virsotnē maz vietas visiem, kas uzkāpj, tāpēc jāsaprot, ka augšupeja nav veicama, nesot smagu nastu, un Virsotnē nav vietas nekam nevajadzīgam. Un augšupejošam garam pastāvīgi jādomā par atrausmi no pieķeršanās ikdienas dzīvei. Kaujas ir stāvas, un jāatceras, ka tikai virsotnes pakāje ir plata. Pakājē ir vieta visai dzīves ikdienībai, bet Virsotne ir asa un par šauru visiem ikdienas atribūtiem. No Virsotnes dzīves parādības ir redzamākas; tāpēc visiem jāpatur prātā virsotne un nogāzes slīpums. Ejot augšup, paužot vīrišķību, stingrību, jaunradi, vajag atcerēties, ka Virsotne ir šaura, bet apvāršnis neaptverams. Jo augstāk, jo plašāk un varenāk; jo varenāk, jo saliedēšanās spilgtāka, tā iegaumēsīm ceļa novēlējumu, kas dots augšupejai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

77.

Patiesi, jo augstāk, jo varenāka saliedēšanās vienībā. Tāpat kā ceļinieks, atraujoties no pieķeršanās ikdienai noiet savu ceļu līdz Virsotnei, tā arī Ugunīgo Tiesību ceļinieks atbrīvojas no visādām atmiņām, ko dzīve tam uzlikusi kā slogu.

78.

Patiesi, Virsotnes simbols jāpieņem kā gara augšupeja. Katram māceklim jāiegaumē, ka novirzīšanās no Virsotnes noved ceļinieku no ceļa. Neviena lieka nasta nepalīdzēs ceļiniekam. Kalna Virsotne ir smaile un katra lieka pieķeršanās zemes pasaulei aizkavē ceļinieku. Bet grūti ir apstāties kraujā, tādēļ atcerēsimies augšupejas Virsotni. Ir grūti Virsotni sasniegt, ja gars neizprot Hierarhijas pamatus. Tā Ugunīgā ceļā nav vientulības un tukšuma, bet ir tikai atrausme no zemes pasaules un neatturama pievilksme Ugunīgajai Pasaulei.

79.

Kā augstāko lēnprātību un augstāko atteikšanos jāatzīst pašreizējās pilnā Kausa nesēja Tēls. Viņi nes smagu nastu sirdī. Viņi nes to cilvēces izraisītās saspringtības dēļ. Viņi nes visas neatbilstības nastu. Šī lēnprātība ir izpirkšana. Kas gan atdos sevi indes kausa izdzeršanas varoņdarbam? Kas gan uzņemsies nest Ugunīgo Vairogu cilvēces labā? Kas gan apņemsies pieņemt ugunīgās enerģijas? Kas gan izpratīs visu kosmisko saspringtību? Patiesi, tikai tas, kas skanēs unisonā ar Augstākajiem Spēkiem. Cilvēce taču pieradusi prasīt Labumu, bet tik reti cilvēks domā par došanu. Tā svētvaroņa, ugunīgā kausa nesēja lēnprātība ir augstākā lēnprātība. Ugunīgā Kausā ir ietverti izpirkšana un cilvēces gara aizsardzība. To iegaumēsim un izpratīsim.

80.

Saulei līdzīgā Karma ietilpinās visus ugunīgos varoņdarbus. Šādas saulei līdzīgās sirds jaunrade aptver patiešām visas gara sāpes un cīņus. Bet saulei līdzīgā sirds apzinās savu piederību pie Kosmiskās Apziņas plūsmas. Saulei līdzīgās Sirds Vainags patiesi ir ugunīgais varoņdarbs.

81.

Dienas par varoņdarbu patlaban visvajadzīgākās. Cilvēkiem vajag atskārst varoņdarbu katras dienas dzīvē. Dzīvei bez varoņdarba nav jēgas.

82.

Vienīgi varoņdarbs var dot barību garam un paātrināt evolūciju.

83.

Lai nes stundas – tā saucam to apziņas attīstības pakāpi, kad, neattālinoties no dzīves Mūsu Ļaudis gūst iespēju pievienoties Mums Mūsu Mītnē. Kāpēc neviens no šiem izraudzītajiem nav nekavējoties izlietojis šo iespēju? Bet ja apziņas attīstības līmenis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

ir Vārti uz Mums, tad tā pati apziņa norāda nepamest Mūsu darbus vajadzības brīdī. No apziņas izaug pašizliedzība, un Mūsu mājas sargāšana rāda gaismu kā glābšanas akmens. Apziņas attīstība dod dzīves likumu savstarpējo attiecību izpratni un palīdz līdzstrādnieku apziņām. Bet Mūsu rūpes ir, lai Mūsu izraudzītie pat fiziski ne visai attālinātos no Mūsu kalniem. Nav jāsaprot, ka uzticības trūkums uz laiku attur Mūsu brāļus no Mūsu Mītnes. Gluži otrādi, tieši uzticība liek viņiem atlikt ērtības un savu prieku.

Jāatceras, ka neizsakāmi maz ir attīstītu apziņu, tāpēc saudzējiet katru apziņu, pat ja tai ir lieli trūkumi. Trūkumu samērojamība ar vērtīgumu pieder augšupejošai apziņai. Iegaumējiet – Mūsu darbus ne vienmēr noteic vajadzība.

Sējējs beidz izsēt sēklu sauju un atsaucas uz Saimnieka aicinājumu - eju, Valdniek, - Kalagija!

84.

Nemēdz būt mīklainu pravietojumu, kas nāktu no Augstākā Avota. Izlasiet “Vienkopā” 24. un 25. paragrāfu. Nolemtie pravietojumu izpildītāji zina to jēgu un nozīmi. Tāpēc nedomāsim, ka Kristus, šis Lielais Gars, nav zinājis par Viņam nolemtu. Katram varoņdarba veicējam tiek dots pilns kauss, un viņš pats izvēlas, vai viņš grib pieņemt to visu vai tikai tā daļu. Pēc antitēzes likuma – vissliktākais nes vislabākās sekas. Kurš gan no drosmīgajiem garavaroņiem nepieņems pilnu kausu? Mācībā ieteikts pieņemt visu kausu – un mēs neatkāpsimies no šī Padoma.

2.nodaļa: Kalpošana.

Mani draugi!

Laime ir – kalpot cilvēku dvēseles glābšanai.

86.

Tā arī notiek, kad gars apzinās kalpošanu. Jauni spārni aug un apkārt gaisms dzied naktī. Gaismas ceļš parādās pārsteigtam skatienam. Un prāta slēdziens ceļ Vienīgās Patiesības svētnīcas pakāpes. Uzlabojiet smadzenes, iztīriet ausis, lūpas nomazgājiet. Paši būsit sava neprāta liecinieki.

87.

Manas rokas nepazīst mieru. Mana galva atbalsta darbu smagumu. Mans saprāts meklē lēmumu noteiktību. Pieredzes spēks veic svešu nespēku. Uz zaudējuma robežas ierosinu jaunas iespējas. Uz atkāpšanās līnijas ceļu cietokšņus. Ienaidnieks acu priekšā plivina karogu. Noguruma dienu devēju par atpūtas dienu. Neizpratni uzskatu kā grūzus uz sliekšņa. Svētneskarto protu noslēpt darba drēbju krokās. Brīnums priekš

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Manis tikai pakava nospiedums. Vīrišķība priekš Manis tikai loks makstī. Apņēmība Man tikai pusdienas maize.

88.

Darbības īpašības. Ja darbība maza, tai vajadzīga dažādu, rokām darinātu lietu piepalīdzība. Turpretim, kad darbība kļūst liela, tad zemes priekšmeti tai nav vajadzīgi. Darbībai ir pirmais pārbaudīšanas akmens. Kad mags runā par veselu aptieku, tad tas nozīmē, ka viņa darbība ir apjomā ļoti šaura.

Otrā darbības īpašība ir tās kustīgums. Līdzīgi pirmatnīgās matērijas viesulim patiesai darbībai vajag virsmot no iespējamībām. Tikai lidojums var noslēgt izpausto gaismu nesošo domu.

Trešā darbības īpašība ir tās pēkšņums. Katra prātus pārdzīvojušā darbība ir bijusi negaidītu domāšanas ceļu rezultāts.

Ceturta darbības īpašība ir tās nenotveramība. Tikai šī īpašība pasargā darbību no kaitīgiem uzbrukumiem.

Piektā darbības īpašība ir tās pārliecināšanas spēks. Kā katrs zibens saista mūsu apziņu ar Kosmu, tāpat arī vajag, lai katra darbība pārsteidz mūs kā šķēpa ziba.

Sestā darbības īpašība ir tās likumīgums. Tikai pasaules evolūcijas pamatu apzināšanās pavirzīs darbību ārpus maldīguma.

Septītā darbības īpašība ir tās tīrā funkcija. Pa tās ceļu var bīdīt smagumus bez noguruma. Ir vienlīdz jāizprot kā miesas tā gara darbība. Jo pēc visa sacītā, domu darbība tomēr netiek pienācīgi novērtēta. Gribu Aizrādīt tieši tiem, kuri tic matērijai. Jūsu doma ir nervu centru emanāciju piesātināta un īpatnējā ziņā tā ir smagāka par daudziem mikroorganismiem. Vai tad jūsu doma nav matērija? Cik precīzi gan mums vajadzētu apsvērt mūsu domas? Par viņām mēs nesam tādu pašu atbildību, kā cilvēks, kurš ļaunprātīgi rīkojas ar tvanu. Vienkāršāk ir domāt sākot no matērijas, jo kur gan ir tās robeža? Tā mācība par garu nostāsies līdzās matērijai. Tā tie, kas noliedz garu, sāks noliegt arī matēriju.

89.

Kad sasprindzētais Magnēts savāc visus spēkus, vajag izzināt katru enerģiju. Tādēļ jāzin, kādi spēki pieļaujami celtniecībā un kādi spēki var kaitēt. Izzināšanu var sasniegt tikai piekļaujoties Augstākajai Apziņai, jo tikai tīras tiekšanās mērogs var atklāt apstiprināto Kalpošanas nolikumu. Tāpēc jāiemācās atzīt visus augstākos likumus, uz tiem ceļot dzīvi.

90.

Protams, Kalpošanas ceļš var novest pie Augstākas zināšanas. Vienīgi tumsonība varēja novest planētu patlabanajā stāvoklī. Jo cilvēce zaudējusi tiekšanās daiļuma apziņu un celtniecības darbs nostiprinājies nošķirtības trulumā. Tādēļ Kalpošanas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

vienotība nākusi cilvēcei kā glābšana. Jo viss jaunveidošanas spēks turas uz Hierarhijas. Tā varenais pavediens apvieno visu Kosmu. Patiesi, tikai pilnīgajā Dižā Kalpojuma aptveršanā var izprast Gara daili un Hierarhijas vareno spēku. Izplatījums sauc uz dižā Likuma pildīšanu, jā, jā, jā! Tā izveidojas patiesās evolūcijas pakāpes.

91.

Tāpēc vienīgi pilnīga Diža Kalpojuma izpratne var dot mācekļiem tiekšanos uz manifistēto Hierarhiju. Kad gara jaunrade spēj ietvert Dižo Kalpojumu, tad visi ceļi uz Mums – atvērti. Tādēļ tiekšanos pildīt norādījumus var apstiprināt kā impulsu, kas ved uz augstākajiem Vārtiem. Tālab lai sargā visas pārles. Tā iespējams piepildīt visas dotās iespējas. Tik sasprindzēts un piesātināts laiks! Tāpēc lai mācekļi cenšas iet vienā ritmā ar notikumiem, un vajag sasprindzēt apziņu unisonā ar notiekošo.

92.

Atšķelšanās no vadītāja aptur gara evolūciju, jo ķēdes saraušana ved pie norobežošanās un liek šķēršļus gara jaunradei. Patiesi, tikai vienotība ar Gaismas Avotu virza garu, patiesi! Tā tiekšanās uz Augstāko Hierarhiju dos visas iespējas un piesātina garu ar Kalpošanas vareno spēku. Gaismas orbītas veidojas ar atbilstību un Augstākās gribas pildīšanas varenību. Tā veidojas ceļš uz Bezrobežību.

93.

Jums var jautāt – kā iezīmējas Kalpošanas ceļa sākums? Protams, pirmā pazīme būs atsacīšanās no pagātnes un pilnīga tiekšanās uz nākotni. Otra pazīme būs atskārsme sirdī, ne tāpēc, ka tā vajadzīgs, bet tāpēc, ka citādi nav iespējams. Trešā pazīme būs baiļu atmešana, jo ar Valdoni apbruņotais ir neievainojams. Ceturtā būs nenosodīšana, jo tam kas tiecas nākotnē, nav laika nodarboties ar vakardienas atkritumiem. Piektā būs visa sava laika aizpildīšana ar darbu nākotnes labā. Sestā būs prieks par Kalpošanu un sevis visa veltīšana pasaules labā. Septītā būs garīgā tiekšanās uz tālajām pasaulēm, kā ceļš nolemtais. Pēc šīm pazīmēm ieraudzīsiet gatavu un kalpošanās izpaudušos garu: tas sapratīs, kur pacelt zobenu pār Valdoni un viņa vārds nāks no sirds.

94.

Tāpēc jāattīsta sevī, vispirmām kārtām, vērība un jāpiegriež nemitīga uzmanība jaunradei, kas notiek ap svētneskarto Hierarhiju. Tikai kad mācekļi sasniegs šo kārtību, varēs cerēt, ka nāks nolemtās saknes. Tāpēc jāuzturas ar vislielāko apzinīgumu (godprātību) un modrību pret visu, kas notiek ap Fokusu. Katra vērā neņemta kļūda uzplauks savā ziedā.

95.

Māceklim Kalpošanas ceļā jāliek lietā visas labākās gara un apziņas tiekšanās. Jaunradot vajag saprast, ka tikai labāko parādību pielietošana dos atbilstīgus rezultātus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Tā mācekļiem ceļā jāpauž labākās tiekšanās un trauksme uz Hierarhiju.

96.

Kādi pasākumi gan ieiet dzīvē bez liela sprieguma? Jo katra jaunrades pakāpe ir lielu kauju apstiprinājums. Jo katrai kaujai ir savs uzdevums un katram notikumam rakstam sava nozīme. Tādējādi tiem, kas iet ar Gaismas spēkiem, jāzina, ka bez sprieguma pilnas kaujas nav uzvaras. Tā, kad apstiprinās dižās uzvaras pakāpe. Gaisma mācekļiem jāizjūt visa gara neatlaidība un visa darbību nesatricināmība. Kad cilvēcei tika dots pamatu apstiprinājums, tad katrs spriegums tika pieņemts kā tālākais impulss jauniem veidojumiem. Tā evolūcijā katrs karogs tika apstiprinās ar paustās nelokāmības dižumu. Patiesi, tikai tā iespējams uzvarēt.

97.

Kalpošana bieži pieņem kā apgalvojumu, pilnīgi pretēju Patiesībai. Pieņem Kalpošanu kā parādību, kas neatbilst īstenībai. Pieņem Kalpošanu kā ceremoniju, kā ritmu, kas nejausi ienācis dzīvē. Bet vajag atskārst, ka Kalpošana ir ķēde, kas tuvina augstāko un zemāko, kas apstiprināta dzīvē un ko iepriekš norādījusi izpaustā būtība. Tā visa Kalpošanas ķēde ieiet Labuma Hierarhijā. Tā visas darbības izveido sakaru ķēdi, tāpēc Hierarhijas likums var mūs novest pie Augstākā Labuma.

98.

Dižās kaujas laikā ļoti jāpiesargājas. Bet galvenais noteikums ir pārliecība, ka aizmugurē draud svārstīgums, kas rada nodevību. Jāatceras, kā Mēs pakāpeniski ieguvām sirds īpašības un sagatavojāmies dižai darbībai.

99.

Tie, kas uzsākuši Dižā Kalpojuma ceļu, dažreiz baiļojas, vai viņiem pietiks garīgo krājumu nemitīgai atdošanai? Tiesa, viņi zina, ka devīga roka nekļūs nabaga, bet tiem grūti to piemērot garīgā nozīmē. Bet sacīts arī par debesu putniem, kuriem pietiks graudu rītdienai. Patiesi, sadarbojoties ar Hierarhiju, neizsīks garīgais krājums. Neapklusīs sirds, kas glabā Valdoņa attēlu. Tālab nav jābaiļojas, ka gara krājums izsīks – tas ir neizsmeļams. Šos dārgumus var izdalīt, tikai cieši jātur sidraba saite.

100.

Kur gan tās jūtas, kur gan tā substance, ar ko pildīsim Dižā Kalpojuma Kausu? Savāksim tās jūtas no labākiem dārgumiem. Atradīsim to drumstalas reliģiozā ekstāzē, kad sirds trīc par Augstāko Gaismu. Atradīsim to drumstalas sirds mīlestības izjūtā, kad mirdz pašai dziedības asara. Atradīsim to varoņdarbā, kad cilvēces vārdā spēks vairojas. Atradīsim dārznieka pacietībā, kad tas pārdomā par grauda noslēpumu. Atradīsim vīrišķībā, kas tumsu šķeļ. Atradīsim bērna smaidā, kad tas sniedz pretīm saules staram. Atradīsim visos lidojumos, kas aiznes Bezrobežībā. Dižās Kalpošanas jūtas ir bezrobežīgas, tām jāpiepilda mūžam neizsmeļamā sirds. Svētās trīsas nekļūs par ikdienišķu virumu. Cēlākās Mācības izvērtās sausā čaumalā, kad tās zaudēja šīs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

trīsas. Tālab kaujā domājiet par Kalpošanas Kausu un dodiet zvērestu, ka svētās trīsas jūs neatstās.

101.

Vai cilvēkiem pieklājas būt bezrūpīgiem? Daži bezrūpību jauc ar paļaušanos uz Hierarhiju; viņi ieskata, ka, ja viņi šeit iemiesojušies, tad kāds uzņēmies atbildību par viņiem. Bet Lielā Kalpošana ir lielas rūpes.

Rūpes jāapsveic arī kā Uguns iedegšanās. Nevis sīkā domāšana, bet visdziļāk norūpējusies doma izšķiļ no sirds gaišas dzirkstis.

Ne jau mazas rūpes uzņēmies cilvēks, iegūstot domāšanu. Sacīts – ne visai daudz maksā bagātnieka smaids, bet nabadzīgais, kas saglabājis smaidu ir Dieva līdzgaitnieks. Tā tauta izprot smaida vērtību rūpēs.

102.

Jāiegaumē, ka Lielā Kalpošana pievieno varenās Ķēdes izziņai. Izprotiet to visā apjomā, visā gara saspringtībā, cik vien to iespējat. Tāda saspringtība ir brīnišķīga, kad tai pievienojas neredzami līdzstrādnieki. Viņi nostiprina bruņojumu, viņi pasargā no bultām un apgaismo ceļu. Kā spārnos var lidot cilvēks, viņš ieguvis neskaitāmus līdzstrādniekus, taču tie pakļaujas Hierarhijai. Tā dažreiz pāri fiziskajiem apsvērumiem pacelsim garu līdz augstākajiem balstiem. Par to jārunā, kā par Lielās Kalpošanas vairogu.

103.

Katrs, kas tuvāko aicina uz ugunīgām kristībām, ir jau Dižās Kalpošanas dalībnieks. Neviena, kas piedalījies Patiesības Krusta nešanā, nepagurs. Katrs, kas izpratis Pasaules vajadzības, jau saīsina augšupejas ceļu. Katrs, kas atzinis sirds kā Agni Mājokļa nozīmi, ir jau uz pareizā ceļa.

104.

Svētība tiem, kas kaut reizi padomājuši, ka viņiem dotas iespējas Kalpošanai. Šāda doma vien jau atver Ugunīgās Pasaules sākuma Vārtus. Bet kas lepnībā domā “tikai pats sasniegšu”, tas savas iespējas izlieto, lai kalpotu patībai. Kāda nošķirtība skan sevis slavināšanā! Kāda vientulība – patības cietums! Bet līksmi ir domāt – “vēl varēšu atnest Tev, Valdoni.” Nav robežu šādām sirds veltēm! Vai gan sirds nekļūs cēlāka, izmeklējot veltei dārgumu? Viscēlākās domas ietver šādu lūgšanu. Sirds velte taču arī ir lūgšana. Tā atver daudzus vārtus. Ne savu nopelnu apzināšanās, bet ziedošanās palīdz pārkāpt sliekšņus. Kad ziedošanās ir pilnīga, tā noved garām visām šausmu parādībām. Var sacīt sliekšņu iemītniekiem – nav laika skatīties uz jums! Tā ziedošanās ir atvieglojums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

105.

Cilvēkus, kas uzņēmušies Dižo Kalpošanu, var nosaukt par “Debesu akmeni”! Tiecoties viņi pildīs ar Gaismu. Viņi caururbj zemākos slāņus un ietver sevī dimantu – adamantu. Bet nav viegli būt dimantam, lai pārvarētu tumsu, ir jānostiprinās gaismā. Dižā Kalpošana nepazīst mieru, gars norūdās pastāvīgā sardzē. Daudz mazo zemes patiesību jāpārklāj ar augstirdības kupolu. Jāietērpjas Gaismā, kas plūst no Hierarhijas. Jāietver Smalkā un Ugunīgā Pasaule kā dabiska parādība. No bedres var nepamanīt Sauli, bet no akas pēta zvaigznes. Kalpošanas ceļā var gadīties visnegaidītākais, bet pieredzējis Vadonis neaizmirsīs, ka katrs pasaulīgs zaudējums kompensējas izplatījumā.

106.

Pašreizējie notikumi vēlreiz norāda uz domu nozīmi. Jūs jau redzat, ka greznība satricināta; redzat arī, ka maģija nosodīta un domāšana ievirzīta uz Hieroiedvesmi. Abi šie apstākļi ir graujoši tumšajiem. Bez greznības un buršanas viņi ievērojami zaudēs spēku. Bet viņiem paliek trešais apstāklis, proti, vāju prātu mulsināšana. Visbēdīgākais ir tas, kas vājie prāti neietver veselīgās sākotnes. Viņu svārstīgums prasa daudz enerģijas, tāpēc Mēs pievēršam uzmanību pašam galvenajam, lai koncentrētu enerģiju uz nepieciešamāko. Jūs esat dzirdējuši par Mūsu Karogu. Patiešām, lai to nes, kas spēj. Tāpat arī visā citā paudīsim iecietību un piespiedīsim tumšos pakalpot.

107.

Līdzsvara ceļu palīdz iepazīt pārdomas. Cilvēkiem ļoti bieži jāatgādina, ka lasīšana un pat izpratne nav pārdomāšana. Jāiemācās pārdomāt. Ārējai izpratnei jādod impulss ugunīgam pārdomu procesam. Uguns ir dižs līdzsvars. Pilnīgi apzinīgi jātuvojas Līdzsvara Ceļam, kur nav svārstīšanās un šaubu, kur ir tikai Dižā Kalpošana.

108.

Jūs esat redzējuši gredzenus, kuri maina krāsu atkarībā no nēsātāja stāvokļa un apkārtnes apstākļiem. Bija redzams, ka to nokrāsas daudzveidība nevarēja būt atkarīga no paša metāla kādības. Tas nozīmē, ka uz gredzena bija nogulsņējies ķīmisms no ārienes, bet bez ugunīgās enerģijas arī ķīmisms nevar radīt tādu fenomenu. Protams, kad radās iespēja ārējo iedarbību pārnest sirdī, tad senais fenomens kļuva nevajadzīgs. To varēja parādīt tikai kā vissenākajā literatūrā minētu, bet nevajag izšķiest enerģiju tur, kur sirds jau uzsākusi Hieroiedvesmes ugunīgo ceļu. Tāpat arī visās citās enerģijas izpausmēs nekavējoši jāgriežas pie Augstākās Saskaņas, tiklīdz organisma stāvoklis to atļauj. Skolotāja uzdevums ir vispirms ātrāk pacelt Hieroiedvesmes pakāpē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

109.

Visaugstākais ir Hieroiedvesme, tā pavada caur visu dzīvi. Nav vajadzīgi rituāli tur, kur ir Saskaņas liesma. Vajag sargāt Uguns Centru. Pat senajie jau bija izpratuši Uguns nepārtrauktības simbolu. Dzīve jāpiepilda ar degsmi. Sākumā cilvēks domāja par sevi, pēc tam par citiem, bet beidzot viņa darbības derīgas visam esošajam. Viņš vairs nedomā par derīgumu, bet elpo tajā un ienes dzīvību Neaptveramības plašumā.

110.

Hieroiedvesmei derīga strāva, kuru dēvē par – Hierarha Zīmogu. To var sajukt uz galvvidus, tas mirdz kā balsts stars. Pazīstot Hieroiedvesmi, iespējams šo izjūtu saglabāt atmiņā.

111.

Ja Hieroiedvesme pievelk domu noteiktai zemei vai vietai, tas nozīmē, ka kosmiski jau veidojas dižas nozīmes apstākļi. Varbūt no zemes lietu stāvokļa šāda vietas izjūta nav izskaidrojama. Varbūt no zemes redzes viedokļa tādas zemes atrodas visnepievilcīgākajā stāvoklī, bet augstākais likums jau nosaka sevišķa sprieguma vietu.

Zemes acis vēl neredz, bet Hieroiedvesme jau virza apziņu turp, kur nolemts Augstākā Gaismas mirdzums. Tā Hieroiedvesme pāri jūtīņai rāda mums Gaismu. Bieži tā ir pretrunīga redzamībai, bet tā runā Ugunīgās Pasaules vārdus. To var attiecināt arī uz izjūtu, par kuru šodien runājām. Hieroiedvesme virza turp, kur jau zaigo virsotne.

112.

Hieroiedvesmei jāpiepilda visa dzīve. Tai nav jābūt atrausmei no Zemes esamības, bet tai jātop par dzīves vienīgo izpausmi. Kad Hierarhs norāda uz Ugunīgās apziņas sākumu, tad katrs izrunātais vārds un katra doma būs jau atbilstoši augstākajam lēmumam. Dzīvē jāievēro, kā rodas pareizs lēmums, un, atbilstoši tam, nemaldīgi nostiprinās arī izpratne.

113.

Hieroiedvesme, patiesi, saka – uzvarētāja modrības zaudējums ir visbriesmīgākā satriekšana. Skanēt ritmā un to nenostiprināt, būs likuma pārkāpums. Uzvarai jāatnes harmoniska likumība. Uzvara nav uzliesmojums, bet visu likumu jaunrade. Ievērojiet līdzsvaru, kādu dod īstā uzvara. Briesmas ir uzvaras draugs. Ja to neizpratīsiet šodien, tad apjēgsit rīt. Ugunīgo sirdi briesmas dara stipru. Tā izpratīsim uzvaru visā tās diženumā.

114.

Tieši kā uz priekšu izmests enkurs Hieroiedvesme ved pa pareizu ceļu. Ir pareizi domāt arī par jauniem cilvēkiem. Ja ceļmalā sēž tīģeri, tad labāk pa šo ceļu nestaigāt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Patiesi, ceļu ir daudz, bet cilvēki baidās pat padomāt par jaunu ceļu. Cilvēku ir daudz, ierodas jauni un pieaug. Ja nebija redzami jaunie vakar, tas nenozīmē, kā viņi neieradīsies rīt.

115.

Ugunīgā ceļā cilvēks domās tiecas pasteigties. Daudz zemes šķēršļu, vilinājumu un kārdinājumu. Iztikuši tumšie spēki. Bet kādreiz cilvēks iegremdējas Hieroiedvesmē un izsaucas – “lai notiek ātrāk!” Tā atjaunotiem spēkiem, atpakaļ neskatīdamies, cilvēks trauksmīgi steidzas uz Ugunīgo Pasauli. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

116.

Hieroiedvesmes virzīta apziņa – kā brīnišķīgs Augstāko Spēku atspulgs. Kā brīnišķīga atskaņa ir sirds dzirde. Kā svētavots jāizprot gars, kas apstiprināts kā īsts Kosmisko Spēku līdzstrādnieks un palīgs. Ir daudz vadu, kas var skanēt tikai ar vienu stīgu. Redzam, ka vienpusīgā domāšana uztver tikai tās strāvas, kas saskaņojas ar vada būtību. Redzam, kā netīrie vadi pienēsā dažādas sērgas. Redzam, kā pašapmierināšanās pilda lappuses un piezīmes. Redzam, kā piesavinās Kosmiskās Tiesības. Redzam, kā apiet un pretendē uz Ugunīgajām Tiesībām. Līdztekus šķīsta gara ierakstiem izplatījumā joņo ārdīšanas viesuļa spirāles. Ugunīgām sirdīm līdztekus Mēs redzam veselus savaldzināto pulkus un pēc Kosmiskā Likuma nav iespējams aizturēt Karmas roku. Katra mazā apziņa vispirms gara valdonību piedēvē sev. Top skumji redzot zemo rekordus. Ikviena ugunīga sirds tiecas šķīstīt rekordus. To paturēsim prātā ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

117.

Gara spēki arī ir tās gara strāvas, kuras ieplūdzina dažādas enerģijas. Hieroiedvesmi iespējams sūtīt tikai ar gara strāvām. Pārzemes spēks ir ietverts šo strāvu Nesējos. Gars un sirds, kas šādu strāvu piesātināti, spēj atvairīt daudzus uzbrukumus. Mēs bieži esam novērojuši, kā vientuļš ceļinieks Kalpošanas ceļā spēja atvairīt tumsas uzbrukumus. Gara spēki piešķir jūtziņai darbības spēku. Gara strāvas ir saite ar Augstākajiem Spēkiem. Kad varenās enerģijas piesātina būtņi, tad sākas visu augstāko centru attīstība. Hieroiedvesma var nostiprināties sirdī, kuru iededzinājusi tuvība Gaismas Hierarhijai. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli ir tik svarīgi izprast šīs strāvas, jo visam jāpiemēro apzinīga pieeja, lai radītu saiti ar Neredzamo Uguns Pasauli – tā, patiesi, gara spēki spēj iekarot Pasaules.

118.

No visiem principiem, kas paplašina apziņu, visspēcīgākais ir Hierarhijas princips. Katru nomaiņu rada Hierarhijas principa izpratne. Kurp gan gars spētu iet bez Vadošās Rokas? Kurp gan acij pavērties un sirdij pievērsties bez Hierarhijas? Kad Hierarha Dodošā Roka nostiprina likteņa virzienu; kad Hierarha Roka piebīda labāko termiņu un augstākās enerģijas pieņem vispatiesākos veidus. Tāpēc gara graudu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

piesātina Hierarha Kosmiskais Stars. Kad visaugstākais princips satur uguns potenciālu, tad kā visaugstākais princips tiek apstiprināta Hierarha gara tīrā uguns. Tāpēc glabāsim atmiņā mūsu garīgos Vadītājus. Tāpēc turēsim godā Hierarhijas likumu!

119.

Kurš jaunrada ar gara spēku? Uguns Nesējs, evolūcijas jūtīgais kalpotājs, cilvēku veidotājs, kas visas savas ugunis ziedo cilvēces attīstībai.

Visos savos meklējumos cilvēcei jāpielīdzinās šiem Gaismas Nesējiem.

Kā tad jaunrada Hierarhs uz Zemes? Paceļot visu apkārtējo. Tā Hierarha gara skaidrā liesma ceļ augšup sfēras.

120.

Patiesi, ir brīnišķas kosmiskās Sākotnes savā varenajā spēkā; un Hierarhijas jaunrades likums piesātina visu ar uguni. Tāpēc visa Kosma pamatos likta augstāko ugunu dižās apvienošanās likums. Tāpēc nevajag saskaldīt visus dižos uzdevumus. Un nākotnes pamats, Gaišā Labuma Hierarhija, patiesi, sasprindzēta dižo likumu apstiprināšanā. Lai atceras, ka, patiesi, var celt tikai ar Hierarhiju. Hierarhijas apstiprinātajā orbītā var atrasties vienīgi tad, kad apziņa saprot, ka trieciens Hierarha Vārda Vairogā ir trieciens Mums, un ikviens, kas triecienu pieļauj, dārgi maksā. Tā darbu panākumi rodami vienībā. Nicinājuma pieļaušana ir bailīguma apliecinājums un atkrišana. Apvienība ir brīnišķa uguns!

121.

Katrs akmens uz planētas ir domas radīts. Katrs priekšmets ir domu jaunrades apdvests. Ir jāciena radītais priekšmets. Ir jārod iecietība pret nepilnību. Jo ikviens radītājs kādreiz ir bijis nepilnīgs. Katrs uzkrājums ir iegūts ar darbu un sasprindzinājumu. Tikai ar šādu izpratni iemācīsimies cienīt jaunradi. Caur mazo izpratīsim arī diženo. Lai mērķtiecīgi ievadītu Aum skanējumu, jāpildās ar dziļi cieņu pret jaunrades diženumu.

Tādējādi svētdevas izpratne kļūs par brīnišķu balvu. Tikai labākie centieni saņems apbalvojumu. Labākā jēdziens jāsaprot kā atbilstība Augstākai Sākotnei. No kaut kā uz kaut ko sniegsies stīga. Bez nostiprināšanas stīga svaidsies izplatījumā.

122.

Darbs tāpat kā zināšanas ved uz Augstāko Pasauli. Katrs darbs taču ir izzināšana. Tādējādi darbs ir lūgšana.

123.

Šī Kalpošana var būt jebkura cilvēka tiesa. Jauna dzīvība ieplūst tāda, kas iedrīkstas nodoties dižajai Kalpošanai. Katrs pats atmēris savu pienācīgo ieeju. Katrs pats sev

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nosacīs ne mazu, bet diženu Kalpošanu un pats sevi aicinās uz Augstāko Pasauli – nenovēršami.

Tā dižā Kalpošana ir pienākums un gods.

124.

Dižā Kalpošana ietver visu cilvēci. Ne tautība, nedz kādi citi nošķirojumi nedrīkst ierobežot Kalpošanu Labumam. Nav viegli izvairīties no dažiem uzslāņojumiem, ko radījuši gadu tūkstoši. Vienīgi Augstākās Pasaules apjēgšana var palīdzēt uzveikt visas māņticības un atavisma paliekas. Pie tam nedrīkst ļaut jūtām patvaļu attiecībā uz karmiskiem aizspriedumiem. Pat nelabvēlīgos apstākļos taisnīgums tomēr uzrādīs taisnīgu izzināšanu. Personība, kā atbildīga vienība, būs sprieduma objekts. Aiz visiem konvencionālajiem tērpiem personības vērtība grūti saskatāma. Vienīgi atdevība Kalpošanai atvērs acis, lai ļoti skaidri ieraudzītu gara graudu.

Tā vienīgi Augstākā Pasaule dos arī augstāko spriedumu.

125.

Kad cilvēks atskārtīs visas iedarbības, tad viņš varēs sākt savu patstāvīgo darbību. Viņš iemācīsies izprast, kur augstākā Hieroiedvesma un kur zemākā postīšana. Nav tik viegli atšķirt visus viltīgos paņēmienus, bet laime, kad sirds trīs apziņā, ka esi noderīgs Augstākai Pasaulei.

Pa visu dzīvi izplatītas saskaršanās ar Augstāko Pasauli, pat mazos ikdienas darbos var manīt augstākā sprieguma dzirkstis. Nevar būt darbību, kuras nebūtu saspringtas, ja tās attiecas uz Augstāko Pasauli.

Šāds spriegums jāiemīl, bez tā nevar būt Lielās Kalpošanas.

126.

Zemes klēpis bagātīgi piebārstīts Augstākās Pasaules likumu dzirkstīm. Tās var savākt, kā visvērtīgākos dārgumus. Šādā vākšanā viss kļūs brīnumjauks. Pati Augstākā Lietderība rotās brīvās gribas kombinējumus – gribas, kura apjēgusi strādājošo detaļu saķēdēšanos. Tiešām, visa dzīve kļūst par lietderīgu uzdevumu pildīšanu, kurus uzticējusi Augstākā Doma.

Mīlas – Uzvarētājas zīme būs – ne sakumpis darbs, bet varonīga pārvarēšana!

127.

Auglīga sadarbība sekmēs apgūt jēgu par darba pastāvīgumu. Bet cilvēks nevar darīt tikai vienu un to pašu. Bet kvalitātes uzlabošana un jaunu iemaņu atrašana kļūs par domas pastāvīgo atjaunošanās faktoru.

Vienīgi gūstot sekmes kvalitātes ziņā, iespējams iemīlēt darba pastāvīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

128.

Ejot darba ceļu, tiek izzināts ritms un enerģijas jēdziens. Ceļā, patiesi, var apzināties kustību uz harmoniju. Pārmērīgos pūliņos samanāmas Iedvesmas dzirkstis.

Strādājošais būs līdzstrādnieks.

129.

Ceļā uz Brālību būs nepieciešama arī pašaieliedzība. Daudziem laikam šis norādījums liksies neizpildāms. Viņi nespēj iedomāties, cik bieži cilvēki pat ikdienišķajā dzīvē izpauž šo kādību. Katrā iedvesmā, katrā aizrautībā noteikti ir arī pašaieliedzība. Visai precīzi jāuztver vārdu nozīme.

Nav dzīvē tādu īpašību, kas piederētu vienīgi varoņiem. Tāpat arī varoņi nav tik reti sastopami, bet ne vienmēr tie bruņojušies šķēpiem un zobeniem. Tā jāizprot un jātuvina esošajam labākie jēdzieni.

Var zaudēt drosmi un neatlaidību, ja sāksim sev iestāstīt, ka kaut kas nav izpildāms. Nav nozīmes, ka izpaužas vīrišķība, vajag, lai tā nepārtraukti pieaugtu. Runājot par salauztu drosmi labāk nosaukt šo stāvokli vienkārši par bailīgumu. Var salauzt kaulus un muskuļus, bet gars ir nesalaužams. Nevar kalpot Brālībai bailīgs un izvairīgs cilvēks.

Pašaieliedzība nav nekas cits kā iedvesme: bailīgums nav iedvesme.

130.

Vai tiešām ceļā uz Brālību vajadzīga tāda sagatavošanās? Patiešām ne tik vien sagatavošanās, bet arī apskaidrība. Vai tas, kurš nolēmis veltīt sevi Dižajai Kalpošanai, nenožēlos? Mazdūšībā tas atcerēsies visus labklājības un ērtības piemērus; var būt pat nožēlas smaidi. Kā gan pārvarēt šādus uzbrukumus bez apskaidrības?

131.

Vīrišķību pastiprina pareiza psihiskās enerģijas attīstība. Pareiza attīstība jāizprot kā dabiska augšana. Lai ikviens pavairo drošsirdības krājumu, tā ir līdzīga atvērtam logam.

132.

Zirgu apkopējs izteica saimniekam savu vēlēšanos iegādāties sevišķu zirgu sugu. Saimnieks atbildēja: “Ļoti labs nodoms, bet vispirms sakārto stalli.” Rakstnieks augstu vērtē, ja viņa domas nāk par svētību, ja netiek izlasītas pavirši. Var minēt daudzus piemērus no dažādām nozarēm, lai atgādinātu kalpošanu. Šāda plānveidība jāliek lietā, kad veidojas doma par Brālību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

133.

Jāskaita katra stunda, ko izdevies nodzīvot par svētību lietai. Kalpošana nav parastajā labklājībā, bet gan svētības nešanā cilvēces labā. Varbūt ir grūti pieņemt atsevišķas personības, bet visas cilvēces vaigs jau būs pieņemams.

134.

Aprobežoti cilvēki ir spējīgi apgalvot, ka Mūsu Brāļi sēj nemieru un sacelšanos. Bet tieši viņi pūlas visiem spēkiem, lai nomierinātu tautas. Tie gatavi pildīt grūto Kalpojumu īstā laikā brīdinot personas, no kurām atkarīgs tautu liktenis. Tie netaupa savus spēkus, lai tikai paspētu laikā nonest vēsti. Tie, nevairīdamies pat no netīkamiem darbības veidiem, nes Gaismu, ko tumsas spēki cenšas dzēst. Bet labuma sēklas sējums neizkalst, un nolemtajā laikā graudi zels. Bet kā lai nosauc ļaudis, kuri kaitē labumam? Tie prot ne vien aizkavēt Padomu, bet visdabiskākās sekas tie iztulko kā neveiksmi. Ar kādu mēru aprobežotie vērtē sekas? Kādas tiem tiesības spriest, kad bijusi veiksmē vai neveiksmē? Kā un kas varējis notikt bez Brālības palīdzības? Nav iespējams iedomāties ļaunprātīgos iztulkojumus, kas pavada katru dižo Kalpojumu!

135.

Šķēpu norūda ar uguni un aukstu ūdeni, tāpat arī gars kļūst stiprs aizgrābtības ugunī un nievu un nepateicības aukstumā. Nav jābrīnās, ja nievas kā paradums, pavada katru gara varoņdarbu. Kalpošanu pavada nepateicība. Šāds rūdījums novērojams kopš senatnes, bet uguns un ūdens pretstatījums ir maz izprasts.

136.

Jogiem pazīstamas it kā pēkšņas noguruma un miegainības lēkmes, tā sauktie zināšanas mākoņi. Protams, Jogs zina, ka šai laikā viņa enerģija iztek, izplatījuma straumes spēcīgās plūsmas pievilktā. Jogs zina, ka viņš piedalījies Dižajā Kalpošanā cilvēces labā. Novērojami daudzi šādas kalpošanas veidi. Dažreiz izjūtama tikai nemaņa, bet dažreiz smalkais ķermenis traucas piedalīties neatliekamā darbībā. Tad šādu smalko ķermeni dažs var redzēt, kā parādību, vai arī sajūst tā neredzamo klātbūtni. Šādas darbības attālumā noris arī mirklīgi. Nav vajadzīgs zemes laiks ilgām sarunām un iedarbībām. Kad Jogs jūt nemaņas momenta tuvošanos, tas ļaujās šim pavēlošajam aicinājumam, jo citādi viņš var palaist garām iespēju veikt sadarbošanos kādā dižā norisē. Sevišķi zīmīgi, ka šādas saskaršanās var notikt lielos attālumos un ar gluži nepazīstamām personām. Vēl jo apbrīnojamāks ir domas enerģijas pievilksmes magnēts. Var novērot daudzas parādības, kas parasti paliek novārtā.

137.

Priecājos, ka mana vēstule ir jums sniegusi nepieciešamos paskaidrojumus, jo ir tik svarīgi iegūt skaidru priekšstatu par to, kas ir mācekļības un kalpošanas ceļš. Ja mēs neapzināsimies grūtības un to bargo skaistumu, un ja mums nebūs cieša lēmuma iet pa šo varoņdarbu un pašatteikšanās ceļu, tad mēs sapīsimies šausmīgajos psihisma,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

mediūmisma un melnās maģijas tīklos. Es saku šausmīgajos, jo, reiz tajos sapinušies, atbrīvoties var tikai ar neaprakstāmu gribas piepūli, bet vai daudziem ir tāds gribas spēks? Tādēļ vairieties no visiem mehāniskajiem vingrinājumiem, kas veicina smalkā ķermeņa atdalīšanos; tāpat izvairieties zemāko psihisma formu apgūšanu.

Mācībā ir norādīts ķermeņa sagatavošanās ceļš augstāko iedarbību uzņemšanai, bet jebkādi mehāniskie vingrinājumi ir noliegti. Jūsu sasniegtie ātrie rezultāti, pielietojot “metodes iekļūšanai astrālajā plānā” liecina par jūsu tieksmi uz psihismu vai mediūmismu, tādēļ tieši Jums ir jābūt ļoti uzmanīgam. Tā kā par šo tēmu man nākas daudz rakstīt, tādēļ, lai ietaupītu laiku, pievienoju lappuses, kuras esmu rakstījusi kādam savam korespondentam.

Jūs jautājat – kā strādāt pie savas psihe? Atbilde ir tikai viena – pielietojiet Mācību dzīvē, un viss atnāks savā laikā. Pirmkārt ir nepieciešama pilnīga apziņas attīrīšana un jebkuras uzbudinātības pazīmes izskaušana, jo uzbudinājums ir briesmīgi bīstams psihiskās attīstības procesā. Augstākie sasniegumi ir pilnīgi nepieejami ar imperilu saindētam organismam. Mācībā ir skaidri pateikts, ka apgūt psihotehniku bez Skolotāja nav iespējams, jo šī tehnika ir saistīta ar bīstamiem procesiem. Tādēļ mēs varam tikai pacietīgi sagatavot savu ķermeni, pielietojot visus norādījumus katras dienas dzīvē. Skolotājs zina, kad var sākt attīstīt šo noslēpumaino spēku.

Ticiet, Skolotājs nekavēsies ne mirkli, ja redzēs, ka māceklis ir gatavs pieņemt pirmo vai arī nākošās pakāpes, kas atbilst viņa garīgajai attīstībai. Pastāv daudz psihisma pakāpju, un Lielie Skolotāji ir ļoti apbēdināti par zemākā psihisma pieaugušiem apmēriem, jo ar nezināšanu, ar negodīgumu, ar neattīstītu apziņu tie bieži noved pie mediūmisma un apsēstības. Tādēļ Skolotāji tik ļoti pretojas jebkādiem varmācīgiem vingrinājumiem un metodēm, kas ved pie paātrinātas dažu zemāko psihisko formu apgūšanas. Vispareizākais, visdabiskākais ceļš ir sirds attīstīšana un apziņas šķīstīšana.

Grūti iedomāties, cik ļoti lielā mērā zemākā psihisma inde ir pārņēmusi cilvēci. Un cik ļoti tiek sagrozīti visi lielle jēdzieni, visi lielle Valdoņu Tēli! Ir cilvēki, kas redz Skolotājus rubīniem nošūtos tērpos, vai pat nodarbinātus ar zelta mucām un dimantiem pildītu pagrabu apsargāšanu! Kā viņi izbrīnītos, ja uzzinātu patiesību! Nekas nav tik tāls no Augsto Skolotāju dzīves, kā labklājības un greznības jēdziens. Viņu dzīve ir Skaistums, bet greznība ir skaistuma pretpols.

Vienmēr ir jāatceras, ka zemākajām pakāpēm ir pieejamas tikai smalkās pasaules zemākās sfēras, kur nav mazums krāšņu Olimpu un tādu, kas vēlas tēlot Gaismas Skolotājus.

Tāpat neaizmirsīsim, ka eksistē melnā loža, kura ir ļoti varena un daudzējādā ziņā atdarina Lielo Brālību, bet turklāt nekautrējas ne no kādiem likumiem un līdzekļiem, lai ievilkto savā nometnē tieši tos, kas atrodas uz Mācības pirmajām pakāpēm, bet ir svārstīgi savā pārliecībā. Jebkura svārstība domās, katras šaubas mūs var novest pretējā nometnē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Šo visu es rakstu, lai brīdinātu par lielajām briesmām, ko dod nodarbošanās ar mākslīgiem vingrinājumiem. Vērtīgi ir tikai tie sasniegumi, kuri atnāk dabiskā ceļā, jo tad tie būs iekšējās t.i. garīgās attīstības izpausme. Tādas attīstības gaitā ar laiku kļūs pieejamas visas iespējamās parādības. Pie kam neaizmirsīsim, ka tas spēks, kurš tiek sasniegts dažādu vingrinājumu ceļā, nav izturīgs, turpretim viss, kas sasniegts iekšējās, garīgās attīstības ceļā, nevar pazust, jo visi šie slēptie spēki attīstās cilvēkā pakāpeniski un parasti paši no sevis, atkarībā no tā, kā cilvēks ir valdījis pār savas dabas zemākajām izpausmēm daudzās savās iepriekšējās dzīvēs. Tādēļ dažiem, kuri tuvojas Mācībai, samērā ātri sāk parādīties šīs attīstības zīmes; tās ir norādītas Mācībā, kā piemēram: dažāda lieluma, krāsas un spilgtuma zvaigznes, pie kam tām ir noteikta nozīme, kā piemēram, brīdinoša, tā arī norādoša un nomierinoša. Tāpat gaismas veidojumi un gaismas uzliesmojumi sevī vai ap sevi, krāsu un veselu peizāžu redzējumi utt. un beidzot Skolotāja Balss dzirdēšana. Protams, var dzirdēt arī draugu balsis, un kas ir nevēlami, balsis no Smalkās Pasaules zemākajiem slāņiem. Šīs parādības ir ļoti jūtīgi jāizpazīst. Jebkurš nogurums vai pārmērīgs centra sasprindzinājums draud ar centra uzliesmošanas briesmām, tas ir, ugunsgrēku, kas ir ļoti mocošs un var beigties ar nāvi.

Tagad Jūs rakstāt, ja Jūs neiedrošinājāties pakļaut grāmatu kritikai... Man Jums jāsaka, ja kritika ir bezaizspriedumaina, saprātīga, vai pareizāk sakot, lasītā un dzirdētā pārspriešana, tad tā ir vienmēr un visur nepieciešama, jo kā gan citādi mēs attīstīsim savu apziņu un domāšanu? Tieši, vēloties staigāt Kalpošanas Ceļu, mums ir nepieciešami sevī attīstīt izzināšanas spēju. Izsakot pilnīgu uzticību mūsu izvēlētajās Mācības gudrībai, mums tomēr nav jāpieņem katrs norādījums akli, balstoties tikai uz ticību. Ja mēs kaut ko neesam sapratuši, nedrīkst to atkārtot kā papagailis tikai tādēļ vien, kas tas ir teikts Mācības grāmatā. Tas būs visdrošākais ceļš uz fanātismu un sektantismu. Mums ir jāvirza mūsu domāšanas spēks uz to, lai noskaidrotu sevī visu neskaidro. Tā nebūs Mācības kritika, bet tikai pareiza tiekšanās pasargāt to no izkropļojuma. Jo tik daudz ļaunuma ir iesēts ar šo aklo ticību un svēto rakstu nedzīvo burtu pieņemšanu! Ir jāsaprot, ka ne uz vienu jautājumu nav iespējams atbildēt visizsmēloši, jo atbilžu uz katru jautājumu ir tikpat daudz, cik apziņu, kas šos jautājumus izvirza. No šejienes arī rodas visi lielo mācību izkropļojumi. Tādēļ nebaidieties pakļaut domu analīzei grāmatas, kas traktē par Mācību un Skolotājiem. Godīgā meklējumā un apspriešanās, patiesā gribā saprast – nav zaimošanas.

138.

Kalpošana prasa dzienu pašaizliedzību un visu spēku kāpinājumu. Zemes laimi aizvieto augstākās gudrības atskārsmes laime, kas māceklim uzmirz tikai reti. Vajāšana, apmelošana, šķēršļi vairojas atbilstoši augšupejai, jo Gaismas kalpotājs apgaismo tumsas kalpu drūmās paslēptuves. Nav augstāka varoņdarba, kā Kalpošana cilvēces labumam, bet nav arī grūtāka.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

139.

Kosmiskajos jaunveidojumos kalpošana uzliek par pienākumu pārveidot apziņu. Kļūdas iespējamās. Vislielāko kļūdu var attaisnot, ja tās avots tīrs. Bet šo tīrību izmērīt spēj tikai attīstīta apziņa. Kalpošanas prieks spēj izpausties tikai kad ir paplašinātas apziņas. Vajag iegaumēt, ka katra trīsgrade uzskatāma par apziņas pakāpi; tāpat arī katra septiņgade nozīmē centru atjaunošanos. Nekavējoties iegaumēt, ka apziņas termiņi ir neatkārtojami un tāpēc nedrīkst tos palaist garām.

Ir taisnīgi jautāt cilvēkam, kas domā sākt dižās kalpošanas ceļu – no kā viņš nolēmis atsacīties? Varbūt tas lolo cerības iegūt savu saldāko sapņojumu piepildījumu? Varbūt tam patīkami pret gaudiņu ticības saņemot zemes bagātību un ieņemt tā apziņai neatbilstošu stāvokli?

Neiespējami uzskaitīt apziņas paplašināšanās veidus, bet visa pamatā – taisnības un pašai izliedzības apjēgšana.

140.

Kā lai izprot garīgo procesu, ja neatzīst pašai izliedzības procesu! Garīgajā procesā darbojas tas pats princips, un gars kas aizsedzies ar patības procesu neredz patieso Gaismu. Tāpēc nozīmēto ceļu uz Kalpošanas skaistumu vada pašai izliedzības tieksme.

141.

Kad gars saprot, ka Kalpošana Kosmosam ir augstāko principu iemiesošana dzīvē, tad tas sasprindzina labākās gara sviras. Bezmērķīgā eksistencē slēpjas visu augstāko centru iemigšana. Tāpēc, kad liela gara doma modina apziņas uz kalpošanas augstāko izpratni, tad var apliecināt, ka kosmiskā trauksmība cilvēcei iespējama. Tāpēc ir tik svarīgi, lai Kalpošanas doma ieviešas cilvēcē. Evolūcijas augstāko domu Nesēji apliecina Mūsu Gribu. Tādējādi nodibinās augstākā kosmiskā kooperācija. Tā Mēs kopīgi pildām Kosmisko Kalpošanu.

142.

Tā kosmisko panākumu orbītā ietilpst Kalpošana Valdoņiem. Tā kosmisko pievilksmju orbītā ietilpst garīgā trauksšanās. Visas gara dziņas jaunrada līdzīgi apstiprinātai ugunij. Tā Kosmosā novērojama nepārtraukta jaunrade. Tikai gars, kas saredz nākotni, var kosmosam dot trauksmību īstenās celtniecības vārdā. Tāpēc Mēs jaunradām Vispārības Labuma vārdā, jā, jā, jā!

143.

Ne tikai strāvas, bet arī Izplatījuma saucieni jauc fizisko līdzsvaru. Liels daudzums tiecas uz ugunīgās sirds magnētu. Sauc ciešanās, un augstsirdīgā sirds nespēj atsacīt saucējam. Tā tiekšanās uz magnētu var izsūkt viņa enerģiju, bet tas ir neizbēgami un katrs magnēts ir pakļauts šim nosacījumam. Protams, sirds potenciāls tikai pieaug no šādiem vingrinājumiem. Bet saucieniem ir vēl cita svarīga nozīme, jo izplatījums

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

piesātinās ar labāko tiekšanos un šie stari auž gaišo pasaules tīklu. Labāko saucienu tīklu atskārtušie atzīs svētvientuļnieka dzīves varoņdarbu, kas nepavisam nav vientulība, bet gluži otrādi, kalpošana veltīta visiem cietējiem.

144.

Neredzamās enerģijas aizplūšana pie fiziskās miegainības ir pirmā zīme, ka cilvēks piedalījies cīņā pret tumsu. Mēs varam katrā laikā pieaicināt cīņā, tālab negaidītai miegainības lēkmei jāpievērš sevišķa vērība. Tāpat arī enerģijas plūsma nepaliks nepamanīta. Tā aizpludinās daudz sirds enerģijas, tāpēc pelnīti jāļauj šai enerģijai no jauna akumulēties. Nav gudri pieļaut spēku zudumu, tāpēc atgādināsim atpūtu, pārmainot nodarbības.

145.

Tajā pat laikā, kad viens atdod dvēseli Pasaules labā, cits sēž uz ūdens. Kad viens sūta savu sirdi tuvāko glābšanai, cits gremdējas Smalkās Pasaules parādībās. Dižās Kalpošanas svētvaroņiem nav psihisma, jo viņi garā vienmēr tiecas uz Hierarhiju, un viņu sirds atsauca uz Pasaules sākšiem. Psihisms ir logs uz Smalko Pasauli, bet Skolotājs saka māceklim: "Neveries bieži logā, bet skaties dzīves grāmatā."

Psihisms bieži izrādās deģenerējoša parādība, jo Dižā Kalpošana ir jūtziņa. Tāpēc Mēs brīdinām no psihisma, no skatiena atpakaļ, bez noteikta uzdevuma un nākotnes. Garīgi vājie psihiski ne retumis ir gards kumoss sātanistiem.

Tieši Dižā Kalpošanā izpaužas liela atbildības izjūta, bet pie šī kausa jāpierod, jo bez tā izdzeršanas nav tuvākā ceļa. Sirds, kas tiecas uz Hierarhiju, nojauš, cik ļoti vajadzīgs glābjošais upura kauss! Dažam tas tikai zobošanās un nopeluma priekšmets, bet citam tas vērtīga dārgumu krātuve. Mums liela vēlēšanās, lai attīstās īstā jūtziņa.

146.

Kad mēs izjūtam, kosmisko Lotosu, mums jāiet uz priekšu pilnīgā uzdevuma apziņā. Mums jāizprot, ka mūsu mikroskopisma uguns harmonizējusies ar vareno Makrokosma uguni. Vai gan sīks ir Ugunīgās Kalpošanas pienākums?

147.

Jūs pareizi domājat par pateicību. Labākā pateicības izpausme būs Dižā Uzdevuma izpratne. Kalpošana ir tik dižena, ka katrs solis jau ir varoņdarbs. Katra diena, katra doma jau atnes kaut ko ievērojamu. Iekšējai svētsvinībai jāatbilst diženajai parādībai. Tādā svētsvinībā arī izpaužas pateicība. Svētsvinība ir viens no labākajiem magnētiem. Tā domāsim, sākot ar viscildenāko, jo šim mērogam piekļausies viss pārējais.

148.

Varoņa sirds pazīst pašreizējās vispārības labuma vārdā. Tā pazīst pašatteikšanos un dižo Kalpošanu. Jo varoņa ceļš ne vienmēr cilvēku pateicības vainagiem noklāts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Varoņa ceļš iet pa ērkšķainām takām. Tāpēc vienmēr jāciena pašreizējās dzīves taka, jo katrs progress uz Zemes, kas liecina par gara varonību, ir jaunās sākotnes ķīla. Cik daudz gara varoņu kā ceļa rādītājas lapas varēja būt cilvēka dzīves ceļā! Bet šīs gara ugunis neattīstītai acij nav saredzamas. Tā Ugunīgās Pasaules ceļā jāciena ikdienas dzīves varonis, kas piesātina dzīvi ar katras stundas sasniegumiem. Darba vienkopai jāsumina šie varoņi, jo tautas balsti nostiprinās tikai ar un gara varenības kādībām. Tas, kas pazīst atteikšanās varonību, nebūs gadījuma varonis – gara varoņa darbus izplatījuma rekordi atzīmēs uz visiem laikiem.

149.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā atrausmi no zemes sfēras Gaismas Kalpošanas priekā.

150.

Cilvēces Ugunīgo Kalpotāju vidū sevišķi jāatzīmē tie, kas uzņemas upura darbu. Šo cilvēces Kalpotāju gars ir kā ugunīga lāpa, jo savā potenciālā šis gars ietver visas īpašības, kuras var cilvēci celt augšup. Tikai stipra apziņa var uzņemties uzpurēšanās darbu. Katrs cilvēces Kalpotāja darbs atspoguļo gara kādību. Ja garu izvirza kā dižu Cilvēces Kalpotāju, tad viņā ietverta visa sintēze. Bet cik maz cilvēku zina par šiem Ugunīgajiem Kalpotājiem, kuri brīvprātīgi apliecina sevi vienatnē, kalpodami kā vareni Visuma piesātinātāji Spēki. Cik daudz spēcīgas izpausmes atzīmējamas katrā personīgā varoņdarbā!

Tie, kas uzņemušies upura darbu, zina, ka arī Saprāta Dēli atdod savus darbus uzpurēdamies. Katra Cilvēces Ugunīgā Kalpotāja izpausme ir jaunrade cilvēces labā. Vajag nostiprināties uzpurēšanās izpratnē. Ugunīgajā Kalpotājā iemājo katra labā dziņa, katra tiekšanās pildīt Saprāta Dēlu vareno Gribu. Bet Ugunīgā Kalpotāja spēki ir jāsaudzē.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim uzpurēšanās darba izpratni.

151.

Ugunīgās Kristības aiztrauc garu sfērās, kas atbilstīgas garam. Cilvēka ugunīgās transmutācijas process dod viņam visas iespējamības augstāko sfēru sasniegšanai. Tur, kur virs ugunīgās stihijas sakāpināts, tur, lai asimilētos, jābūt piesātinātam ar augstāko Uguni. Tāpēc svētsvinīgi jāpieņem visas Ugunīgās Kristības pakāpes. Katra pakāpe atklāj jaunu pārzemes sfēru. Arī tautas karmai jāiet caur ugunīgo transmutāciju, veicot nozīmēto ceļu. Šajā svinīgajā gājienā saspringtību kāpina visi valdoņu sekotāji. Protams, kad pienāks zemes un pārzemes cīņas stunda, abu pušu spēki apvienosies liesmainā spriegumā. Šīs zemes un pārzemes enerģijas ir Vienbūtīgās Uguns dzirksteles. Tā katra darbība, kas tiecas uz labo, atrod savu ugunīgo pielietojumu Smalkajā Pasaulē. Līdzsvars bieži izskaidrojams kā divu Pasauļu apvienošanās. Zemes postījumus var nomanīt Smalkās Pasaules spēku kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Labuma Hierarhijas sūtīto glābjošo enkuru. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izpratīsim Ugunīgās Kristības.

152.

Vissliktāk ir saprast lēnprātību kā niecību. Lēnprātība ir cīņas pilna Kalpošana. Vai gan stāvēt sardzē pie uzticētajiem vārtiem ir niecīgs darbs? Nav niecīga apņemšanās veikt labāku darbu. Nevar būt niecīgs uzdevums stāvēt Ugunīgās Pasaules priekšā. Bet īstā Kalpošana ir pacietības un pilnveidošanās darbā. Tāda kādība būs atbilstoša Ugunīgajam Ceļam.

153.

Patiesi, nevajag brīnīties, kad psihiskā enerģija, neatliekamas vajadzības virzīta, neviļus tiecas lielos tālumos. Šāds stāvoklis jāatzīst par neizbēgamu un jāpalīdz savai enerģijai tiekties saskaņā ar viņas pievilksanas magnētu, lai strādātu labumam.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

154.

Katra laba tiekšanās palīdz lietai. Svarīgi ir sūtīt bultas vai caur Mani vai tieši, bet sūtījumam jābūt labvēlīgam. Var sūtīt pat laupītajam. Dusmas dzemdē dusmas, bet Mani bērni uzvar sārto liesmu ar zilo staru. Zilais stars dzēš liesmu. Varat ar zilā stara enerģiju uzcelt templi, bet ar sārto mākonī iznīcināsiet labākos dīglus jūsos.

155.

Privātās tirgošanas laikmets ir pagājis. Nepastāvēt mazajiem plēsoņām. Labāk domāt par tautas labumu. Netiek runāt par apbalvojumiem par pūlēm, bet atmaksa nekavēsies. Runāju par darba prieku. Kooperatīvā uzbūve vienīgais glābiņš.

156.

Norādīšu vispārības labuma meklētāju īpašības. Pirmā – tiekšanās pastāvība. Otrā – ietveres spēja, jo slikts ir tāds komunistis, kas noliedz, bet kas meklē patiesību, ir vispārības labuma cienīgs. Trešā – prasme strādāt, jo vairums nezina laika vērtību. Ceturta – vēlēšanās palīdzēt bez aizspriedumiem un piesavināšanās. Piektā – atteikšanās no īpašuma un spējas pieņemt uzglabāšanā citu darba augļus. Sestā – baiļu izdzīšana. Septītā – būt modram tumsā.

Tā jāsaka tiem, kas baiļu pārņemti aizsedzas ar noliegšanu. Vajag aizrādīt, ka miljoni ļaužu gaida vārtu atvēršanos. Grūtuma saites neatvietot ar baiļu važām. Bailes var salīdzināt ar spītību, - abas pārklāj cilvēku ar pretīguma sarmu. Pazemojuma palēkā krēsla radījusi skrandaiņu dzīves izpratni. Tagad tai jābeidzas negaisā un vētrā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

157.

Ticības un likumi mēdz nosodīt: - nodevību, apmelošanu un apvainošanu, bet nemēdz norādīt, kāpēc šīs darbības savā būtībā ir kaitīgas; tāpēc šie nosodījumi izskatās pēc aizlieguma. Bet jebkurš aizliegums ir relatīvs un nav pārliecinošs. Kaitīgums un noderīgums jāparāda pēc būtības. Nodevības, apmelošanas un apvainošanas ļaunumu viegli parādīt ar parastu piemēru. Protams, kaitēts būs pašam nodevējam, nevis nodotajam.

Visa pasaule dalās atkarībā no personiskā un vispārības labuma robežām. Ja mēs neliekuļoti darbojamies vispārības labuma sfērās, tad aiz mums stāv viss uzkrājumu rezervuārs. Šo labāko varoņdarbu kauss sāk pa neredzamu staru iedarboties. Iedomājieties, ka ļaunuma pilna svece pūlas jūs apdedzināt, jūs vēl nedomājat par aizsargāšanos, bet jūsu labad jau tuvojas spēcīga sveķu lāpa. Izdariat šo mēģinājumu un jūs redzēsīt kā svece kūst, pārogļojas un nodziest. Tas nav sods, bet dabas likumiem pakļautas sekas.

Vispārības labuma nesējus gan nodod, gan apmelo un apvaino, bet neapskaužams ir to apdedzinošo uguņu liktenis. Tāpēc nodevībai, apmelošanai un apvainošanai nav praktiskas nozīmes. Tāpēc nedomājiet par atriebību – jau senajie tēlaini sacījuši: “Man pieder atriebšana un Man atmaksa.” Vai gan nodevējam dzīve ir viegla? Tāpat ticībās un likumos ir norādīts pret zādzību, bet norādījums skan kā aizliegums. Tā vietā vajadzētu aizrādīt, ka zagšana ir kaitīga tai ziņā, ka pavairo īpašuma sajūtas. Zādzība kaitē pasaules evolūcijai, bet tā liktenis, kas kaitē pasaules evolūcijai, ir neapskaužams. Viņi sevi atstumj tālu atpakaļ. Nav svarīgi, ka kaut kāds priekšmets pāriet citās rokās, bet ir svarīgi tas, kā divi cilvēki pārdzīvo īpašuma sajūtu uzplūdus. Likums attiecībā uz zādzībām ir nepilnīgs, jo galvenās zādzības: zināšanu, jaunrades ideju zādzības, nevar paredzēt. Zādzības iznīkst līdz ar personiskā īpašuma izzušanu.

158.

Vai Mūsu Vienkopa var iejaukties Pasaules lietās un parādīt aktīvu palīdzību? Jebkurai Vienkopai trūkst egoisma tā vulgārajā izpratnē un Vispārības Labuma vārdā tā arī pievēršas pasaules lietu izlemšanai. Vienkopas sūtījumi kā bultas urbjas cilvēces smadzenēs. Zinātniskajā literatūrā var izsekot veselai virknei iedarbību, gan psihiskā, gan materiālā plāksnē. Ir zināmi gadījumi, kad tikuši sūtīti svarīgas nozīmes priekšmeti. Ir zināmi naudas summu sūtījumi. Ir zināmi brīdinājumi par briesmām. Ir zināmas vēstules ar darījumu atrisinājumu. Ir zināms par satikšanos dažādu tēlu izskatā. Mums ir bijušas kuģu biļetes un dažādu zemju apģērbi. Mums ir bijuši dažādi vārdi un Mēs esam parādījušies, kad apstākļi to ir neatliekami prasījuši. Jau Redzu, ka kāds izrāda sašutumu un visu sacīto dēvē par pasakām. Un tomēr, universitātes internāts, viņa acu priekšā, no kāda nepazīstama saņēma ziedojumu; viņa paziņam tika atnests vērtīgs krūšu tēls – no nepazīstama. Mūsu Sūtnis lūdza karalieni rīkoties atbilstoši laikmeta likumam. Mūsu Sūtnis deva padomu jaunam izgudrotājam. Mūsu Sūtnis sagatavoja zinātnisku iesācēju. Un var uzrādīt personu sarakstu, kuras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

saņēmušas naudas pārvedumus. Tie visi ir fizisko dokumentu apstiprināti fakti. Kāpēc kādam tas viss šķiet mistisks un noslēpumains? Kad ikkatrs, tikai mazākos apjomos ir darījis to pašu?

Ja jau Vispārības Labuma princips ieguldīts cilvēcē, tad, turpinot to, saņemsim pieredzes bagātu Vienkopu. Tikai akls neredz, kurp pagriezusies evolūcijas spirāle! Un Mēs, kas Pastāvam, Sūtām palīdzību garā jaunajiem.

159.

Kāda kosmogoniska indiešu teika stāsta: “Reiz dzīvoja drausmīgs nezvērs, kas rija cilvēkus. Kādreiz nezvērs dzinās pakaļ izraudzītajam upurim. Cilvēks glābdamies ienira ezerā, nezvērs tam sekoja. Meklējot glābiņu, peldētājs uzlēca nezvēram mugurā un cieši iekērās izslietajā skaustā. Nezvērs nespēja apsviesties uz muguras, jo viņa vēders nebija aizsargāts. Tas traucās neprātīgā skrējienā, gaidīdams, kad cilvēks pagurs. Bet cilvēks domāja, ka šai šausmīgajā stāvoklī glābj cilvēci, un ar šo vispasaules sapni viņa spēki nenogurstoši saspringa. Nezvērs pa to laiku tā paātrināja savu skrējieni, ka dzirksteles lidoja, savijās ugunīgā astē. Un liesmās nezvērs sāka pacelties pāri zemei. Cilvēka vispasaules doma pacēla pat ienaidnieku.

Kad cilvēki redz komētu, tie pateicas drosmīgajam, mūžīgi trauksmīgajam. Cilvēku domas traucas un dod spēkus nezvēra jājējam. Baltie, dzeltenie, sarkanie un melnie cilvēki domās traucas pie tā, kas jau sen kļuvis ugunīgs.”

Pievērsiet sevi valdošai domai par palīdzību cilvēcei. Domājiet skaidri, ka jūs darāt ne personīgu, ne grupas, bet absolūti derīgu darbu. Darbs, ko jūs darāt pāri laikam, pāri telpas ierobežojumiem, kalpo pasaulu apvienošanai. Sargiet verdošo ugunīgo domu.

Ikdienējā vadībā var zaudēt vadošās domas apziņu. Mazattīstīti prāti domā, ka tie zaudē saiti ar vadītāju – ikdienišķās dzīves paradumi dara tos parastus. Bet tieši ikdienā var audzināt liesmaino domu. Tāpat kā metāls tiek kaldināts ar parasto veseri, tāpat kā dzīvības substances varenības pilnie graudi tiek savākti ar parasto sirpi, tā parastos darbos saskatiet diženuma pavedienu!

160.

Pasaule ir sadarbības vainags. Zinām daudzus līdzīgus jēdzienus – sadarbība, sadraudzība, vienkopa – tie ir vissirsnīgākie apvienības pamati – kā bākas tumsā. Ne izbīties vajadzētu cilvēkiem pie domām par tuvinieku laimi, bet priecāties vajadzētu, jo tuvinieka laime ir arī mūsu laime. Svētvaroņi neatstāj Zemi, iekams nav izdziedētas ciešanas. Vesela sadraudze var viegli dziedināt drauga brūces – vajag tikai attīstīt mākslu domāt virzienā uz labo. Un tas nav viegli ikdienas rūpēs. Bet gara varoņu piemērs var uzmundrināt un iepludināt jaunus spēkus.

161.

Cilvēku nelaimes ceļas no neprasmes ietvert apziņā labu un ļaunu zīmju pavedienus. Cilvēce, vispirms, piemēro zīmes savai nākotnei, viņa, vispirms, domā caur sevi, un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

noslēdz pasauli ar sevi. Vai ar tādiem izmērījumiem var būt pareizs priekšstats? Šīs nebrīvības galvenās un šausmīgās sekas izpaužas tai apstākļi, ka daudz kas labs un derīgs stājas rindā ar kaitīgo. Neskaitāmi ir piemēri, kad nākotnei saņemto norādījumu pielāgo tuvākai stundai un tas zaudē savu vērtīgo uzdevumu. Dažreiz veselu tautu liktenis ietverts vienkāršā formulā, bet cilvēks grib personīgi uzsūkt sevī vesela kolektīva jēgu, un gatavā formula izrādās sadrumstalota, kā rupjas rokas sagrauta skulptūra. Šis pašaprobežotības rupjums būs viskaitīgākais vērtīgu iespējamību sabrukšanas elements.

Gaišo pasaulu pavedienus izlieto ikdienas pielāpīšanai, kurpretim pasaules uzdevumu saskaņojumi nebūt neizveidojas bieži. Tāpēc ar trīsām, visu aptverot, tuvojieties pasaules uzdevumiem. Caur katastrofu plaisām sajutīsiet zemes drebēšanu, bet pa to pašu klinti uzkāpiet pasaules izpratnes sfērā.

Vai tam, kas izbārstījis pasaules graudus savā dārzā, bet prieks tam, kas atdevis katru izpratnes graudu vispārības labumam. Tā ir pavēle tiem, kas nonākuši pie pasaules uzdevumiem.

162.

Grūti domāt, cik maz ir cilvēku, kas ir vēlēšanās pārņemti dot visu, dot izplatījumam, dod neredzamajām pasaulēm, dot tieši nepazīstamu cilvēku zināšanai. Šī abstrahēšanās no parastās pasaules rada jaunu domāšanu. Nav viegla eksistēšana izplatījumā, cilvēkiem, kam nav atvērušās acis. Ja ceļš atrodas ārpus pilsētu ielām, tad sirds spēj izturēt indīgo vielu spiedienu. Citādi neiedomājami grūti satilpināt laicīgo ar mūžīgo.

163.

Apbrīnojami, kā cilvēki samaitā sevi bez kāda prāta un jēgas. Jābrīnās, cik lielā mērā cilvēki laupa sev nolemtās iespējamības. Jābrīnās, cik ļoti cilvēki sašaurina savas iekrātās robežas.

Mēs sakām – labāk kļūdīties darbībā, nekā bezdarbībā. Iedrosme rīcībā jau pati sevī satur attaisnojumu, sasprindzējot un ar to pavairojot enerģiju. Vai gan bezdarbība aizdedzinās elpošanas uguni? Aizrādot uz nepieciešamību darboties kopīgi ar Mums, Mēs jūs ieraujam sevišķa sprieguma spirālē. Patiesi, šajā spirālē var iet tikai augšup; to vajag saudzēt kā visdārgākās enerģijas dzinēju. Aicinām iet ar Mums nevis vēlēdamies apspiest, vai pamazināt, bet vēlēdamies stiprināt vai pacelt ar lieti derīgām darbībām.

Uguns, uguns, nonāc uz tiem, kas no izplatījuma iegūst tavas strūklas! Kam debesjums ir tvirtāks minerāls par zemes dzīlēm. Kam gaiss ir akmens stāvoklī un akmens ir kā caurredzams vads.

Manējie, nāciet ar Mums cauri uguns viļņiem. Lai tā jūs neapdedzina un kalpo labumam!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

164.

Sasniedziet un uzvariet. Ne sevis labā uzvariet, bet jūsu uzvarētāja stāvoklis nozīmīgs kopējam labumam.

165.

Cilvēku nesamērība rada visus šķēršļus. Katra nesamērība sasprindzina norisi, kas aizkavē ceļu uz Patiesību. Katra apstāšanās rada savas sekas, kas izveido augšupejas ķēdi. Tāpēc jāsasprindzē visas domas uz Vispārības labumu, un samērības ceļš norādīs garam ceļu uz evolūciju.

166.

Darbības veidos izpaužas visi garīgie meklējumi. Trauksmīgais, atsacījušais, pašaieliedzīgais tā pauž saspringtību, tāds gars izprot Vispārības Labumu. Bet patības kalps apliecina savus darbības veidus. Tā mūžīgi cīnās visa cilvēku saime.

167.

Katru Vispārības Labuma vilni sasprindzina Gaismas Spēki un pretdarbība. Gaismēnas parādība eksistē visā Kosmosā. Tāpēc katrs Vispārības Labuma vilnis izraisa piesātinājumu ar dažādām strāvām.

168.

Kad gars piesaistās Vispārības Labumam, tad visi ceļi tam atvērti. Un katrs pārkārtošanās vilnis pieņemams kā velte. Kad gars tiecas sadarboties ar Kosmosa Magnetu, tad paplašināta apziņa izveidos darbības sfēru. Tāpēc bez izplatījuma impulsa jāapzinās arī paša traukšanās. Tā top Bezrobežība.

169.

Kad notikumi sablīvējas, atbilstīgi traucas pazemes uguns augšup. Tā, kad notiek spēku nomaiņa, jānovēro kosmiskās ugunis. Vienā gadījumā – atdzimšana, otrā – nomaiņa; visur noris kosmiskās izpausmes, un izplatījuma uguns piesātina katru pārejošu procesu. Tautas spēku uztur atbilstīgs gars un tāds pats pievilkšanas spēks savieno tautu nomaiņas. Tāpēc var teikt, ka Kosma spriegums pārraidīs uz visām zemēm, tā cilvēcei nav iespējams atdalīties no kopējā apstiprinājuma. Tāpēc augstākais likums tiecas uz Vispārības Labumu.

170.

Var novērot cilvēkos uzmanības trūkumu, it kā savādu izklaidību. Turklāt paši tie neievēro apkārtni. Cēlonis tam ne tikai izklaidība un sirds aptaukošanās, nav jānoliedz daudzi augstāki cēloņi. Gars spēj darboties pāri laika nosacījumiem. Tam nav vajadzīgi starplaiki, nekādas gatavošanās, tas vai nu nojauš, vai arī to aicina. Dažādiem līdzekļiem tas veic savus tālos sakarus. Ir pamats nostāstiem par svētiem, kas acumirkļi it kā iekrituši nemanā, un tajā pašā laikā snieguši daudz garīgas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

palīdzības. Bieži transa stāvokli nepamana ne klātesošie, ne arī pats. Tikai apkārtējo apstākļu izmaiņa liecina, ka gars bijis projām. Nav iespējams spriest par prombūtnes ilgumu, jo garam nav laika mērogu. Bet ik viens, kas ievērojis pie sevis šādas prombūtnes, var liecināt, ka noticis kaut kas ārpus zemes mērogiem. Šīs prombūtnes jāatzīmē. Pakāpeniski iespējams uzzināt pat gluži nejaušus atmiņu sīkumus. Kā ugunīga bulta uzliesmos garīgā darba detaļas un novītīs līdzīgi ziedam, kas iemests indē. Gara dižais darbs tik svešs zemākām saindētām sfērām.

171.

Pat, ka kāds nejauši izdarījis labu, slavējiet viņu. Slavējiet par katru drusciņu labā. Tam, kas tumsā sauc pēc palīdzības, vienalga, kas atnesīs Gaismu. Gaismas atnešana – redzes lauka paplašināšana. Šāda darbība derīga tiktāl Gaismas devējam, kā arī saņēmējam. Gaismas atdošana ir tās paplašināšana. Bija viena liesma, un, lūk, tās jau divas, tas nozīmē, ka izdarīts labums.

172.

Cilvēka rokās labums kā katra vakara gaismeklis. Iestājas tumsa, bet gaismeklis gatavībā, un roka vingra, lai to iedegtu. Un atkal Saku – slavējiet par katru labumu – tā būs augstsirdības parādība. Lai ikviena labuma dzirksts iedegas liesmā. Lai ir daudz kaut nejaušā labuma, tas tomēr labums. Nevajag prasīt apzinīgu labdarību, lai kaut nespodras ugunis izklienē tumsu. Pilnīga tumsa nebūs tāda pat pie vienas Gaismas dzirksteles. Aiz domas, aiz vārda, aiz darbības jau atmirdz Gaisma. Tas, kas pratīs atrast kaut vienu Gaismas dzirksteli, būs jau gaišs līdzstrādnieks.

173.

Kas gan noticēs, ka Joga “kauss” spēj sūtīt glābiņa strāvas daudziem, gan tuviem, gan tāliem. Šie izstarojumi kā adatas no būtības, ir ļoti sāpīgi. “Kauss” nespēj atturēties, lai nosūtītu savus uzkrājumus tuvāko labā. Nav gudri domāt, ka šādi svētdevas sūtījumi nav sāpīgi. Kad darbojas abas dabas, ir blīvā, ir smalkā, tad nevar nerasties sasprindzējums. Bet gars ir gatavs pārvarēt šādu sasprindzi. Jāsaprot, ka šādi sūtījumi spēcina Ugunīgo Pasauli. Nav viegla sadarbība ar tādām Uguns Pakāpēm.

174.

Darbība Pasaules labā ir visgrūtākā, bet nepieciešamākā disciplīna. Nav viegli sevi izsekot, lai izvairītos no patīgām domām un darbiem. Toties, kad visa personība atdota Pasaulei, tad disciplīna kļūst ne vien viegla, bet pat neizjūtama. Atrast pašreizējai izejpunktam nozīmē izveidot tiešu ceļu uz Ugunīgo Pasauli.

Ugunīgās Pasaules Gaisma iedarbojas kā varena dezinfekcija. Tik daudz šajā mirdzumā sakoncentrēts Fohata kristālu, ka ikviena tuvošanās šim spēkam šķīsta mūsu psihisko enerģiju. Ieskatu, ka pašdisciplīna attiecībā pret Vispārības Labumu ir labākais līdzeklis diženiem sasniegumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

175.

Vēl viens grūts sasniegums – nav viegli apgūt cieņu pret zemes jaunradi un atbrīvoties no īpašuma izjūtas. Tas, kurš nojautīs Bezrobežības majestātiskumu, protams, sapratīs iluzorā īpašuma nesamērīgumu tādā caurstaigājamā vietā kā Zeme.

Tāpēc nojautīsim vienu diženu ceļu un atdosim savus darba augļus tiem, kas nāk aiz mums. Tā saglabāsim darba vērtību ne sev, bet sekotājiem, kas turpinās šo pilnveidošanās saistību. Jau šeit uz Zemes jānostiprina sirdī attieksme pret īpašumu, citādi mēs aiznesīsim Smalkajā Pasaulē zemes īpašuma vissmagāko izjūtu. Lai cilvēki apvieno iekšējās pilnveidošanās jēdzienu ar zemes daiļuma atzišanu. Skaistums visiem, vai gan tas nav glābiņa uguns ceļiniekiem? Tāpēc sava Es pilnveidošana citu labā būs godājams atrisinājums.

176.

Sirds vārda pilnā nozīmē ir transmutātors un kondensātors. Šie procesi bieži ir tik spēcīgi, ka nav cilvēka spēkos ietvert un izturēt šādu sasprindzējumu. No senatnes ir mantota lūgšana par gara nodošanu tam Kungam. Šī gara nodošana, patiešām, jāizprot. Ja izjūtat nepanesamu sirds smagumu, nododiet to domās Valdoņiem. Tādējādi jūs piesaistīsiet sirdi Hierarhijas Neizsmeļamajam Avotam. Šāda darbība var sevišķi noderēt, kad visas planētas sasprindze tik spēcīga. Jāsagatavojas visdaudzveidīgākajām iedarbībām, tiklab kosmiskām kā arī cilvēciskām. Sirds saskare ar Hierarhiju notiek nemitīgi, bet tagad Mēs norādām uz sevišķiem gadījumiem, kad atziņas lielā skaidrībā vajadzēs piesaistīt sirdi Hierarhijai. Daudzi pilnīgi neizpratīs, ka doma var stiprināt sirdi, jo sirds viņiem ir vienkārši fizisks orgāns. Bet kas izjutis Mūsu strāvas, tas sapratīs saites nozīmi. Pasaule pārdzīvo tādu sasprindzējumu, ka pienācis īstais laiks atgādināt būt gataviem šādai saskarei. Ugunīgā Pasaule jāpieaicina pilnīgi apzināti. Vajadzības gadījumā var pat vārdos griezties pie Valdoņa. Tā pati pārraide un saskare uz visām Hierarhijas pakāpēm. Un cik majestātiskas ir šīs Neizmērojamās palīdzības Kāpnes!

177.

Izsekosim katru kustību. Mūsu organisms uzrādīs daudzus faktus, kuri attiecas uz smalko un blīvo Pasauli. Var novērot, kā mainās mūsu apziņa Smalkās Pasaules lidojumos. Viņa tiek it kā izsijāta un pat iemieļotās formulas paliek zemes apziņā. Šādu novērojumu ļoti grūti realizēt. Jo vairāk priecājas, ka tas nevien atzīmēts, bet iegaumēta pat tuvās formulas aizslīdēšanas izjūta. Tas nenozīmē, ka jau attīstītā apziņa Smalkajā Pasaulē zūd, tā kļūst pat asāka, bet iziet it kā caur smalku tīklu, kas pārveido atlikušo smalko vielu. Bet šādam novērojumam vajadzīga attīstīta modrība. Tāpat arī darāt labi, iegaumējot prombūtnes momentus. Ar laiku noskaidrosies, kur bija vajadzīga jūsu klātbūtne. Ne vien Smalkajā Pasaulē, bet šeit uz Zemes noris apziņu apmaiņa un palīdzība. Varam būt pārliecināti, ka ja prombūtne notikusi biežāk, tas nozīmē, ka drīz dzirdēsiet par lieliem notikumiem, par sadursmēm, kur iejaucas apziņas un vajadzīga palīdzība. Vajag prast ievērot tieši šādus sadarbības momentus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Dažreiz cilvēki tuvinieku glābšanai pārlej asinis, vai gan viņi neaiztapinās ugunīgo apziņu, kad tuvinieki apmulsuši.

178.

Patiesi, kosmiskie nosacījumi ir jāsaskaņo ar Mūsu metodēm. Tā, ja stingri ieteicam maģijas atmešanu, Mēs gribam palīdzēt dabiskā ceļā.

179.

Mēs jo sevišķi priecājamies, ja tiek apzināts ceļš, kas noiets ar Mūsu palīdzību. Tā ir viena no Hierarhijas raksturīgākajām izjūtām. Var saskatīt daudzas Mūsu Saskaņas Zīmes. Ikviens šāda atskārsme būs jau tilta nostiprinājums uz Ugunīgo Pasauli.

180.

“Tagad Debesu Spēki ar mums kopā neredzami kalpo.” – Neredzamā izplatījuma realitātes izpratne ir jau solis uz īstenību. Mēs nevaram lepoties ar zināšanām, iekams mūsu apziņā neieaug Neredzamā Pasaule. Tāpēc izsargāsimies no visa, kas var kaitēt mūsu domām par citu labumu. Ugunīgās domas atklāsme būs pieejama nekaitīgai domāšanai.

181.

Labs darba rīks pārbaudījumos uzrādīs vienīgi jaunas īpašības. Patiešām, viss kvalitatīvi labais pārbaudījumu nebīstas. Ikviens pārbaudījums jau iepazīstinās ar jauniem apstākļiem, kuri būtu varējuši palikt nepamanīti. Kas bīstas pārbaudījuma, tas ir bailīgs nejēga. Kad cilvēks sirdī ir gatavs uzņemt visu dzīves pieredzi, tas nozīmē, ka viņš var domāt par augšupeju. Viņš spēj atšķirt, kas labs un kas ļauns.

Kāda laime ziedot sevi vispārības labumam, ne abstraktai, bet apzinātai augšupejai!

182.

Jaunā laikmeta zīmes aug. Tās neiet bojā no kaujas. Puķes pļāvās nemirst no negaisa, un lietus gāzes tās tikai atsvaidzina. Tā jāsaprot sadursmju nozīme.

183.

Jā, ikvienu, kas uzsācis kalpošanas ceļu vispārības labumam, neizbēgami sagaida visādi pārbaudījumi, kas ir pastiprinātā garīgā un intelektuālā darba sekas, arī izdzīvojamās karmas paātrināšana. Ja katrs domāšanas process kaut ko pārgroza mūsu karmā, tāpēc, ja tas virzīts uz svētīgu celtniecību, notiek arī attiecīga šķīstīšana, bet šāda šķīstīšana mēdz būt sāpīga. Svētība, ja mēs protam iemīlēt grūtības, jo vienīgi personīgā pieredze, personīgie pārdzīvojumi un ciešanas iemāca lielo pacietību un žēlsirdību, kādības, kas ir visu sasniegumu pamatā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

184.

Uz Vispārības Labumu netieksies vienīgi pārakmeņojusies sirds, bet domās vienīgi par paša dvēseles glābšanu un par augšāmcelšanos fiziskajā ķermenī! Nevis par sevis glābšanu jādodomā, bet par dzīves varoņdarba upuri vispārības labumam. Daudzi, kas domājuši par vispārības labumu un tā vārdā upurējuši savu dzīvību, bijuši Dievam tuvāk nekā tie, kas ar lūpām piesaukuši Viņa vārdu un domājuši vienīgi par savu glābšanu. “Tas, kas mīl savu dvēseli, zaudēs to; bet tas, kas šajā pasaulē ienīst savu dvēseli, atradīs to mūžīgajā dzīvē.”

185.

Kalpošanas ceļš, varoņdarba ceļš ir ļoti, ļoti grūts. Kas izvēlējies šo ceļu, tam jābūt gatavam uz visāda veida pašatteikšanos. Šķēršļi un grūtības pieaug reizē ar virzīšanos pa Ceļu. Protams, viņš saņems lielākas zināšanas, bet šīs zināšanas dzīvē viņam dos maz prieka; nebūs ar ko dalīties, nebūs kur tās pielietot, jo viņa atbildība pieaugs proporcionāli zināšanām. Bez tam arī pašas zināšanas viņam rada skauģus un nodevējus. Jo apkārtējā tumsa ir satriecoša.

Smags ir varoņdarba ceļš un tas nevar tikt atvieglots, iekams cilvēces apziņa neizkustēsies jaunas pakāpes sasniegšanai. Ceļā ir smagi pārgājieni, kad māceklis ir atklāts pats sev, kad viņam pastāvīgi jāparāda visa sava attapība, visa sava prasme, un brīžiem pat Skolotāja Balss aplūst. Bet īsts māceklis savā sirdī nes prieku un tiekšanos, jo viņš zina, ka šī ir jauna pakāpe. Viņā dzīvo izpildīta pienākuma apzināšanās prieks un ar visu savu gara spēku viņš tiecas izpildīt vēl pilnīgāk viņam doto uzdevumu. Un, patiesi, šajā darbā ir viss viņa prieks.

Grūts ir kalpošanas ceļš un tomēr tie, kuriem bijusi iespēja izdarīt dzīve varoņdarbu, ne par kādiem pasaules dārgumiem šo vainagu neatdos. Jo nekas nevar līdzināties tai garīgajai sajūsmai, kas kļūst par varoņdarba veicēja atalgojumu. Un šī alga ir jo spilgtāka, jo bagātāki ir bijuši agrākie uzkrājumi. Protams, ap Mācību lido daudz tauriņu. Bet arī labums no tās viņiem pašiem ir proporcionāls viņu garām skrejošam lidojumam. Runājot ar jums un jūsu draugu, es ceru, ka vērsos pie vīrišķīgām apziņām, kuras nenobīsies no grūtībām. Tieši pieredzējis cīnītājs izjūt sirds trīsas un sajūsma pirms jaunas kaujas. Tādēļ arī, lai Jūsu sirdis iedegas abidharmas gaismas liesmā, jaunu pārvarējumu un iekarojumu priekšā. Lai Jūsu draugs visu teikto neuzskata par aicinājumu, bet gan par sirsnīgu brīdinājumu.

Kurš ir gatavs uz pašatteikšanās varoņdarbu? Patiesi, tikai pilnīga sevis atdošana ir vērtīga un noved pie mērķa.

Nemaz nebrīnos, ka dažas inteliģento cilvēku kategorijas neizprot Ugunīgo Pasauli. Vai tad tā saucamā inteliģence jebkad ir bijusi patiesas zināšanas vai “kausa” uzkrājuma ķīla. Intelekt nav augstākais manass. Augstākais saprāts ir gudrībā – ilggadīgu uzkrājumu auglis. Cilvēkam var būt spīdošs intelekts, bet pietrūkst lielās sintēzes, kas dod mums iespēju nojaust lietu īsto būtību. Bieži šauri speciālisti sevišķi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

izceļas ar augstu intelektu un pilnīgu sintēzes trūkumu. Tiem nekādi izskaidrojumi nepalīdzēs, jo nekas tik ilgi neuzkrājas kā sintēze. Jo vairums Mācības sekotāju, ja arī vairs nestaigā autiņos, tad tomēr, nez vai prot lasīt. Mēs dzīvojam aizejošās 5.rases vidū un vērojam sestās rases gaismas nesēju rašanos.

186.

Kalpošanas ceļš vēl grūtāks, jo tas ir Varoņdarba ceļš. Varoņdarbs prasa pilnīgu pašaieliedzību. Jūs, varbūt domājat, ka mums viegli, bet ja jūs zinātu īstenību, jūsu sirds runātu ko citu. Lai spētu panest visu briesmīgās atbildības smagumu un augošās grūtības, es katru dienu stiprinu sevi priekā un gatavībā visgrūtākajam. Jo skaistums tieši pašaieliedzībā.

Bet, protams, es neaicinu un arī Jūs neaiciniet negatīvus garus, jo neder kasta, kas nav pa spēkam. Vajadzīgs liels gara un sirds rūdījums, jo katra diena nes dažādas neveiksmes. Jaunās Pasaules nastas nesēju spriegums un spiediens ir briesmīgs! Jo viņa darbs noris trijos plānos. Viņa enerģijas šķīsta apkārtējo atmosfēru, bieži tas savā novadā aptur postošās zemestrīces un nes visu to nastas, kas tiecas uz viņu, kā arī lielo atbildību par tam uzticēto. Vienīgi ļoti stipri gari spēj iet kalpošanas ceļu. Tāpēc nevajag aicināt un mulsināt rožainiem solījumiem.

Protams, pat vienkārša pārdomāta Mācības grāmatu lasīšana nesīs savu labumu, jo apziņa paplašināsies un tā radīs jaunu gara lidojumu iespējas. Bet nevar gaidīt tūlītējus un ugunīgus sasniegumus un centru ugunīgu pārveidošanos, spazmatiski pielietojot Mācību. Okultie likumi ir precīzi un nelokāmi. Okultajā sfērā valda visprecīzākā atbilstība. Tāpat vajadzētu iesācējiem aizrādīt uz vēl vienu okultu likumu, kas brīnišķīgi aprakstīts H.P.B. "Slepenās Doktrīnas" III. daļā, rakstā "Brīdinājums".

187.

Cilvēki bīstas no pārbaudes. Cilvēki bīstas no eksperimentiem, bet daudzus izzināšanas veidus tie pat nespēj iztēloties. Atkal ķermeniskās bailes, atkal miesas šausmas sasaista saprātīgas darbības.

188.

Senajās vienkopās apsveica katru, kam bija uzlikts pārbaudījums. Pret to izturējās saudzīgi, zinot, ka nedrīkst patvarīgi traucēt viņa pārdzīvojuma procesu. Ieskatīja, ka ikviens pārbaudījums jau ir augšupejas sliksnis. Neviens nespēja izkropļot seku ceļu, bet brālīgs uzmundrinājums palīdzēja nepalēlināt soli, sastopot pat visdrausmīgākos tēlus. Jo haoss, drausmi izķēmotā veidā, neatvairāmi cenšas likt šķēršļus katra pārbaudāmā ceļā. Bet lai ir drausmi šie tēli. Visbriesmīgākā parādība jau pārbaudes beigu vēstnesis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

189.

Atbildu uz jautājumiem par Kalpošanu. Protams, kalpošana Gaismas Hierarhijai ir kalpošana Vispārības Labumam. Protams, tiekšanās uz Vispārības labumu atver augstākās zināšanas un kalpošanas vērtus. Bet man gribētos, lai skaidri būtu apzināts, kādas īpašības nepieciešams sevī attīstīt vispirms, lai virzītos pa kalpošanas ceļu. Nav mazums cilvēku, kas sapņo par vispārības labumu un ir gatavi pat tam kalpot, cik tas netraucē viņu paradumus un labklājību. Bet patiesa kalpošana Vispārības Labumam, kas noved pie Gaismas Tempļa Vārtiem, prasa upurus un pilnīgu visa personiskā nicināšanu, citiem vārdiem sakot, patības aizmirstāšanu. Kad paplašināsies apziņa, kad visas jūtas un saprašana izsmalcināsies, tad upura likumu varēs pieņemt kā augstāko sasniegumu. Un nebūs vietas ne pašnožēlai, ne bailēm par nākotni, ne aizvainojumiem, ne skaudībai, jo katrā elpas vilcienā tiks izprasts kalpošanas augstākais prieks, daiļums un varenums.

4.nodaļa: Lūgšana.

190.

Laimi meklējiet – garu paceliet.

Ticība sev un patiesības meklējumi veido harmoniju.

191.

Skolotāja Roka rādīja staru varenību. M. piepilda organismu ar mierīguma spēku. Proti atskārst dziedinošo mirdzumu. Un kad harmonijas miers nonāk pār tevi, tad bultu spēks vēl asāks top.

192.

Mīliet harmonijas parādības.

193.

Tīra lūgšana nonāk – pie Kristus kājām tā uzzied sudrabā. Tīrā zilā ugunī kvēlo aicinošais Vārds. Un zvīļo Pacelšanas kauss. Kungs, ņem mūsu asaras un uzlūko mūsu sirds liesmu. “Ar liesmu Es nožāvēšu jūsu asaras un pacelšu jūsu sirds Svētnīcu.” Novelciet darba drēbes: Valdnieks tuvojas, Kausa dārgo satvaru Viņš pārvērtis un trauku Viņš atdod aizdegtu. Liesma, nostiprinies divzīmīga, nostiprinies divgalīga!

Prieka asaras – Kunga vīns – tīrās ugunīs zalgo.

Sirds uzlej asaru vīnu, bet netopi sausa, mana sirds. Ar ko pildīšu kausu, Valdniek!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

194.

Garīgajai baterijai vajag darboties harmoniski, tad Manas strāvas iet nepārtraukti. Noskaņai mainoties strāva nepārtraucas, bet auras svārstības ienes starpviļņus. Auras pastāvīgums rada harmoniju. Svecēs gaismā spīd visiem, bet zem dusmu piliena tā kūp un to vajag labot.

Dedz gaiši, M. ir vienmēr ar jums.

195.

Patiesība izlaužas no miesas izmisuma kliegzieniņiem. Jātņieks skubina zirgu, bet spārni nes ātrāk.

196.

Ja jūs spētu atcerēties no naida atbrīvotā gara līksmi, jūs gaviļētu, bet neraudātu! Nīkuma nomākts gars nespēj pacelties, bet atbrīvotā labsirdība lido uz Gaismas visumu.

197.

Brīnumi, kā pašapliecināšanās līdzeklis ir jāatmet, jo nekādi brīnumi nav pārlicinājuši.

198.

Saskaņā ar pasaules kustības ritmu vajadzīga pieauguma atkārtotāšanās. Steiga ir pretēja pasaules celtniecības gaitai. Kristālu un puķu struktūra rāda, kā pieaug pilnība.

199.

Brīnumu ceļš stāv no harmonijas vistālāki. Vīrišķīgi apzināties iespējamību gūt pilnīgu gaismu un apzinīgi noslēgt neparastās parādības, nozīmē tuvināt harmoniju.

200.

Var pateikt, kāpēc nolemts atsacīties no brīnumiem. Brīnumu ceļš stāv no harmonijas vistālāk. Vau nu brīnums zūd, tad tas ir vienkārši kaitīgs, vai arī tas uzrauj cilvēku tajā pakāpē, ko apkārtējā atmosfēra nespēj izturēt, vai arī nokļūvis skauģu acīs, tas izraisa ļaunumu. Drosmīgi apzināties iespēju iegūt pilnu gaismu un apzinīgi aizsegt neparastās parādības, nozīmē tuvināt harmoniju. Iet apziņas paplašināšanas ceļu, nozīmē tuvoties īstajai darbībai. Lemtās varonības izpausmes neaptveramības izpratnes stars spēj savienot gatavās dvēseles un bez šīs gatavības katrs brīnums pārvēršas ziņkārē. Mūsu rīcībā var būt spēki, bet nevis demonstrēšanai, bet darbībai, kas virza uz priekšu. Ja pūlim būtība ir neredzama mija seku aizsegta tā nepadara uzmanību, tad tāda būtība iespiežas tautas apziņā, pieradinādama to pie rokām paveicama fakta. Tādejādi augstākās gara radīšanas sekas būs rokām paveicama darbība. Garam klājas mājot garā. Lai roka izsaka zemes ievirzi, rokām veicamie darbi nerada naidu. Senatnē, darot zināmas Dieva pavēles, aizklāja seju, pēc tam ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

neizprasto spēku sludināšanu gāja pārvarēt matēriju. Protams, tas radīja inkvizīciju. Inkvizīcijas būtība ir neparastā vajāšana. Iespēja padarīt neparasto par nolemto, kā kooperācijas sekas, piespiedīs pieņemt pat vistrauslākos. Tāpēc brīnumi lai paliek tikai nedaudzo apziņā, kas spējīgi ieskatīties Bezrobežībā. Iznāk pretēji nekā senatnē – agrāk priesteri glabāja brīnumus pūlim, tagad brīnumi priesteru labad.

201.

Atklātu dārgumu stāvoklis, tā saucās senajos kultos, kad priesteriene atradās jau astotajā stāvā, kur ieeja bija aizliegta kāpnes bija tītas leoparda ādās, lai skaņa neaizsniegtu. Atklātu dārgumu stāvoklis tika tā cienīts, ka miera traucējumu sodīja kā reliģisku pārkāpumu. Viss neharmoniskais sevišķi ievaino, tāpēc pērkona spēriens mazāk bīstams, kā jaunu piedzimušā brēcieni. Šī vienkāršā patiesība nekad nav tikusi uzrakstīta. Pilnīgi neiespējami teorētiski novilkt harmonijas robežas, jo garīguma toņu kārtā ir individuāla. Senie zināja, ka dārgumi ir neatkārtojami un sargāja no nejaušībām. Tempļa Vecākais atklāšanas laikā dārgumu novēroja, kāda skaņu gamma vairāk aizkustināja. Skaņu pavadīja noteikta krāsa – tā atrada noteikumus katram gadījumam.

202.

Kristus Stars tāpat balstās uz zinātņi, kā saules stars, bet pūlim pat priekšmeta vienkārša atrašana jau ir brīnums. Vai tad rasu nomaiņa ir brīnums? Vai Skolotāju atnākšana ir brīnums? Vai Kristus parādīšanās ir brīnums? Vai tad gadsimtiem iepriekš pareģo brīnumu? Brīnums traucē harmoniju, kamēr kosmiskie notikumi tikai apstiprina evolūciju.

Sapņi un redzējumi arī nav brīnumi, bet dzīves pavediens un tieši priekšstāvoša būtības apzināšanās, kas izpausta tiktāl, lai neskartu karmu. Ja ļaudis spētu pieņemt sapņus un to apzināšanos bez aizspriedumiem, ceļš varētu uzlaboties. Jaunu veidu parādības bieži vien tiek kroplīgi izlauzītas. Spogulis vai nu pārspīlē, vai arī uzsūc, virsma trīs it kā no neparasta spiediena. Vajag apdomīgi izturēties pret tā saucamiem murgiem. Viņu nozīme var būt ļoti svarīga.

203.

Garīgā sintēze – visretākā dāvana, jo tieši viņa aizdedz pasaules gaismu. Nekas nav salīdzināms ar pasaules gaismu. Gaisma apdedzina, bet viņas staru meklē.

204.

Paātrinājuma veiksmē, tāpat kā palēlinājumi, iet viļņveidīgi, tamdēļ ievērojot paātrinājuma vilni, jāpaspēj tajā iemest pēc iespējas vairāk graudu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

205.

Lai viesuļvētru virpuļi tumšo gaisu, no viņu izdedžiem atmirdz radītājs sidrabs, kas apgaro zemes krāsas. Zem nemiera spiediena ir iespējami smagi mirkļi, jo veselās pasaules daļas vulkāns ir varens.

Kopš seniem laikiem juku brīdī ieteica vairākkārt atkārtot īsu lūgšanu un ar atkārtojumu triecieniem atsist ietekmes vilni. Vēlāk šis līdzeklis pārvērtās reliģisku vārdu bezjēgas atkārtotā, lai gan princips paliek tas pats. Bet dažreiz mūsu gars kaut kā prasa atkārtojumus vai uzskaitījumus. Priesterības labākajos laikos bija izvēlēti vārdi “Adonājs, Istere, Alleluja un Oum.” Tāpat tika lietoti arī alfabēta vai skaitļu atkārtojumi. Protams, spēks praktiski nav pašos vārdos, bet viņu radīšanā. Lieta tā, ka dažreiz paklausot gara aicinājumam, ir iespējams radīt noderīgu vilni. Bet ieradumi līdzinās pamirumam un tad pat stipri līdzekļi pārstāj iedarboties. Dažreiz viesuļi laikā var radot savu nekaitīgu vilni. Kad draud pieskarties saindēta elpa, tad labāk izelpot. Tāpat ar gribas palīdzību var radīt it kā aizsargājošu plīvuru. Sakramenta laikā priesterienes tiktāl ietinās neredzamā plīvurā, ka pārstāja dzirdēt un redzēt, it kā pārcirta esības pavedienu. Tā bija īpaša veida šķīstīšanās tad, kad atmosfēra bija juku pilna. Atgādinu par aizsardzības viļņa mistēriju, jo tās sākumi ir Āzijā. Cilvēcei vajadzīgi jauni ceļi un logam uz astrālo pasauli jābūt atvērtam. Gudrajam ir salti uz vēju appūstās zemes.

206.

Tiekties arvien labāki, katram ir savs ceļš. Organismi, derīgi noskaņoti Skolotāja Mācības uzņemšanai. Mūsu Stars strādā pastāvīgi, bet ir nepieciešama gara koncentrēšanās. Labāk meklēt Skolotāja Norādījumus dažādajos dzīves izpaudumos. Vajag ļoti mācēt lūgt. Lūgšana jeb garīgā Saruna – tā ir augstākā izpausme, bet tai nepieciešama prāta izsmalcinātība un garīgais stiprums.

Sakaru Uzturēšanas zināšanas ir bīstamas un var radīt organisma novājināšanos līdzīgi narkozēm.

207.

Uz zināmām pakāpēm nepieciešama tīra vieta. Gara higiēna jāsaprot arī kā miesas higiēna. Cilvēku izgarojumi ir kaitīgi dažām garīgās dzīves pusēm. Rituālās peldes jāsaprot gan burtiski, gan arī simboliski. Augstākais un pēdējais akts visās mistērijās ir atšķirīgs ar ceremoniju trūkumu. Bieži Svaidītājs sacīja Neofitam: “Līks tu atnāci pie Manis, bruņojies ar Noslēpumiem, bet ko Es tev varu dot, kad nobeiguma vainags glabājas tevī pašā. Sēdies, atver pēdējos vārtus, bet Es ar lūgšanu atvieglāšu tev pēdējo pacelšanos.”

208.

Svētais stāstīja līdzību par “Likuma Ratu” – pie veikla pārrakstītāja atnāca cienījams cilvēks un uzticēja tam pārrakstīt lūgšanu Dievam un šim nolūkam atnesa vajadzīgo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

pergamentu. Tūliņ pēc viņa ieradās cilvēks ar uzdevumu pārrakstīt tam draudu pilnu vēstuli, un tāpat iedeva pergamentu, skubinādams pārrakstīt to iespējami drīzāk. Lai viņam iztaptu, pārrakstītājs neievēroja kārtību un steidzās izpildīt pēdējā pasūtījumu, pie kam steigā paņēma pirmā pasūtītāja pergamentu. Draudētājs bija ļoti apmierināts un aizsteidzās izgāzt savas dusmas. Pēc tam atnāca pirmais pasūtītājs un, skatīdamies uz pergamentu, vaicāja: “Kur tad āda ko es iedevu?” Dabūjis zināt, kas noticis, viņš teica: “Pergaments lūgšanai nesa piepildīšanās svētību, bet draudu pergamentam bija atņemta iedarbības spēja.

Neuzticamais cilvēks, pārkāpdams noliktā laika likumu, tu esi atņēmis spēku lūgšanai, kurai vajadzēja palīdzēt slimajam, bet tas vēl par maz, tu esi licis darboties draudiem, kas ir pilni nedzirdētu seku. Zudušas ir Arhāta pūles, kurš svētīja manu pergamentu, zudis Arhāta darbs, kas bija atņēmis ļaunumam spēku. Tu esi palaidis pasaulē ļaunu nolādējumu un tas neizbēgami atgriezīsies pie tevis. Tu esi tikai nogrūdis no ceļa Likuma Ratu un tas vairs tevi nevadīs, bet aizkrustos tavu ceļu.” Nerakstiet likumus uz nedzīvas ādas, ko pirmais zaglis var aiznest. Nesiet likumus garā un Svētības elpa nesīs jūsu priekšā Likuma Ratu, atvieglinot jūsu ceļu.

Pārrakstītāja neuzticība var ieraut postā veselu pasauli.

209.

Lūgšana ir mūžības apzināšanās. Lūgšana ietver sevī skaistumu, mīlestību, uzdrīkstēšanos, drošsirdību, pašaižliedzību, neatlaidību, traukšanos. Bet ja lūgšana satur mānīcību, bailes un šaubas, tad tāda lūgšana attiecināma uz fetišisma laikiem.

Kā tad vajag lūgties? Var pavadīt pacilātībā veselas stundas, bet ir arī zibenīga lūgšana. Tad cilvēks bez vārdiem, acumirkļi iekļaujas nepārtrauktībā uz Bezrobežību.

Nolēmis nodibināt kontaktu ar Bezgalību, cilvēks it kā ieelpo ētera emanācijas un bez atkārtojumu mehānikas saņem strāvu labāko kontaktu. Tā klusēšana, nešķiežot laiku, iespējams ņemt atspirdzinājuma strūklu.

Tikai attīstīts garīgums spēj vienā elpas vilcienā pacelt cilvēcisko apziņu. Bet Mums atkārtoti jārunā par lūgšanu, jo par viņu jautās.

Nav vajadzīgas piesaukšanas, nav vajadzīgas izlūgšanās, nav vajadzīgi pazemošanās putekļi, nedz draudi, jo mēs pārceļamies uz tālajām pasaulēm, uz iespējamību un zināšanu glabātuvēm. Izjūtam, ka tās mums nolemtas un drosmīgi tām pieskaramies. Tāpēc sapratīsim Novēlējumu: “Nelūdziet dažādi, bet garā.”

210.

Ja sāksim sadalīt matēriju, tad mēs redzēsim, ka atbrīvotie atomi sāks nogrupēties pēc viņu pamattona un aizplūzdami ēterī, izveidos varavīksni, kas skanēs sfēru mūzikā.

Ja sadalās vesela planēta, tad, protams, rezultātā būs varavīksne. Tas ir novērojams katrā redzamās matērijas sadalīšanās gadījumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Mūsu stars nosūta attīrītu atomu miriādes, kuri apņem cilvēku, ja ap viņu nav astrālā viesuļa. Tas ir gara nosvērtības pamats, citādi normas paliekas aizsedz sūtāmo priekšmetu. Un zemākie gari saplosa staru, līdzīgi pērtiķiem, kas saplēš dārgu audumu bez kāda labuma, jo matērijas atomi nemierīgajām čaulām nav noderīgi.

Tas jāpatur prātā, lūgšanā savienojot garu ar Bezrobežību.

211.

Neizbēgami sastapsities ar sevišķa tipa ļaudīm, kurus pārņem troksnis, kad tie dzird pieminam Skolotājus. Viņi ir gatavi noticēt nekaunīgai biržas spekulācijai; gatavi noticēt katrai blēdībai, bet Vispārības Labuma ideja tiem ir nepieejama. Ieskatieties stingri šo ļaužu redzokļos, jūs tur atradīsiet šaudīgu ēnu un viņi ilgi neizturēs jūsu skatu, tie ir slepenie Dug-pa. Viņi bieži vien ir bīstamāki par saviem atklātajiem brāļiem. Pat, ja viņiem tiktu piesūtīts naudas maks, tad tie atcerētos neeksistējošu parādnieku. Pat ja tos pasargātu no bojā ejas, tad tie uzrakstītu pateicību policijai. Pat tad, ja šos pēc ārējā izskata lojālos ļaudis novestu līdz pašai Mūsu Mītnes robežai, viņi pasludinātu redzēto par mirāžu. Ja viņi to darītu tikai aiz nesaprašanas, bet iemesls ir daudz ļaunāks.

Sargieties no tiem! Galvenais – pasargājiet bērnus. No viņiem rodas bērnu izsitumi. Viņi iet skolās. Tiem vēsturisks fakts un zināšanas likums neeksistē. Satiekot bērnus, kam ir izsitumi, jautājiet, kādi ir viņu skolotāji. Tagad, kad tuvojas svarīgs laiks, vajag šķīstīt pēc iespējas daudz bērnu, tie domās par nākotnes pilsētām. Vajag dot tiem grāmatu, kas satur patiesību par Vispārības Labuma gara varoņiem, bet šī grāmata vēl nav uzrakstīta. Bērnu grāmatas ir viltotas, viltotas ir rotaļlietas; viltoti audzinātāju smaidi.

Vai starp visiem šiem viltojumiem iespējams sagaidīt taisnīgumu? Ieteicu atlicināt laiku arī priekš bērniem. Lai viņi paši stiepj baļķus savai pilsētai.

Saciņu par slepeniem Dug-pa – zināšanai, kavēties pie tiem nav vērts. Katram strādniekam, kurš traucas, tie ir tikai gruži.

Bet ja jūs bērniem parādīsiet Mūsu Mītni, viņi ar prieku staigās pa visām laboratorijām un observatorijām. Mūsu prizmu spoguļi sagādās tiem neaizmirstamu prieku, jo tie mīl visu īsto, bet Mēs tiecamies uz Patiesību.

Dodiet bērniem tikai īstas lietas!

212.

Grūtā brīdī domājiet par Mums, zinādami, ka bezdrāts aparāts nekavēsies jūs savienot. Bet protiet domāt un protiet noteikt faktisko grūtuma brīdi.

Bieži vien ļaudis uzskata laimi par nelaimi un otrādi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

213.

Ļaudis ir sabojājuši vārda “Harmonija” nozīmi. Šai vārdā ienests kaut kas klerikāls, hitona līpa, neesošas mīlestības immortele un pat adīta zeķe. Labāk bez arfām aizstāt šo sažuvušo.

214.

Ja vairums tagadnes ģimeņu nebūtu banālas seklības perēkļi, tad tieši viņas varētu būt tās, kas vada kopējā gara darbu. Bet mehāniskās mātes un tēvi prot tikai šļupstēt – dariet kā visi!

Māciet mazos būvēt savas pilsētas!

215.

Jaušu, kautrajiem Mācība var kļūt par smagu veseri. Vēl nesen sirds būtu šausmās trīcējusi, tikai izrunājot vārdu - vienkopa, bet tagad jau lauži jau daudzi šķēršļi. Pēc atteikšanās no vecā privātīpašuma cilvēcei seko vēl viens smags pārbaudījums. Izprotot gara nozīmi, sevišķi grūti ir atsacīties no brīnumiem. Pat Budas izvēlētiem Arhātiem bija grūti atsacīties no šīs iespējamības.

Trīs Arhāti neatlaidīgi lūdza Budu atļaut tiem pieredzēt brīnumu. Buda novietoja katru tumšā telpā un ieslēdza tos. Pēc ilgāka laika Svētais tos ataicināja un jautāja, ko tie redzējuši. Katrs izstāstīja dažādus redzējumus. Bet Buda sacīja: “Tagad jums jāatzīst, ka brīnumi nederīgi, jo galveno brīnumu jūs neizjūtat. Jums bija dota iespēja sajūst esamību ārpus redzamības, un šī sajūta būtu varējusi jūs virzīt pāri zemes robežām. Bet jūs turpinājāt apzināties sevi sēdošus uz Zemes, un jūsu domas pievilka Zemes stihiju viļņus. Stihiju veidolu piebriešana izsauca satricinājumus dažādās zemēs. Jūs esat sagrāvuši klintis un ar viesuļiem nogremdējuši kuģus. Lūk, tu redzēji sarkano zvēru ar liesmu vainagu, bet uguns, ko tu izaicināji no bezdibeņa aizdedzināja neaizsargāto mājas – ej un palīdzi. Tu redzēji pūķi ar jaunavas seju, tu piespiedi viļņus nogremdēt zvejnieku laivas – steidzies palīdzēt. Lūk, tu redzēji lidojošu ērgli – un vētra noslaucīja darba rūķa ražu – ej un atlīdzini. Kur jūsu derīgums, Arhāti? Pūce koka dobumā derīgāki pavadījusi laiku. Vai nu pūlieties vaiga sviedros Zemes virsū, vai arī vientulības brīdī pacelieties pāri Zemei. Bet nevērtīga stihiju satraukšana, lai nebūtu gudrajo nodarbība. “Patiesi, spalva izkrītot no maza putniņa spārna, sacel pērkonu tālajās pasaulēs.

Ieelpojiet gaisu, mēs pievienojamies visām pasaulēm. Gudrais dodas no zemes augšup, jo pasaules atklāj viena otrai savu gudrību. Šo līdzību atkārtojiet tiem, kas pratīs brīnumu.

216.

Kad Es atkārtoju vienu vārdu, tas nozīmē izplatījuma piepildīšanu. Tas ir zaudētais ritms, kas deģenerējies murmināšanā. Tās kā viļņu bangas spēj klintis sagraut. Tāpat arī gājienā jābūt skaņas ritmam. Skaņas ritms attur pūli no tukšvārdības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

217.

Septiņu Vārdu Valdniek, ved mūs uz saules pusi, mūs, kas izgājuši caur pusnakti. Mūsu bultas pieder Tev, Valdniek! Bez Tavas Pavēles mēs neieiesim atpūtas sienās. Ne stunda, ne dienas, ne gads neizsprosto ceļu. Jo Tu, Visstraujākais, turi aiz pavadas mūsu zirgus! Jo Tu Pats esi izbaudījis ceļu un galvojis ar pacietību. Saki, Turētāj, no kurienes tek pacietības avots?” “No uzticības rūdas.”

Kas zina, kur vēstnesis maina zirgus?

218.

Jūs bieži esat jautājuši par gariem, kas pametuši zemi tālo pasaulu dēļ. Bet ieraudzījuši mūsu planētas slimīgo nokrāsu, jūs esat sapratuši, ka ir lietderīgi pāriet uz turieni, kur mājō skaisti īstenība. Parāds Zemei atdodams darot tai zināmus evolūcijas pamatus, tā būs augstākā sadarbība ar cilvēci. Bet nekāds stikla jumts neaiztur izaugušā ozola zarus.

Lai viss, kas vien spējīgs celties, tiecas augšup!

219.

Taisnības ritms ir kā nesagraujams cietoksnis. Ne vārdu sablīvējumam, bet skaņas ritmam ir izšķirošā nozīme.

220.

Amrita sastāv no smalkāko enerģiju nogulsnēm. Kā gan nosaukt Joga tiekšanās piesātinājumu ar visām īpašībām, kas jau tika dotas? Jogam ir tiekšanās piesūkusies ar enerģijas vērtīgo sastāvu, nosauksim šo apvienību par tiekšanās disku. Proti, Joga tiekšanās uzaust kā gaismu nesošs disks. Viņam nav mazsvarīgu darbību, citādi tas līdzinātos cilvēkam, kas uzkāpis kalnu augstumā bez noteikta nolūka – izbrīnījies lūkojas apkārt. Bet Jogs darbojas un pats izpaudums vēršas skaistumā. Tāpat iemācās darboties arī Joga mācekļi ar pirmo atskārsmes sākumu. It īpaši māceklim jāvalda pār sevi Skolotāja atbūtnē. Bieži tieši šinī laikā viņu neizpratne uzelpo sevišķi brīvi, jo Skolotāja jēdziens nav izprasts un ar to aizslēgts ceļš uz Amritu.

201.

Enerģiju likumi, kas pamostas cilvēkā, iepazīstot Jogu, darbojas noteikti un neizbēgami. Neviens, kas pieskāries Jogai, nevar noliegt, ka viņa dzīve nebūtu pārveidojusies pašos pamatos. Protams, dzīve varēja tapt vai nu plaši pārveidota, vai arī tāpat sevišķi niecīga, atkarībā no gara īpašībām.

Mēs sakām katram – saņem pilnu Amritas kausu! Bet katram paliek brīvība.

222.

Pareizi novērots, ka dažas sāpes devējam par svētītām, pateicoties viņām paceļas gars un nav cita ceļa. Nezinām tāda piemēra, kad apziņa būtu pacēlusies bez miesas sāpēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Jāsaprot, cik saudzīgi jāizturas pret katru parādību, kad jebkuru stundu mums iespējams sagaidīt augstāko enerģiju sūtījumu.

223.

No brīnumiem jāizvairās, jo psihiskās enerģijas lietā likšana būs attīrītā racionālisma augstākais izpaušums.

224.

Mahavans un Čotavans ir visraksturīgākie uguns ritmi. Ja rīcībā šie divi ritmi, var viegli pievienoties uguns stihijai. Tā nav patvarīga izpaušana, bet tikai apzinīga ieiešana sfērā, kuras nozīmi jūs uzskatāt par būtisku. Ir jāizprot ritmi, jo ar ko gan citu mēs ienesam pārliecinātību darbībā? Pat pusdzīvās smiltis ar vibrāciju veidojas sevišķos zīmējumos. Cik daudz vairāk pakļauts ritmam cilvēks. Nevis burvestība, bet zināšana dos cilvēkam pārveidošanās ceļu. Neatliekamam ceļu, jo tāpat cilvēce tika aicināta Atlantīdas bojā ejas dienās.

Bet nevajag domāt, ka šī diena pagājusi, paies arī rītdiena. Katra stunda var būt Jaunās Pasaules dzimšana.

225.

Paplašināta apziņa dod vislabāko iespēju uztvert izplatījuma domas mezglus.

Protams, no ārējās loģikas viedokļa mentālās loģikas procesā vienmēr atradīsies robi. Kā spirāles riņķi novērotājam rāda vienu pagrieziena, noslēpjot iekšējo riņķi, tā mentālā loģika iet pa tuvākā pagrieziena robežu un iekšējā plakne paliek iegremdējusies izplatījuma kolektīvu strāvās. Tāpēc tā rūpējamies par apziņas paplašināšanu, lai pieskartos savienojumam ar izplatījuma domāšanu.

Tas jāpieņem pavisam vienkārši, tāpat kā skābekļa vitālā nozīme. Tikpat vienkāršam jābūt priekšstatam par esošā spirālveidīgo sākotni un par radošām eksplozijām. Tā kosma elpošana būs apjēgta kā kāpjoša spirāle.

Tīrā sākotne – nosauksim to par skābekli – ar Matērijas Lucidas palīdzību ieplūst no neizpaustā izplatījuma un, satiekoties ar dzīves atkritumiem, radīs eksploziju rindu. Protams, ir jāizprot, ka bez izplatījuma uguns šie sprādzieni negūs ritmu. Citiem vārdiem – uguns ir Kosma pulsācijas regulators.

Var priecāties, ja liekat lietā jums dotos ritmus. Protams, to secība diezgan individuāla. Sekas var gūt atkarībā no organisma pašreizējā stāvokļa. Izplatījuma sūtījumi ir jāsaņem atvērtā kausā. Tas ir sintēzes nodrošinājums. Tāpat jānovēro iekšējais ritms, jo attīstīta apziņa nepaliek bez ritma.

Uguns ritmam veiksmīgs ir divu dodekaedru savienojums. Kad uzkrāsies enerģija, parādīšu, jo, lai tuvotos Agni Jogai, šis lidojošais ritms vajadzīgs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

226.

Mācība sabrūk no sausas atkārtošanas, tāpat jāsaprot arī ritma kādība. Protams, katra kristāla pamatā atrodas pievilksana un pulsācija. Bet pulsācija jeb ritms, ir dzīves sākotnes izpausme, tāpēc dotais ritms varbūt ir dzīvs, ir nedzīvs. Dzīvais ritms, apziņas aparots, dos smalko enerģiju savienošanas sekas. Bet lūpu ritms dod nedzīvus, gudro klusumu traucējošus kļaudzienus, un tāpēc būs tikai kaitīgs. Sargieties nedzīvas atkārtošanas! Patiesi, tā izposta gara visdārgākos akmeņus. Ja darbība pamatojas tikai uz bailēm vai pašlabuma, tad pat ģindenis var izkļaudzināt noderīgāku ritmu. Citādi karaspēka bundzinieks izrādītos par veiksmīgu ritmistu.

Vai var sagaidīt uguns no astes piesitiena, ar ko suns sagaida barības pasniegšanu? Atcerieties to, kad nodarbojaties ar vissmalkākajām enerģijām, kad esat nodomājuši pieskarties un izsaukt dzīvē uguns acīmredzamības.

Kad nosaucu jums izplatījuma uguns ritmus, protams, domāju, ka visā kā ieliek garīga apziņa un tiekšanās bez zemākiem dzenuļiem. Sen jau sacīts par divām ugunīm – par uguni vadītāju un uguni iznīcinātāju. Ja pirmā mirdz un silda un pacilā, tad otrā pārvērš pelnos un sadedzina. Bet Es jūs virzīju tikai uz radošo uguni. Paši pie sevis redzējāt, kā iespējama uguns tuvināšana, un pat dienas gaisma netraucēja izplatījuma vēstnešus. Un ap zvaigznēm sāka parādīties zīmes. Vajag sargāt šīs uguns zīmes un iemācīties savākt labākos apziņas sūtījumus. Ne dūres sitiens, ne draudi, bet viegli spārnotā pacilātība noved pie Vārtiem. Sargieties no ikdienas bezjūtīguma!

227.

Uguns stihiju nekas nespēj aizstāt. Tāpat nav aizvietotāja psihiskajai enerģijai. Visneatkarīgākā, visizsmalcinātākā, visvairāk augšupejošā enerģija ir īstā uguns meita!

Ne jau nejauši aicinām pie ugunīgās uzvarētājas. Ikkatra sajūsma jau rada dārguma daļiņu. Katra aizgrābtība daļuma priekšā savāc gaismas graudus. Katra priecāšanās par dabu rada uzvaras staru. Jau sen esmu Sacījis – daļums nes jums gaismu. Vai gan runāsim vienīgi tīksmināšanās dēļ? Katram Norādījumam ir neatliekama nozīme. Tātad sajūsma būs īsākais ceļš kā uzkrāt psihisko enerģiju.

Ne reizi vien jums jautās – kur uguns enerģijas brīnišķā dārza dēstu audzētava? Sacīsit – priekā par daļumu, bet iemācīties ietvert šo gaismas prieku. Iemācīties priecāties par katru lapiņu, kas pamodusies dzīvei. Iemācīties, ka lai varētu ieskanēties ar centriem uz līksmes saucienu. Iemācīties saprast, ka tāds prieks nav bezdarbība, bet dārgumu pļauja. Iemācīties uzkrāt enerģiju ar prieku, jo ar ko gan savienosim tālo pasaulu pavedienus?

Ne sarūgtinājumā, ne bezprātā, ne apskurbumā, bet apziņas priekā kļūsim par dārgumu laimīgiem īpašniekiem. Grūti no tukšas akas dzesēt slāpes, bet kalna avots ir gatavs dot veldzi katram pienācējam. Priecājieties!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

228.

Katra kustība iegūst ritmu, tāpat kā enerģija dod savu zīmējumu un kristalu. Ritma secība iekairina nervu izplūšanu.

229.

Kosmiskā jaunrade saspringta pilnīgā harmonijā, unisonā ar augstākām vibrācijām. Kad Mēs dodam uzdevumu, Mēs vispirms samērojam harmonijas sprieguma pakāpi. Harmonijas gamma ir bezrobežīga un bezrobežīga ir augstāko saplūsmju apliecinošā harmonija. Un kosmiskā principa nostiprinātā saplūsme, iekļauta augstāko pasaulu ķēdē. Krāšņa ir šī ķēde, tā izveido kosmiskā varenā spēka apli!

230.

Kosmiskā vibrācija nostiprina visas radošās norises. Šāda harmonija nodibina mijattiecības starp avotu un uztveri. Nostiprinātā harmonija izklīdina Matērijas Lucidas sakrājums, kas noformē cilvēka veidotos ķermeņus. Tādejādi aizejošo rasu rekordi nostiprinājās kā seku un pēctecības noslāņojumi. Tā savus radošos spēkus atdod evolūcija. Uzkrājumu noskaņotība ievirza enerģijas strāvā, ķermeņu noformēšanai. Cilvēks, kas tiecas uz harmoniju, spēj attīstīt tonalitāti. Tā norisinās harmonijas tiekšanās, izveidojot bezrobežīgas formas.

231.

Vibrāciju savstarpējās attiecības nosaka radošo spēku, kas izpaužas izplatījuma ķermeņa formā. Kosmiskā vibrācija pieskaņojas pievilksmes magnētam. Harmonijas enerģija izpaužas kā radošā saspringtība. Saspringtība atbilst magnēta jaunradei. Harmonija ir divu sākotņu spriegums. Polaritāte – psihogārīguma attiecīgais spēks. Kosmisko vibrāciju kāpina magnēta pievilksme un uguns enerģijas pamats. Tādejādi polaritāte izraisa abpusēju uztveri. Kad psihogārīgums vada magnēta tiekšanos, tad iespējams enerģiju izvirzīt izplatījuma uguns gultnē. Psihogārīguma strāvas pievada cilvēka apziņu pie viņa uzdevuma. Šī principa atzīšana iesaistīs evolūcijas ķēdē, neatzīšana novedīs pie katastrofas.

232.

Bezrobežīgā harmonija ietverta kosmiskā jaunradē. Tikai harmonija var atklāt planētai augstākās sfēras. Tikai harmonija var nostiprināt tiekšanās ķēdi uz tālajām pasaulēm. Tāls pasaulu jēdziens pielīdzināms visai pilnveidošanai. Tāpēc Mūsu saskaņotība tik spēcīga. Centru uguns ir saskaņotība. Gara uguns Sirds liesma ir saskaņotība.

233.

Tāpēc Mūsu Brāļi tā piesātina izplatījumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

234.

Ritma traucējumi rodas no daudziem apstākļiem, bet būtiskākais līdzeklis, kā izvairīties no šīs perturbācija, ir apvienoti griezties pie Mums, kur rodama visa atrisinājums. Var salīdzināt, kā smilšu graudiņš aptur milzu ritmi, tāpat ritma pārtraucšana pārtrauc strāvu. Bet tieši tagad ir varena sprieguma laiks. Tik tuvu jau ir iespējamības, notikumi jau veido kamolu un drausmas izrādīsies par glābiņu.

235.

Apgūdami novērošanas spējas, ielāgosim vēlreiz sirdi un izpratīsim caururbējas bultas simbolu.

Daudz bultu šķeļ sirdi, tāpat kā senos attēlos; tajos mēs redzam arī sirds liesmu. Varbūt kā bez bultām nav iespējama arī liesma. Var apliecināt, ka liesmas rašanās pamats ir trieciens, jauna ritma dzimšana. Skolotājs vēlas, lai ritms būtu axelerando – un tā it visā.

Nevajag iepriekš izlemt iespējamības. Neiespējamais šodien, kļūst iespējams rīt.

236.

Vēl augstāk kāpināts ir izplatījuma akords un jaunie ritmi, kā jauni ieroči, tumšajiem negaidīti. Var nerimstoši radīt jaunas vibrācijas un tā atvairīt tumsu.

237.

Nav labi turēt dzīvojamās telpās cilvēkēdāju dzīvnieku daļas un citas nekromantijas piederumus. Kas izpratis magnētisma nozīmi cilvēka organismā, tas zina, cik organisma fluīdi ir vitāli un cik nedabīga ir cilvēka fluīdu visāda veida sajaukšana ar dzīvnieku fluīdiem: ikviena cilvēkēdība ir svētki, tumšajiem spēkiem. Bez tam Smalkās Pasaules zemāko slāņu čaulas sevišķi pieķeras nekromantijai.

238.

Nekas tā nespēj dot izpratni par Neredzamo Pasauli, kā pati tās izjušana. Nekas nespēs palīdzēt sirdij, ja tā negribēs uz klausīt jūtas un nojautas. Vērīgās attiecības pret dzīvības parādībām parāda gatavību pieņemt eksperimentālās pētīšanai metodi. Apgalvojums nav jāizprot kā kāda abstrakcija, bet jāsaprot kā visa pieredzes apstiprināt Mācības lietderība. Tāpat jāapjēdz arī visi notikumu secību ritmi. Vilciens joņo pa laukiem, bet kad tas pazūd tunelī, tad tikai bērns vien uztraucas par vilciena pazušānu. Tāpēc saglabāsim mierīgumu notikumu daudzveidīgajā kustībā.

239.

Brīnums ir vissmalkākais, ķīmijas un fizikas skolā neparedzēta enerģiju izpausme. Brīnums ir ne tikai levitācija un svāra zudumi, kam arī jūs esat bijuši liecinieki, bet tās pašas vissmalkākās enerģijas tiek pielietotas biežāk nekā to dzīvē domā, un šīs vairākumam neizprotamās parādības vajadzētu izpētīt. Tā nav nekromantija, nedz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

spiritisms, bet vienkārši zinātne par smalkām enerģijām. Mūsu priekšā cilvēka sirds, šis svētapslēptais šķirštinš, vajag tajā ieklausīties un tuvoties augstākajam tronim, iepriekš nomazgājot rokas. Jūs pieredzējat nolaidīgo ārstu piemēru, kas neliks lietā ugunīgā sirds lielisko pieredzi. Tagad viņi maksā par savu aklumu.

Brīnums var notikt, bet vajag tikai savienot vissmalkākos sirds pavedienus.

240.

Mantras un visas lūgšanas spēj vai nu atbalstīt ārējo ritmu, vai arī noderēt par savienotājiem ar Augstāko Pasauli. Daudzi cilvēki neiegūst nolūgšanas ne ārējās ne iekšējās jēgas. Rīgvēdas brīnišķās himnas mirušas, jo neiespiedās sirdī. Šo aritmētiskumu var uzskatīt par Kali Jugas pēdējā perioda pazīmi. Tumsa visiem līdzekļiem traucās ikvienu harmoniju. Disonanse ir visu mūsdienu mākslu raksturīga pazīme. Var pat ievērot, ka konsonanse un mažors kļuvuši par novecošanās raksturīgu iezīmi. Vajag zināmas vīrišķības, lai turpinātu jaunradīt mažora – majestozo konsonansē. Tā visā dzīves uzbūvē jāatzīmē ikviena novirzīšanās no jebkādas varonības. Visā pasaulē glēvulīga ļaunprātība raksturo tumsas un haosa piekritējus. Bet sirds lūdz radošu harmoniju, jo zina, cik indīgs ir haoss. Ikviena trūdēšana rada sev atbilstīgi.

241.

Gulētāji var viegli sadegt, jo tie aizmirsuši degam ugunī sev blakām; tikai nevēlas to ievērot. Atkal atgādinu ne jums, jo jūs jau zināt, kas ir modrība.

242.

Auras uzņemšana filmā nav atkarīga no pašas filmas, bet gan no uzņēmēja un uzņemamā. Pietiek labas parastās filmas uz stikla, bet dalībnieku un liecinieku kādība sevišķi svarīga. Pat pie viena dalībnieka labām kādībām nevar gaidīt tūlītējus rezultātus. Lai gūtu samaņu, vīna vispirms jāsaskaņo. Bet cilvēki ļoti nemil iepriekšēju sagatavošanās darbu.

243.

Notiek daudz vairāk brīnumaina nekā to parasti domā. Var minēt dažus vēsturiskus piemērus, kad bez vēsts pazuda izcilas personas. Tie, kuri dažādu iemeslu dēļ nespēja paslēpties, izlikās miruši, pavēlējami sevi cieši iezārkot un bagātīgi apbērt puķēm. Naktī ieradās nezināmi cilvēki un izdarīja apmaiņu, aizveddami šķietami mirušo. Var norādīt ne vienu vien gadījumu gan Āzijā, Ēģiptē un Grieķijā, kad notikumi prasīja tādas pārvērtības. Vēsture, protams, šādus notikumus attēlo gluži sagrozīti. Tukšas kapenes un noslēpumainas sadedzināšanas atgādina daudz ko neizprotamu vienkāršam iedzīvotājam. Vajag mērīt plašiem mērogiem. Nedrīkst domāt, ka ir kaut kas ierobežots. Matērijas Lucidas pietiek visiem sasniegumiem. Ir iespējams tieši plašos mērogos attīstīt arī lielu atbildību. Ceļu ir daudz, bet ja tagad mēs paliekam pie īsākā, tas nozīmē, ka notikumi ir pietuvojušies. Ir pareizi novērot cēloņus un parādību

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

norisi, bet ne daudzi izjūt atbildību par notiekošo. Varu apliecināt, ka katram izlemtam atzinumam ir savs tuvākais uzdevums. Jau kopš seniem laikiem pieņemts pārbaudīt mācekļa vērīguma pakāpi. Šādā nolūkā izrunāja it kā abstraktu formulu un novēroja, vai vērīgais prāts prātis atskatīties, lai rastu izsacītam pielietojumu. Mācība spēj padziļināt izpratni, ja cilvēks ir vērīgs.

244.

Novērojot cilvēkus, kas mīl liesmas struktūru, pastāvīgi var gūt jaunus secinājumus. Tuvojoties ugunij, mēs sākam izziņāt enerģijas ritmu, kas rada visus savienojumus. Vajag iemīlēt šo stihiju ar visu izpratni, citiem vārdiem sakot, ar izplatījumam paklausīgām domām. Kad mēs esam gatavi palikt par zemes gnomiem, tad jāatceras, ka labākie gnomi kalpo Ugunij. Tāpēc jāsaprot, ka pat zemākās apziņas tiecas augšup. Pat pasakās parādīti gnomi, kas nespēj dzīvot bez atdevības ugunīgām būtnēm. Tā senajie centās iesakņot bērnu apziņu ugunīgus priekšstatus. Bet tagad zinātne ar kaloriju teoriju, ar astroķīmiju sniedz to pašu pasaku par Vareno Uguni. Bet ugunīgo parādību vienreizīgums tomēr neatļauj vidusmēra cilvēkam ieviest Uguns jēdzienu ikdienā, tādejādi Uguns paliek nevēlamas abstraktības robežās. Šādu ierobežojumu vajag atmest; runāju kā ārsts.

Apliecinu, ka kalpojot Ugunij, mēs pāriesim visus tumšos bezdibeņus! Ja lidaparātiem vajadzīga sevišķa gāze, tad cik daudz vajadzīgāks vissmalkākā enerģija gara pacēlumam!

245.

Pēdējā laikā daudzkārt novērots, ka cilvēki bez uztvērēja sāk uztvert radio viļņus. No vienas puses tas būtu it kā noderīgi zinātniskiem pētījumiem, bet no otras, Mūs neapmierina šāds strāvu sajaukums. Lai cilvēce iemācās sūtīt un pieņemt domas. Bet nav derīgi, kad ugunīgā substance sajaucas ar rupjākām strāvām. Tiesa, šāda parādība norāda, cik ļoti jau cilvēcē saspringta ugunīgā stihija, bet nebūs derīgi, ja tā neapzināta ielauzīsies nepiederīgās sfērās. Patiešām, ja šāda ielaušanās pieņem stihiskus apmērus, bet var kļūt postoša. Apliecinu, ka ugunīgās epidēmijas, patiešām, var sākties no līdzīga apjukuma. Kad Runāju par līdzsvaru un mērķtiecību, gribu atgādināt visas dzīves harmoniju.

246.

Harmonija ir augstākās pasaules likums. Cilvēkā iemājo trīs dabas, un viņam jāpildinveido visas trīs, lai sasniegtu to piepildījumu, kāds nolemts zemes evolūcijai, t.i., viņam jāiemācās šajās dabās apzinīgi darboties visos trijos attiecīgos esamības plānos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

247.

Neviens nevar izveidot uzskatu par Kosmogoniju, neizpētot ugunīgo stihiju. Tas līdzinātos celtniekam, kas gatavojas celt akmens celtni, neizpētot akmeni un materiālu pretestību. Bet tagadnes prātu stāvoklis tik tālu no glābējas sintēzes!

248.

Agni Jogs ir ne vien magnētiskais centrs, bet viņš uzskatāms arī kā apvidus atveseļotājs. Tā Radža Jogs un Agni Jogs uzņemas izplatījuma strāvas. Nebūs pārspīlēti sacīts – Joga ir planētas panaceja. Jāpasteidzas atzīt garīgās pilnveidošanās nozīmi. Tikai šāds atzinums spēj atvieglot Joga uzdevuma grūtības, kad katrs var viņu apgrūtināt, bet palīdzēt var tikai retais. Bet neparasto jāapgūst kaut vienkāršas cieņas pakāpē. Neviena negrib padomāt par to, cik viegli sagādā ciešanas viņa negatīvais, ļaunprātīgais uzbrukums. Ikviens gara tumsonis pielīdzināms tumsības kalpam.

249.

Gluži tāpat jāieklausās katrā patiesības drusciņā. Lama saka: “Dievu vajag lūgt katru dienu, citādi labāk nelūgt nemaz.” Un jūs paši zināt pēc sevis, ka tas tā ir. Patiešām, jāievēro augstākās vibrācijas, nezaudējot sakara ritmu. Jūs zināt pastāvīga ritmiska darba vērtību. Jūs zināt, cik ļoti šāds spiediens atver Vārtus.

250.

Sistēmai, ritmam piemīt izšķiroša nozīme. Pēc dzīves aprakstiem redzams kā ritms stiprinājis prātu un Uguni. Protams, tagad daudz runā par ritmu, bet nepielieto to dzīvē. Ļoti haotiska domāšana un haotiska dzīve. Jau Pranajamas Senajo vingrinājumi radīja zināmu ritmu. Bet tagad viss atļauts un cilvēks ir visa vergs. Uguns Jogai vēlreiz jāatgādina cilvēka nozīme.

251.

Tagad dienas kārtībā noliegsmes, bet neviens bez bailēm neies caur Smalko Pasauli, ja nebūs šķīstījies lidinoties jūtziņas sfērās. Vēl nesen šāda veida domas būtu nosauktas par poētiskām un nepievērstu uzmanību. Bet tagad jau izprot, ka vairāk palīdzēs sintēzes formula.

252.

Peldēt Lotosā pret straumi jau no seniem laikiem nozīmē Lielo Kalpošanu. Sasnieguma sajūsma neatļauj domāt – vai bezdibenis dziļš un kā aizpeldēt? Gara prieks atbrīvo no zemes bailēm. Tikai tas, kas peldējis Lotosā, pazīst šādu spirtumu un prieku. Kad gars nojauš sasniegumu, tad var nedomāt par zemūdens akmeņiem.

253.

Un vēl lūgšim, lai mūsu acis atvērtos labajam. Daudzas piegrūžotas acis nepilnīgi saskata labo. Viņi, pateicoties savai slimībai, atšķir tikai rupjās formas. Jākāpina

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

ārkārtīgs spriegums, lai nesabradātu labā asnus. Bet sirds, kas izdzinusi cietsirdību, sapratīs visus labā graudus un pildīsies ar augstsirdību un mīlestību.

254.

Ritms ir sadarbības radītājs. Cilvēki jau tālā senatnē bija izpratuši ritmisko koru un muzikālo kustību nozīmi; tā apziņā uzkrājās zināšana par kopējo darbu rosinātāju. Viņi jau zināja, ka ritms iedezina kopējas ugunis, palīdz novērst īgnu uzbudinājumu un šķelšanos. Ritms nostiprināja vienādu tiekšanos, tāpēc mūzika, sākot kopēju darbu, ir vienotības zīme. Žēl, ka jaunā mūzika tik aritmiska. Varbūt tā ir daudzu garīgo kaišu cēlonis, bet jautājums par harmoniju ir visai komplicēts. Aritmiskums ir šķelšanās, bet rupjš ritms ir trulums. Tikai ugunīgā apziņā nosacīs izsmalcinātu ritmu. Var prātot par daudz ko, bet atgriezīsimies vienmēr pie ugunīgās izpratnes. Agni mājokli neatklāj saprāts, bet ritma harmonija. Patiešām, arī trauku neatver spēks, bet ritms. Tikai pareizs ritms nes mūs uz priekšu un pasargā no novēlošanās. Bet mēs pazīstam novēlošanās zaudējumus tiklab kustībās, kā arī garā. Nav derīgs saraustīts ritms – te regresīvs, te progresīvs; tādejādi notiek ārkārtīgs un veltīgs enerģijas zaudējums. Neatkāpsies tad, kas sācis iet uz priekšu ugunīgā ritmā. Tieši šāds ritms glābj no skumjām pārdomām un ved uz priekšu garā, tāpēc neierobežosim ritma nozīmi tikai ar ārējo kustību, bet ievēsim to garīgajā ikdienā.

255.

Jūs, protams, dzirdat, ka cilvēki žēlojas par lūgšanas veltīgumu. Viņi sacīs: “Kam gan der vientuļnieki un klosteri, ja pasaule ieslīgst postā? Bet neviens nepadomā, par ko pārvērstos pasaule bez lūgšanas. Tāpēc jāpārtrauc katra gara darba zaimošana. Kā gan lai citādi rastos saites izjūta ar Augstāko, ja ne lūgšanā? Lai nopelēji atceras, vai viņu sirds neietrīsējās, izrunājot sajūsmas vārdus? Katra gara lūgšana tuvināja sasnieguma iespējai. Patiešām, jāsargā tilts uz Augstāko Pasauli.

256.

Vārds “koris” tiek izprasts kā balsu saskaņojums, bet var būt arī enerģiju koris, siržu koris, uguņu koris. Mācībai jāpievērš uzmanība kora sākotnei, kas nebūt neapgrūtinās personīgo sākotni. Vajag attīstīt sevī šādu kooperāciju, lai panāktu iespējamību tiešu pastiprinājumu. Tā rūpes par kora sākotni apvienosies ar jaunradi. Cilvēki neizprot, ka korim vajadzīga dalībnieku dažādība. Tikai ļoti piedzīvojuši vadītāji saprot, cik noderīgi var būt pat ne visai aktīvi dalībnieki, bet kas spēj radīt harmonijas savdabīgumu. Skolotājs priecājas par katru savdabīgumu, tajā top jauns uguns veids.

257.

Cieniet cilvēkus, kuri ne vien runā, bet arī dara. Veiciniet māku izprast darbību. Laikmeta grūtības radījusi dezorganizācija. Šādas dezorganizācijas cēlonis ir smieklīgs savā niecīgumā – ir aizmirsta siržu sadarbība. Sapulcējoties lūgšanai, cilvēki aizmirst, kā noskaņot sevi lūgšanai. Un tomēr tāds nosacījums ir nepieciešams un tas viegli izpildāms, palīdzot viens otram. Saglabāt neparastu noskaņojumu jau

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nozīmē tuvoties Ugunīgajai Pasaulei. Sadzīves apstākļos šāds noskaņojums nav viegli sasniedzams, bet tieši to nevajag atstāt novārtā. Svētnīcā nepieklājas ieiet ne ar ko citu, kā tikai ar lūgšanu. Lūgšana paceļ un uzlabo esamību, tāpēc katrai lūgšanai kā arī pacelsmei jābūt labākai nekā iepriekšējā.

Augšupejas kāpnēs ir augstsirdības mērogs, tas nozīmē, ka augstsirdība jāizkopj katru dienu.

258.

Salīdziniet kausējamās krāsns uguni ar trakojoša ugunsgrēka liesmu, salīdziniet koordinātu darbību ar haosa stihijām un jūs pieaicināsit visus glābējus ritmus, lai darbotos harmoniski. Tāpēc skolās jāattīsta koordinācijas ritms. Ne vienreiz vien Mēs esam atgādinājuši ģimnastikas vingrinājumu saskaņotību. Ne tikai karam, bet arī garīgajai aizsardzībai vajadzīga pūļu disciplīna. Nedrīkst pūļos izraisīt zvēriskumu, bet ritms ienesīs ļaužu sanāksmēs harmoniju. Neaizmirsīsim pie tam ugunīgos piemērus. Ugunīgā Sākotne dzīvo īpatnējā ritmā.

259.

Atskārsme, ka Mācība pārveido apziņu, būs jau būtības izprašana, bet, lai ietekmētu apziņu, atkārtoti jānostiprina Hierarhijas ceļš. Hierarha Vaiga priekšā jāpieradinās pie cienīgas izturēšanās. Tāpēc Sacīšu – jāietērpjas nemitīgā lūgšanā.

Šāda lūgšana nepieciešama tagad, kad Zeme šausmu satricināta.

260.

Upes ieteka baro daudzas gultnes. Izteka savus ūdeņus saņem no kalniem, sūta pa visiem kanāliem un piepilda jūras. Bieži ieteka ir apslēpta un neredzama; tieši ieteka nemanāma un šaura; bieži tā ir zem zemes, bet lai kādas būtu ietekas formas, tā baro jūras straumes. Dzīvē tam vistuvākais jēdziens būs sirds, kas arī tuva ietekas sintēzei, kaut gan ne vienmēr sintēzes izpausme redzama. Kaut arī sintēze liekas neizpausta, bet kā nav iespējams aizturēt ietekas plūsmas spēku, tāpat arī nav iespējams aizkavēt sintēzes jaunradi, jo sintēzi stimulē smalkās enerģijas; un sintēzes smalko enerģiju izplūsme norisinās vissmalkākā procesa ceļā. Gara dalāmība var vislabāk parādīt šo smalko procesu. Gara dalāmība saistīta ar enerģijas dalāmību, un augstā stadijā var uzrādīt centru dalāmību. Viena centru grupa darbojas zemes sfērā, cita atkal smalko fluīdu Ugunīgajai Pasaulei. Centru transmutācijā jāņem vērā šī varenā gara dalāmība.

Ļoti liels ir centru smalko enerģiju darbs un nekad tas nevar rīties. Var tikai vienu procesu nomainīt pret citu. Ja augsts Agni Jogs atdod savu enerģiju dīzenās kosmiskās celtniecības darbam, tad šajā atdošanā izpaužas spēcīga ugunīga transmutācija. Tādos gadījumos parādības fiziskajā sfērā nespēj spilgti izpausties, un augsts Agni Jogs var ieklausīties savās domās, jo apziņa atspoguļos Smalko Pasauli un darbu tajā. Šīs domas ir it kā centru un gara jaunrades darba atcere. Saka, ka doma pēkšņi pazibēja,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

bet Mēs teiksim – gars atcerējās. Tā var apstiprināt augstā Agni Joga darbu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpatur prātā, ka sintēze ir ieteka, speciāli specialitāte ir gultne.

261.

Specialitāte, kam ir savs pastāvīgs vads enerģiju novadīšanai, reti kad ir pārslogots.

Neapmierinātības jūtas un tieksšanās uz pilnveidošanos raksturo sintēzes nesējus. Lai arī cik redzami grūts būtu specialitātes ceļš, sintēzes nesēja ceļš pārsniedz speciālistu ceļu visos nosacījumos. Cik daudz meklējumu un pašai dziedzīgu varoņdarbu sintēzes nesējs rāda ikdienas dzīvē. Patiesi, sintēzes nesējam katrs ceļa attīstības nosacījums ir gara varoņdarbs. Ceļš uz Ugunīgo Pasauli jāizprot kā sintēzes ugunīgā nesēja varoņdarbs.

262.

Ugunīgajai Pasaulei zemes vajadzības ir svešas.

Tāpēc senatnē burvības vārdi pamatojās uz ritma un tikai vēlāk izvērtās kļiedzienos un gaudās. Bet ir taču norādīta sirds lūgšana.

Tāpēc visās dzīves izpausmēs var mācīties, kā tuvoties augstākajai Ugunij.

263.

Lūgšana ir labākās domas izpausme. Visas ticības ieteic pielūgt Augstāko vislabākajos vārdos. Ir pareizi iesacīt tuvoties Augstākajam ar viscēlākajām domām.

Kam gan citam, lai sūtītu domas, ja ne Visaugstākajam? Ieteicu nepalaist garām gadījumu. Jo iespējams parunāties par tieksanos uz Gaismu. Ne lūgums, ne uztraukta polemika, bet spraiga sirsnīga apmaiņa pavairo cildeno svētdevu.

264.

Skolotājam jautāja – kas apslēpts aiz Ugunīgā Priekškara. Kad Viņš izsacīja vārdu AUM – neviens neizjuta visu Visaugstākā Spēka nozīmi. Jautāja – vai šis Pārugunīgais Spēks var izpausties arī Zemes radījumos? Tika sacīts – var. Cilvēki atkal apmuls: jo šis Spēks ir ārpus stihijas, tad kā gan to ietvert? Skolotājs sacīja – trūkst zemes vārdu Augstāko Mirdzumu izteikšanai, bet to pazīmes dažreiz var novērot. Mācīsimies vērtību.

265.

Jūs rakstāt par mūsdienu cilvēku nesagatavotību garīgiem jautājumiem, bet vai tad ir bijuši labāki laiki? Man šķiet, ka pašlaik ir daudz vairāk meklējošo nekā agrāk. Smagās nelaimes ir daudzus piespiedušas padomāt par šiem jautājumiem un meklēt notiekošā cēloņus kaut kur dziļāk. Mums ir palaimējies sastapt ne mazums skaistu cilvēku un daži no tiem ir izturējuši smagus pārbaudījumus, parādot pilnīgu pašai dziedzību savā kalpošanā Vispārības Labumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Protams, Jūs pareizi rakstāt, ka mūsu laikā nepieciešama sintēze, bet sintēzi vairums cilvēku nespēj pieņemt un to apzināt, jo sintēze vai citiem vārdiem sakot gara apskaidrība ir visretākā parādība. Sintēze ir daudzu gadsimteņu enerģijas nogulsņēmumu uzkrājums, kas izkristalizējies daudzu pašreizējās dzīvju laikā. Bet cik gan daudz ir bijis šādu pašreizējās Gaismas kalpotāju? Tādēļ no lektora pulsta pasludinātā sintēze nevar dot vēlamos rezultātus. Ja uz lekcijām ierodas tieši, kā Jūs sakāt, nesagatavoti cilvēki un visbiežāk – vienkārši ziņkārīgie. Patiesi meklējošam un klauvējošam durvis ir atvērtas. No viņa paša atkarības uzņemt, cik viņš spēj.

Bet, protams, vienas vai otras darbības sfērās vadītājiem nepieciešama sintēze garā un tā jāizpauž gudri, dodot katrā atsevišķā gadījumā tikai to, kas vajadzīgs, neapgrūtinot ar nesamērīgu nastu. Vadonim ir jāatrod kopīga valoda ar visiem; savā visietverošā sirdī viņš atradīs līdzjūtību un dzīves problēmu atrisinājumu katram, kas griezīsies pie viņa ar pilnīgu atklātību. Neviens nedrīkst aiziet nomākts no viņa uzskatu plašuma. Viņš zina to patiesības daļu, kuru pie viņa atnākušais spēj ietvert, tādēļ viņš prot sagādāt prieku.

Jūs rakstāt, ka varbūt “mūsu zemē būs vieglāk celt sintēzi”. Cerēsim, ka izvēlētam vadonim būs tāda sintēze, jo patiesi izturīgi celt var tikai ar sintēzi. Un visa pašreizējā pasaules stāvokļa posts pastāv vadoņu gara sintēzes trūkumā.

266.

Gara saprašana šeit nozīmē izpratni, ka ir gars un tā izpausmes. Jā, būs nepieciešami nākotnes skolās noorganizēt gara filozofijas mācīšanu.

266.a.

Zināšana, alka rodas no aizmirstās zināšanas pagātnē. Tāpat kā iztēle ir agrākās pieredzes sekas.

267.

Ritms, bez šaubām, veicina darba spējas, un katrs darbs prasa savu ritmu. Ļoti vēlams, lai šis ritms būtu smalkas kādības un pēc iespējas atbilstu darbinieka individuālajam ritmam. Daži ritmi ar laiku ne tik vien nomāc cilvēkā smalkāko vibrāciju uztveres spējas, bet pat atmodina viņā viszemākās un rupjākās izpausmes. Es bieži šo jautājumu pārdomāju. Man šķiet, ka mūsu tagadnes tehnokrātijai ar tās baigo, vienmuļīgo un nepielūdzamo mašīnu ritmu vajag kaitīgi iespaidot strādnieku psihi, gluži kā mācot viņos dabas un cilvēka dvēseles izpausmju smalkāko ritmu uztveres spējas. Ar laiku viņi kļūst par īstiem robotiem, kas spējīgi reaģēt vienīgi uz parastajiem un rupjākajiem ritmiem. Bet cilvēks, kas zaudējis augstāko vibrāciju uztveres spējas, neizbēgami top par dzīvnieku, pareizāki – zvēru. Lūk, kāpēc es tā apsveicu darba stundu samazināšanu pie mašīnas un arī fabrikās nodarbināto strādnieku skaita samazināšanu. Mašīnas modernajā pielietojumā un izmantošanā, ir briesmoņi un īstie elles ieroči. Un tās paliks tādas, iekams nebūs pareizi apjēgta to nozīme un meklēti līdzekļi to kaitīguma paralizēšanai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

268.

Ja jau zemes vielas tik dažādi iedarbojas uz cilvēku, tad cik dažādas gan uz viņiem būs augstāko enerģiju iedarbības! Cilvēks jau sensenis saprata, ka, lai šos starus pareizi uztvertu, organisms jānoved harmoniskā stāvoklī. Gudrie priekš tā sūtīja svētu skaņu spēku. AUM vai skanējumā Om bija tāda šo skaņu raidīšanas sintēze. Lūgšana, gudra darbība dod brīnišķus panākumus gara stāvokļa dziedināšanā. Katrs pēc sava ieskata veicināja gara koncentrāciju: daži meklēja atrisinājumu mūzikā, daži dziedāšanā, cits dejās; bija pat rupji veidi kā novest sevi līdz apreibumam un afektam. Daudz novirzīšanos un maldu, bet pamatā cilvēks tiecās radīt īpaši pacilātu gara stāvokli, kas veicinātu augstāko enerģiju uzņemšanu.

269.

Kad iedziļināsities – ieraudzīsiet Mūsu ceļu. Mēs esam gatavi palīdzēt visur, kur likums atļauj. Mēs skumstam, kad redzam, ka neaizejot līdz glābšanas līnijai, bezprātīgie metas bezdibēnī. Cik domu tiek izšķiests, lai novestu līdz visvienkāršākām un labākām sekām. Bet bieži tumsa ietin bezprāšus, un viņi iedrīkstas uzbrukt Augstākajam. Tas ir tikpat kā okeāna vilnī iemest akmeni. Tiesa, tas radīs nedaudz šļakatu, bet vai gan tas ietekmēs vareno straumi? Tā mēdz būt ar visiem izlēcieniem pret augstākām enerģijām. Pats negantākais uzbrukums sašķīst pret neuzvaramā gara klinti. Tumšo spēku dižošanās tikai pierāda viņu bezprātu.

Varenais Aum pieveiks pašu neprātīgāko nikno uzbrukumu.

270.

Sirdī jāatzīst, ka cilvēki nav atrauti no Augstākām Pasaulēm. Šāda stingra apzināšanās palīdzēs izprast vienu no vislielākiem brīnumiem – lai kādā stratosfērā paceltos, lai kādus lidojumus izgudrotu – visur trauksies augstākā doma. Tikai padomājiet, ka doma no Bezrobežības traucas pa visām Pasaulēm. Aum ir Svētdeva. Jau dziļā senatnē cilvēki Dievišķo Gudrību atzina kā visur esošu enerģiju. Vai tad doma no Bezrobežības nav liels brīnums?

271.

Kālab sacīt – Aum, ja var teikt – lūgšana? Būtībā tas ir viens un tas pats, tikai senatnīguma un saskaņas izsmalcinātības ziņā Aum vibrācijas būs spēcīgākas. Lai skanējums augstākā tuvumā ir apdomāts. Vārds ir vibrāciju, tādas saskaņas ir vajadzīgas izplatījuma harmonijai.

Ne par sevi lūdz pašaieliedzīgie cīnītāji.

272.

Nevienam nevajag smieties par lūgšanu. Pat ja tā būtu primitīva, tā tomēr būs garīguma pazīme. Cilvēkam neklājas pulgot sava brāļa labāko tiekšanos. Cilvēkam nav tiesības izsmiet, ja kāds nes sirds ziedu Augstākajam. Parasti zemiskie ļaudis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

sevišķi uzbrūk citu lūgšanai. Viņiem Aum un citas lūgšanas būs vienīgi nepieļaujamu joku avots. Šāda zema apziņa kā rupjas gara tumsonības sekas, sastopama ļoti bieži.

273.

Ap ticējumiem ir izveidojušās raksturīgas iezīmes. Senatnē prasīja, lai priesteris pirms lūgšanas izdarītu apmazgāšanos un ietērptos tīrās drānās. Tagad ir iznācis otrādi – ir radušies grezni ārēji ietērpi, bet iekšējā tīrība aizmirsta. Salīdzināsim tādas pamata jēdziena involucijas un padomāsim par garīguma stāvokli. Ne mazāk aizmirsta ir arī lūgšanas nozīme tuvojoties Augstākajam. Sarakstīts daudz grāmatu, bet sirdis apklusušas. Tādēļ jāiegaumē, ka vajadzīga ne tērpa greznība, bet tīrība.

Lai ceļa tīrība ved uz sirds skaidrību. No netīras sirds lūgšana nepadziļojas.

274.

Bieži sastapsit neizpratni, ko nozīmē saskaņa? Cilvēki to iedomāties kā stipru skanēšanu, bet skanēšana var būt nedzirdama kā sirds spriegums. Ja sirds dzied, tā skan un pilda visu organismu ar īpašu enerģiju. Pati Aum lūgšana var būt arī sirdī, bet tā radīs tos pašus izstarojumus kā skaļais skanējums.

Jāpierod izteikties ar sirdi. Nevienam savu pastāvīgu tieksmi nevar labāki izteikt kā ar sirds lūgšanu.

275.

Pareizi esat novērojuši, ka dažiem mantraušiem trūkst jēgas, tiem ir tikai skanējumi. No tā redzams, cik liela nozīme vibrācijai. Tā paša iemesla dēļ daudz kas netika pierakstīts, bet nodots tālāk mutiski. Jo burti – bez noteikta skanējuma – nerada sekas. Turklāt arī pašai balss kādībai ir sevišķa nozīme. Krūšu balss var dot vairāk rezonanses nekā ārējā, seklā, vai deguna skaņa. Tādējādi ne tikai pati melodija, bet arī balss kādība būs nozīmīga. Uzskatu, ka balss kādību tagad pienācīgi nenovērtē. Ne spēks, ne izteiksme, bet iekšējais magnētisms – tas pats pamats vajadzīgs arī katrā dziedāšanā. Daudzas balsis ārējās nostādīšanas apstākļos pazaudē dabiskās īpašības.

276.

Lūgšana nebūs nedaiļa, kā tuvumā, tā arī no tāluma, tā nesīs to pašu vareno mantram.

Iemīliet skanēšanas daiļumu. Cilvēka balss jau ir brīnums. Ir redzams, kā iedarbojas balss pat bez vārdiem. Ikviens ir klausījies korus no attāluma, -vārdi jau izdzisuši, bet skaņas burvība dzīvo.

Tā allaž jāatceras, cik daudz brīnumu slēpjas cilvēkā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

277.

Lūgšana ir sirdsdeva un sajūsma. Lūgšana, kas izlūdzas kaut ko sev, jau ir vēlīnāka parādība. Kā cilvēks var lūgt par sevi? It kā Augstākā Gudrība nezinātu, kas cilvēkam vajadzīgs!

Lūgšana ir vads uz Svētdevas straumi. Straume plūst pārpilnībā, tikai jāpievienojas tai. Jāatrod sirds samērīgums, cienīgs sastapties ar augstāko, slēptāko Dārgumu, tādēļ katrs savtīgs lūgums būs nesamērīgs. Tikai kad reliģijas kļuva par valsts ieroci, tās izvērtās par ikdienišķiem, apmaksātiem lūgumiem. Lūgšana un samaksa – nesavienojamas. Tālab tik daudz cilvēku novēršas no apmaksāta dievkalpojuma. Lūgšanas pacēluma prieks metāla skaņās izgaist.

278.

Jūs esat dzirdējuši putnu lūgšanu – mūsu mazie brāļi prot apsveikt gaismu. Tie atrod labāko sajūsmas izpausmi Gaismas varenības priekšā. Augi tiecas uz Gaismu, tikai cilvēki sapņo par vēderu, kad garam vajadzētu pildīties ar Visaugstākā varenumu. Tā notiek zaimošana, kas pielīdzināma pašnāvībai. Uzrakstītas labākās himnas, bet lasa tās bez sirds trīsām – kā sasiņu trauku šķindu.

Ir laiks no jauna pievērsties sākotnēm, lai kaut zemāko brāļu piemērs spētu atgriezt atkal augstākos ceļos.

179.

Lūgšanu var salīdzināt ar magnētu. Lūgšanas spēks sasprindzina sirdi un pievelk no izplatījuma labākās domas; pat ja šādas zemes slāņu domas nebūs pati Svētdeva, tās tomēr būs labas domas. Bagātināšanās ar tādām domām dod jaunus spēkus, it kā tiekšanās ar draugiem. Šādi draugi ir augstu jānovērtē. Var ar tiem arī nesatīties, bet viņi ir tuvi. Pats izplatījums ir viņu pilns, ir vērts tiem aizsūtīt labu domu. Lūgšanai piemīt magneta īpašība.

280.

Katrs cilvēks pat savā ikdienas dzīvē parāda savas dabas īpatnības. Nedaudzus sevišķi saista kalnu virsotņu zilgme, - viņi tur izpauž gara labāko apliecinājumu; citiem vajadzīgs zaļums, un to nosauc par cerības krāsu; trešais dzīvo pilsētu saspīestībā un jūtas tur teicami. Dažādas būs arī tādu ļaužu lūgšanas. Maz viņi sapratīs cits citu. Tāpēc jāizkopj apziņa, lai tā kļūtu iecietīga un varētu pieskarties esības dažādām šķautnēm.

281.

Pastāv uzskats, ka lūgšana ir kaut kas atšķirīgs no ikdienas dzīves: patiesībā tā ir dzīves pamats. Bez saites ar Augstāko Pasauli nav iedomājama cilvēce, - tā būs ļaunāka par zvēriem! Tā saiti ar Augstāko Pasauli var uzskatīt par Esības pamatu. Nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

svarīgi, kādā valodā notiks piesaukšana. Domai nav savas valodas, bet toties tā caurstrāvo visu.

282.

Vieni nododas tikai lūgšanai, otri prot lūgšanu savienot ar darbu. Nesvēsim, kas vērtīgāks, ja tikai lūgšana un saite ar Augstāko Pasauli pastāv un pārveido dzīvi. Nebrīnieties, ja darbonis, kas veicis darbu, piesaucot Augstāko Palīdzību, uzrādīs labākas kādības darbu. Nebrīnieties, ja pati īsākā lūgšana sasniegs mērķi labāk.

Tā piesaistīsimies Augstākai Pasaulei ne pēc pavēles, bet ar sirds tiekšanos. Zemes dzīvi var pārveidot, vienīgi saistoties ar Augstāko Pasauli, citādi ciešanas nevis mazināsies, bet gluži otrādi – tās novedīs līdz bojā ejai. Ar visām saknēm jāizravē gara tumsonība, bet īstā apgaismība nāks no Augšienes.

283.

Samērīgi ar Augstākās Pasaules izziņas pakāpi, iestāsies apziņas miers. Nav lielāka prieka un skaistuma par Augstākās Pasaules esamības apliecinājumu. Lūgšana ir izveidojusies, atzīstot neapšaubāmo dzīvo saiti ar Augstāko Pasauli. Pati šādu sakaru apjēgšana vien jau dara cilvēku spēcīgu un spriegu.

Paudiet cieņu pret visu, kas nes Augstākās Pasaules iezīmes.

284.

Skanēšanu var saprast pareizi, bet tomēr tā neradīs sekas. Tādēļ nepiemirsīsim sirds enerģiju, kurai jāpavada skanēšana. Būtu necienīgi, ja skaņai vien piekristu izšķirošā nozīme. Daudz dziedātāju tad sasniegtu rezultātus. Tukša skaņa – kā šķindošs varš. Esat dzirdējušu par to, ka no vibrācijas plīsuši trauki. Bet arī tādai vibrācijai jābūt domas pavadītai. Pat svešas domas vilnis var pastiprināt sekas. Tādēļ doma tik vērtīga kā virzītāja.

Nav jābrīnās, ka runājot par lūgšanu, jāatsauc atmiņā vibrāciju priekšnosacījumi. Šāda, visu to norišu īpašību pētīšana, kurām ir saskare ar Augstāko Pasauli, būs īstenais ceļš. Novērojumos nebūs piemirsta sirds, bet visām pārējām īpatnībām vajadzēs pakļauties sirdij.

285.

Vienotība un uzvara – labākais mantrams. Pret šādu klinti sabrūk tumšo spēks. Tāpat jāiegaumē veltīgi neapgrūtināt Skolotāju. Lai mīlestība un atdevība arī piemājo sirdī.

286.

Visdažādākie rituāli, kas pavada lūgšanas, ir veltīgi mēģinājumi pastiprināt lūgšanas nozīmi. Gadu simteņiem ilgi cilvēce asināja spējas, lai apstiprinātu Augstākās Pasaules nozīmi. Bet tagad cilvēce no jauna attālinās no pamata likumu pieņemšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Rituālu vietā zinātne tuvina pareizo ceļu, bet dzīves kņadā zinātnes saucieni paliek vientuļi stāvošas parādības.

Tādēļ no jauna jāpārlicina par Augstākās Pasaules esamību. Kauns cilvēcei, ka tā atrāvusies no izziņas krasta!

287.

Cilvēki zina, ka katrs redz priekšmetus savā apgaismojumā. Jau pastāv izskaidrojumi par acu dažādo uzbūvi, bet pavisam nepiešķir nozīmi tam, ka cilvēki redz caur savu auru. Katram apkārt ir sava krāsa, un viņš redz caur to. Pasakiet ārstiem šādu patiesību, un viņi smiesies, jo izstarojumu krāsa ir neredzama un acu slimību mācību grāmatās nav minēta. Bet pat aklums var iestāties no satricinājuma. Tāpat arī kurlums un pārējās sajūtas atkarīgas no sirds. Pati izstarošana atkarīga no sirds stāvokļa. Tātad viss, kas izriet no sirds kā lūgšana, ir ļoti daudzkrāsains. Izsargāsimies no spilgti sarkanās un melnās lūgšanas.

288.

Parasti lūgšana rada gaiši zilu un violetu liesmu. Var būt arī sudraba lūgšana, bet nevar iedomāties brūnu lūgšanu. Zemes esībā gaismas pamati ļoti nozīmīgi. Var veltot balss skaņu, bet sirds izstarojums nav viltojams.

289.

Lūgšana ir šķīstītājs. Šis apzīmējums nav jāsaprot abstrakti. Garīgā veselība ir fiziskās veselības galvenais pamats. Tieši lūgšana kā reāla saite ar Augstāko Avotu būs labākais organisma šķīstītājs no visām saslimšanām. Infekcija rodas tad, kad ķermenis ielaiž izpaustos ļaunuma sūtņus. Ikviens ķermenis ir uzņēmīgs pret daudzām slimībām, bet garīgais cietoksnis nepieļauj tādas sacelšanās attīstīšanos. Un ja gars spēj pareizi baroties ar augstākajām enerģijām, tad tas arī miesu pasargās no briesmām. Tādēļ var apgalvot, ka lūgšana ir šķīstītājs.

290.

Atrodas nevēlams, kas uzskata, ka darba dzīvē lūgšana vispār ir nevietā. Tādiem jājautā, kuru darbu tad viņi uzskata par nesavienojamu ar lūgšanām? – acīm redzot ļauno un savtīgo darbu? Tiešām, ļaunumā lūgšanai nav vietas, bet katram labam darbam lūgšana nepieciešama kā Augstāko Spēku atklājēja.

Tā Jaunajā Pasaulē jāapstiprina īstās realitātes. Nebūt nekļūsim par atpakaļ rāpuļiem, ja atsauksim atmiņā to, kas vienmēr un nemainīgi būs esības likums.

291.

Lūgšana iedvesmo tiekties pēc zināšanām. Ikviens, kurš izpratis šādas sarunas cildenumu, nenovēršami sāks tiekties uz izzināšanu. Tāda apziņas augsne prasīs visdažādākās zinātniskās izziņas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Filozofija, tāpat kā dabas zinātnes, atklās tos pašus ceļus uz Augstāko Pasauli. Tumsoņi prāto par materiālajām zinātnēm, kuras noliedz visu, ar rupjo aci nesaskatāmo. Bet viņi jau zina par smalkajiem atomiem un atzīst arī mikroskopa un teleskopa nepieciešamību. Īstenībā viņi paši zinātni padara par tukšu čaulu. Kad apziņā parādīsies arī Augstākās Pasaules pazīmes, tad katra zinātne pārveidosies. Nav tādas zinātnes, kura neapstiprinātu pasaulu dzižo saistību. Nav tādu ceļu, kas nevestu uz Augstāko Pasauli. Kas nesajūt vienotības un Bezrobežības dzižumu, tas savā apziņā vēl nav izaudzis. Lūgšana nav nedzīvs šausmu kliedziens, bet mīlestības un atdevības pilna saruna.

292.

Hierarhijas cienīšana apstiprinās Augstākās Pasaules tuvumu. Sadarbībā ar Hierarhiju jūs atklāsiet izturīgus tiltus uz viņu krastu. Ikkatra ticība atklāj gan Eņģeļus Sargātājus, gan Vadītājus un Mierinātājus – zem dažādiem vārdiem tas pats Hierarhijas jēdziens. Patiesi, lai katrs izprot pēc sava prāta, bet katra sirds, lai tiecas augšup. Vienīgi te ceļš uz pilnveidošanos.

Lūgšana ir sarunāšanās par visskaistāko.

293.

Caur lūgšanu bieži notiek izdziedināšanas. Nav grūti saprast, ka saskare ar Augstāko Pasauli palīdz sirdij un nes pa nerviem dziedinošu Svētdevi. Pat no pieņemtā zinātniskā viedokļa to nav grūti saprast. Bet gara tumsība ir tik liela, ka nepieciešami daudzināt arī tik vienkāršas patiesības, bet nedrīkst palaist garām nevienu izdevību atgādināt par Augstāko Pasauli. Tā rodas vēl viena lūgšana.

294.

Sevišķi pretīgi redzēt, kad no vienas puses paliek labākā atdevība Augstākajai Pasaulei, bet no otras – tumšs sātāniskums visā pilnībā. Tā dzīves piemēros var atrast Armagedona līdžību. Jāpatur prātā, ka Gaismas Spēki nenogurstoši satriec tumsu. Lūgšana ir arī kaujas sauciens, kad Augstākā Vārdā tiek satriekti meli. Klievēdami melus, kalpojam Gaismai.

295.

Īgns uzbudinājums nepiederas lūgšanai. Pašai melu satriekšanai jānotiek lietojot Ugunīgo Zobenu, bet ne īgnu uzbudinājumu.

296.

Lūgšana nepazemo, bet paaugstina. Ja kāds pēc lūgšanas sajūt nospiešību, tas nozīmē, ka lūgšanas kādība nebūs bijusi augsta. Cilvēks nav salīdzināms ar Bezrobežību, bet augstākās enerģijas dzirksts glabā sevī nozīmi pat ārpus iedomātiem izplatījumiem. Augstākās enerģijas dzirksts dota katram cilvēkam, un kā tās nesējs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

viņš uzņēmies augstu pienākumu. Viņš – tilts uz Augstākām Pasaulēm, tātad – nevēga, kas noliedz Augstāko Pasauli, līdz ar to noliedz arī savu cilvēcību.

Atgādinājums par Augstāko Pasauli ir pārbaudes akmens katra gara pārbaudīšanai.

297.

Kad runāju ar Augstākām Svētsarunām, pirmām kārtām, ieteicu izprast realitāti visā tās bezrobežībā.

298.

Lūgšanai nevar būt nekā kopīga ar varmācību. Bērna pirmo lūgšanu nedrīkst apsmiet vai nopelt. Puisēns lūdza: “Kungs, mēs esam gatavi Tev palīdzēt.” Garāmgājējs ļoti sašuta un nosauca bērnu par augstprāti. Tādējādi pirmā pašreizējās jūtas tika apsmieta. Meitenīte lūdza par māti un govi, arī šāda lūgšana tika apsmieta. Bet atmiņa palika kā par kaut ko gandrīz vai smieklīgu, kamēr šādas rūpes bija aizkustinošas.

Arī iebiedēšana ar Dievu ir smagi zaimi. Aizliegums lūgt ar saviem vārdiem jau ir ielaušanās jaunajā apziņā. Varbūt bērns atceras kaut ko ļoti nozīmīgu un turpina savu domu augšup. Kurš gan drīkst iejaukties, lai apdzēstu gaišo uzliesmojumu! Pirmā pamācība par lūgšanu būs pamācība visam dzīves ceļam.

299.

Tāpat mājas apstākļi uzspiež zīmogu visai dzīvei. Pat visnabadzīgākā būdiņa var neaizvainot garīgas jūtas. Nevajag domāt, ka bērni nenomana dzīves tukšumu. Gluži otrādi, viņi dziļi izmana visas ikdienišķās dzīves veidošanos, tālab lūgšana labāk piemājo tīrā mitekļī.

300.

Lūgšana ir laba jebkurā laikā, bet ir divi noteikti strāvu nomainīšanas laiki, kad pievēršanās Augstākajai Pasaulei sevišķi vēlama, - saules lēktā un pēc rieta. Bez tam, dodoties pie miera ir vēlami piesaukt Augstāko Pasauli. Zinātne miegu neizprot. Atpūtas ideja būs primitīva.

Ja pirms katras darbības ir garīgs akts, tad tāds neparasts stāvoklis kā miegs būtu sevišķi atzīmējams. Cilvēks gandrīz pusi dzīves uztic sevi neredzamajai Pasaulei. Ir jāattīra apziņa pirms ieiešanas apslēptajos Vārtos. Doma par Augstāko Pasauli, doma par Sargātājiem apgaismos jau vītušo apziņu, un iespējamās būs labākās sastapšanās un uzbrukumi tiks atvairīti. Vienīgi sirsnīga doma par Augstāko Pasauli var kļūt par necauraidīgām krūšu bruņām.

Tā apzināsimies visskaistāko un visvajadzīgāko tālajam ceļam.

301.

Lai sirds ar saviem pukstiem allaž atgādina par garīgo barību. Neatradinieties no lūgšanas, neaizdzeniet labās domas. Daudzkārt cilvēks nolaupa sev ieejas tiesības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Draugiem un līdzstrādniekiem. Augstākā Pasaule nav aprijoša uguns. Dzīvē cilvēki sargājas no apdegumiem, lai viņi tik pat rūpīgi attiecas arī pret savu nākotni.

302.

Neviens nemeklē svešu domu. Pasaules priekšā atbildīgs būs paša spriedums. Tā kāds vientuļnieks lūdzās. Savā valodā atkārtodams vienīgi: - Tu, Tu, Tu! Viņš apliecināja, ka visīsākajā apstiprinājumā viņš sakoncentrējis varenu spēku. Dažādās valodās, dažādi, bet tai pašā virzienā tiecas apziņas.

303.

Kāda lūgšana gan iespējama noliedzēja mutē? Tumsoņu klātbūtnē neiespējami pat runāt par lūgšanu. Šādu pazemojošu mēģinājumu auglis būs ļoti rūgts. Attīstītas apziņas jūtziņa noteiks, kur Augstākām Pasaulēm nedrīkst pieskarties.

304.

Nevajag uzskatīt, ka īsto zinātni nevar pieminēt sakarā ar lūgšanu par Augstāko Labumu. Katra izziņa var būt ļoti tuva Augstākajai Pasaulei, bet ikviens var pievienot savu novērojumu, un dažādās pasaules malās var rasties domu strāvas, kuras ar savu krustošanos spēj radīt jaunu iespējamību dzīles. Augstākā Pasaule taču ir pati iespējamība.

305.

Droši vien jums bieži jautā par Augstākās Pasaules pieskari zemes dzīvei. Jums būs taisnība, ja teiksit, ka šāda pieskare ir nepārtraukta. Neviena zemes darbība nepaliek bez atbalss no Smalkās Pasaules puses. Ikkatra zemes doma izsauc no Smalkās Pasaules vai nu prieku vai palīdzību, vai ļaunu prieku un iznīcinošus sūtījumus. Pat vājie gari kļūst modri pret zemes domām. Jo zemes spēcīgās domas rada arī Smalkajā Pasaulē padziļinātu vibrāciju, tādēļ gluži dabīgi, ka Smalkajai Pasaulei jāatsaucas arī uz Zemes domām. Kad saka, ka spalvas kritiens no putniņa spārna izraisa pārkonu tālajās pasaulēs – tas nav simbols, bet tikai atgādinājums par visa esošā kooperāciju. Jāpierod, ka tukšuma nav. Skaidri jāapzinās cilvēka uzdevuma nozīmīgums, viņa saistības un pienākums.

Kad cilvēks uzņemas sarunas ar Augstāko Pasauli, viņš tiešām ir drosmīgs, bet šāda drošsirdība ir svēta. Smalkā Pasaule uzklausa tādus saucienus, un saprot to nozīmi. Tādas sarunas pievelk ļoti daudzus klausītājus it kā līdzstrādniekus, tādēļ lūgšanā nevajag paust patību, bet labākā lūgšana būs pašatzīties un laba vēlējums.

Lai Mācība nerimst atkārtot par saistības lietderību ar Augstāko Pasauli, tikai tā iespējams nostiprināt lielo Kalpošanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

306.

Lūgšanai jābūt priecīgai, jo sarunāšanās ar Augstāko Pasauli būs sajūsmas un svētsvinīguma pilnas. Bet tāds prieks būs sevišķa gudrība. Tā iespējams vienīgi apzinoties lietderību. Tā būs dziedinoša, ja uzticēšanās būs pilnīga. Kad ceļš vienots, tajā skan drosme.

Daudz runā par samadhi, bet vai gan daudzi izjutuši šādas ekstāzes dažādās pakāpes? Šāds prieks atbrīvo no jebkādam bēdām, tāpēc šāda prieka ceļš ir Patiesības ceļš.

307.

Aum sīki izskaidrots dažādos svētos rakstos. Vibrāciju smalkums, skanēšanas māksla un uzbūves daiļums pazīstami sen, bet ja sirds mirusi, tad arī tāds “sezams” aizslēgtu neatvērs.

Jāatceras atkal par samērību un sirds būtības nostiprināšanu. Bezsirdībai Aum nepieejams.

308.

Nevis pieņemtie rituāli, bet sirds lūgšana dara Brīnišķīgo Pasauli tuvu un nepieciešamu. Visaugstākajam var tuvojies ar labāko nodomu pilnu kausu. Var veltīt labākos eksperimentus, garantējot, ka tie virzīti uz labu. Ja labais dzīvo, tad tas atvērs visus vārtus uz Augstāko Pasauli.

309.

Līdz ar daudzajiem vārda AUM apzīmējumiem atcerēsimies, ka – A ir Doma-Pamats, U ir Gaisma-Sākotne un M ir Noslēpums Svētsargājamais.

310.

Atzīstu, ka bērnus jau no pašas mazotnes var virzīt uz Augstākās Pasaules izzināšanu. Tā nebūs varmācība, jo palīdzēs bērniem ielāgot to daudzo, kas ātri aizmirstas. Turklāt, viss tas atmodīsies nesalīdzināmi daiļās formās. Ļaudis tiecas uz skaistumu un svētsvinību, un pamatojoties uz to, var pastāstīt par pārzemes Varenību. Nevajag atraut tautu no savas zemes labākajiem uzkrājumiem – katrai tautai ir sava izteiksme.

Ierobežojumus iespējams pārspēt vienīgi paplašinot apziņu. Jāzina, ka apziņai paplašinoties, piesardzīgi iespējams piekļūt cilvēces sirdij. Daudzas robežas jau izzūd, bet šie jaunie ceļi prasa sevišķu cilvēkmīlu. Šī īpašība jāiedaudzina līdz ar miesas un gara tīrību. Lai gara higiēna ieņem savu vietu skolās, tad Augstākās Sarunas kļūs par labākajām stundām.

311.

AUM savā augstajā skanējumā noved apziņu vislabākajā stāvoklī psihiskās enerģijas novērošanai. Ir jāpriecājas, ka ar vienkāršiem līdzekļiem iespējams tuvojies ļoti svarīgam un uzskatāmam mēģinājumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

312.

Atradīsies tādi naidīgi cilvēki, kuriem būs aizdomas, ka vārdā AUM ir kaut kas nepieņemams. Viņi sacīs – “Kāpēc piemirsti citi lieliskie simboli? Kāda nolūka dēļ nepiemin citus brīnišķīgus jēdzienus?” Sacīsim – “Nekas nav aizmirsts, nekas nav noniecināts, nekas nav izpostīts. Mēs neesam noniecinātāji un nesirgstam ar augstprātību. Bet neviens nevar jēdzienam AUM visā tā ievērojamā trīsvienībā atņemt senatnīgumu. Nav jāatmet pirmatnējās zīmes. Naidīgā analfabētisma vietā parādiet labāk humanitāti un mīlestību uz zināšanām. Gūstiet sekmes ar mīlestību!”

313.

Jums var paskaidrot, ka AUM trīs burti nozīmē pagātņi, tagadni un nākotni. Arī šādai nozīmei ir pamatojums. Pamats – pagātne, Gaisma – tagadne un tuvošanās svētšārtībai – nākotnē. Protams, dažādo iztulkojumu sējēji ņem vērā labākos izskaidrojumus. Bet šie izskaidrojumi bieži izriet no zemes izpratnes. Domai nav ne pagātnes, ne tagadnes, ne nākotnes – doma ir mūžīga kā Bezrobežība. Ja domāsim par Bezrobežību, tad visi mēri izmainīsies, izveidosies galīgā un bezgalīgā jēdzieni. Bezgalīgajā nebūs patvaļīgu iztulkojumu, jo Bezrobežībā viss ietilpst.

Tādēļ, kad runājam par pamatu diženumu, izsargāsimies lietot zemes mērus. Vēl jo vairāk nepamatosimies uz galējo, jo pēc būtības galējā nav.

314.

Ieteiks arī šādu AUM iztulkojumu: pirmais – pamatā izpaustais; otrais – smalkajās enerģijās paustais; trešais – Neizsakāmais ugunī un cildenumā. Katrs iztulkojums pēc būtības liek novest pie tās pašas trīsvienīgās uzbūves, no kuras, kā no Patiesības, nevar aiziet.

Sacīs arī, ka jēdziena “Jā” vispārējā nozīme ir tāds pats apstiprinājums. To var atrast visās ticībās, ārēji tas dažkārt pat saskanēs. Tāpēc neiegremdēsimies pārmērīgi izskaidrojumos, kuri ne vienreiz vien mainījušies. Galvenais, lai jēdziena būtība paliktu nesatricināta. Mobilizēsim visu savu noturību.

315.

Galīgi nepieļaujamas ir kaitnieciskās un sevis žēlošanas lūgšanas. Kad cilvēks saka – par ko? Viņš nedomā ne par pagātņi, ne par nākotni. Viņš atraujas no Augstākajiem Spēkiem, it kā apsūdzēdams Tos. Tikpat nožēlojams ir cilvēks, kūdīdams Augstākos Spēkus uz kaitniecību. Izskan gan iedomība, gan gara tumsība, kad cilvēks saplūsmes vietā ar Augstākajiem Spēkiem, cenšas Tos uzvedināt uz naida un cietsirdības ceļa.

316.

Aum ar savu saskaņu atgādina par to pašu enerģiju, kura svētapslēptībā, domu ugunīs īsteno vislielākās iespējamības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

317.

Pateicība ir varens virzītājs spēks. Neviens negaida pateicību, bet šā spēka kādība ir varena. Pateicība iedarbojas kā tīrītājs, bet viss attīrītais jau vieglāk iekustināms. Tādā kārtā pateicība ir ceļa paātrināšanas līdzeklis.

Kādam šķiet, ka pateicības uzplūdumā tas pazemojas. Kāda gara tumsība! Pateicība vienīgi paaugstina, attīrīdama tā pievelk jaunas enerģijas. Pat mašīna bez putekļiem darbojas labāk.

318.

Cilvēkam ir jāpārskata vārdu jēga. Šodien ir īsta vieta bilst par svinīgumu, bet daudzi šo skaisto jēdzienu sapratīs nepareizi. Daudziem svinīgums nozīmē svētdienīgu bezdarbību, bezatbildīgu staigāšanu un savu laiku pārdzīvojušu vārdu runāšanu. Patiesībā svinīgums ir visu labāko jūtu cildena ziedošana, tas ir visu brīnišķīgo enerģiju spriegums, pieskaršanās nākamajiem vārtiem.

319.

Pirmos pamatus psihiskās enerģijas pētīšanā liks māte; pat pirms bērna dzimšanas viņa pievērsīs uzmanību ikkatram ikdienas dzīves solim un barībai. Nākošā cilvēka raksturs jau iezīmēts mātes klēpī. Iespējams pamanīt jau dažas īpatnības, kuras jau iepriekš nosaka pašas mātes vēlējumos iztēlototo raksturu. Tikai arī šai gadījumā vajag novērot godīgi. Bet pašu novērošanas spēju vajag izkopt.

Tā Mēs atkal vēršam uzmanību nevis uz teorijām un dogmām, bet uz pētījumiem un novērojumiem.

320.

Psihiskā enerģija novērojama pat pie zīdaiņiem. Tikai jāprot izšķirt šīs zīmes, kurās tik daudz Smalkās Pasaules atbalsu. Jau bērnu rotaļās un nodomos pavīd iepriekšējo dzīvju iezīmes. Tā būs paviršība, ja apgalvos, ka visas bērnu rotaļas ir vienādas. Pat kopīgās rotaļās ikviens bērns mēdz parādīt savu īpatnību. Novērojot šodien bērnus, var papildināt savas zināšanas par psihisko enerģiju.

Ir maldīgi domāt, ka tikai pieaugušie ar saplosītajiem nerviem var kalpot kā novērošanas objekti. Tieši bērni, netraucēta psihiskās enerģijas spēka gadījumā, dos vislabākās eksperimentu iespējas.

321.

Dažādās reliģijās ir novērojama savdabīga lūgšanu meldiju harmonizācija. Ja salīdzina pašas senākās no tām, tad var atzīmēt tonālo sakārtojumu pārsteidzošo līdzību. Bez tam, var atrast brīnišķīgus kopīgus ritmus, kas pierāda, ka šo svinīgo dziesmu sastādītāji ir dziļi izpratuši harmonizācijas nozīmi. Nav iespējams šādu būtisku līdzību piedēvēt vienkārši mantojamībai. Var saprast, ka uz šo dziesmu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

sastādītājiem iedarbojas viens un tas pats Avots. Nav jāšaubās, ka vienbūtīgā vissākotnīgā Esamības enerģija vienai un tai pašai iedvesmai dod vienveidīgus ritmus.

Patiesām, redzīgiem dzižās Vienības apliecinājumu spēj atrast plašos mērogos.

322.

Jūs dzirdējāt, ka persona, kas sirga ar valodas defektu, pēkšņi spēja norunāt brīnišķīgu un iedvesmas pilnu aicinājumu. Tas nebija panākams ar individuālo gribu vien, bija vajadzīga arī kādas citas enerģijas līdzdalība. Kāds sūtīja Savu Sargājošo Spēku. Varbūt, ka šāds spēks novērsīs trūkumu uz visiem laikiem? Varbūt, ka nervu konvulsija pāries uz visiem laikiem, ja saglabāsies tā pati entuziasma pakāpe, kāda pildīja runātāju brīnišķīgās runas laikā. Lai viņš paseko savas sirds ritmam. Lai atceras, kā harmonizējas viņa veiksmīgā runa, kas tā iedvesmoja klausītājus. Spēja paturēt radušos harmoniju jau būs sasniegums. Var minēt daudzus piemērus, kad psihiskās enerģijas ritms pacilāja cilvēku un palīdzēja tam pārvarēt visas nervu spazmas. Var nosaukt daudzus gadījumus, kad cilvēki Augstākās Enerģijas ietekmē uz visiem laikiem aizmirsā savus trūkumus.

323.

Katrs pārmērīgs spriegums runātu pretīm harmonijai. Vajag, lai bez jebkādas varmācības atmiņā saglabātos veiksmīgā harmonija. Vientuļnieki norādīja uz bezvārdu lūgšanu dziļo jēgu – tā varēja spriest vienīgi harmonijas varenību atskārtušie.

324.

Ritma apgūšana ir pakāpe uz tālajām Pasaulēm. Neviens nespēj uztvert smalkās vibrācijas, jo tas nav apguvis ritmu un neizprot harmonijas nozīmi. Dažam tā ir tukša skaņa, bet ir arī kāds, kas jau harmonizējis visu savu dzīvi. Domāju nevis par sliktas mūzikas ritmu, bet par ugunīgu sirds ritmu, pieņēma bundzinieku un lika tam bungot ausīs – un šis aplamis kļuva tikai vēl trulāks.

325.

Pastāvīga gatavība ir kādība, kas jāizkopj. Gatavība nav nervu trauksme, nav pārejošs spriegums. Gatavība ir centru harmonizācija, kuri ir vienmēr atvērti lai uztvertu un lai iedarbotos. Harmonijas pilns cilvēks vienmēr saņem un vienmēr dod. Nepārtrauktajā plūsmā vienmēr nostiprinās viņa būtība. Nav atdošanas bez saņemšanas. Šādas plūsmas pārtraukšana ir augšupejas nāve. Visu zinošais būs arī vien dodošais. Sapratīsim šo patiesību plašā nozīmē, neierobežojot ar blīvajiem zemes nosacījumiem.

Pastāv likums pēc kura ieguvums nav jāsaprot kā īpašums. Šāda jēdziena atskāršana var rasties sirdī. Nekādi nepatiesi apgalvojumi sirdi nepievils. Psihiskās enerģijas nostiprināšanās dos nelokāmību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Pastāvīga gatavība ir veselīgas psihiskās enerģijas produkts.

326.

Pat pašā pirmatnējā šamanismā lūgšanu skaitīšanas, buršanas un kvēlas piesaukšanas gadījumos lietoja pie mutes saliktas plaukstas, taures un dažādus pūšamus rīkus, lai it kā pastiprinātu un koncentrētu skaņu. Šādus saspringuma un sakoncentrējuma simbolus var novērot visos laikmetos kā mazajā tā arī diženajā, līdz pat visaugstākajām lūgšanām. Tauru skaņa it kā saspridzina izplatījumu un trieciena ritmi sakoncentrē. Protams, šāda primitīva piepūle nav vajadzīga tur, kur izveidojas Augstākā Saruna.

Uzskatu, ka arī patlaban jāatgādina par sirds traukšanos. Jau senie vientuļnieki gadījumos, kad lūgšana tika izteikta domās, ieteica iedomāties savā priekšā it kā taisnu bezgalīgu ceļu, pa kuru jātraucas domai. Ir daudz veidu, kas palīdz koncentrēties. Bet neviens neieteic iztēloties domu, kura klejo pa labirintu.

Tiešums un vienkāršība būs vislabākie tilti.

5.nodaļa: Psihiskā enerģija.

327.

Vēlēšanos izsakiet uzmanīgi. Ikviens pazīst daudz līdzību un pasaku, kas attēlo nepārdomātu vēlēšanos kroplīgās sekas. Atcerieties, kā radža vēlējās krāšņu pili un arī saņēma to, bet ieiedams tajā iedomājās uzbrūkošu tīģeri, un tīģeris arī ieradās un saplosīja viņu. Līdzību simbolos daudz realitātes. Ja cilvēki apzinātos gribas varenību, tad daudzas parādības gūtu praktisku izskaidrojumu. Protams, ne jau piespiedu gribas kāpinājums, bet centru harmoniska dinamika dod izpildījuma efektu. Tā bieži atkārtota vēlēšanās kā notrulināts asmens nespēj šķelt izplatījumu. Kamēr negaidītas saskaņotības skaņa satriec visblīvāko virsmu.

Nostāsti par burvjiem, kas uzsūta nāvi nesošas slimības, nav izdoma, tikai tā nav burvība, bet gribas vingrinājums. Visvājākais hipnotizētājs spēj piespiest pārdzīvot slīkšanas efektu. Viņš spēj pavēlēt arī nomirt noteiktā stundā. Tādi gadījumi konstatēti.

Tagad iedomājieties gribu, kas attīstījusies labvēlīgos apstākļos, un jūs viegli piekritīsiet, ka Austrumu “nāvējošā acs”, ir pamatota.

Gribas varenību nedrīkst apšaubīt, bet ir cita lieta pielietojot šo varenību dzīvē. Kā rast un noteikt apstākļus, kad vēlēšanās ieurbjas mūsu gribas apzīmētajā būtnē? Vajag sevišķi sekot mūsu apziņas dzirkstelēm. Kad ķermenis gandrīz neredzams domas zibens tomēr laistās un šī zibeņa smailē dzīvība un nāve.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Pazīstam valdnieku, kas sacīja noziedzniekam: “Ilgāk par vienu dienu nenodzīvosit”, un naktī tos atrada nedzīvus. Tādu sūtījumu atbildība ir liela. Un katru stundu mēs sūtām bultas visos virzienos.

Esiet apdomīgi vēlēšanos izpausmē.

328.

Kad runājam par psihiskās enerģijas pārvēršanu apzinātā ierocī, var jautāt – ar ko sākt? Vajag sākt ar tās klātbūtnes apjēgšanu. Šajā procesā ir nepieciešami pieskārties vienam no vissvarīgākajiem jēdzieniem. Dažreiz to neveiksmīgi dēvēja par ticību, bet pareizāk to nosaukt par uzticēšanos.

Ticība atbilst pašhipnozei. Uzticēšanās – pašanalīzei. Ticība savā būtībā ir nenoteikta. Uzticēšanās ir apstiprina neatvairāmību. Mēs ejam neatvairāmības ceļu. Nav mānītība apjēgt aparāta varenību. Lai pārdomājam domāšanas, vai refleksa, kaut vai gremošanas procesus. Var viegli novērot nervu centru norises, bet kaut kas apzinīgi apvieno viņu darbību pāri saprāta robežām. Šo orgānu dēvēja par garu, bet šis apzīmējums ir izplūdis, viņā nav traukšanās.

Varena “Aum” ir psihiskā enerģija, ko baro prāna. To var uzskatīt kā fizisku orgānu, jo tā ir padota izmaiņām. Šai visusaistošā orgānā sajušanai jāpilda ar prieku katrs vienkopnieks. Tāda kooperācija ļauj domāt vispasaules apjomos. Ar šo apzināšanos sākas psihiskās enerģijas pārvaldīšanas iespējamības atskārsmē.

Apstiprinājums palīdzēs iedarbināt atrasto orgānu. Griba apzinoties atbildību, novedīs pie Skolotāja. Vissvarīgākais ir apziņas kādība un paplašināšanās.

Es esmu sacījis – drīkst, nekad neesmu aizliedzis. Ja meklēsīt tuvāko psihiskās enerģijas korrelatu – tā būs darbība.

329.a.

Ar grūtībām grūst veco aizspriedumu namiņš. Vispirms iegaumēsīm, ka nav iespējams aizturēt nobrieduša augļa dzimšanu. Atskatīsimies vēstures lappusēs: pienāca domas atbrīvošanas laiks, un uzliesmoja sārti, bet doma sāka plūst. Pienāca tautas valdīšanas laiks un sāka rībēt šāvienu. Pienāca tehnikas attīstības laiks, un iztrūcinājās konservatīvie domātāji, bet mašīnas sakustējās, pulsēdamas evolūcijas tempā. Tagad pienācis psihiskās enerģijas apjēgšanas laiks. Visi inkvizitori, reakcionāri, konservatīvie domātāji un tumsoņi var šausmināties, bet cilvēces jaunu sasniegumu iespējamība nobriedusi visā neskaitāmu iespēju varenībā. Inkvizitori un reakcionāri var celt cietumus un vājprātīgo namus, kas noderēs viņiem pašiem kā darba kolonijas. Bet nogatavojušos evolūcijas pakāpi nevar atlikt. Tāpat kā nevar atņemt cilvēcei visus satiksmes ceļus. Evolūcijas noliedzējs var aiziet vientulībā un sapņot par regresa saldmi. Bet pati dzīve, pati īstenība izvirzīs jaunas neapšaubāmas parādības. Tikai veselais realista prāts iekļaus šīs parādības paredzētā zinātniskā shēmā. Bet visi tuvredzīgie mistiķi un sīkie konvencionālie grāmatnieki izrādīsies par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nejēgām. No jauna apjēgtās enerģijas karogs jau pacelts. Katrs jauns sasniegums pilda ikvienu sirdi ar prieku.

Vienkopnieka domāšanai jātrīs jaunu derīgu īstenības pētīšanas iespējamību priekšā.

Mēs aicinām uz zināšanu, jo tikai zināšana spēj palīdzēt ietvert šķietamo pretrunu kompleksu. Varenā "Aum" likumi vienādi visos stāvokļos.

Ziniet, ziniet, ziniet, citādi veco aizspriedumu namiņš nesagrūs.

329.

Tieši iztēle ir tikai atspoguļojums. Nekas nerodas no nekā. Ir grūti iedomāties nezūdamību izplatījumā. Veselu parādību izzušana plastiski iespiežas smadzenēs. Veselu laikmetu zušana kļūst acīmredzama. Kā gan izprast izplatījuma cementēšanās īstenību? Ir daudz acīm redzamu pazīmju, bet cilvēki neprot asociēt notiekošo. Piemēram: jau zināms, cik pavēloši psihiskā enerģija klauvē pie cilvēces. Jau novērotas dīvainas saslimšanu parādības, kad bez redzamiem cēloņiem aizplūst dzīvības enerģija. Bet šo cēloni un sekas nesalīdzina. Tā zināmais gadījums varētu jūs pamācīt, cik vajadzīga psihiskās enerģijas pētīšana un tās lietošana. Psihiskās enerģijas vilnis atdotu vitalitāti un sniegtu jaunu esamības prieku. Bet tā labad jāapjēdz psihiskā enerģija, citiem vārdiem – jāiekļaujas evolūcijas ritmā. Tā vietā slimos piebāž mikstūrām. Kur viegli palīdzot, tur pazemīgi sāk gatavoties nāvei.

Ja Mēs aicinām apjēgt psihisko enerģiju, Mēs nedomājam pārvērst cilvēkus magos, bet norādām tikai tuvāko evolūcijas pakāpienu un vienkopas vārdā nenokavēt termiņus. Steidzieties uzkrāt spēkus un tādejādi veicināt nākotnes evolūciju.

Evolūcija, protams, notiks, bet kāpēc kļūt samītiem, kad nolemta prieka dziesma!

330.

Jāatceras, ka prānas izlietošanas noderīgums var tikt izvērsts uz veselu kolektīvu. Ne tikvien sev var izlietot prānu, bet ar psihisko enerģiju var nodot sava krājuma daļu citiem.

Senatnē spēku uzturēšanai ap slimo ķermeni nostājās veselie, bet tādu vampīrismu nevar ieteikt. Pavisam cita nozīme apzinīgai atdošanai, labprātīgai un labvēlīgai ne tikai vienai personai, bet pat vairākām vienā laikā, ja prot sūtījumus sadalīt proporcionāli. Rodas svarīga pieredze, kad materiālo labumu nodod ar psihisku enerģiju. Sveramo vielu pārraide ar nosveramu enerģiju; ne iedvesma, bet konkrēts sūtījums.

331.

Izlietodami augstieņu magnētismu un Ur. atvērtos centrus, Mēs aplūkojam Fohāta un Gaismunesošās Matērijas kristālus, imperila nogulsnes un psihiskās enerģijas emanācijas. Padomājiet, ja psihiskās enerģijas emanācija redzama ar neapbruņotu aci, tad tā ir uztverama. Viss uztveramais var tikt kondensēts, tātad, var tikt sakopots jauns

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

dzīves spēks. Tā mēs tuvosimies jaunu enerģiju iekarošanai, tieši eksperimentālā laboratorijas ceļā.

Cilvēki ar savām dabiskajām emanācijām var nogulsnēt jaunas dzīvotspējas krājumus. To, kas izkaisīts izplatījumā, var tieši izlietot. Lūk, kāpēc vajadzīga Zinības kalnu pilsēta. Lūk, kāpēc jāpievērš vērība psihiskās enerģijas attīstīšanai.

332.

Cilvēku tiekšanās maz atbilst psihiskās enerģijas īpašībām. Dažās šīs enerģijas kādībās pazaudējušas apzinīguma pazīmes. Visgrūtāk cilvēcei apjēgt Bezrobežīgumu un tās patstāvīgās darbības iespējas. Mēs viegli sajūtam enerģiju saistībā ar ķermeņa darbībām, bet visbrīnišķīgāko apzināties maz. Par visbrīnišķīgāko var uzskatīt to, ka psihiskā enerģija spēj darboties lielā attālumā, it kā patstāvīgi. Kā lode, izlidojusi no lielgabala, rada atsevišķas sekas, tā mūsu enerģija var iedarboties pilnīgi atsevišķi un ilgstoši. Protams, ilgums atkarīgs no enerģijas krājuma.

Var sūtīt enerģiju apzinīgi, bet var būt arī tās neapzinīga izdalīšanās, ja tā tiecas ierastajā virzienā. Kad enerģijas lādiņš aizgājis tālu, tad kādu laiku būs sajūtama enerģijas izsmeltība. Bet šīs īpašības pazinējs nesamulsīs, viņš turpretim atbalstīs sūtījuma darbību ar savu apziņu.

Jūs esat dzirdējuši leģendu par mākonī, kas griežas riņķī virs vietas kurai ir sevišķa nozīme. Tam pamatā ir pati enerģijas sūtīšana. Enerģijas tiekšanās var būt tik spēcīga, ka var radīt fiziskas parādības, jo enerģijas apvienošanās ar stihijām dod visneparastākos sakopojumus. Bet patstāvīgi atdalītās enerģijas darbības laikā jābūt sagatavotam uz zināmu nogurumu, uzņemot to kā dārgumu krātuves iztukšošanās dabīgas sekas.

Pie neatliekamiem apstākļiem darbojas atdalījusies enerģija. Jaunais veidojums, protams, pievelk tuvākās apziņas. Kā palīdzība traucas sūtījumi, atnesdami drošsirdību, modrību, atjautību. Un bieži nedz saņēmējs, nedz sūtītājs nenojauš notikušo. Gara dalāmība ir enerģijas sūtījums. Enerģija darbojas sūtījumā, bet tai pašā laikā sūtītājs ir it kā atpūtā aiz noguruma.

Cik gan sūtījumu traucas pa izplatījumu! Vai daži no tiem neizveidos jaunu planētu pamatus?

333.

Nostiprināsim cilvēku roku jēdzienu. Kāpēc pastāvam uz nepieciešamību darboties cilvēku rokām? Liekas, būtu vieglāk cilvēces iespējamībām pielikt klāt dažas smalkas enerģijas. Bet atkal jautājuma būtība atkarīga no apziņas. Kamēr smalkās enerģijas nav apjēgtas, tās nebūs cilvēkiem noderīgas. Jāsaprot, ka apziņā neuzņemtā enerģija var būt pat postoša. Neapjēgta enerģija kā nesavaldīta stihija var nospiest visu apkārtējo. Jo apjēgšana ir jau gandrīz apgūšana, un katrā ziņā tā ir jau salīdzināšana.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Iekams cilvēce sāks apjēgt enerģijas būtību, nepieciešami kategoriski prasīt pamatu – cilvēku rokām.

Neatņemam iespējamības, bet dodam izeju no pašreizējā stāvokļa. Laiks pierast pie Neaptveramā, pie virknes neizsakāmu, mums tuvu enerģiju. Ja sāls atrodas uz galda, tas vēl nenozīmē, ka mēs jau esam sajutuši tās garšu.

334.

Atrisinās Skolotāja un mācekļa dažādu savstarpēju attiecību izpratne. Proti, tuvošanās Mācībai savās pakāpēs nav līdzīga. Cik daudz pievilcības uz pirmajām pakāpēm un cik daudz atbildības uz turpmākajām.

Astrālajā pasaulē ir novērots, ka tie, kam vidēja apziņa netiecas uz augstumu. Vidējais stāvoklis paglābj tos no mokām, bet, tai pašā laikā, neuzliek pašreizējā darba pienākumus. Tas pats novērojams gara augšanā. Pirmie aicinājumi ir gan patīkami, gan svētīgi, un atbildībā esošā bērna stāvoklis ir neatbildīgs, bet apziņa aug, un gars top sevišķu uzdevumu cienīgs. Katrs uzdevums ir pretrunā ar veco zemes saprātu un tāpēc savienots ar grūtībām un briesmām. Patiesi, maz ir to, kas iemācās priecāties par šķēršļu pārspēšanu! Un daudzi ir ar mieru pat nožēlot pagājušās vidējās apziņas zudumu. Norādījumi top īsi un darbs atkarīgs no pašdarbības. Draugi top reti un šķēršļi kraujas kā nepieejami kalni, kamēr ieguvumi it kā nav jūtami. Smalkāko enerģiju iespaidi nav saredzami, pārejošās, tā saucamās svētītās sāpes ir mocošas. Gara dalījumi un sūtījumi nav izskaidrojami, bet augstāk par visu paceļas vajadzība pildīt vispārēja derīguma vēlēšanās. Paplašinās garīgā, izplatījuma neierobežotā, līdzdarbība. Cik ļoti tālo pasaulu atdarināšana maina attiecību pret apkārtējo un izplatījuma darbs nav vairs tukša skaņa! Uzdevuma uzmetumi top par prieku un it kā par paša neatņemamu darbu. Citādi arī nevar būt. Protams, šis prieks nav kazlēnu lēcieni. Novērtējot apkārtējo, sejas top stingras, bet dzīve pārveidojas un no augšas ir novērojami zemes pūķa gredzeni. Bezbailība, sūtība jau pirmajā aicinājumā, tuvojas jaunajiem gaismas viļņiem.

335.

Pareizi, ka Indijā ir priekšstati par smalko enerģiju ieiešanu dzīvē. Jābūt gataviem pieņemt parādības zinātniski. Tumsa pazemina enerģiju kādību neskaitāmas reizes, bet atklāta apziņa var uztvert daļu enerģijas. Tumsas mākoņi aizsedz saules starus, bet daļa gaismas un siltuma sasniedz zemi. Mācības nerunā viena otrai pretī. Parasto mēģinājumu ceļš nederīgs.

336.

Jūs esat dzirdējuši leģendu par Indras troni, kas sasilst. Tās pamatā ir psihofiziska parādība. Psihiskās atmosfēras sevišķa sprieguma parādība rada tīri fiziskus refleksus. Spilgta pretējā darbība kāpina ugunīgo enerģiju, un jāmeklē atkal līdzsvars.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

337.

Cilvēki labprāt runā par paisumu un bēgumu, par gaismas un skaņu viļņiem, par magnētiskām strāvām, bet psihiskā enerģija paliek aizmirsta; lai gan psihiskās enerģijas viļņi daudz stiprāki nekā visi citi izplatījuma pavedieni. Pilnīgi zinātniski kā astroķīmiskie stari darbojas psihiskās enerģijas viļņi. Var novērot iedarbības vai pretdarbības joslas uz visattālākiem atstatumiem.

Ne personīgā griba, ne astrālās pasaules apziņa, bet izplatījuma viļņu akumulācija kā Kosma apziņa iedarbojas uz visiem jūtīgiem uztvērējiem. Var iedomāties, kāds varens spēks traucas pāri pasaulei, ja pie tā dzimst leģioni smaidu vai šausmu.

Kāpēc mēs mērojam atmosfēras spiedienu, bet neizlietojam dotumus, kas izveido cilvēku jūtu noskaņas? Dzīvi veido šīs noskaņas. Cilvēkiem ir pietiekoši daudz jūtīgu organismu, bet to saprātīgas izlietošanas vietā viņi izturas pret šiem indivīdiem ar nicināšanu un mānīcību. Bēdīga tumsonība traucē izlietot dzīvē šīs enerģijas, kas pašas klauvē pie loga. Laiks saprast, no kurienes rodas kolektīvās tieksšanās, no kurienes vairākums smeļ pagrimšanu un uzplaukumu.

Citas rases vērsa vērību uz psihiskās enerģijas iedarbību, bet mūsu aizejošā rase negrib atstāt labdarīgu mantojumu pēctečiem.

338.

Dodekaedru izdevās parādīt, kaut gan tas nav viegli. Atzīmēsim visas uguns un psihiskās enerģijas zīmes. Ar to apstiprināsim šo augstāko jēdzienu līdzības izpratni. Kā taustoties atradīsim smalko enerģiju izpausmi parastajā dzīvē.

339.

Jāmācās organizēt psihisko enerģiju. Jūs redzat, kā spēku neatbilstība kavē rezultātus, ja pie tam vēl tiek izpausta nepacietība, tad rezultāti var pat izpalikt.

340.

Mēģinājumos ar psihisko enerģiju, no stādiem neatpaliek akmeņi. Ritms liek smiltīm sakārtoties dažādos rakstos. Psihiskā enerģija var radīt vibrācijas ar tādām pašām sekām. Senā paruna, ka griba kalnus pārstatā, atkarīga no vibrācijas.

341.

Spēks un enerģija uzrāda sekmes, kad ir ievērota sprieguma samērojamība. Psihiskās enerģijas, kā uztveramas vielas nopamatojums ievēdīs jaunu domāšanu visā dzīvē.

342.

Mūsu Mācības metodi parasti nosoda no divām pusēm. Veco laiku piekritēji nevar piedot Mūsu uzmanību attiecībā pret Rietumu šīsdienas zinātni. Rietumu piekritēji nespēj piedot vissenākās Gudrības cienīšanu. Simbolu valodu Rietumi aizmirsuši. Kad Rietumi dzird par debess pūķi, tie pasmaida. Bet kad atceramies "Serpent

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Solaris”, tad smaids mazinās. It īpaši, kad saules zalktis pārvēršas saules pinuma zalktī. Un pasaciņa top par fizioloģisku faktu, jo kad pamostas saules pinuma zalktis, tad top pieejamas visas četras debess formas. Vissenākās Gudrības simbolika pamatojas Makrokosma salīdzinājumā ar mikrokosmu. Tāpēc visabstraktākajos tēlos meklējiet cilvēka organismu ar tā iespējamībām.

Rietumos Mēs sastopam ļoti daudz konvencionālu izteicienu, bet tas Mūs nenovirza no viņu jēgas. Vajag tikai izskaust aizspriedumus. Bieži Mēs dzirdam sūdzības par Mūsu Mācības nederīgumu. Parasti sūdzas tie, kas Mācību nepielieto. Vai gan aizzīmogotas zāles palīdzēs? Bez tam, nedaudzi var lepoties ka pazīst Mācību. Vai nu viņi to izprot ar savu vecum veco domāšanas veidu, vai arī lasa pa vaļas brīžiem, nesaistot kopā jēgu. Iekams Mācību nosoda, vispirms vajag to pielietot.

343.

Kāda atbildība ir starp fiziski uzkrāto muskusu un gara fosforu? Muskuss arī būs uguns nogulsne, tikai neapzinīgās uguns. Bet pat neapzinīgs uguns kristāls ietver sevī dārgumu.

Tīrā izplatījuma uguns, vai tā nebūs dzīvē saite ar augstākajām pasaulēm? Vai šis vienkāršais jautājums nepacelsies bezaizspriedumainā apziņā? Ja nu terafimu nosauksim par psihiskās enerģijas nogulsni, tad arī šis senais jēdziens kļūs viegli saprotams. Tādēļ nebaidīsimies izņemt Pandoras balvas un varbūt to nozīme izrādīsies citāda attiecībā uz apskaidrotu ceļinieku.

344.

No kurienes Kundalini uguns lietā likšana un darbība? No tā paša mīlestības uguns avota. Būtības atspoguļošanas ekrāna parādību saucam par patiesības avotu. Cik līksmi redzēt augošās uguns viļņus, kā burvīgu dārzu.

Tā mīlu, kad mīlestības uguns mirdz un var pārvarēt jebkurus šķēršļus!

345.

Jūs redzējāt trešās acs uzplaukumu, bet nav viegli ieraudzīt psihiskās enerģijas starojumu. Mēs izlietojam atmosfēras sablīvēšanos, lai palīdzētu izprast apziņas nostiprināšanos. Ir jāizsauc apziņas dziļumos esošais. Neviena uzkrāšanas pakāpe nav viegla. Nevar piespiest psihiskās enerģijas iekarošanas augsmi. Trešās acs sfēra ir grūta. Šī savienošanās ar izplatījuma uguni nav tālu no dziedzeriem, kas pilni ar centru vadiem.

Trīs ugunis, tad varoņdarba kauss un trešā acs – tā ir Mūsu mistērijas daļa. Pēc tam vajadzīgs miers ne mazāk par četrām dienām.

346.

Viss dzirdētais un redzētais ar zvana centra palīdzību pelna sevišķi smalku vērtību. Augstas psihiskās enerģijas slānis saista ar izplatījuma ugunīm. Reti šis uguns var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

redzēt lielā mērā. Kā debess jumols pilns tālo pasauļu mirdzuma, tā zvēro ugunis pār galvvidu. Tādā veidā izsmalcinās psihiskās enerģijas kādība. Mums jāpriecājas par katru psihiskās enerģijas izsmalcinājumu, jo šeit iemiesojumā mēs kristalizējam psihisko enerģiju. Kad mēs pārejam astrālī, mums jānes līdzi ne tikai nākotnes apziņa, bet arī jāaizdedzina tiekšanās ar psihiskās enerģijas kristālu, citādi pārejošie iegremdējas pagātnes krēslā. Tāpēc ir vērtīga psihiskās enerģijas uzkrāšana.

347.

Svarīga nozīme tieši psihiskās enerģijas kādībai. Ir pareizi domāt, ka psihiskās enerģijas potenciāls ietverts pat zemākajos organismos. Tas dod instinktu, bet ne apziņu. Tas atbilst atmosfēras zemākiem slāņiem un tajos uzturas. Tas skars organisma zemākas puses centrus, tāpēc jāprot vadīt psihiskā enerģija, sūtot to varoņdarbā. Psihiskā enerģija izsmalcinās domāšanas ceļā. Tiekšanās uz augšu ir labākais uzdevums zvana centram. Protams, nevar sevi piespiest domāt augšup, šī domāšanas ievirze kļūst dabiska pēc ilgas pieredzes. Tātad, lai gan mūs paceļ tieši psihiskā enerģija, bet tās radītā apziņa izsmalcina enerģijas kādību. Lielais Zalktis, riņķi noslēdzot, atkal iekožas savā astē.

Enerģijas izsmalcināšanās var atspoguļoties izstarpojumos. Prasme fiksēt izstarpojumus iezīmēs apziņas uzvaru.

348.

Cilvēki pavisam atradinājušies saprast un pielietot psihisko enerģiju. Viņi aizmirsuši, ka katra iedarbināta enerģija rada inerci, šo inerci gandrīz neiespējami apturēt, tāpēc katra psihiskās enerģijas izpaušanās turpina savu iedarbību pēc inerces, dažreiz pat ilgstoši. Var jau pārveidot domu, bet iepriekšējā raidījuma sekas tomēr caurnirs izplatījumu, šeit psihiskās enerģijas spēks, bet arī kādība, kas pelna sevišķu rūpību. Vienīgi ar gaišu apziņu var pārvaldīt psihisko enerģiju, lai nepiegrūžotu savu ceļu ar pagājušiem raidījumiem. Bieži nejauša un nepiedienīga doma ilgu laiku duļķo sasniegumu ekrāna virsmu. Cilvēks sen jau aizmirsis savu domu, bet tā joprojām lido viņa priekšā, apgaismojot vai aptumšojot viņa ceļu. Stara mirdzumam pieplok mazi gaismekļi, padarot to bagātāku. Pie grūžiem piesūcas tumšās, puteklainās daļas, pārtraucot kustību.

Kad sakām – lidojiet gaiši, vai – nepiegrūžojat, brīdinām par darbību.

Viss sacītais par psihisko enerģiju attiecas uz katru darbību. Šeit nav nekā abstrakta, jo psihiskā enerģija izplatīta pa visu dabu, bet sevišķi izteikta cilvēkā. Lai kā cilvēks censtos to aizmirst, psihiskā enerģija atgādinās sevi un apgaismošanas darba uzdevums ir iemācīt cilvēcei apieties ar šo dārgumu.

Ir pienācis laiks runāt par psihiskās enerģijas fiziski redzamām nogulsniem, tas nozīmē, ka īstenībā tapusi acīmredzamāka, tas nozīmē, ka cilvēkiem neatliekami jācenšas apgūt psihisko enerģiju. Izplatījuma uguns un psihiskā enerģija savā starpā saistītas un ir evolūcijas pamats.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

349.

Vajag vienkārši novērot psihiskās enerģijas dažādos izpaudumus. Tā var būt atsvabinātāja vai verdzinātāja, atkarībā no tā, kā tiks virzīta. Tās virzīšanai nav vajadzīgas sevišķas formulas, nepieciešama vienīgi tiekšanās. Bet šis sirsnīgums arī nav viegls, jo sirsnīgumu cilvēki saprot pavisam dažādi. Viņi var attaisnot kuru katru ļaunu darbu ar sirsnību, bet kur gan būs pašai dziedība, kas šķīsta darbību? Ļaunums savienots ar liekulību un personību.

Nav vajadzīga vārdošana, tikai apziņas šķīstīšana radīs psihisko enerģiju pareizā virzienā.

350.

Cilvēki nenovēro metālu iedarbību uz psihisko enerģiju, turpretī senatnē sāja virzienā izpaudās liels jūtīgums. Bez magnēta pētīja vēl dažus kausējumus no septiņiem, astoņiem un deviņiem metāliem. Kā jūs zināt, daudz veidojumu izgatavoja no metāla kausējumiem, un tika dotas pamācības aizskart tos rokām, lai zem dievināšanas segas gūtu labvēlīgu iedarbību uz psihisko enerģiju. Tagad šie pirmatnējie veidi atmesti, bet nav aizvietoti ne ar ko citu saprātīgu. Bet astroķīmisms tiek atzīts, radioaktivitāte un magnētisms saista uzmanību, bet viss tas vērsts tikai uz ķermeni, kamēr pats galvenais – psihiskā enerģija aizmirsta.

Novērojiet, kā iedarbojas krāsaini stikli uz psihisko stāvokli, vēl jo spēcīgāk iedarbosies metāli un to savienojumi. Psihiskajai enerģijai nāksies pievērst uzmanību.

351.

Ļoti jūtīgi aparāti saprot, kad stīgas ir sprieguma stāvoklī. Šeit ir īsta sadarbšanās. Tiešām, ir mirkli, kad pasaules vairogs nokaist, un nekāda dzīvinoša substance to nerasniedz. Psihiskās enerģijas apstiprinājums pateiks, kad mēdz būt vajadzība nogaidīt kamēr vētra pāriet. Prasme nenāk pēkšņi, tāpēc smalkjūtīgi, spējīgi līdzstrādnieki arvien tiks novērtēti.

Pie Mums ir prieks tad, kad atrodas cilvēks ar nosaukumu “pilns kauss”, jo viņam var uzticēties.

352.

Psihiskās enerģijas nonāvēšana ir noziegums, līdzīgs gara tumsībai. Tāpat nav saskaitāmas slepkavības, kas izdarītas ar neorganizētu psihisko enerģiju. Var par to padomāt! No tā, ka kāds nav tās apjēdzis, nevar secināt, ka to nav.

353.

Mēs redzējām, ka psihiskajai enerģijai vistuvākās attiecības ar uguni, tā ir neatņemams ieguvums, un tai piemīt akumulējoša īpašība. Tātad šo enerģiju iespējams uzkrāt uz priekšmetiem, kas ierosinās gribas spriegumu. Sekmīga enerģijas uzkrāšana var likt priekšmetiem pat izstarot gaismu, vai paziņot iedvestu domu. Lūk,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

svēto priekšmetu zinātnisks izskaidrojums. Būs pareizi tajos atrast psihiskās enerģijas nogulsņējumu, ja vien bezjēdzīgi sūtījumi nenoslaucīs vērtīgos uzkrājumus.

Cilvēki ar psihiskās enerģijas krājumu jāuzskata par valsts dārgāko mantu. Ne ar divkājaino miljoniem jālepojas kādai zemei, bet ar psihiskās enerģijas krājumu. Viena enerģijas krājuma dēļ var saudzēt tūkstošus nezinātāju.

Katrs psihiskās enerģijas spriegums kā magnēts pievelk enerģiju iedīglus, kas izlieti cilvēku dzīlēs. Tas nozīmē, ka katrs apzinīgs enerģijas īpašnieks pats par sevi būs sabiedriska labums. Tā rūpīgi izturēsimies pret katru enerģijas uzkrājumu.

354.

Protams, attīstoties apzinīgai psihiskajai enerģijai, var paredzēt aparātu, kas šo enerģiju uzkrās, bet cilvēka enerģija būs nepieciešamais vadītājs.

Mēģinājumiem ar psihisko enerģiju vajadzīga pacietība un noslāņojumu nelokāmība. Kaitīgi ir raidīt enerģijas nesamērīgi, jo trauksmainība var iebojāt mierīgo noslāņojumu virsmu.

355.

Sacīsim šodien par darbu. Apzinīga psihiskās enerģijas attīstība dod darba piesātinājumu. Īsā laikā var iegūt ilggadīgas darbības rezultātu.

356.

Mēs izvairāmies no atkārtojumiem, bet dažreiz Mēs esam spiesti atgriezties pie agrākā priekšmeta. Ievērojiet šos atkārtojumus, viņu nozīme atkarīga no personīgas nesaprašanas vai no kosmiskiem sarežģījumiem, kas prasa sevišķu uzmanību. Tā vajag atkārtoti runāt par attiecību pret psihisko enerģiju. Protams, tā ir neatņemama, bet to var novest miega stāvoklī un tad viņa kristalizēsies, bet nedarbosies. Šo augšni vajag no jauna modināt ar pašreizējā darba arklu. Protams, neviens tās grauds nepazudīs, bet šie noslāņojumi jāuzmodina, tāpēc Mācība tā nosoda nekustīgu iedomību. Patiesi, labāk degt, nekā atdusēties.

357.

Psihisko enerģiju jāattīsta plānveidīgi un cītīgi. Psihiskā spēka attīstība atkarīga no savienojumu harmonijas, tāpat arī no fiziskā stāvokļa.

358.

Cilvēki, taisnība, pieskārušies daudzām enerģijām, bet pa labākai daļai vienā pieskarē, izzinādami tikai atsevišķas īpašības. No šīs ierobežotības var celties daudzas briesmas. Piemēram, vispārēja elektrifikācija ir civilizācijas labklājība, bet tā ka cilvēki piegājuši enerģijai vienpusīgi, tad izplatījuma mākslīga piesātināšana ar to var izsaukt briesmas. Elektrības sprieguma vietās var dabūt ievērojama spēka izlādējumus. Pastiprinot cēloni, pieaugs arī sekas, tā spēcīgas izlādēšanas vietā var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

rasties masu iznīcināšana. Tāpat var iedomāties izplatījuma pārpildīšanu ar strāvām un visnegaidītākos traucējumus dzīvē.

Protams, jūs esat pārliecināti, ka Mēs nerunājam pret enerģiju iekarošanu un izmantošanu, bet Mēs esam norūpējušies jūs brīdināt par imunitātes savlaicību attiecībā uz jaunu enerģiju pievilkšanu. Visi Mūsu mēģinājumi norāda, ka psihiskā enerģija arvien būs gatava transmutēt pārējo enerģiju triecienu derīgā parādībā. Mēs redzējam, kā psihiskā enerģija aizvietoja potes un iznīcināja saslīmšanas iespējamības, tāpat tā pārvērš visas enerģiju iedarbības svētībā.

Nesajauciet šo apstiprinājumu ar Mācību par gribu, jo griba ir tikai viens no psihiskās enerģijas izpaudumiem.

359.

Vai esat dzirdējuši, ka joga būtu nonāvējis zibens? Nē, gan otrādi, - esiet dzirdējuši par joga nāvējošu skatienu. Ne tikai gribas pavēle, bet enerģiju apvienošana dod šī fenomena spēku. Galvenais, lai būtu labdarīgas psihiskās enerģijas krājums.

360.

Tā sauktais ceturtais izmērījums ir psihiskās enerģijas īpašība. Psihiskās enerģijas īpašības dod visu izpratņu paplašināšanu.

361.

Svētais Buda kādreiz sacīja saviem mācekļiem: “Pasēdēsim klusējot un atstāsim acis redzīgas.” Kad laiks bija pagājis, Skolotājs jautāja: “Cik reizes Es mainīju savu stāvokli?” Kāds bija ievērojis 10 pārmaiņas, kāds cits trīs, bet vēl kāds apgalvoja, ka Skolotājs palicis nekustīgs. Zināšanas Valdonis pasmaidīja: “Es mainīju stāvokli un drēbju krokas septiņdesmit septiņas reizes. Kamēr neiemācīsimies saskatīt īstenību, netapsim par Arhatiem.”

Pirms psihiskās enerģijas apjēgšanas jāapgūst vērība. Tāpēc ir derīgi negaidīti jautājumi, tāpat notikušā apraksti un ļoti noderīgas ir ikdienas piezīmes. Ir zināms, ka pat ļoti iesnaudusies uzmanība atmosfērā no tādiem vingrinājumiem. Neuzmanīgais, novērot nepratējs nespēj izsekot psihiskās enerģijas uzplaukšanai. Padoms novērot ir drauga padoms, jo nākotne prasa uzmanību.

362.

Apstiprinu – psihiskās enerģijas izpausme var pārspēt visus šķēršļus. Nav tāda spēka, kas varētu aizsprostot ceļu psihiskajai enerģijai.

363.

Psihisko enerģiju dažreiz nosauca par Terosu. Hermetistu nolikumos var atrast izteicienu – “Karotājs Teross pacēla savu vairogu”, tā aizrādīja uz psihiskās enerģijas aizsargājošo nozīmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Vai esat dzirdējuši, ka jogu būtu saplosījuši zvēri? Nav bijis tāda gadījuma, jo pret Terosa vairogu neuzdrīkstēsies neviens dzīvnieks, kurā ir kaut instinkta tiesa. Lieta tikai tā, ka jāizsauc kausa Teross uz āru rokās un kājās. Kausa kanāli sazarojas līdz rokām un kājām, un daži var sajūst kausa gaismu ar kāju un roku pirkstu sasprindzēšanu, vai arī jaust zvana gaismu saskaņā ar kausu. Viss tas nav metafizika, bet norādījumi pielietošanai dzīvē. Aizsardzība vajadzīga daudziem, kāpēc gan neizlietot savu dārgumu?

Terosa enerģiju uzkrāt nav grūti, tāpat nav grūti izsaukt to uz āru. Tāpat nevajag zaudēt apziņu izšķirošā stundā, tā nav tālu nāvējošai acij. Jogs nenonāvē dzīvnieku pēc savas gribas, bet ļaunā griba satiekas pret Terosa vairogu. Vajag saprast, ka ne varenīga griba, bet kausa uzkrājums dod aizsardzību un iedarbību.

364.

Galvenais – psihiskās enerģijas uzkrāšana, uz to virzīta iedarbība. Daudz kukaiņu lido uz uguni, gan balti, gan melni, jo uguns ir psihiskā enerģija. Vajag saprast, cik stipri visu pievelk psihiskā enerģija, tāpēc jāgādā par to, lai pareizi apietos ar psihisko enerģiju.

365.

Terosu sauca par karotāju, patiesi, viņš nav ne plāvējs, ne gans. Savā būtībā Teross ir iekarotājs un uzvarētājs, bet varoņdarba prieks to nepadara par tirānu. Četri uzdevumi, sensenis dotie:

- 1) Hierarhijas godināšana,
- 2) Vienības apziņa,
- 3) Samērojamības apziņa,
- 4) Kanons "Ar Dievu tavu Kungu" lietā likšana,

tie sniedz Terosa saprātīguma pamatu. Kā gan viņš bez tiem atradīs, kur labuma ceļš?

366.

Ir pareizi domāt, cik lielā mērā cilvēka izpaustā psihiskā enerģija pacels cilvēka vērtību. Ir svētība jau domu vien virzīt šajā virzienā.

367.

Pievērsiet uzmanību augstienes vietām, kas pakļautas sniegoto virsotņu vējiem. 24.tūkstošu pēdu augstumā var novērot sevišķus meteoru putekļu nogulsņējumus. Ar vēja spēku un saules staru iedarbībā šie putekļi nogulstas uz kalnu pakāpēm, ar ko ne tikai sniega kādība, bet arī augsnes īpašība pārmainās. Sevišķi pamācoši novērot apvidos, kur augsne jau tāpat piesātināta metāliem. Metalizācija no iekšienes un ārienes rada neparastas magnētiskas kombinācijas. Ne tikai psihiskā enerģija, bet arī daudzas citas enerģijas šādās vietās gūst sevišķu stāvokli. Jāprot vērtēt vietas, kur

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

savienoti tik daudzveidīgi apstākļi. Sniega, augsnes un augu kādību novērošana nav nemaz grūta pat parastiem aparātiem.

Ne tikai sniega stāvokli, bet arī ūdeņiem kūstot tālo sfēru putekļi dod mums mācību par jauniem ingredientiem. Lai pieietu psihiskajai enerģijai arī no zemes, vajag novērot, kā tālo sfēru nogulsņējumi ietekmēs cilvēka organismu. Var redzēt, ka šīs iedarbības būs ievērojamas un daudzveidīgas. Tā būsīm vērīgi pret dabas būtību.

368.

Nervozas aizdusas bieži ceļas no kausa pārmērīgas piepildīšanas, to apzinīgi neizlietojot. Bērni var sirgt ar to pašu, parādot, ka iepriekšējā pieredze ir bijusi ievērojama. Protams, rūpīga gādība un mierīga nodarbošanās līdzsvaros gara un miesas cīņu. Tāpat balsene, zobi un acis var atgādināt par uzkrājumu cīņu bez izpaušanās. Tāpat vajag vērst uzmanību uz tā saucamā diloņa rašanos, kuru arī var izraisīt kausa centrs.

369.

Jau sen aizrādīts uz Manasa vērtību, jo nav iespējams, ka tādai glabātuvei kā kausam, nebūtu nozīmes attiecībā uz apkārtējo. Var būt atvieglinoši līdzekļi, bet amonijs, mentols, eikalipts un ciedru sveķi stāvokli tikai mīkstinās, bet panacejas līdzeklis būs psihiskās enerģijas izkopšana.

370.

Apkārtējie priekšmeti ļauj Terosa ietekmei. Var just, cik neredzami labvēlīgas būs lietas, ja tām pieskarsies tīra liesma.

371.

Nerunāju par jogiem, bet ikkatrs, kas attīstījis psihisko enerģiju, būs tās aizsargāts.

372.

Var meklēt vistuvāko sakarību starp magnēta viesuļiem un psihiskās enerģijas parādībām. Hermetismā šīs viesuļa parādības pareizi nosauc par izplatījuma domu.

373.

Kādēļ dažreiz vajadzīgs sprieguma stāvoklis? Tas izraisa psihiskās enerģijas radiāciju.

374.

Gudrais pazīst vārdus, pazīst rakstus, pazīst domas, pazīst klusēšanu – tā skan vecs sakāmvärds. Palūkosimies uz to no psihiskās enerģijas viedokļa. Patiesi, jāizšķir, kad vajadzīgs vārds vai raksts, kad klusēšana. Daudz ko var sekmīgi sasniegt, virzot enerģiju lietderīgi. Izsmalcinātā jūtziņa noteiks, kad kurš veids neaizstājams.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

375.

Ir pareizi domāt, ka psihiskā enerģija ir neizsmeļama. Saprātīgi izlietotais krājums tūdaļ papildinās no Kosma dārgumu krātuves. Tāpat lietderīgi ir izdalīt psihisko enerģiju. Jaunais krājums vieglāk atdala nogulsnes un pēc tam traucas uz vispasaules darbu. Kā var likuma ratu ievirzīt darbībā, tikpat viegli atsaukt jaunu spēku no izplatījuma. Tāpēc runāju par psihiskās enerģijas griešanos.

376.

Jūs jau zināt, ka psihiskās enerģijas kristālam piemīt magnēta īpašības. No izplatījuma tās pievelk Terosa elektronu daļas. Nākamo viļņu emanācijas strāvo ap cilvēku un ar savu ķīmismu dod nokrāsu enerģijas daļiņām, kas tuvojas. Tas ir tā dēvēto krāsaino zvaigžņu ķīmiskais pamats.

Planētu ķermeņi zvīļo dažādās gaismās, tikpat zinātniskas būs psihiskās enerģijas dzirksteles. Centru ugunis tāpat mirdz dažādi, atkarībā no ķermeņa metālu ķīmisma.

377.

Esat ievērojuši, ka astrālās būtnes var pieņemt jebkuru veidu un izveidot dažādus tēlus. Tas pietiekoši apstiprināts ar uzņēmumiem. Kāda gan enerģija tām palīdz radīšanā? Protams, psihiskā enerģija, jo tā izkopta iemiesojuma stāvoklī. Pētot psihisko enerģiju var samantīt daudzas viņas kādības. Novērojumos ne tik daudz svarīgi drausmie rēgi, cik mūsu organisma reakcija.

378.

Jūs esat ievērojuši priekšmetu vibrācijas, pie kuriem pieskaraties. Tā ir viena no psihiskās enerģijas izpausmēm, vai nu jūsējās, vai ārējās. Tāpat jūs novērojat, kā personīgais elements izzuda ikdienišķajā dzīvē, psihiskajai enerģijai pieaugot. Tāpat jāatgādina, ka psihiskā enerģija ietekmē apstākļu sagādīšanos.

379.

Kādreiz jautāja Jogam, kā viņš psiholoģē izplatījumu? Viņš atbildēja – psihiskās enerģijas emanācija līdzīga puķu smaržai. Kāpēc sasprindzēt to, kas paceļas uz augstāko Aumu? Smalkais ēters šķīdina psihiskās enerģijas straumes un cilvēki to ieelpo; tā notiek iedarbība.

380.

Kad jūs nonesat baliju un rododendroku ielejā, kad uznesat ābeles kalnos, vai gan jūs sagaidāt tūlītējus rezultātus? Tāpat apgūstot psihisko enerģiju, jūs dodat attiecīgu laiku, lai enerģijas būtība pārveidotos. Ar varmācību var pielietot jebkuru spriegumu bez gaidāmām sekām. Cilvēki bieži gaida sekas vienā izmērījumā, kamēr tās rodas pavisam citā. Tāpēc ziniet enerģijas augšanas terminus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Protams, Agni Jogas Mācību var padziļināt visos virzienos. Tas tiks darīts, kad būs apgūts sacītais.

381.

Pat jūsu ārsti apgalvo, ka nervu pacilātības stāvoklī spēks desmitkārtšojas, ar to atzīdams psihisko enerģiju. Bet viņi piebilst, ka nervu spriegums īslaicīgs un tam seko spēku pagurums. Tieši šim apstāklim nepieciešama Joga, lai, palielinot kāpinājumu, pasargātu no pagurumiem. Kritieni atkarīgi no psihiskās enerģijas neapjēgšanas un nepielietošanas. Kā klibais lēkā nezinātājs, bet zinātājs pārspēj visnepieejamākos augstumus.

382.

Agni Joga centri rekordē visas kosmiskās norises. Cilvēka auras magnētiskās strāvas caurnirst neizdibināmās sfērās. Zinātne šīs emanācijas nosauc par psihisko enerģiju. Protams, šīs neizsmeļamās enerģijas izpausmes vajag pielāgot. Spriegums virza psihograudus un izveido tieksmei atbilstošu sfēru. Emanācijas spēj izraisīt varenu spriegumu. Ja šīm apvienotās auras emanāciju strāvām dotu virzienu, tad šo enerģiju spēks būtu vai nu ārdošs, vai radošs. Tā no cilvēka izstarojumiem būs iespējams izraisīt visdaudzveidīgākās enerģijas. Cilvēka auras emanāciju apzinīga pielietošana dos diženus ugunīgās jaunrades sasniegumus.

383.

Trauksmīgā griba veido visas kombinācijas. Tikai, kad doma noved līdz apzinātai vēlēšanās, var radīt. Viss dibināts uz tiekšanās. Jo katras darbības pamats ir tiekšanās, tāpēc jo spilgtāka tiekšanās un jo izpratne skaidrāk izveidota, jo spēcīgāk rada tiekšanās. Cilvēki neprot vēlēties. Cilvēki nepazīst līdzekļus, kas ierosina jaunradi. Cilvēki nevirza vēlmes pēc sasniegumiem. Tāpēc katra mērķtiecīga doma var atbrīvot garu no kosmiskā atbiruma. Tā doma palīdzēs vēlēšanās un psihiskajai enerģijai. Cik ļoti psihiskā enerģija virza dzīvi! Un vēlmju noformēšana dod radošajām izpausmēm impulsu. Doma kāpina katru radošo enerģiju.

384.

Fiziskās sajūtas var uztvert vienīgi psihiskās enerģijas refleksi refleksi; to pašu var sacīt par smalkajām enerģijām un tālajiem Kosma Ķermeņiem. Bet tas nedrīkst apturēt meklējumus, jo pēc ēnas un gaismas avota var iepazīt priekšmeta augstumu. Tāpat var likt lietā visas rietumu izziņas metodes, jo neredzu atšķirību starp rietumiem un austrumiem, kad atrodamies meklējumu virsotnēs! Vajag visvisādi nolīdzināt tumsonības konvencionālos iedalījumus. Nebaidīsimies izpētīt visiem līdzekļiem, lai tikai izzinātu.

385.

Origenam bija apcere – “rodas vai tiek sūtīta Svētdevas. Zinot, ka Svētdeva ir pilnīgi reāla augstākās psihiskās enerģijas viela, var saprast, ka šai apcerei bija pamats. Tā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

siltums rodas no Gaismas, bet uguns iegūšanai vajadzīga lēca. Tā psihiskā enerģija, protams, rodas no katra organisma, kam tā ir, bet lai saņemtu tiešu efektu, vajadzīgs to apzinīgi kopot un fokusēt. Šī apziņa būs lēca. Vajag skaidri atšķirt neapzinīgu psihiskās enerģijas izplūsmi un skaidras apziņas noasināto bultu. Ja pat augstākā enerģija nerasniedz mērķi pie neapzinīga sūtījuma, tad cik gan daudz vairāk cilvēciskajai enerģijai vajadzīgs fokuss! Sasitiet fokusu un uguns neparādīsies. Bez uguns mūs sagaida tumsība un aukstums. Atcerēsimies, kā mūs sasniedz dzīvošais siltums un Gaisma!

386.

Nepieciešami atrast dažus rietumu zinātniekus, kas atbrīvotos no aizspriedumiem un sāktu izpētīt psihiskās enerģijas nosacījumus. Protams, Himalaju augstienes dos iespējas zinātniskiem pētījumiem.

387.

Vajag saprast Atmu (Atma – gars, jeb ugunīgā Sākotne, kas izlieta visā izplatījumā) kā izplatījumu enerģiju, nerimstošas griešanās šķīstību, it kā lielo sviesta kulšanu. Vajag saprast, kā gars un Atma sadarbojas, kā elektrons un protons. Nav Mūsu paradums lasīt ķīmijas un bioķīmijas kursu, bet Mūsu uzdevums ir iekustināt un vērst uzmanību vislielākās vajadzības un briesmu virzienā. Varbūt tagad ir visbīstamākais laiks. Pretoties var ne tikai ar gara stiprumu, bet arī ar mūsu organisma līdzekļiem.

388.

Tāpat cilvēce ir tās augstākās enerģijas akumulators un transformators, ko Mēs vienojušies nosaukt par psihisko. Cilvēces nozīme ir tā, lai šo enerģiju transmutētu apziņā un, caur Hierarhiju, vērsu to uz augstākām sfērām. Zaudējot sava uzdevuma izpratni, cilvēki novirzījušies no atbildības izpratnes. Tāpat no jauna atgādinām par Esamības pamatu. Vajag no jauna sev tuvināt dižo vadu un atskārst dzīves atjaunotnes pamatus. Jūs esat ievērojuši, cik ļoti Mēs esam pret spiritismu, bet bieži runājam par Smalkajiem ķermeņiem. Mēs pasmaidām par mūsdienu hipnotismu, bet runājam par stariem un magnētiem. Mēs ieteicam vēlreiz skatīt cauri farmakopeju, bet sniedzam dažus pamatmedikamentus.

389.

Cilvēce daudz piekāpusies, lai aizslaucītu dzīves Mācību iedarbīgos pamatus. Piekāpības dēļ Svētlampai var atņemt degli un brīnīties par ugunsgrēku no izlietās eļļas.

Pasaules Svētlampa izlaistīta un dzīves svēto brīnumu var saglabāt kalnos. Ar diviem pamatiem var aizturēt ugunsgrēku – ar Hierarhiju un psihisko enerģiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

390.

Kad garīgie meklējumi pārklājas gadu tūkstošus, kā gan var noliegt viņu sasniegumus! Kādi maldi gan rodas ugunīgo sasniegumu noliegšanas dēļ! Tā var liecināt, ka neredzamās norises dod cilvēcei varenu darbības spēku. Tā vajag saprast, ka garīgā enerģija ir kosmiskās uguns stihija kas virza dzīvi un piesātina dzīves izpausmes. Augstāko enerģiju zināšanas varena spēks ir atslēga uz Esību. Psihiskās enerģijas zīmes telpiski izlietas visā pasaulē, tāpēc vajag ieklausīties izplatījuma ugunī.

391.

Daudzas leģendas stāsta par vēlēšanos piepildīšanos, bet nemin pamatnosacījumu – bezizeju, kas saasina vēlēšanos līdz neatvairāmībai; katrs mazākais apkārtceļš jau notrulina neatvairāmības bultu. Bet kā peld nepratējs, kad briesmas velk to dzelmē, tā arī atrisinās vēlēšanās piepildījums, kad visi ceļi nogriezti. Ļaudis saka – noticis brīnums! Bet bieži bija tikai saasināta psihiskā enerģija.

Sirds, šī organisma saule, ir psihiskās enerģijas centrs. Tālab, kad runājam par sirdi, mums nav jāaizmirst psihiskās enerģijas likums. Brīnišķa ir sirds, šīs Visuma saulu saules izjūta. Mums jāizprot Augstākā Hierarha saule kā mūsu karogs. Daiļš ir šis karogs, kā neuzvarams spēks, kad mūsu acis uztvērušas tā mirdzumu, kas atstarojušas mūsu sirdīs.

392.

Apliecinu, ka mēs kalpojam matērijas pārveidošanai enerģijās, un tādejādi neviens nevar mazināt cilvēka nozīmi un viņa izešanu caur zemākiem slāņiem. Šo esamību var uzskatīt par pārģērbtiem sūtņiem, tik ļoti tās būtība neatbilst dzīves nejausām formām; tā var būt brīnišķīga!

393.

Visi jūs pazīstat gaismas parādības, bet vēl neviens no zinātniekiem nav izpētījis šo gaismu izcelšanos. Vai tās ir optiskas acu, vai izplatījuma ķīmiskas parādības? Varbūt šīs enerģijas kondensācija var dot jaunu apgaismojumu? Visas šīs parādības iederas psihiskās enerģijas pētījumos. Kāpēc domāt, ka cilvēcei lemts ierobežot sevi ar vienu kosmiskās enerģijas veidu, tā saukto elektrību? Var būt daudzi enerģijas izpausmju kanāli. Protams, cilvēkiem izdevīgāk vispirms pievērst vērību savam mikrokosmam, sirdij, kurā snauž visas Pasaules enerģijas.

394.

Kā gan varam gaidīt ātrus atklājumus, kad vissvarīgākā parādība psihiskā enerģija netiek ievērota, netiek pat apstrīdēta, pat noliegta, bet vienkārši netiek ievērota līdzīgi visneievērojamākām parādībām. Vissekmīgākā metode būs nemitīgi atkārtot par psihisko enerģiju. Kāds, noslēdzis durvis aiz visām atslēgām, klusītiņām izlasīs par psihisko enerģiju un, nevienam neatzīdamies, tomēr padomās par to.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

395.

Pasaules laime pamatojas uz krusta. Inde tiek dzerta cilvēces nākotnes labā. Fēnikss atdzimst vienīgi no saviem pelniem. Ar savas sirds asinīm pelikāns baro mazuļus. Tā tiek transmutēta augstākā enerģija, kas ir pasaļu rašanās pamatā. Kad runāju par pārmērīgu slodzi, norādīju uz augstāko enerģiju, ko rada vienīgi spriegums. Kad runāju par izmisuma glābjošo vīrišķību, norādīju vienīgi tuvāko ceļu. Tā izpratīsim glābjošo enerģiju, jo vienīgi šādā ceļā izvairīsimies no katra ļauna bieda. Kas gan izvēlēsies lēnu trūdēšanu gaiša lidojuma vietā? Vienīgi plašā lidojumā varam sasniegt Gaismas krastus. Bet neprātīgs būs tas, kurš domās, ka noteikti vajadzīga ir bojā eja. Saspringtība līdz pēdējai robežai vajadzīga vienīgi tālam lidojumam. Tā Mēs runājam par uzvaru, bet ne par bojā eju.

396.

Pat zemākais lama saprot, ka ar skatienu iespējams nonāvēt traku suni, bet Rietumiem nedrīkst dot šo zināšanu par nāves aci, jo tad sāktos nepielaižama savstarpēja apšaudīšanās. Sirds var norādīt pieļaujamās robežas. Turpretī varētu nekaitējot vingrināties pavēlēt ar acīm ne tikai augiem, bet arī insektiem un dzīvniekiem.

397.

Psihiskās enerģijas uztīšanas teorija, protams, līdzinās Rumkorfa spolei. Tā, savā būtībā pat daudzi rupjāk lietojamie aparāti var dot ideju smalkajiem eksperimentiem. Bet jātur acis vaļā, lai netraucētu negaidīti sabiedrotie un materiāli.

398.

Tiešām, iespaids nogulsnes trešajā acī ir jaunradīšanas pamats. Ne tikai senie budisti, bet arī mūžsenie. Nolikumi prasīja novērošanas spēju audzināšanu. Sirds, kurai trūkst novērošanas spēju dārguma, izšķiež daudz enerģijas tur, kur būtu vajadzējis ievērot vislielāko taupību. Skolotājam jāprot attīstīt novērošanas spējas ar to vislabāko mācības priekšmetu palīdzību. Sevišķi nepiedodama lieta cilvēkā ir viņa slīdošais skats, kas neko nesaredz, neko nedod. Vai skata ķīmisma pētīšana nebūtu svētīgs uzdevums īstam zinātniekam?

399.

Planētas staru, protams, iespējams atklāt bezgalīgi, kad būs sperti soļi atmosfēras tīrīšanai un noskaidrota eksperimenta dalībnieku koordinācija. Vienkāršāk runājot, cilvēka laboratorija daudz spēcīgāka nekā pieņemts domāt. Tāpēc protiet saglabāt saiti ar Hierarhiju un pieradinieties pie tā sauktiem pārsteigumiem. Turklāt Skolotājs vēlas jūs aicināt piedalīties kaujā.

400.

Norādītos fotogrāfēšanās eksperimentus var pacietīgi sākt, bet jāatzīmē visi sīkumi. Tie arī ir derīgi novērojumi Smalkās Pasaules pētījumiem. Bet iegaumējiet, ka izdarot

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

uzņēmumus, fotogrāfētājs nedrīkst uzlūkot fotogrāfējamo. Neaizmirstiet skatiena ķīmismu.

401.

Cilvēka skatiena iedarbības zinātnisks nopamatojums dos iespēju tālākiem pētījumiem. Izpētot skatiena iedarbību uz cilvēka organismu, protams, nav jāaizmirst novērot arī cilvēka skatiena nogulsnes uz nedzīviem priekšmetiem. Ja skatiens spēj sasniegt indīguma pakāpi, tad tas spējīgs to pašu nogulsnēt arī uz ūdens un uz dažādiem priekšmetiem. Ūdens apvārdošanā nozīme, protams, nevis vārdu ritmam, bet skatienam. Šī iedarbība var būt tiklab ļauna, kā arī svētīga. Kā parasti ļauno nozīmi vieglāk sataustīt, kā tas ir arī imperila gadījumā, bet ļaunā atklāšanai sekos arī labā saskatīšana. Tā iespējams uzsākt dažādus savstarpēju iedarbību pētījumus. Vai nav interesanti ar moderno aparātu palīdzību novērot dažādu priekšmetu ietekmēšanu? Senatnes nostāsti par pasaules kausiem, vai arī par svētītiem audumiem gūs citu, saprātīgāku nozīmi. Bet jāieteic novērotājam neapstāties uz pirmās pakāpes, lai neatliekami paplašina novērojumu lauku. Vai gan novērojumu skatiens vai doma spēj caururbt atmosfēru, neradīs daudzus secinājumus? Un vai šīs enerģijas iedarbība augstumos arī nebūs pamācoša? Var sākt ar rupjākām izpausmēm, kā tas bija ar ļauno aci. Bet lietderīgāk ir nekavējoties izpētīt labās acis. Ir iespējams rast vislabvēlīgākos rezultātus – uz tiem jākoncentrējas.

402.

Raidot ugunīgo enerģiju, kuru ērtības labā nosauksim par Agni, nepieciešama piepūle. Šādai piepūlei, protams, nepiemīt fizisks, ne smalkais raksturs. Austrumos saprot šādu zibenīgumu. Rietumu valodā vispār trūkst apzīmējumu šim vissmalkākajam jēdzienam. Tāpēc ir tik grūti runāt par Ugunīgo Pasauli. Arī Austrumu valodās šis jēdziens dažkārt izzūd kā tagadnes apziņa nepiemērots. Tā daudzās Tao zīmes ierobežojas ar ārējām līnijām.

403.

Psihiskā enerģija, citiem vārdiem, ugunīgā enerģija jeb Agni pulsē katrā dzīvā būtnē. Katrs cilvēks var nojaust sevī blīvos, smalkos un ugunīgos elementus. Tur, kur mēs izjūtam psihiskās enerģijas izpausmi, tur ir jau ugunīgā sfēra. No šīm drumslām iespējams izveidot veselu ugunīgu pasaules izpratni. Ikviens, uzmanīgi novērojot savas esamības refleksus, var saskatīt daudz ugunīgās ikdienas iezīmes. To vajag ievērot, jo tādējādi mēs mitēsimies izprast Ugunīgo Pasauli kā abstrakciju. Šāda Ugunīgās Pasaules izpratne sevišķi kaitīga, bet arī visi abstraktie izskaidrojumi nepalīdzēs evolūcijai.

404.

Piekrītu, ja savāksit psihiskās enerģijas un attiecīgo glandu parādības. Pie tam jāpievērš uzmanība ziņojumu provizoriskajai secībai. Šajā secībā iespējams uztvert apzinātu ritmu. Ne jau gadījuma pēc tiek doti mājieni dažādiem ļaudīm dažādās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

zemēs. Austrumu un Rietumu viņu mija arī nav gadījums. Pakāpeniski tiek iekarota aizmirstā sfēra. Atkal nonākam pie Esamības pamatiem. Tieši šādā ceļā atkal izpratīsim dzīvi kā sevis pilnveidošanu un tādejādi atrisināsim kā ētikas, tā arī ekonomiskos postulātus. Tāpēc tik svarīgi rūpīgi savākt datus par psihisko enerģiju no dažādiem avotiem, neskatoties uz šo darbu šķietamo pretrunīgumu. Nekas nav izraisījis tik daudz pretrunu, kā psihiskā enerģija. Šos esamības ziedus spēj savākt tikai norūdīta roka, citādi roka var sākt drebēt starp visu gadsimtu un tautu zīmēm. Nav nevienas tautas, kas nebūtu sapņojusi par Agni, savācot tai vislabākās harmonijas. Vienpusīga apziņa neizbēgami paslīdēs uz dogmām un baidīsies no sofistikas. Bet Sofija nav sofistika un pieredze nav aizspriedums – iespējams savākt derīgu krājumu.

405.

Cilvēks ar savas ugunīgās dabas palīdzību atrod apakšzemes rūdas un ūdeņus. Šāda īpašība no okultisma jau pārgājusi praktiskajā sfērā.

Ja šāda ugunīgās enerģijas pielietošana iespējama, tas nozīmē, ka var būt arī citas Agni izpausmes. Ugunīgās enerģijas savienojumi ar skaņu, ar krāsu vai vienbūtīgā, varenā Fohata citiem ugunīgajiem atzarojumiem, garantē visas pasaules izpratnes atjaunošanos. Lai cilvēki vienkārši tuvojas ugunīgās Uruvellas straumēm. Katrā atradīsies ugunīgās enerģijas daļiņa. Fohata pielietošana daudzējāda, ne vien ugunīgās stihijas cilvēki, bet pat tie, kas pienākuši no citiem elementiem, spēj smelt no Fohāta kausa.

Tā iespējams pievērst cilvēka uzmanību fohastiskajām sfērām.

406.

Tikko novēroju kādu Behtereva skolnieku, kas nopūlējās ar domu sūtījumu tālumā, bet viņš nespēja pārvarēt visvienkāršāko nosacījumu. Viņš nevarēja atšķirt sasprindzējumu no īgna uzbudinājuma, kas noslēdza viņa aparātu. Kad viņš domāja, ka sasprindzējas, viņš tikai uzbudinājās, pielaižot, ka nekas neiznāks. Un tomēr teorētiski viņš domāja labi, bet viņam trūka prasmes atšķirt savas emocijas. Bez tam traucē arī viltus – materiālisms, kas prasa visu visiem un visos apstākļos. Protams, pēc divām rasēm tas būs iespējams, bet tagad tas līdzinās ziloņa nastai tarakāna mugurā. Neskaidra ir psihiskās enerģijas izpratne. Lai to nosauc kaut vai par materiālistisko veseri, bet lai to atzīst. Ne jau nosaukumam nozīme! Var uzskaitīt kaudzēm nosaukumu, bet rupjība no tām nav mazinājusies. Psihiskās enerģijas raupjums ir visbriesmīgākā epidēmija.

407.

Nopūtu uzskatīja kā atbildi Dievam. Šo spazmu izraisa Ugunīgās enerģijas koncentrēšanās. Ievērojiet, nenopūšas nedz slepkava, nedz kāds cits tumšs ļaundaris. Tāda saspringtība notiek pie augstākajām emocijām. Var uzrakstīt grāmatu par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nopūtām un tā būs ļoti tuva lūgšanai. Tā iespējams atzīmēt visus labdarīgus refleksus. Nav vajadzīgs tos ieskatīt kā morāli abstraktus, labāk atzīst tos kā veselības pamatu.

408.

Ja palūkosimies uz mūsu planētu no augšas, tad bez vulkāniem mūsu vērtību pievērsīs īpatni gaismas un tumsas virpuļviesuļi. Cilvēka gars spēj izraisīt enerģijas spēcīgas izpausmes. Var apliecināt, ka gaišie virpuļviesuļi ir planētas līdzsvara glābēji. Tāpat nebūs arī tālu no patiesības, ka tumšie virpuļviesuļi satur postošu gāzi, kas ne vien nāvē planētas garozu, bet spēj veicināt klimata nomaiņu un būt par polu pārvietošanās cēloni. Tik varena nozīme cilvēka garam, tāpēc Mēs augstu vērtējam Ašramus, kur koncentrējas skaidrotā Agni. Daudzās Mācībās norādīta skaidro vietu nozīme, kur var nostiprināties psihiskā enerģija. Norādījums par skaidru vietu nozīmi lasām Sv. Rakstos, Bībelē un Rig Vedā, tāpat arī Tao pazīst šādus Zemes dārgumus. Pie Mums priecājas, kad novēro Jaunu Ašramu dibināšanos, bet cilvēki tik reti domā par sava gara varenumu.

409.

Dažādas skolas attiecībā uz psihiskās enerģijas lietošanu deva atšķirīgus norādījumus. Vieni ieteica nemitīgi sasprindzēt šo enerģiju, bet citu ieskatīja, ka labāk tās strāvu pārtraukt, iegremdējot enerģiju bezdarbībā. Ja apziņa attīstīta, tad būtībā abas metodes maz atšķirsies. Augstas apziņas enerģija saņem pastāvīgus impulsus, un kad tā šķiet it kā bezdarbīga, tā tikai pārvietojas apziņas dziļēs. Tādus pat šķietamus pretstatus uzrāda arī gudrā rīcība. Viena domā, ka nepieciešama zināmu vārdu izrunāšanu, citi rīcību pārnes tieši sirds ritmā. Ja gars jau pieaudzis, tad vienādi derīga kā viena, tā arī otra rīcība. Ja gars jau sasniedzis augstāku līmeni, tad jāievēro vienmērīgs, sirds situms. Jāizvairās no satricinājumiem, nevajadzīgiem un kaitīgiem.

Var pārlicināties, ka sirds spēj atrasties pastāvīgā Kalpošanā Hierarhijai. Sirds pietam nepārtrauc savu atsaucību uz visādiem parastiem jautājumiem. Šāda pretstata savienošana nemaina sirds ritmu. Tāpēc arī tagad pievērsu jūsu uzmanību visikdienišķākajiem apstākļiem, jo Vadonim jāsaskaras ar katru dzīves vidutāju.

410.

Nevajag nosaukt domājot, no kurienes radīsies spēcīgas iedvesmas spējas, bet to ir daudz, tikai tās izkļiedētas. Kad tiks nodibināts Psihiskās Enerģijas Institūts, tas pieaicināts daudz derīgu līdzstrādnieku. Nevajag aizmirst, ka Astroloģijas Institūts būs labs palīgs spēju pārbaudīšanā. Vēl nesen valdības kaunējās kā no debesu spīdekļiem tā arī no cilvēka spēka, bet psihiskajai enerģijai jāpievērš kulturālo cilvēku uzmanība.

411.

Lūgšanās neretumis min piesaukumus: “Uzlūko Mani”, jeb “Vērs acis uz Mani”. Šādi vārdi izteica skatienu nozīmes dziļu izpratni. Tieši skatiens var pat izmainīt auras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

sastāvu. Ne vien domai, bet pašam skatienu ķīmismam ir ugunīgas sekas. Izpratēji lūdz Augstākos Spēkus paskatīties uz viņiem, jo šis magnētiskais ķīmisms satur īstu svētību. Neaizmirsīsim, ka ikviena cilvēka skatienam tā pati nozīme, un vēl jo lielāku spēku iegūs skatiens, ja to pavada doma. Tā nebūs tieša iedvesma, labāk to nosaukt par izplatījuma piepildīšanu, jo tāds ķīmisms izplatīs daudz tālāk, nekā var sagaidīt. Var iedomāties skatienu nozīmi, kad sāks fotografēt izstarojumus. Varēs novērot ārpātīga skatienu un domu sūtījumu ietekmi. Līksmi redzēt, kā mierinoši skatieni spēj uzlabot auru. Un šāda pastāvīga iedarbība var kāpināt visas esamības uzlabojumu. Neaizmirsīsim, ka dažu personu klātbūtne var manāmi uzlabot veselības sanāksmes auru. Viņus var nosaukt par Glābiņa Bākām, jo viņu magnētiskais fluīds. Ods caurstrāvo visu apkārtni. Šādi dabiski dziedinātāji augsti novērtējami.

412.

Var redzēt, kā ugunīgā enerģija aizsteidzas priekšā visām citām. Uzskatu, ka neviena fiziskā enerģija nespēj izpausties bez iepriekšējā ugunīgā impulsa. Tāpēc tuvošanās Ugunīgajai Pasaulei ir gan vēlams, bet grūts darbs.

413.

Psihiskās enerģijas kāpinājumu vai zudumu veicina dažādi cēloņi. Jāsaprot pati pamatatšķirība, tieši psihiskas enerģijas gara kādība. Ugunīgajā garā pat pie vislielākā psihiskās enerģijas patēriņa, tās krājums nekad neizsīks. Bet zemes garu nostiprina tikai viszemākās enerģijas, kuras ļoti ātri izšķiež psihiskās enerģijas mazos krājumus, jo šo Augstāko Uguni uzkrāj augstāko centru spriegums, augstākās trauksmes un augstākās jūtas. Samazinoties psihiskā enerģija it kā kristalizējas, bet ugunīga gara sirds spriegums spēj šos kristālus iededzināt. Gara ekstāze spēj pat radīt psihiskās enerģijas uzkrājumu potenciālu. Tāpēc ugunīgais gars nevar izsmelt savu psihiskās enerģijas krājumu. Šis krājums var sadegt, centriem uzliesmojot. To var izšķiest cīņās un sūtījumos lielos attālumos, bet sakrālais kristāls nevar iznīkt. Tikai tā darbība maina savu ritmu, un īpašību un arī spriegumu.

414.

Psihiskās enerģijas uzkrājums ir neiznīkstošs, un, garīgi traucoties tā spēks vairojas. Garīgi traucoties, šī enerģija dod rosmes impulsu jauniem krājumiem. Šīs ugunīgās enerģijas īpašības ir tik daudzveidīgas, un tās potenciāls ir spēcīgāks par katru enerģiju, jo dzīvība, kas tajā ietverta, spēj transmutēt visas citas enerģijas. Psihiskās enerģijas darbība, ja tā apzinīgi virzīta, spēj pārvarēt katru pretestību. Avots izsīkst tikai tad, ja to nesekmē apzinīga trauksšanās. Gara sasniegumā, ugunīgā piesātinājuma šis dzīvības sakrālais, ugunīgais avots kāpina visu vitālo funkciju spriegumu.

415.

Spēcīgā spriegumā psihiskās enerģijas kristāls var it kā apdzist. Bet šis īslaicīgais stāvoklis nav izdzišana, ugunīga gara spriegums kāpinās no ārienes, bet kristāla potenciāls it kā tās uguns radīts, kas iedegas no paša gara grauda. Psihiskā enerģija

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

noformē arī smalko ķermeni. Kad psihiskā enerģija kāpina enerģiju, tad katra enerģija atbilstoši kāpina smalkā ķermeņa spriegumu. Pie ugunīguma gaišdzirde atkarājas no psihiskās enerģijas stāvokļa. Protams, jāņem vērā katrs psihiskās enerģijas izšķiedums, jo jāatceras, ka viens un tas pats psihiskās enerģijas avots darbojas tādumā un arī visās citās sfērās. Tāpēc šis ugunīgais avots ir jāstiprina, jo tajā ir uguns dinamika.

416.

Psihiskās enerģijas kāpinājuma veidi ir ļoti dažādi. Cēla doma vai tiekšanās prieks, gara trauksme un ikviens iekšējais piesātinājums ar spēku spēj pavairot psihiskās enerģijas krājumu. Šis sakrālais avots var papildināties tieši no iekšienes. Lielos satricinājumos vai smagās slimībās psihiskās enerģijas kristālu var pildīt ar jaunu spēku tās enerģijas, kuras stimulē augstākie centri un cēlas jūtas. Tāpēc ticība, kas tiecas uz Gaismas Avotu, patiesi dara brīnumus.

417.

Centriem iedegoties, novērojami dažādi piesātinājumi ar psihisko enerģiju. Ugunīgā transmutācija it kā absorbē psihiskās enerģijas kristālus, kas kondensējas šajā ugunīgajā transmutācijā. Centru darbība absorbē visas enerģijas, un pēc pārstrādāšanas kristāli kondensējas jaunos ingredientos, kas dod arī savus piesātinājumus. Šie piesātinājumi izpaužas centru dažādās funkcijās. Psihiskā enerģija izceļas ar savu kādību, un tās izsmalcinājums spēj piesātināt vitālo funkciju augstākās izpausmes, kuras dažādās pakāpēs kāpina dažādas kādības. Un tāpat, kā radošā Uguns ieplūdināta Visumā, arī psihiskā enerģija izsmalcinoties veic savas pakāpes. Tā jaunrades avots ir atkarīgs no psihiskās enerģijas spēku nostiprinājuma tās potenciālā. Gara spēku attīstība ir psihiskās enerģijas potenciāls.

418.

Psihiskā enerģija izpaužas arī citās formās un to iespējams pārraidīt ar magnētiskās strāvas palīdzību. Protams, tāda pārraide var notikt, ja strāvas un auras saharmonizētas, bet mēdz būt arī pretējas iedarbības, kad psihiskā enerģija tiek absorbēta no ārienes. Šādas absorbcijas notiek sākot ar vampīrismu un beidzot ar apzinīgu iznīcināšanu. Tāpat arī domas, kas piesātina atmosfēru, spēj vai nu kāpināt psihisko enerģiju, vai arī to iznīcināt. Izplatījuma Uguns satur šos kristālus. Bieži to vietu aura, kur notiek īgni uztraukumi, vai jaunrades darbības, tiek piesātināta ar atbilstošiem kristāliem. Enerģijas kādība atbilstoši piesātina izplatījumu.

419.

Psihiskā enerģija kāpina centru spriegumu, tiem transmutējoties. Spriegumu stāvoklis vienā centrā, protams, mazina psihiskās enerģijas pieplūdumu citiem centriem, tādēļ arī ir nolīdzsvarotības sajūta. Bet pēc katras transmutācijas psihiskās enerģijas pieplūdums ir spēcīgāks. Psihiskā enerģija pēc transmutācijas iegūst sevišķu kādību. Pieskarsme Kosmiskajām Ugunīm iedarbojas spēcīgi, un psihiskā enerģija tiek

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

pakļauta daudz lielākam spriegumam. Šī kādība atļauj garam apzinīgi izlietot psihisko enerģiju sūtījumos. Tā centru saspringtība ir psihiskās enerģijas spēcīga transmutācija.

420.

Centru piesātinājums ar augstāko Uguni kāpina psihiskās enerģijas spriegumu. Kad centru uguns plosās, tad arī psihiskā enerģija atrodas augstākā sprieguma stāvoklī. Šo ugunīgo spēku līdzsvarojums pēc transmutācijas izraisa centru jaunu iedegšanos. Psihiskās enerģijas kāpinājuma process noris atbilstoši transmutācijai. Centri sakoncentrē psihiskās enerģijas kristālus, tie nostiprina transmutācijas spēku. Agni Jogā noris spēcīga enerģijas saspringtība, kas jaunrada atbilstoši izplatījuma Ugunij. Psihiskās enerģijas bagātība spēj dot spēcīgu panaceju. Apziņa, kas garam palīdz tiekties uz centru transmutāciju, veicina ugunīgo procesu.

421.

Ne uzreiz var nojaust, kurp vērsta psihiskās enerģijas strāva. To nevar uzreiz izšķirt, ja strāvas tiecas dažādos virzienos, bet iedarbojas vienādi, jo radošai darbībai psihiskā enerģija tiek lietota no viena avota. Psihiskās enerģijas plūsma atbalsojas sirdī un visā organismā, tādēļ grūti tūdaļ nosacīt virzienu, kur psihiskā enerģija veic savus piesātinājumus. Sirds ilgu smeldze var būt daudzu cēloņu sekas, bet sirds ilgu smeldzi nevar attiecināt tikai uz spēku izšķiršanu dzīves grūtībās, jo iespējams, ka cēlonis ir pretējs. Kad psihiskās enerģijas strāva aizplūst izplatījumā, sirds ilgu smeldzes izjūta ir neizbēgama. Ir ļoti jāiepazīst šīs brīnumdarītājas parādības un nav jāsaļauc tas ar priekšsajūtām.

422.

Trauksmīgās psihiskās enerģijas spriegumu sevišķi kāpina gara Uguns. Gribas kāpinājums pavairo psihiskās enerģijas uzkrājumus un spēku. Dzīvē var pārlicināties, kā sakāpināta psihiskā enerģija pretojas dažādiem šķēršļiem. Psihiskās enerģijas strāvas spēj tā magnetizēt apkārtējo atmosfēru, ka, patiešām, var izveidoties it kā ugunīga straume, kas izkļiedē visas uzmācīgās, ļaundarīgās enerģijas. Droširdības psihiskās enerģijas apzinīgs kāpinājums ir varens bruņojums. Šādu piesātinājumu apzinīga pielietošana izveido ugunīgu sienu, kas aizsargā apstiprināto stāvokli. Psihiskās enerģijas jaunrade ir bezrobežīga.

[433.]

Apziņa spēj spraiģi iedarbināt tās sviras, kas nepieciešamas psihiskās enerģijas nostiprināšanai. Bet šādam nolūkam vajadzīga ļoti iejūtīga iepazīšana, jo smalkā apziņa izlietos spēkus radošam spriegumam, bet rupjā apziņa un ārdītāja gars iedarbinās sviras tumšu viltību nolūkos. Cilvēka rokās psihiskā enerģija ir visbriesmīgākais ierocis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

434.

Cilvēces stāvoklis, kuram trūkst psihiskās enerģijas uzkrājumu, izpaužas notikumos, kas kāpina Gaismas un tumsas Spēku spriegumu. Visas norises, kas acīm redzami sakāpinājas dažādos virzienos, norāda, kā psihiskās enerģijas avots maz piesātina tautas. Garīgā nāve un psihiskās enerģijas izsīkums un augstāko tieksmju panīkums taču pierāda to stāvokli, kādā atrodas cilvēce. Traukšanās uz augstākiem sasniegumiem spārno garu un vairo psihiskās enerģijas uzkrājumus. Jo psihiskās enerģijas uguns līdzība prasa pielietošanu, tāpēc ugunīgā traukšanās ir tik varena psihiskās enerģijas kāpinātāja.

435.

Sirds jo sevišķi kāpina psihisko enerģiju, un katrs sirds pārdzīvojums ietekmē psihiskās enerģijas krājumu. Kad psihiskās enerģijas krājums izsīkst, var runāt par cilvēka ķīmisku nāvi. Kad psihiskā enerģija sāk uzkrāties, var runāt par augšāmcelšanos. Iejūtīgi izpētot metodes, varētu atrast līdzekli psihiskās enerģijas kāpināšanai, bet šim nolūkam jāpazīst garīgais stāvoklis. Bet psihiskās enerģijas ugunīgo saturu spēj saspringt tikai ugunīgais stimul.

436.

Psihiskās enerģijas pieaugumā nodibināt līdzsvaru iespējams dažādiem līdzekļiem, bet galvenais ir garīgais nosacījums. Var novērot, ka ienaidnieka spēkiem uzbrūkot, garīgā aktivitāte sāk kāpināt psihisko enerģiju, un ugunīga parādību koncentrācija pavairojas. Bet mēdz būt arī tāds spiediens, kad viss psihiskās enerģijas krājums it kā izsīkst. Šī parādība parasti saistīta ar nespēju pacelt šķīstīšanas ugunīgo šķēpu. Starp psihiskās enerģijas kosmiskā pieauguma parādībām ir jāatšķir pieaugumi no iekšienes un it sevišķi, ja tos kāpina centru pašdarbība. Ugunīgo centru stāvoklis atbilst tam spēkam Kosmā, kas kondensē prānu. Tā Makrokosms un mikrokosms izpaužas ugunīgā darbībā. Centru īpašības ugunīgajā transmutācijā pielīdzināmas vissmalkākajām norisēm Kosmā. Psihiskajai enerģijai kāpinoties sirds pierāda līdzību saulei.

437.

Izplatījuma strāvas pakļaujas psihiskās enerģijas ietekmei. Atbilstoši gribas tieksmei strāvas iespējams sasprindzināt vai izkļiedēt. Izplatījuma strāvas ir mūsu psihiskās enerģijas smalki vadītāji. Var izdarīt dažādus eksperimentus ar psihiskās enerģijas spēcīgiem sūtījumiem. Tāpat kā sakāpinātā psihiskā enerģija rada izplatījumā nepieejamas plūsmas, tā arī vājinātā psihiskā enerģija var pārraut izplatījumā pavedienus. Gars un sirds ir spēcīgi psihiskās enerģijas kondensācijas avoti.

438.

Psihisko enerģiju pārvalda sirds. Kristāls var pavairot savu ugunīgās enerģijas piesātināto spēku. Tiecoties kāpināt psihisko enerģiju ir jāatšķir tieši kādi impulsi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

jaunrada. Jo no impulsa kādības atkarāsies psihiskās enerģijas spriegums. Tā drošsirdība un ugunīgā traukšanās varoņdarbā dos psihiskās enerģijas kristālus. Šie kristāli grūti šķīdināmi, jo tie sastāv no visugunīgākajām substancēm. Tāpēc ugunīgo centru norises var būt atklātas tikai garam, kas pazīst drošsirdību un varoņdarba ugunīgās traukšanās.

439.

Harmoniskās strāvas izveido izplatījumā kanālus, kas dod iespēju sūtījumiem sasniegt mērķi. Pa šiem kanāliem var pārraidīt psihisko enerģiju, un strāvas atbilstoši kāpina spriegumu. Izplatījuma Ugunis savienojas ar gara sūtījumiem. Harmonizētās strāvas jaunrada spēcīgi. Psihiskā enerģija piesātina katru konstrukciju. Patiesi, var apgalvot, ka kāpināt psihisko enerģiju ugunīgā trauksmē, nozīmē nostiprināt katru izveidojumu. Sirdī ielikta spēcīga jaunrades sviras, un no sirds – šīs saulu saules atkarīga ir jaunrade.

440.

Nevajag kļūt par statistikas vergu, var kļūdīties. Vēl nesen prātu novērtēja pēc galvas kausa apmēriem. Tā visur tika aizmirsta psihiskā enerģija.

441.

Vai nedomājat, ka dzirdamo izlādēšanos, līdzīgi aprasinājuma pilieniem, arī izraisa ugunīgā enerģija? Kad pieradīsiet visā atzīt ugunīgās enerģijas klātbūtni, tad dzīvē viss pārveidosies.

442.

Par pagātnes mantojumu, par dzīves pārkārtošanu cilvēks domā maz. Prāts šūpojas galējībās, un veselā saprāta ceļš atmests. Ugunīgās enerģijas pielietošana atstāta fažīriem un izraisa tikai tukšu ziņkāri.

443.

Vai tas nav raksturīgi, ka radio nesavaldzina čūskas? Tādu pierādījumu sīkos piemēros ir ļoti daudz. Pamatā ir viena un tā pati psihiskā enerģija. Šādas izpausmes var visur novērot.

444.

Jāizpēta psihiskie spēki dažādos stāvokļos. Dažreiz ir derīgs pilnīgs miera stāvoklis, bet bieži vajadzīga saspringtība, lai izraisītu izpausmi. Ne velti klosteros ieteica ceļos mešanos. Sirmajā senatnē pazina arī klusēšanas vērtīgumu. Jāizprot plaši, kā fiziskā pasaule kalpo Smalkajai Pasaulei.

445.

Var visur izsekot, kā cilvēks sadala vienu jēdzienu pēc sava prāta. Psihiskā enerģija – smalkā, ugunīgā, dievišķā Aum. Tā mēdz nosaukt vienu un to pašu pamatu, ieskaitot,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

ka atradusi labāku nosaukumu. Divkāršojot vērtību, redzam, ka šādi sadalījumi nav derīgi. Ir laiks sākt atkal apvienot.

446.

Stājoties pie darba, parūpēsimies, lai darbībā neapsīktu. Aiz nezināšanas varam ļauties tādām domām, kas vājina un apgrūtina apziņas paplašināšanos. Bet paturēsim prātā Vissākotnīgāko Spēku. Atkārtosim veiksmes un nenogurdināmības Avota pamatus.

Visudevēja pamats bieži piemirstas, tādēļ būsim vērtīgi, lai ietvertu apziņā Vissākotnīgo Spēku.

447.

Cilvēks nevar nodzīvot ne reizi neizjutis sirds siltumu. Protams, tā būs ugunīga izjūta, bet ja tā būs gaišas diadēmas un varavīksnes ietverta, tā jau būs savienota ar augstākām enerģijām.

Cilvēkiem nav jāsaka un jāsūdzas, ka viņiem nekas nav pieejams, gluži otrādi, jau zemes dzīvē viņi var sajūst dziļās enerģijas. Zemes ķermenis pastāvīgi nemaz nedrīkst izjust šādas izpausmes, - tas sadegs. Bet gara augstākais stāvoklis tomēr var izjust Svētdevas starus.

Lai cilvēki nesūdzas, bet lai tīrāk dzīvo.

448.

Jaunradē, pētījumos, atklājumos visur parādās psihiskā enerģija un domu sūtījumi no ārienes. Var būt cilvēku sūtījumi, Smalkās Pasaules vai Ugunīgās, un beidzot neizsakāms Augstāko Sfēru sūtījumi. Bieži nav viegli noteikt sūtījumu pakāpi. Tam vajadzīgi daudzi sevis un apkārtnes novērojumi. Pēc novērojumiem izdosies samantīt dažas pazīmes.

449.

Mēģinājumos ar psihisko enerģiju jāvērs uzmanība uz izpausmju dažādajām niansēm. Sākumā novērojums dos it kā shēmu, bet vērtīgs pētnieks saskatīs ļoti daudz īpatnēju nianšu. Tā, piemēram, jūs uztvērāt neparastu krustveida kustību virs novērojamā smadzenēm. Patiešām, šāda kustība ļoti nožēlojama. Tā nozīmē vai nu apsēstības augstāko pakāpi, vai vājprātu. Tāpat var ievērot, ka visai īsā laika sprīdī stāvoklis krasi izmainās. Tādēļ jāveic atkārtoti novērojumi. Jo psihiskā enerģija ir kā okeāna viļņi, tajos ļoti daudz strāvu, daudzi apstākļi ietekmē no iekšienes un no ārienes. Ļoti svarīgi ir novērot šādas līknes, kā gara temperatūras līknes. Tāpat ļoti svarīgi ir atzīmēt, kad parādīsies tā pati īpašība kā dzīvajā tā arī mirušajā. Šādai parādībai nav mazums cēloņu. Varbūt ka dzīvība jau aizlidojusi, varbūt, apsēstība aptumšojusi pamata dabu, varbūt dusmas izdzēsušas visus centrus. Var arī būt, ka slimība sāk pārņemt organismu, bet katrā gadījumā šāda parādība pelna ievērtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Var novērot apziņas loka izaugsmi un par tādu varoņdarbu ir jāpriecājas. Tāpat jāpievērš uzmanība visādām trīsām, pārtraukumiem, ritma pārsitieniem un atkāpēm no pareizajām figūrām. Tās ir atkarīgas no psihiskā stāvokļa un no dažādām saslimšanām. Tāpēc jānovēro kā veselie tā arī slimie. Šo pašu uzdevumu var turpināt ar rokrakstiem, ar krāsainām virsmām un vispār, ar priekšmetiem, kas bieži cilvēku rokās.

Tādējādi arī jautājumus par cilvēku auru un cilvēku nogulsņējumiem uz priekšmetiem var iegūt jaunu virzienu. Protams, daudz palīdz paša novērotāja skaidrā apziņa. Īgns uzbudinājums nav labs vadītājs.

450.

Miegs ir saskaršanās ar Smalko Sfēru. Miega stāvoklis ir raksturīgs no psihiskās enerģijas viedokļa. Enerģija neapšaubāmi pastiprinās, bet īpašā kādībā, citādi sakot – tā iegūst savdabīgo Smalkās Pasaules kādību.

451.

Ja sakopotu visus mēģinājumus ar psihisko enerģiju, rastos vērtīga dārgumu glabātuve, kas palīdzētu piekļūt Augstākajai Pasaulei. Nekas pārdabisks vai tumšs šos vērojumus neapgrūtinās. Tik dabiska, godīga un lietderīga būs dižās psihiskās enerģijas novērošana.

452.

Jūs zināt, cik lielā mērā psihiskā enerģija darbojas vissmalkākajās izpausmēs. Cilvēkiem grūti iedomāties, ka ikkatra domas izpausme jau atstāj fiziski jūtamas pēdas. Vai nav brīnišķīgi sekot domu zaigojumam katrā rokraksta rindā? Tāpat ne mazāk apbrīnojami ir, kā viena psihiskā enerģija izsauc citas uz priekšmeta uzslāņotas enerģijas parādīšanos. Tādējādi var spriest, cik lielā mērā psihiskās enerģijas noslāņojumiem piesātinātā atmosfēra parādās saredzamu kristālu veidā. Pienāks laiks, kad atklās domas sveramību.

453.

Tātad, jūs novērojāt, ka uz priekšmeta uzslāņojošos psihisko enerģiju dzēš ne attālums, nedz kādi citi apstākļi. Un uz cilvēku, kā šāda varena spēka nesēju, gulstas jo lielāka atbildība. Par to sacīts jau sen, tikai izteiksmes apslēptais veids nav ļāvis cilvēkiem apjaust psihiskās enerģijas spēka nozīmi. Kādas gan cilvēkiem tiesības aptraipīt apkārtējo izplatījumu netīrām domām!

Par pamata enerģijas nozīmi jāraksta daudz, citādi neprecīzā, nekulturālā domāšana no jauna aizmirstīs uzplaukuma avotu. Vienu vēsturi cilvēki vēl nav uzrakstījuši, un proti, - aizmirstības vēsturi. Tāda involūcijas hronika būtu noderīga. Protams, seko periodu pētīšana ļoti apgrūtinā, jo daudzas atradumu iespējas gaida, lai tās atklātu, bet arī tie nedaudzīkie dati, kas jau nodoti cilvēces rīcībā, ir pietiekoši, lai atzīmētu daudzos aizmirstības viļņus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

454.

Mēģinājumos ar psihisko enerģiju neizbēgams ir zināms nogurums. Šāda sajūta tikai pierāda, ka darbojas tieši enerģija. Šo enerģiju nedrīkst degradēt, uzskatot to par zemāku fizioloģisku spēku. Tai var izsekot visās sfērās un konstatēt tās pastiprināšanos izplatījumā. Ievērojamas sekas var dot mēģinājums augstajās sfērās.

245.

Psihiskās enerģijas daudzveidība parāda tās varenumu. Tā nespēj palikt inertumā. Tā kā īstena uguns vibrē un darbojas nepārtraukti. Cilvēki var domāt, ka viņu enerģija mierīgi dus, bet pēc būtības tā nespēj palikt bezdarbībā. Tāda ir tās saistība ar Augstāko Enerģiju.

246.

Ikvienam, kas vēlas izpētīt psihisko enerģiju, vispirms jānodarbojas ar savas psihiskās enerģijas pārbaudīšanu. Dažādu mēģinājumu gadījumos var nomanīt, kā darbojas paša enerģija. Katrai enerģijai ir savdabīgas īpašības. Maldīgi ir domāt, - ja likums ir viens, tad arī visi daļējie izpaudumi būs pilnīgi vienādi.

Jo smalkāka enerģija, jo grūtāk būs rupjai acij saskatīt tās īpašības. Tāpēc vispirmā kārtā stingri jānoteic pamata īpašība, kura tad arī būs pārbaudes akmens. Šī īpašība būs domu tīrība un vēlēšanās nest pašai izliedzīgu labumu. Varoņdarba stari būs labākie gaismas nesēji psihiskās enerģijas pētīšanā. Tāpat arī uzmanīgums būs šāda mēģinājuma draugs. Jebkurš aizspriedums būs kaitīgs.

Psihiskā enerģija nogulsņējas uz visiem priekšmetiem. Tās nogulsņējumi pieskaitāmi izplatījuma nogulām, tāpēc iespējams pētīt ne tikai personīgās, bet arī apkopujošās enerģijas stāvokli. Tai nolūkā jānovēro sniega vai lietus ūdens. Vispār novērojumu vēršanās plašumā dos daudz jaunu kombināciju.

456.

Tāpat mēģinājumiem noderīga ir arī palīdzība no Smalkās un Augstākās Pasaules. Tīra domāšana jau nodrošina sadarbību. Nav vajadzīgi nekādi izsaukumi, jo sirds saskaņa jau rada gaišo tiltu.

Tā it visā var atrast labāko lietderīgumu. Jau doma vien par psihisko enerģiju dos iespēju paplašināt apziņu.

457.

Ir jāpasaka cilvēkam – nepadari sevi bezspēcīgu; neapmierinātība, šaubas, sevis žēlošana apēd psihisko enerģiju. Aptumšots darbs – drausmīgs skats! Var salīdzināt apgarota darba sekas ar aptumšota darba sekām, ka cilvēks pats sevi apzadzis.

Uzskatu, ka zinātnei jāpalīdz arī šai jautājumā. Jau eksistē aparāti asins spiediena mērīšanai, tāpat būs aparāti nomākta vai apgarota organisma stāvokļa salīdzināšanai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Var pārliecināties, ka cilvēks, kas nav padevis triju minēto rāpuļu iespaidam, strādā desmitkārt labāk; turklāt viņš saglabā imunitāti pret visām slimībām. Tā atkal uzskatāmi var pārliecināties, ka psihiskā sākotne attiecībā pret fizisko ieņem vadošo stāvokli.

It īpaši pašlaik redzams, cik daudz posta sev nodara cilvēce. Katra doma ir – vai nu jaunrades akmens, vai inde sirdī. Nav jādombā, ka runājot par pašsaindēšanos, Mēs norādām uz kaut ko jaunu – šī patiesība tikpat veca kā Pasaule! Bet kad kuģis tuvojas bojā ejai, tad visi spēki jāpieaicina kopējām darbām.

458.

Izsekojiet zinātnes attīstībai pēdējā gadsimta laikā; var pabrīnīties par zinātnes progresu. Uzskatāmi jāparāda skolās, kas bija zinātne vēl tikai piecdesmit gadu atpakaļ un ko tā sasniegusi tagad. Šis pārsteidzošais salīdzinājums var atvērt cilvēcei acis uz nākotnes iespējām. Nedrīkst būt tik neizglītots, lai liegtu zinātnei attīstīties. Kas vajā zinātņi, tas nav pielīdzināms cilvēkam! Šo pārmetumu atkārtosim neskaitāmas reizes, kamēr apkaunēsies visapsūņojusī domāšana.

Šāds atgādinājums vietā jo vairāk tāpēc, ka zinātne ar visu savu strauju attīstību tomēr nav izpildījusi pat ne desmito daļu no tā, kas tai šajā periodā bija nolemts. Daudz cēloņu cilvēces inertumā. Bet tomēr žēl skatoties, ka labākie zinātnes virzītāji netiek novērtēti. Cilvēki grib izpētīt izplatījumu, pieticīgas stratosfēras ekskursijas, teleskopiski eksperimenti, spīdekļu novērošanas – viss griežas apburtā lokā, jo nav atzīta psihiskā enerģija. Bez tās visdrosmīgākais lidojums paliks bērnu nodarbība. Bez psihiskās enerģijas izplatījuma ceļi nav saskatāmi.

Tas pats notiek it visās zinātnes nozarēs. Nav gudri ignorēt augstāko enerģiju. Gluži kā reliģisko karu un vajāšanu laikos drosmīgajiem un gaišredzīgajiem pētniekiem jāslapstās kā alķīmiķiem no inkvizīcijas. Šāds apkaunojošs stāvoklis nav pieļaujams.

459.

Vēl par iedarbībām. Varbūt esat dzirdējuši par kāda ķīmiķa eksperimentiem, kurš parādījis iedarbīgu cīņu? Viņš uzaicinājis draugus, lai tie noklausītos pazīstamus rakstniekus, tai pašā laikā viņš sagatavojis dažus ķīmiskus sastāvus, kas spēj izmainīt smieklus vai asaras, sapīkumu vai aizkustinājumu. Lasījuma visizjustākās vietās ķīmiķi pildīja telpu ar pretēja rakstura gāzi. Iznāca, ka klausītāji bērū ceremonijas notēlojuma laikā dusmojās. Tā pēc virknes mēģinājumu kļuva acīm redzams, cik stipri kaut kas neredzams un nedzirdams pārspēja vārdu.

Ja jau pat samērā rupjās gāžu iedarbības var pārspēt valodu un tās radītos priekšstatus, tad cik daudzkārt spēcīgāka būs domu psihiskās enerģijas iedarbība, kura tāpat rada priekšstatu. Tā visā dzīvē noris gan rupjas, gan arī visaugstākās iedarbības. Pareizi ir pazīt kā vistumšāko apsēstību, tā arī augstāko iedvesmi. Sauciet to kā gribat, bet šādas iedarbības eksistē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

460.

Var atrast visdīvainākos pētīšanas mēģinājumus domu pārraidīšanā uz attālumu. Ap rokas delnas locītavu apsēja novaskotu zīda diegu, un ar šādu pavedienu savienoja divus attālu esošus cilvēkus. Vēribu pievērsa zīda tīrībai un vaska sevišķai kvalitātei. Daudz domāja, kā labāk izolēt pavedienu virs zemes, bet par visu mazāk atcerējās, ka psihiskajai enerģijai nav vajadzīgi ne diegi, ne vasks. Cilvēkiem šķita, ka tieši mehāniskais palīg līdzeklis tiem dod panākumus. Bet šīs metodes pirmais ieteicējs diegu uzskatīja vienkārši par simbolu, uz kuru koncentrēt uzmanību.

461.

Atmosfēras apstākļu pētīšanai dažādās zemēs tiek dibinātas stacijas. Tieši visdažādākās zemēs ir nozīme apstākļu novērojumiem. Tāpat koordinētiem jābūt psihiskās enerģijas izpaudumu novērojumiem dažādās zemēs. Var novērot, ka dažkārt visattālākajās zemēs vienlaikus rodas gara pacēluma uzliesmojumi, norādot uz kaut kādiem augstākiem cēloņiem. Tāpat var vērot arī nospiestību, kas izaužas starp visdažādākiem cilvēkiem. Šādas masveida parādības jāpētī. Bet nav tāda iestādījuma, kas uzņemtos šo svarīgo uzdevumu. Varbūt atradīsies atsevišķi novērotāji, kuri atskārtīs šādas salīdzināšanas nozīmīgumu, bet viņu pūles paliks izolētas un nogrimis mulsuma un šaubu okeānā. Liktos, ka pastāv Augstākai Gudrībai veltītas Biedrības, bet tajās nav zinātnisko nodaļu.

Lai varētu rūpīgi atzīmēt un salīdzināt psihiskās enerģijas parādības, nepieciešama visu tautu sadarbošanās. Tāda vispasaules apvienība uzrādīs augstākās enerģijas vienību. Tikai ar šādu novērojumu palīdzību var dabiski nonākt līdz skaidram priekšstatam par Augstāko Pasauli.

Kādā izlokšnē, kādos vārdos piekļūt cilvēkiem, lai tie saprastu, kur slēpjas viņu veiksmē.

462.

Ikvienam jebkurā vietā un jebkurā laikā ir iespējams novērot psihiskās enerģijas parādības. Jākoncentrē uzmanība un kaut īsumā jāatzīmē pamanītās izpausmes. Droši vien starp tādām piezīmēm būs arī nevajadzīgas, bet tāpēc nav jāsamulst. Piezīmēm ir milzīga nozīme, jo psihiskās enerģijas izpaudumi neparasti ātri aizmirstas. Katru dienu notiek kaut kas neparasts. Nav jādomā, ka nozīme piešķirama vienīgi kaut kādām satricinošām parādībām, dažreiz domas uztveršana vai vajadzīgo lappušu atrašana var dot ļoti zīmīgu psihiskās enerģijas darbības piemēru. Turklāt uzmanības ceļš izkops arī pacietību – pētniekam nepieciešamu īpašību.

463.

Jums ir plaša sarakstīšanās ar dažādām zemēm. Ja jūsu draugi uzsāks šādus pašus pierakstus par psihisko enerģiju, tad viegli var rasties ne visu pušu faktu nozīmīga salīdzināšana, bet salīdzināt varēs arī individuālo attieksmi pret tiem. Tāpat raksturīgu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nochrāsu piešķirs arī klimatiskie apstākļi un vietējie notikumi. Šādās piezīmēs iespējams samānīt visu dzīves apstākļu daudzveidību. Neatmaidīgas uzmanības drosme palīdzēs padziļināt novērojumus.

464.

Kā noteikt robežu starp īgnu uzbudinājumu un sašutumu, vai starp bailēm un satricinājumu? Neviens neatradīs vārdus, lai definētu šādas gandrīz vai saskarošās jūtas. Bet pienāks laiks, kad zinātne atradīs veidu, kā izpētīt vielu, kura izdalās katrā emocijā. Tīri ķīmiski pamati paskaidros, kur, kad sākas zināma sajūta.

Dzīvības svārsts ar savu kustību uzrāda psihiskās enerģijas pārveidošanos. Tikpat precīzi tiks noteikts jūtu ķīmisms. Psihiskās enerģijas svārstība liecina, cik nepārtraukti dzīvo vibrācija un atzīmē pat mazus enerģijas novirzienus. Tāpat arī jūtu ķīmisms nevar būt pastāvīgs. Cilvēka mikrokosmā iespējams novērot, cik saspringtas ir kosmisko vibrāciju parādības. Nav jādomā, ka visi šo novērojumi ir nevajadzīgi, gluži otrādi, vai tad cilvēka dabas izzināšana neved uz cilvēces pilnveidošanos?

465.

Eksperimentus ar psihisko enerģiju iespējams izdarīt dažādās telpās un dažādā laikā. Blāva gaisma dažkārt pat veicina enerģijas izpausmes. Bet spilgta saules gaisma ar savu spēcīgo ķīmismu var sarežģīt eksperimentu. Tikpat daudzveidīgi ir telpas nosacījumi. Par visu vislabākā ir pētnieka izstarojumiem piesātinātā telpa. Bet ikviens gadījuma priekšmets var radīt savu ietekmi. Paši novērojamie objekti nav jātur kopā, it īpaši novērošanas laikā. Tāpat nav jātur sev blakus skanoši priekšmeti un stīgu instrumenti, kuri var vibrēt uz blakus iedarbībām. Liela nozīme ir paša pētnieka noskaņojumam. Īgno uzbudinājums un nemiers nevar palīdzēt lietderīgam pētījumam.

Kad sajūtat nogurumu, nevajag lietot enerģiju ar varu. Šis pats spēks jāsaudzē it visos apstākļos. Neizšķiest, bet taupīt vajag spēku, kas tik brīnišķīgi paplašina izziņas sfēru.

466.

Eksperimenti ar psihisko enerģiju sagādā prieku. Ikviens novērojums izraisa nākošo centienu iespējamību. Neskaitāms ir minējumu un salīdzinājumu daudzums. Tādā ceļā no ikdienišķās dzīves līdz pat tālajām pasaulēm iespējams pētīt psihisko enerģiju.

467.

Eksperimenti ar psihisko enerģiju vienmēr ir nogurdinoši. Tādu sasprindzinājumu nedrīkst radīt ilgāk par pusstundu, citādi var ciest veselība. Bet īslaicīga vingrināšanās, apvienota ar piezīmēm, ir noderīga, jo ikkatra disciplīna tikai spēcina.

468.

Enerģijas vingrināšana ir derīga. Ikviens enerģijas pārbaudījums atmodina tās jaunu kvalitāti. To der sevišķi iegaumēt, jo nesen Runāju par nogurumu enerģijas kāpinājuma gadījumā. Bet iespējamā noguruma dēļ nav jāsecina, ka eksperimenti būtu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

nevēlami. Ir iespējams vingrināt enerģiju, nekrītot nogurumā. Enerģijai tāpat kā visam esošajam vajadzīga vingrināšana. Saprātīgi vingrinoties nogurums mazināsies.

Katrai enerģijai jātop pārbaudītai darbībā. Pat muskuļi jāvingrina – tā cilvēkiem pastāvīgi iespējams atmodināt tajos snaudošos spēkus. Tāda atmodināšana jāsaprot kā cilvēka pienākums pret augstākajām pasaulēm. Ir daudz cēloņu, kāpēc enerģija var palikt miega stāvoklī, var uzskaitīt, sākot no karmiskajām sekām. Bet parasti gan cilvēku apziņa guļ aiz kūtruma. Šādu īpašību sauc par ļaunuma pēli. Vislabākās iespējamības nerealizējas dzīvē, kad kūtruma aizsegs skatu padara smagu.

Nevajag meklēt attaisnojumus, kad miesa un gars pagrimst aiz kūtruma.

Kādreiz norādīts, ka kūtrums ļaunāks par kļūdām.

469.

Psihiskā enerģija spēj uzrādīt ir barības kvalitāti, ir indes kaitīgumu. Patiesi, cilvēks pats sevī nes pārbaudes akmeni. Šo pašu enerģiju sekmīgi var pielietot arī slimību noteikšanai. It sevišķi iespējams izsekot apstākļu svārstībām.

470.

Psihiskās enerģijas pētījumos var būt eksperiments ar dzīvības svārstu. Bet šādiem pētījumiem vajadzīga disciplinēta enerģija. Nav lietderīgi pielietot dzīvības svārstu, iekams enerģija vēl nav nonākusi sprieguma stāvoklī. Pat spēcīgs enerģijas potenciāls nebūs derīgs, iekams neiestāsies enerģijas dabiska uzkrāšanās. Visi tāda veida eksperimenti attiecas uz smalkajām enerģijām un tādēļ ir ārkārtīgi jūtīgi.

Pats novērotājs pakāpeniski var apgūt daudz individuālu detaļu. Nevajag domāt, ka tādu detaļu daudzveidība būtu likuma pārkāpums, tieši otrādi, šķietamie izņēmumi būs enerģijas jauno daļiņu kombinējums. No viena un tā paša instrumenta divi mūziķi neizvilinās vienādus akordus, bet grūti būs noteikt, kurš izpildītājs labāks. Katrs var sniegt savu ļoti vērtīgu raksturu.

Eksperimentos ar psihisko enerģiju būs dabīgi, ja rīkosies saskaņā ar pašas enerģijas individuālo raksturu.

Pasaulsēkas bagātībā ikviens enerģijas izpaudums ir individuāls. Tādēļ meklējumi kļūs jo nozīmīgāki.

471.

Daudzi cilvēki novēro aptumsumus, bet no psihiskās enerģijas viedokļa vērību tiem neveltī. Lai gan, jūs varējāt pārliecināties, ka psihiskā enerģija savdabīgi reaģēja uz saules aptumsumu.

Vai tas nav pārsteidzoši, ka cilvēki nepētī savu pamata enerģiju? Patiešām, tai jāvibrē uz visām parādībām. Tikai vēriņa attieksme var atklāt jaunas īpašības. Nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

jāapmierinās ar tiem novērojumiem, kas izdarīti pagātnē. Katrs laikmets dod savus izmeklētus novērojumus.

Var priecāties, ka cilvēkiem pieder tāds spēks, kas spēj pārveidot visu dzīvi. Bet būsīm ļoti uzmanīgi, jo smalkās enerģijas prasa izsmalcinātu apiešanos. Bija iespējams pārlicināties, ka pat viena priekšmeta klātbūtne spēja radīt īpašu vibrāciju.

472.

Jūs varējāt manīt, cik lielā mērā strāvas ietekmē psihisko enerģiju. Tāpat varējāt pamanīt, cik ļoti ātri strāvas mainās un nostiprinās pilnīgi cits psihiskās enerģijas spriegums. Šādi novērojumi stingri jāiegaumē. Cilvēki neprot saskaņot savas darbības ar izplatījuma strāvām. Cilvēki domā, ka pat izplatījuma strāvu pētīšana ir jau kaut kāda pārdabiska burvestība. Jūs pamatoti brīnāties, ka nedaudzi saprātīgi cilvēki, kas pēti psihiskās parādības, tomēr paliek vieninieki, kas neietekmē masas.

Grūti pārlicināt cilvēkus par viņu pašu spēku, bet neraugoties uz to, visādiem paņēmieniem nerimsimies atkārtot par lieliskajām iespējām.

473.

It visam vajadzīga enerģijas kustība. Nejauksim fizisko kustību ar psihisko. Jau kopš seniem laikiem ir sapratuši, ka vingrošana var būt divējāda – ir psihiskā, ir fiziskā. Pirmā, ja tā apzinīgi likta lietā, būs pat reālāka nekā otrā.

474.

Eksperimentos ar psihisko enerģiju var pabrīnīties par spēka zibenīgo ātrumu pārraidēs uz attālumu. Cilvēki domā, ka vienmēr vajadzīga ilgstoša iedarbība. Kad saka, ka kāds iegrimis šaubās, tad parasti iedomājas prāvu laika sprīdi. Bet pareizāk būtu sacīt – pavīdēja šaubas. Tieši viens tāds mirklis atstās neizdzēšamas pēdas.

Ir jāaudzina sevi psihiskās enerģijas īpašību atskārsnē. Ja kāds sacīs, ka viņš ir pietiekoši daudz lasījis par psihiskās enerģijas īpašībām, tad nožēlojiet tādu neprašu. Jo līdz pat šim laikam taču nav bijis kur iepazīties ar esamības īsto pamatu pētīšanu. Novērojumi bija savrupi un pakļauti vajāšanai. Daudzi vērtīgi secinājumi nebija iespiesti un atsevišķos rokrakstos aizgāja bojā. Pareizi rīkojaties, attieckamies labvēlīgi pret izzināšanu.

Šķēršļiem, kurus ceļ gara tumsība, jāierāda pelnītā vieta.

475.

Enerģija ir pielietojama absolūti visos gadījumos. Tā spēj uzrādīt priekšmetu vai ūdens magnētisma pakāpi. Kā visjūtīgākais aparāts, tā acumirkli spēj uztvert strāvu svārstības no liela attāluma. Rokrakstā tā spēj izsekot ikkatras rindas domai. Tā ir izstarojumu kvalitātes rādītāja Labās rokās, tā ir labā darba rīks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Protams, daudzi par laimi nezina pieeju šim spēkam varenajam. Tikai apziņai uzlabojoties, psihisko enerģiju varēs uzticēt plašākai lietošanai. Kaut drīzāk pienāktu šis labais laiks!

476.

Katram ir kaut kas dots. Var priecāties, ka neviens neredz šķērso tuvākā ceļu. Paplašināta apziņa norāda, cik daudzveidīgas ir psihiskās enerģijas izpausmes, tāpēc katram aprakstītajam jāpasaka, ko viņš ir izjutis un novērojis. Sajūtas nevajag vispārināt, jo enerģijas izpaudumi atkarīgi no ļoti daudziem apstākļiem. Bet galvenais būs domas tīrība.

477.

Senatnē psihisko enerģiju dažkārt dēvēja par sirds gaisu. Ar to gribēja sacīt, ka sirds dzīvo no psihiskās enerģijas. Patiešām, tāpat kā cilvēks nespēj ilgi dzīvot bez gaisa, tā arī sirds attālinās no dzīves bez psihiskās enerģijas.

Labvēlīgi būtu pārskatāmi daudzi senlaicīgi apzīmējumi. Cilvēki jau sen ir ievērojuši parādību, kura tagad pamesta novārtā.

478.

Gulošam cilvēkam līdzās novietotā ūdens magnetizēšanās jau parādīs cilvēka izstarojumu izdalīšanos un spēka nogulsņēšanos uz priekšmetiem. Šādi nogulsņējumi jāatzīmē sevišķi vērīgi, tie var atgādināt cilvēku pienākumu – pildīt apkārtni ar labiem nogulsņējumiem.

Katrs sapnis ir ne tikvien mācība smalkajam ķermenim, bet arī psihisko nogulsņējumu avots.

479.

Tikpat zīmīgi ir mēģinājumi attiecībā uz nogulsņējumu spēka izplatīšanos. Var ievērot, ka enerģijas izgaišanas pakāpes ir dažādas. Daži spēcīgi izstarojumi spēj darboties nesalīdzināmi ilgāk, bet tie būs tīras domāšanas raidīti. Tātad arī tīrā domāšana nav tikai morāles jēdziens vien, bet spēka reāla vairošana. Prasme atskārst morālo jēdzienu nozīmi attiecināma uz zinātnes spēku.

Nedrīkst vieglprātīgi dalīt zinātnei materiālajā un garīgajā, robeža neeksistē.

480.

Novērojumi izdarāmi ne tikai attiecībā uz koordinātām blakus parādībām, bet tāpat arī attiecībā uz tām, kuras rada atšķirību. Vērtīgs ir vispusīgs mēģinājums. Pētījuma sākumā nav iespējams iepriekš izlemēt, kādi ingredientī tieši būs vajadzīgi seku pastiprināšanai.

Ir iespējams izraisīt visnegaidītāko priekšmetu līdzdarbību, jo smalko enerģiju īpašības nav ierobežojamas. Šāda iespējamību bezrobežība ne mazākā mērā negrauj

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

pētījumu zinātniskumu. Var lietot individuālas metodes un drosmīgi pieņemt šādus jaunus izpaudumus.

Neviens nespēj norādīt, kur izbeidzas cilvēka varena spēks. Pie tam ne pārcilvēku, bet tieši parastāko zaļoksnējo cilvēku var spārnot laimīgs sasniegums. Psihisko enerģiju iespējams pētīt ikkatrā ikdienišķās dzīves solī. Lai audzinātu apziņu, nav vajadzīgas speciālas dārgas laboratorijas.

Ikviens laikmets cilvēcei nes savu vēsti. Psihiskās enerģijas uzdevums palīdzēt cilvēcei neatrisināmajās problēmās.

481.

Protiet pacietīgi novērot, kādi apstākļi mēģinājumam vislabākie. Apstākļi var būt kosmiskas dabas, vai arī attiecināmi uz spilgtas gaismas niansi, uz minerāliem vai dzīvniekiem. Kad Runāju par dzelzi un slāpekļa minerāliem, ņemu vērā to individuālo nozīmi. Pašiem jānoteic, kur labāk der salpetris vai sudraba nitrāts. Var atrast daudzas kombinācijas, kuras dos labākās sekas psihiskās enerģijas pastiprināšanai.

482.

Ir iespējams novērot, kā cilvēka klātbūtne blakus istabā var iedarboties uz enerģijas strāvu. Šādas iedarbības noteikti būs atšķirīgas, jo cilvēks neapzinās, kā viņš ir noskaņots attiecīgajā brīdī.

Var novērot, ka cilvēks apgalvos, ka ir vislabākajā noskaņojumā, bet aparāts uzrādīs īgnu uzbudinājumu vai citas negatīvas jūtas. Ne jau aiz melīguma cilvēks slēps savas iekšējās jūtas, bet visbiežāk gan aiz neprasmes noteikt savas sajūtas.

483.

Cilvēki beidzot sapratīs, cik spēcīgas iedarbības tos apņem. Tie atskārtīs, ka visa viņu ikdienišķā dzīve atstāj dziļu iespaidu uz viņu likteni. Cilvēki iemācīsies izturēties vērīgi pret katru priekšmetu. Viņi novietos ap sevi patiesus draugus un izsargāsies no postošām ietekmēm.

Tā glābjošā enerģija palīdzēs dzīves pārkārtošanā.

484.

Nav jāsaskata pretruna apstākļi, ka mēģinājumi ar psihisko enerģiju izsauc nogurumu. Nejēgas var iebilst, - jo šī ir pamatenerģija, tad kāpēc gan saskarei ar to jābūt par cēloni nogurumam? Tādi iebildumu cēļāji negrib saprast, ka mēģinājumos enerģija tiek it kā kondensēta, un bez tam apkārtnes apstākļi ir galvenie iespējamā noguruma cēloņi. Apkārtnes nenormālie apstākļi sabojā daudzus jau iespējamus sasniegumus. Tāpēc ieteicu mēģinājumus izdarīt ārpus pilsētas, šāds apstākļis vien jau daudz palīdzēs. Tāpat jāizvairās no strīda un visādu īgnu uzbudinājumu piesātinātām sekām. Psihiskās enerģijas attīstības galvenais ienaidnieks būs imperils. Tāpat nav derīga

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

barības izgarojumiem piesātināta atmosfēra. Nav lietderīga arī dzīvnieku klātbūtne – tā ikviens savu iespējamību robežās novērsīs nederīgo.

485.

Psihiskā enerģija ir vissmalkākā, tādēļ arī rīcībai ar to jābūt cildeni virtuozai. Stingri jāiegaumē, ka psihiskās enerģijas spēks ir ugunīgs spēks. Kā izpaustas, tā arī neizpaustas uguns tuvumā tiekšanās ievirzei jābūt visai apdomīgai. Ir jāiemīl šāda vispiesātinoša enerģija. Pret mēģinājumu nedrīkst izturēties ar šaubām vai naidīgi. Par labvēlīgo attieksmi esmu runājis jau sen, pakāpeniski esmu mācījis, kā tuvoties vissvarīgākajam jēdzienam.

Lai mēģinājumos ar psihisko enerģiju apgūtu attiecīgās iemaņas, nepieciešami prast pārvaldīt savu domāšanu. Ne tādēļ vien, lai prastu to virzīt, bet lai arī mācītu domas no darbības atturēt.

486.

Cilvēki reti kad iedomājas, cik tālu var sniegties psihiskās enerģijas iedarbība. Bet ir laiks saprast, ka psihiskā enerģija ir par pirmcēloni ļoti nozīmīgiem notikumiem. Ir atrodamī izcili personību paraugi, kas apzināti vai neapzināti ir bijuši diženu lēmumu centrs.

Zinātnieki var atzīt, ka mēģinājumi ar psihisko enerģiju dos visnegaidītākos slēdzienus. Atrāšanas nosacījumus pārmērīgi neatvieglot, jo kas viegli sasniedzams, to augsti nevērtē.

487.

Norādījumus par psihiskās enerģijas pētīšanu dodam visai piesardzīgi. Pirmkārt, daži cilvēki zināšanas var izlietot ļaunprātīgi; otrkārt, daži ar mēģinājumu var nodarīt postu savai veselībai; treškārt, daži, kuriem nav dotību šādam mēģinājumam, var mēģinot par sacītā nerealizējamību. Vienīgi zinātnei uzticīgie lai iesaistās nopietnajās studijās. Visiem ir gadījies sastapt daudzus, kas visvērtīgāko padarījuši par apsmieklu. Ļūnīgāšanās ir ne vien tumsonība, tā pierāda apziņas zemiskumu.

Apstiprinu, ka psihiskā enerģija jāpētī ar visu uzmanību. Apspriežot psihisko enerģiju, nedrīkst būt strīdu. Ikvienu mēģinājumu iespējams atkārtot, izprotot atsevišķo gadījumu individuālo raksturu. Proti ikviens mēģinājums noris savdabīgos apstākļos. Šis apstākļis jāiegaumē, jo atradīsies cilvēki, kas pat no vissmalkākās enerģijas pieprasīs mehānisku atkārtojumu.

Individualitātes un likumības jēdziena ietveršana bieži ir visai grūta.

488.

Tāpat var novērot strāvu pārtraukumus. Kā aviācijā var sastapt nedzīvas gaisa telpas, tā arī strāvu novērojumos var atzīmēt pēkšņas aprimšanas. Senatnē šādas parādības

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

sauca par Dabas klusēšanu. Pat mašīnās strāvu maiņas gadījumos ir pamanāma iedrebēšanās. Psihiskā enerģija, protams, sevišķi atzīmē šādas pārmaiņas.

489.

Dabīgi, ka psihiskā enerģija uzrādīs labas zīmes par vielām, kuras cilvēkiem noderīgas. Nav jābrīnās par labo zīmju sakrišanu ar personīgajām izjūtām. Mūsu izjūtām ir jāsakrīt ar pareizajiem vērtējumiem. Ja kāda viela cilvēkam nepatīkama, tad parasti tā izrādās nederīga. Cēlonis meklējams nevis pašsuģestijā, bet tieši jūtziņā.

Var sacīt, ka mēs zinām krietni vairāk nekā paši iedomājamies. Tiešo zināšanu iegūšanas process no apziņas dziļumiem ir psihiskās enerģijas palīdzība.

Tā psihisko enerģiju var atzīt par ceļvedi it visās zinātnes nozarēs.

490.

Jāatzīmē domu raidījumi uz psihiskās enerģijas plūsmu. Mutiskas izpausmes raidījumu ir iespējams arī neuztvert, bet ar psihiskās enerģijas ritmu tas var atsaukties. Tie nebūs pārtraukumi kā strāvu maiņas gadījumā, bet psihiskās enerģijas attēls tomēr izmainīsies. Varbūt apļa vietā radīsies elipse vai arī pats aplis izmainīs diametru, vai arī parādīsies trīsēšana – tā iespējams pamanīt domu pieskārienu, ja doma bijusi pietiekami spēcīga. Senajiem vērotājiem bija nosaukums, līdzīgs spārnu pieskārienam, jo domu allaž iztēlojās spārnotu.

Mūsu iztulkošanai palikuši vēl daudzi simboli. Simbolu pētīšana dos izpratni par senās domāšanas dziļumu. Ja reti kad ir atrodamas senso ierīču, citiem vārdiem – aparātu atliekas, tad simbolos var saskatīt kaut ko daudz dziļāku nekā pieņemts domāt. Bet izrakumi var dažkārt dot kaut kādu neizprotamu priekšmetu daļas.

Ir jāpadomā par senās domāšanas gaitu. Meklējumi, kas pamatoti uz lietišķiem atradumiem, var novest pie lieliskiem secinājumiem. Pat seno attēlu novērošanā cilvēki bieži piešķir tiem pašu izdomātu nozīmi. Jābūt ļoti redzīgam.

491.

Pētot rozes emanācijas, jūs ievērojāt, ka pat garāmiešana ziedam jau ietekmē tā emanācijas. Jau no viena šāda novērojuma redzams, cik jūtīgi ir stādi un cik varenas ir cilvēka iedarbības. Arī kādam citam mēģinājumam ir liela nozīme. Ja jau cilvēks ar savu enerģiju spēj iedarboties uz nākošo stāvu cauri baļķiem un paklājiem, tad kādus secinājumus var izdarīt attiecībā uz cilvēku kopmītnēm!

Ir saprotams, ka cilvēku savstarpēju sakaru uzturēšana iespējama tikai pilnīgas labvēlības nosacījumos. Morāles jēdziens atkal kļūst par reālu virzītāju. Tā psiholoģija top par visaktīvāko zinātni. Ļoti zīmīgi laikmetam, ka pat, tā sauktie, abstraktie jēdzieni kļūst par dzīves virzītājiem.

Var jautāt, vai tad sākas jaunais laikmets? Patiešām ir sācies, jo dzīvē ienāk lielo enerģiju atskārsme – zinātne paceļas jaunus augstumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

492.

Var atrasties tādi nejēgas, kas sāks noliegt augstāko enerģiju derīgumu. Viņi nonāks līdz tādiem zaimiem, ka sāks apgalvot, ka enerģijas izzināšana ir viltīgs ļaunums. Droši vien sastapsit aplamus uzskatus par zinātnes ļaunu pirmsākumu. Pat ir tagad atradīsies tumši nejēgas, kuri sacelsies pret cilvēces labumu. Bet nepievērsiet uzmanību šīm tumsas balsīm – tās būs vienmēr. Paļas, izsmiekls un neslavas celšana – vienīgi tumsas ieroči. Bet jūs jau vērojat lielisko enerģiju, un nekādi nozākājumi jūs nesarūgtinās.

493.

Daži ir pārliecinājušies par magnētisko pasu (hipnotizētāja roku kustību) nozīmi. Bet šī izpausme nav atdalāma no psihiskās enerģijas, citādi rodas kroplīgs priekšstats, ka iedvesma, magnētisms, gaišredzība, gaišdzirdība un visas pārējās psihiskās parādības ir šķirtas un izriet no dažādiem Avotiem.

Patiesībā laiks apjēgt pamata enerģijas vienību. Katrs mēģinājums uzrāda daudzveidību, pastāvot pamata enerģijas vienotībai.

494.

Zemestrīces sajušana no attāluma analoga domas nojaušanai no attāluma. Enerģija tāpat uztver un saglabā katru vibrāciju, sākot no visvarenākajām parādībām līdz rozes ziedlapiņas nobriešanai. Psihiskā enerģija ir modra un gatava atzīmēt visa esošā darbības.

495.

Senajās teiksmās nereti minēts, ka varoņiem vajadzējis pāriet garām briesmīgiem nezvēriem, lai atrastu dārgumu. Viņi nav drīkstējuši izjust bailes, jo tad nezvērs tos saplosītu. Jau tiek minēta īpaša redzes kādība, spēja skatīties neredzot. Bet tagad tuvojas psihiskā enerģija un nu par savām jūtām it īpaši jāprot valdīt. Tās jāaudzina, lai būtu iespējams tās izraisīt darbībai, vai arī apzinīgi apslāpēt līdz pilnīgam apklusumam.

Kā jau sacīts – skatieties neredzot, tas būs labākais jūtu pārvaldīšanas piemērs. Jo psihiskās enerģijas mēģinājumā jāprot apvaldīt savas jūtas, lai spētu atbrīvoties no priekšnosacījumiem.

496.

Novērojumi attiecībā uz psihisko enerģiju ir atkarīgi no pētnieka iekšējās godprātības. Tikai viņš pats var spriest, kad viņš ir atturējies no priekšnosacījuma; viņš var spriest, kad tas izsargājies no vēlēšanās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

497.

Ar mēģinājumu nedrīkst nodarboties ilgāk par vienu stundu, jo pārmērīgi var iztērēt enerģiju, kas atsauksies pēc zināma laika.

498.

Enerģijas nogulsņējumus var novērot uz augstiem sniegiem un uz rasas. Cilvēki jau sen ievērojuši rasas dziedniecisko īpašību. Par to ir atgādināts leģendās, sacīts, ka vajadzīga 70 dienu ilga staigāšana pa rasu, lai kļūtu viedīgs (gaišredzīgs). Un nesent tika atvērtas dziedinātavas, kur tika ieteikta staigāšana basām kājām pa rasu, nedrīkst lietot vienkārši ūdeni, bet nepieciešama bija rasas sevišķā īpašība.

Tādas pašas dziednieciskas īpašības satur arī meteoru putekļu pilnais sniegs.

499.

Ja gribat uzdāvināt grāmatu, ieteicu nosūtīt to, iepriekš izlasot. Arī senajos laikos ļoti augstu vērtēja dāvinātāja izlasītu grāmatu. Jau saprata, ka lasīšanas procesā uzslāņojas īpašs spēks. Tā ievērojiet visas enerģijas apmaiņas iespējas.

500.

Kooperācija ir laikmeta zīme. Par to daudz rakstīts, bet dzīve prasa šā jēdziena izsmalcināšanu. Nekādi aprēķini nepalīdzēs nostiprināt sadarbību. Jūs varējāt pārliecināties, ka viena ļaunprātīga griba izjauca visu celtni. Nevajag domāt, ka ar kaut kādām ārējām saistībām iespējams apslēpt drausmīgo stāvokli. Ja nebūs uzticēšanās, tad sadarbība pārvērtīsies par trauku ar indīgiem skorpioniem. Apstiprinu, ka psihiskās enerģijas atskārsme nostiprinās stingrus kooperācijas pamatus. Ne abstrakts jēdziens, bet enerģijas acīmredzamība izraisīs jaunas dienas.

501.

Var jautāt – no kā ceļas nogurums mēģinājumos ar psihisko enerģiju? Bez iekšējā sprieguma jābūt kaut kādam ārējam apstāklim?

Minējums pareizs. Spriegajai enerģijai izdaloties, rodas sava veida magnēts, kas pievelk īpatnējo izplatījuma ārējās enerģijas spiedienu. Tāds ārējs spiediena pieaugums veicina nogurumu. Bet no otras puses šāds magnēts piesaista uzmanību un darbību padara pārliecināšu. Oratori un dziedātāji mana nogurumu ne tikai nervu saspringtības dēļ, bet arī no izplatījuma pievilktās psihiskās enerģijas spiediena dēļ. Rodas visai sarežģīts process: no vienas puses iedvesma un no otras – spiediena kāpinājums.

502.

Uzvarētāji uz zemes, kur ir jūsu būtība un kur ilūzija? Kas noteiks – uzvara vai tālo notikumu atspulgs? Kur īstenības robeža? Lai savāc visus skaitļus, bet atrisinājuma zīmes neatradīs. Vienīgi smalkākā enerģija spēj atšķirt, kur dzīvība un kur nedzīvums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Bet cilvēki izvēlas dzīvot starp maldu tēliem.

503.

Nesteigsimies priekšā jauno zinātnieku visai svarīgajiem pētījumiem attiecībā uz psihiskās enerģijas vēsturiskajiem nosaukumiem. Neapšaubāmi, ka dažādās tautās šīs enerģijas klātbūtne konstatēta jau sen. Katrs laikmets ir saskatījis tajā arvien jaunas īpašības un simbolizējis pēc sava ieskata. Daži apvienoja psihisko enerģiju ar gaismu, piedēvējot tai apskaidrības un starošanas jēdzienu, citi bija saskatījuši magnētismu un dinamismu, bija ievērota arī zibenīgā ātruma parādība.

Tā dažādos laikos cilvēki, ikviens atkarībā no sava rakstura, savāca daudzus datus. Rezumējiet analogos novērojumus un jūs iegūsiet ļoti nozīmīgus apliecinājumus. Pie tam var redzēt, ka agrāk tautas ir uzrādījušas ievērojamas novērošanas spējas, varbūt pat lielākas nekā tagad. Nepieciešams izsekot, kā ir vāktas un kā apzīmētas dižās enerģijas īpašības.

Filozofiem, fiziķiem, vēsturniekiem un dialektu cienītājiem vajadzētu pulcēties kopā uz lietderīgiem pētījumiem.

504.

Iegaumējiet, ka psihiskajai enerģijai pirms darbības jādod brīvs mirklis. It kā jāatlaiž zemes pavada, lai enerģijai ļautu pievienoties Pirmavotam. Ir maldīgi enerģiju uzreiz varmācīgi apgrūtināt uz Zemes raidījumiem. Tai jādod ceļš, ļaujot nostiprināt saites ar Augstāko Pasauli. Ar pavēli šāda saite nav nostiprināma. Pasta balodim nevar pavēlēt lidot, var tikai to palaist brīvībā. Tas zina, kurp laisties. Tieši tāpat no ķermeņa būra jāizlaiž psihiskā enerģija; magnētiskais sakars radīsies nekavējoties.

Daudzi runās par koncentrētību, bet šāds stāvoklis jau paredz spriegumu. Bet enerģija ir tikai jāatbrīvo un tā sāks darboties. Šāda atbrīvošana neprasa daudz laika, enerģijas atbrīvošanai pietiek ar visīsāko mirkli. Tātad, vispirms atbrīvosim savu gūstekni. Pasakās diezgan stāstīts par vareno neredzamo.

505.

Mēs runājam par psihisko enerģiju kā par varenu dzinējspēku. Mēs runājam nevis par burvestību, bet par fizikas likumu. Mēs norādām uz visvienkāršākajiem panākumu ceļiem. Mēs atgādinām par pazīstamo, un tomēr nevēlam mūsu sarunas ieskatīs par kaut ko pārdabisku. Viņi lieto smalkās enerģijas, bet psihisko enerģiju atzīt nebūs ar mieru.

Tāpēc vēlreiz atkārtosim, ka mēs runājam par fizikas likumu.

506.

Nekas nepadodas uzreiz. Sen Mēs esam teikuši, ka vienā vienīgā elpas vilcienā telpiski pārvietojamies, bet arī ieelpot vajag prasmīgi. Varētu likties, ka psihiskās enerģijas būtība izpaužas vienā elpas vilcienā, bet ne uzreiz šis salīdzinājums iegulstas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

apziņā. Primitīvā iztēle ārkārtīgi viegli veido visdažādāko priekšstatu Maiju, bet kad apziņa ir paplašināta, secinājumi kļūst arvien piesardzīgāki.

507.

Psihiskā enerģija tāpat kā sirds nepazīst atpūtas. Sirds darbībā nevar būt ilgstoša pārtraukuma, tikpat nepārtraukta ir psihiskās enerģijas izlietošana. Uzturoties Augstākajā Pasaulē, sirds tādā pielietojumā kā uz zemes nav vajadzīga, bet psihiskā enerģija savu plūsmu nevar pārtraukt nekad.

Pastāvīgums arī būs psihiskās enerģijas pamatīpašība. Enerģijas traukšanās ir visa Kosma spirālo līniju kustība. Var saskatīt lielisko arhitektoniku visā enerģijas neskaitāmo strāvu saskanīgumā.

508.

Psihisko enerģiju saucam par mūžīgi augošu. Sava spēka pieaugumu tā spēj smelt no Bežrobežības. Nepieciešamais priekšnosacījums ir – to atskārst un virzīt uz labu. Bez atskārsmes enerģija paliks par cietumnieku.

Jautās – vai tiešām tik vērtīgu enerģiju iespējams vērst uz ļaunu? Jebkura ļaunprātīga enerģijas izmantošana novedīs pie sabrukuma. Var būt dažādi sabrukuma termiņi un pakāpes, bet galīgā sairšana ir nenovēršama.

509.

Ja enerģija pēc savas dabas ir mūžam augoša, cik noziedzīgi tad ir kroplot pamata vielas plūdumu.

510.

Psihisko enerģiju saucam arī par pašaizliedzības balstu, no šī varenā spēka dzimst varoņdarbi. Ekstāzes sajūta nav iespējama bez psihiskās enerģijas.

Pareizi atzīmējat – kāpēc tā sauktie mēdiji nav varoņi? Bet ir jau pietiekoši sacīts, ka profesionālie mediji tikai kaitē kā sev, tā citiem.

510.a

Psihisko enerģiju dēvē arī par magnētu, arī šādā definējumā daudz patiesības. Jo pievilkšanās un atgrūšanās likums sevišķi atsaucas uz psihisko enerģiju. Bez enerģijas palīdzības nav iespējams konstatēt pozitīvās un negatīvās īpašības. Tāpēc atgādinājums par magnētu būs visai lietderīgs tai gadījumā, kad grib konstatēt psihiskās enerģijas pievilkšanās spēku.

511.

Šo pašu enerģiju nosaucam arī par taisnīgumu. Ja enerģijas iedarbības rezultātā iespējams noteikt cilvēku dažādās īpašības, tad, protams, tas būs taisnīguma ceļš.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Psihiskās enerģijas mēģinājumos var pārliecināties, kādā mērā ārējais iespaids neatbilst iekšējam stāvoklim.

Prasme pieaicināt palīgā psihisko enerģiju būs tiesneša īstena rota.

512.

Ja iedvesma saistās ar psihisko enerģiju, tad no tā paša avota izrietēs arī daiļums. Tādā veidā var uzskaitīt visas dziļās enerģijas īpašības, bet tā kā viņa saistās ar visām dzīves izpausmēm, tad būs pareizi to nosaukt par vissākotnīgo. Tā arī sauksim.

513.

Tiesa, ir jāizprot enerģijas vienība, citādi nesaprašanas attiecinās to vienīgi uz cilvēku. Tā atkal tiks mazināta tās nozīme.

Ietveres spēja jāsakāpina tiktāl, lai kā augšā, tā apakšā, sajustu Kosmisko Elpu.

514.

Psihiskās enerģijas spriegums vairo dzīvotspēju. Var pārliecināties, ka psihiskā sprieguma periodos cilvēki dzīvo ilgāk. To nevar izskaidrot ne ar barību, ne sanitārajiem apstākļiem, jo nemieru periodos dzīves apstākļi ļoti smagi, un vienīgais cēlonis ir psihiskās enerģijas kāpināta darbība.

Bet ir pilnīgi jāizprot, kas tad īsti ir psihiskās enerģijas spriegums? Ja nespēcīgs cilvēks pārslogosies ar fizisku darbu, tad šāds sasprindzinājums novedīs pie labākā rezultāta. Enerģijas spriegums vispirmā kārtā jāsaprot no psihiskā viedokļa. Nav jāaizmirst, kur slēpjas ikvienas darbības impulss. Tā var saskatīt, ka enerģijas piepūle radīs fizisku refleksu, bet katrs reflekss ir tikai īstā cēloņa atspoguļojums.

515.

Arī āži pagalmā lēkā, tikai šāda veida spriegums nav domāts cilvēkam. Stingri jāizpētī jebkura sporta īpatnības. Daudzi šāda veida spriegumi neveicina dzīvotspēju.

Tāpat, lai tā dēvētie audzinātāji smalkāk izanalizē skolnieku dotības. Šī pati patiesība attiecināma uz visiem, kas lemj par darba un apbalvojumu piešķiršanu pēc spējām. Atrisinājums būtu pareizs, bet vispirms jāprot noteikt spējas.

Nav iespējams spriest par enerģijas kvalitāti, ja paši tiesneši par to nekā nezina.

516.

Aum kā augstākā vibrācija var skanēt, lai noskaņotu psihisko enerģiju. Ikvienai arfai jābūt uzskanotai, jo vairāk psihiskā enerģija pakļauta visām kosmiskajām vibrācijām un tā ir jānovied mierīgā stāvoklī. Senos prātojumos par vissākotnīgo enerģiju, tieši Aum bieži noslēdza pamācību vārsmas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Psihiskā enerģija ir daudzveidīga! Ir atrodams dažādas tās vibrācijas, kurām ir īpaši nosaukumi. Pievērsīsim uzmanību kādam izcilam enerģijas veidam, ko sauc par aizsardzību. Nav jādomā, ka šī īpašība aizsargā pašu šādas enerģijas nesēju, gluži otrādi, viņš aizsargā daudzas, dāsni zinādams savu enerģiju. Psihiskā enerģija, līdzīgi gara dalāmībai, izdalās tur, kur tā var būt noderīga. Tāds ārsts savus dziedināmos cietējus nepazīst. Grūts, bet svētīgs darbs!

517.

No vienas dzirksteles iepazīs varenu enerģiju. Tāpat arī pēc nervu spēka uzliesmojuma var noteikt spēku pastāvīgu pieplūdumu. Cilvēki jau sen atzinuši, ka nervu enerģijas spiediens ir daudz varenāks par muskuļu spēku. Pie tam ir izteiktas domas, ka nervu spriegums ir īss un tā sekas ir spēku zudums. Bet šāds stāvoklis nav dabisks, vienīgi zemes dzīves apstākļi kavē psihiskās enerģijas nepārtraukto pieplūsmi. Var radīt tādas dzīves apstākļus, kad psihiskā enerģija būs tikpat vienmērīga kā muskuļu enerģija. Kad atrasts princips, tad tiks rasta arī tā izplatīšana. Tāpat arī sadarbība un pēc tās Brālība nebūs vairs īslaicīgi uzliesmojumi, bet iekļausies apziņā. Nepārbaudītam sūtnim nedrīkst uzticēt nonest dārgu trauku. Tāpat nav iespējams uzaicināt Brālībā neatskārtušus cilvēkus. Nepārbaudītam gaisa balonam nav iespējams izturēt dažādus spiedienus. Bez stingras izpratnes cilvēks nevar uzņemties diženu jēdzienu nastu; pat zirgu pamazām pieradina pie kravas. Bet ja atskārsmes dzirkstele kvēlo, tad arī pārējais uzkrāvums pakāpeniski iespējams.

518.

Psihiskā enerģija ne tik vien jāpēta, bet tā apzinīgi jāliek lietā dzīvē.

Tātai apzinīgai sadarbībai kā Brālībai nepieciešama psihiskā enerģija. Nav iespējams harmonizēt darbu bez psihiskās enerģijas. Nav iespējams rast savstarpēju saprašanos bez psihiskās enerģijas. Nav iespējams smelties pacietību un iecietību bez psihiskās enerģijas. Nav iespējams atbrīvoties no īgna uzbudinājuma bez psihiskās enerģijas – visā jāliek lietā pati pamatenerģija.

Jūs jau varējāt novērot, ka ne tik vien pašas personas klātbūtne ietekmē enerģijas svārstības, bet pat cilvēku attēli iedarbojas uz smalko enerģiju. Ir ne tikai jāatzīst enerģijas jūtīgums, bet arī jāiegaumē šī fenomenālā kādība. Cilvēkiem kas nav redzējuši eksperimentus ar psihisko enerģiju, pārrunas pat par attēlu iedarbību liksies neprātīga pasaka. Šiem cilvēkiem arī pati enerģija liksies apšaubāma. Tie labprāt spriedelē par garu un dvēseli, bet visredzamākā enerģija tie būs tikai burvestība.

519.

Nebrīnieties, ka runājat par Brālību, pieminu vissākotnīgo enerģiju; tam divi iemesli. Pirmais iemesls tas, ka tuvošanās Brālībai prasa pamatenerģijas attīstību, jo bez tās, centriem snaužot nav iespējama smalkās uztveres apjēgšana. Tādām vissmalkākajām vibrācijām celta sadarbība. Tāpat arī jāiegaumē otrs iemesls – ne jau visi būs lasījuši iepriekšējās piezīmes, kur runāts par psihisko enerģiju. Katrai grāmatai jāparāda

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

galvenie sekmīguma nosacījumi. Būtu nežēlība kaut arī īsumā nedot mājienu par iepriekšējo, kur minēts tik augstvērtīgs jēdziens.

Būsim vērīgi pret katru sīku apstākli – zemes esamībā grūti atšķirt, kas sīks un kas dižs, kas nevajadzīgs un kas noderīgs. Daudzas pērles izmestas kopā ar saslaukām.

520.

Psihisko enerģiju dēvē par ceturta izmērījuma orgānu. Pats šis izmērījums, protams, ir relatīvs, tas pauž vienīgi visu sajūtu izsmalcinājumu. Spilgts izsmalcinājums dod iespēju izprast pārzemes apstākļus. Bet ja nomenklatūra pieņēmusi ceturto izmērījumu, lai tas arī tā būtu, ja vien nav jāatgriežas pie divu izmērījumu mēra. Tāpat arī necelsim iebildumus, ja psihisko enerģiju nosauc par orgānu. Tā pastāv, tā spēcīgi iedarbojas. Tā uztver kosmiskās strāvas, tā saistīta ar dzīvību. Lai to nosauc kaut arī par orgānu, šajā apzīmējumā jau atzinums.

521.

Cilvēki gaida vēstnešus, un tomēr tos ļoti biedē pat doma par viņu ierašanos. Ja cilvēkiem jautātu – kādu tie vēlētos vēstnesi redzēt, tad atbilde būtu visai savāda, gandrīz vai nejēdzīgs savārstījums; putnu spalvas nebūtu Vēstneša pēdējais atribūts. Bet uzzinājuši, ka Vēstnesis tērpts Gaismā, tie vispirms parūpētos, lai nekļūtu akli.

Bet, protams, pat visparastākā parādīšanās var satricināt. Tādas trīsas rodas ne vien no pārsteiguma, tās ceļas no auru nevienādības. Šāds spriegums var būt pat liktenīgs, tālab arī Vēstnešu parādīšanās nenotiek bieži. Viņi jau nenāk lai nonāvētu, tātad pamazām jāvingrinās dažādu spriegumu uztveršanā. Psihiskās enerģijas pētnieki saprot, par kādiem vingrinājumiem mēs runājam.

Ne vien psihiskās enerģijas eksperimenti nepieciešami, jāpieradinās arī pie saskares ar Smalko Pasauli un nelietot maģiju, jo visdabiskākais arī sasniedzams dabiskā veidā. Tikai ejot pa pieredzes ceļu pierod pie dažādu pakāpju sprieguma. Jāsaprot, ka jau pati gaidīšana ir dabiskā gatavība, jeb, kā pieņemts saukt – disciplīna.

Cilvēks, kas vienmēr gatavībā, ir gatavs saņemt arī vēstnesi.

522.

Vienosimies par miera jēdzienu nozīmi. Ap to noslāņojies daudz nepareizu un kaitīgu iztulkojumu. Cilvēki pieraduši uzskatīt mieru par bezdarbību, tādējādi to psihiskā nevarībā. Psihiskās enerģijas lielākais postītājs ir bezdarbība. Ikvienu garīga nekustība nogurdina, bet neatjauno.

523.

Bieži ieteic nemitīgu modrību, bet cik reti to izprot! Cilvēki parasti to prasa no citiem, bet nemeklē to sevī, kur pretim vispirms jānoskaņo savs instruments. Tikai tad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

radīsies uztveres spēja. Vai gan var cerēt uz sadarbību un Brālību bez uztveres spējas? Vispārliciecināmie padomi salūzīs pret noliegsmes bruņām.

Pienāks laiks, kad ārsti atklās, kādi apstākļi psihiskās enerģijas iedarbībai vislabvēlīgākie. Nedrīkst domāt, ka psihiskā enerģija visos apstākļos iedarbojas vienādi. Ja ir cilvēki uz kuriem neiedarbojas visstiprākās indes, tad arī psihisko enerģiju uztvers dažādi. Ja nebūs attīstīta uztveres spēja, tad cilvēks zaudēs visvērtīgāko aparātu. Bet lai spētu uztvert, jāattīsta sevī nepārtraukta sasprindzinātība. Šīs īpašības iegūšanai nav vajadzīgs nekas pārdabīgs, vienīgi jābūt vērtīgam.

524.

Psihiskās enerģijas zīmētās līnijas nav apšaubāmas. Tā, kā vissākotnīgais izzināšanas spēks, nevar maldīties, pieņemot nejaušo noskaņojumu par pašu būtību. Pati doma par psihiskās enerģijas nozīmi to jau it kā uzsūknē no izplatījuma.

Domas magnēts pievelk visvērtīgākās psihiskās enerģijas daļiņas. Šī enerģija ir jāiemīl. Ir jāatzīst tās pastāvīgā klātbūtne. Šādi domāt nav nemaz tik viegli. Ir jārod liela pacietība, lai visām neapvaldītajām izplatījuma strāvām uzbrūkot, saglabātu šādu domāšanu.

525.

Cilvēcei jāizvēlas visdrošākie ceļi. Visi mehāniskie atklājumi pierāda vienīgi spēka nepieciešamību pašā cilvēkā. Būsim saudzīgi pret visiem, kas var veltīt cilvēcei savu labāko spēku. Un būsim pateicīgi Brāļiem, kas nenogurdami nes psihiskās enerģijas atziņu. Šajā ceļā vajag daudz pašaieliedzības. Tumsoņi necieš neiznīcināmo dārgumu meklētājus. Vislabākajā ceļā var sagaidīt aplaupīšanu. Bet laime, ka neredzamo dārgumu Nesēji ir neievainojami.

526.

Ienīsts darbs ir nelaime ne tikvien neveiksmīgajam strādniekam, bet tas saindē visu apkārtējo atmosfēru. Strādnieka neapmierinātība neļauj rast prieku un pilnveidot kādību. Turklāt imperils, ko rada īgnums, pavairo drūmas domas nonāvēdams spēju jaunradīt. Bet var rasties noteikts jautājums – ko darīt, ja ne katram ir iespējams atrast viņa aicinājumam atbilstīgu darbu? Daudzi bez šaubām, nevar likt lietā sevi, tā kā to vēlētos. Bet ir zāles, kas šādu vītumu atsvaidzina. Zinātnes sasniegumi rāda, ka pāri ikdienībai ir vēl daiļa sfēra, kas pieejama visiem – psihiskās enerģijas iepazīšana. Eksperimentējot ar to iespējams pārlicināties, ka zemes arājiem bieži ir lieli enerģijas krājumi. Tāpat arī daudzas citas darba nozares veicina spēka saglabāšanu. Tāpēc arī visdažādākajā darbā iespējams rast augšupejas spēku.

527.

Var maldīties domājot, ka vairums cilvēku prot lasīt grāmatas. Šāda prasme ir sevī jāieaudzina. Cilvēki, ja arī pieņem grāmatu, tas vēl nenozīmē, ka tie prot lasīt. Var redzēt, cik ierobežoti iztulko lasīto, un cik izpratne tāla no rakstnieka domas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Apgalvoju, ka grāmatas maz tiek izprastas, bet vissākotnīgās enerģijas parādība ir drošs ceļvedis. Nereti tā palīdz atrast vajadzīgo grāmatu un izmeklēt tam vajadzīgo. Tikai jābūt vērīgam. Bet arī šī kādība sevī jāieaudzina.

528.

Viesis jāsaņem ar cieņu, bet nedrīkst viesus saukt ar varu – to zina katrs mājas saimnieks. Tāpat arī liekot lietā psihisko enerģiju, nedrīkst lietot varu, bet tās izpausmes jāpieņem ar cieņu. Lai nejēgas spriedelē par nevēlamību likt lietā psihisko enerģiju. Kad enerģija jau darbojas, tad nav iespējams to noliegt, un atliek vienīgi atrast tai dabisku pielietojumu. Lai zinātnieki pasaka, kas notiks, ja izplatījumā elektrības spriegums tiks kāpināts bezrobežīgi. Lai pasaka, kā beigsies pārmērīgais spriegums. Nav noliedzams, ka izplatījuma strāvas pašreiz ir sevišķā spriegumā. Nav laiks tās noliegt, jāpasteidzas tās likt lietā.

Jau daudzkārt norādīts uz zemākā psihisma briesmām. Tātad, jāpadomā par augstāko enerģiju, kas izprotama kā garīgums. Vissākotnīgajai enerģijai tāpat kā asinīm dažreiz vajadzīga izeja. Sevišķi tā kāpinās ugunīgos spriegumos. Tāpat tā tiecas uz cilvēkiem, kam tā vajadzīga. Turklāt jāatšķir tie, kam tā patiesi vajadzīga no vampīriem, kas to aprij.

529.

Vissākotnīgā enerģija klauvē pie visiem cilvēces nerviem. Tā ir, tā pastāv. Tā kosmisko apstākļu spriegota. Nedrīkst sacīt – vai vajag to attīstīt? Vissākotnīgo enerģiju nevar attīstīt, to var vienīgi pasargāt no haosa viļņiem. Evolūcijas dārgumam jāpieiet ar lielu saudzību. Jau senatnē daudz tika runāts par laiku, kad vissākotnīgā enerģija sāks pastiprināti izpausties. Cilvēki nedrīkst noliegt to, kas valdonīgi apliecina savu uzdevumu. Kurš gan būs tik augstprātīgs, ka noliegs laikmeta vēsti? Vienīgi nejēgas un pārgudrie sāks cīņu pret acīmredzamību. Bet lai nejēgu mēģinājumi nesatrauc mūsu sirdi. Tie novīs vienīgi vaiņagu katram padomam palīdzēt cilvēcei.

530.

Nav nosakāms, kas varmācīgi apspiedīs zinātkāros novērojumus? Nedrīkst aizsegt gaismu, kad tā mirdz no izzināšanas dzīlēm. Lai Gaisma rod nolemtos ceļus. Tikumībai pagrimstot, uzbrukumi visam gaišajam neizbēgami.

531.

Var novērot, ka sevišķi lieli satricinājumi dažreiz mazāk posta organismu nekā mazie. Cēlonis ir tas, ka lielu satricinājumu brīžos sāk sevišķi darboties psihiskā enerģija, radot spēcīgu aizsardzību. Mazos satricinājumos arī aizsardzība nav spēcīga. Kad saku – “uzlieciet man lielāku nastu, kad eju Dārzā Daiļajā”, tad tas nav tikai poētisks veidols, bet praktisks norādījums. Jau sen sacīts, ka lielos satricinājumos gars top spēcīgs un apziņa šķīstās. Bet šādos procesos galvenais faktors būs vissākotnīgā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

enerģija. Tāpēc neskumsim, ja kaut kas to iedarbina. Daudz bēdīgāk, ja kaut kas niecīgs grauž organismu un glābēja spēks ir bez rosmes. Šāds stāvoklis jāapjēdz, citādi cilvēki tieksies pēc sīkā un apmierināsies ar niecīgo. Psihiskās enerģijas krājums jāpapildina. Bez kāpinājuma tā nesaņems Augstāku Palīdzību. Pat tādām mīkļainām sakām vārdam – jo ļaunāk, jo labāk, ir zināms pamatojums.

Ir pārsteidzoši novērot, ka spaidi un vajāšanas vairo spēkus. Jābrīnās, no kurienes cilvēki smeļ spēkus panest un pretoties zaimiem. Tā pati glābēja enerģija, kas šķīstī apziņu, rada arī aizsardzību. Iemīlēsim jel to un vieglprātīgi nenoraidīsim.

Cilvēki lūdz aizsardzību un paši posta labāko dāvanu.

532.

Elektriskais aparāts izlādējas, kad tanī uzkrājas enerģija. Tas negrib ķert zināmus cilvēkus, bet aizsniedz tos, kas tuvumā. Tāpat arī psihiskās enerģijas atsitiens ķer tos, kas pieskārušies ļaunā nolūkā. Enerģijas paudējs nevienu negrib satriekt, bet tomēr vissākotnīgā enerģija izlādējas, kad tai pretim stājas naidīgs spēks. Tādējādi atsitiens netiek sūtīts, bet to izraisa naidīgs spēks. Protams, kur vissākotnīgā enerģija spēcīgāka, tur arī tās atsitiens būs graužošāks. Būtu nepiedodama kļūda vainot varenās enerģijas paudēju, ka tas kādu satriecis. Ne viņš, bet uzbrucējs, posta pats sevi.

533.

Nereti notiek pārpratumi ar enerģiju apzīmējumiem. Cilvēki nespēj saprast, kāpēc vissākotnīgo enerģiju dēvē dažādos vārdos. Bet var būt nosaukumi, ko devušas dažādas tautas. Un pie tam tās daudzajām izpausmēm piešķirti daudzējādi apzīmējumi. Nevar noteikt vienu apzīmējumu tik daudzveidīgām izpausmēm. Cilvēces vēsturē redzams, cik vērīgi cilvēki uztvēruši šīs enerģijas smalkās nianšes. Tagad liktos, vēl jo vairāk jāpadziļina novērojumi, bet patiesībā notiek gandrīz otrādi. Cilvēki cenšas sevi attaisnot ar dzīves sarežģīto raksturu. Bet to pareizāk izskaidrot kā domāšanas izklaidību. Tāpēc vēl jo vairāk jāuzsver domāšanas māksla. Ja to pietiekami neattīsta skolās, tad jānāk palīgā ģimenei. Nedrīkst pielaist, ka cilvēks kļūst izklaidīgs, citiem vārdiem sakot – bezatbildīgs.

534.

Nedzīvas pārles atdzīvojas, ja tās valkā zināmi cilvēki. Vienīgi vissākotnīgās enerģijas klātbūtne izskaidro šo dabisko procesu. Līdzīgas parādības novērojamas visās dzīves nozarēs. Redzams, cik ilgi dažu cilvēku lietošanā dzīvo dažādi priekšmeti. Var novērot, cik vitāli un suverēni iedarbojas vissākotnīgā enerģija, ja to sasildījusi sirds uguns. Redzams, cik dziednieciski ir daži cilvēki, kas nemaz neapjauš vissākotnīgās enerģijas spilgtu klātbūtni sevī. Bet ja tiem pievienotu viņu spēka apzināšanos, tad viņu labā darbība stipri paplašinātos.

Nedrīkst pārtraukt pat mazāko derīgās enerģijas izpausmi. Nevienam nav ticības neatdot cilvēces labā pat sīkāko derīguma drumstaliņu. Būs viltība savu bezdarbību

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

attaisnot ar to, it kā kāds ir stiprāks. Katra izvairīšanās no pašai ziedības ir ļoti kaitīga. Var atdzīvīnāt pārles, nejutot nogurumu. Tāpat arī var sasildīt sirdis, izjutot prieku.

535.

Sargātājas rokas sajušana var būt visai reāla. Nevis simbols, bet augstvērtīgās enerģijas parādība.

536.

Esiet ļoti uzmanīgi, jo strāvas ir nedabiskas. Nevar būt parastas ne vien temperatūras, bet arī paša ķīmiska krāsas pārmaiņas. Visā pasaulē tāds sajukums, tālab jo vairāk jāpiesargājas, citādi var notikt centru traucējumi. Ķīmisms var iedarboties kā inde. Starplanētu strāvu traucējumus maz pēta. Gaisu ieskata par kaut ko parastu, tāpat kā ūdeni un uguni. Bet vai gan šīs izpausmes nebūs katru mirkli atšķirīgas?

537.

Katrai velvei ir savs augstākais punkts. Tā neievērošana sagrauj visu velvi. Tā arī dzīvē ir Visaugstākā Pieskarsme, bez kuras dzīve izvēršas haosā. Vai gan viegli just šo Bezrobežības punktu? Nav daudz tādu, kas to sajutuši, toties Bezrobežība uz mūžu apskaidrojusi viņu apziņu. Dižs ir vissmalkāko enerģiju jēdziens, kas paceļ apziņu. Citādi tās nevar saukt, kā par vissmalkākajām. Zemes aparāti tās neuztver. Neviens tās nav redzējis, bet vārdos neizsakāmi izjūta devusi pārlicību par to klātbūtni. Liktos, ka zemes spēki uz mūžu atšķirti no smalkākās sfēras, bet tomēr arī mūsu planētai nākotnē atvērsies augstāko enerģiju apjēgsme, ja vien cilvēce to vēlēšies. Šajā nosacījumā ir galvenais iespēju pamats, jo ikvienu iespēju var atgrūst gribas neprāts. Lai ikviens atceras savas dzīves labākos mirkļus. Vai patiesi pat cietākā sirds netaps mīkstināta! Lai ikviens savā dzīvē izjūt daļo enerģiju augstākā punkta pieskārienu.

538.

Iztēlosimies, ka mums pieskaras augstākā enerģija. Šādai bultai jāiznirst caur visu izplatījumu. Lai gan nav vārdu šīs neatkārtojamās izjūtas apzīmēšanai, bet tā paliek kā visas esamības negrozāmākais ieguvums.

539.

Ne tikai izņēmumi, bet vairākums var sasniegt vissmalkāko enerģiju sajūtu. Vajag tikai domāt par tām.

540.

Jā, jā, jā, ir parasta kļūda, ka cilvēki, kas pat pielaiž smalkās enerģijas, nepareizi iedomājas to darbību. Vissmalkāko enerģiju izpausmi iztēlo pārkonam līdzīgu un fiziski satriecošu. Cilvēki nespēj iedomāties, ka viņu pašu zemes daba padara smalkās enerģijas gandrīz mēmas un nesajūtamās. Protams, iekšējā iedarbība ir milzīga, bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

maz tik sagatavotu apziņu, kas spētu uztvert šos Augstākos Skārienus. Nevajag domāt, ka tālo pasaulu sūtījumus iespējams saņemt nesagatavotam. Nav jāskumst ka duālā daba, ir zemes, ir smalkā, tik viegli neizpaužas kopīgi. Atkal vajadzēs atcerēties zemes sadarbību, kas grūti apgūstama. Tā bieži saprātīgos darba izpausmes vietā, modina viszemākās kaislības. Ja jau sadarbība reti ietveras šaurā vidē, tad cik daudz grūtāk uztvert vissmalkāko enerģiju sintēzi? Runājam ne lai apbēdinātu, bet lai iepotētu pacietību un tiekšanos.

541.

Sevišķi nepieļaujama ir cenšanās izlietot vissmalkākās enerģijas personīgiem mērķiem. Lai Augstākais Spēks piešķir mums iekšējo stiprumu, bet mēs nedrīkstam daiļo enerģiju izlietot patvarīgi savam labumam un alkatībai. Atļaujiet tikai ienākt cēlajam Spēkam un jums daudz kas tiks dots.

542.

Mēģinājumi ar vissmalkākajām enerģijām ir vienreizēji un tālab bieži atbaida zinātnieku vērību. Bet tie aizmirst, ka nevis enerģija ir vienreizēja, bet viņi paši. Pie tam tie neprot radīt tādas pašas apstākļus, kādos notikuši mēģinājumi. Daudzkārt jums gadīsies ievērot, cik dažādi ir blakus apstākļi. Bet pat pieredzes bagāts zinātnieks nepiešķir nozīmi ļoti dažādiem apstākļiem. Vispirms viņš neievēro savu noskaņu, bet nervu centru stāvoklis daudzos mēģinājumos ir izšķirošais. Tāpat arī piemirst to līdzstrādnieku kādību, kas piedalās mēģinājumos. Bet pat senatnē, un vēlāk alķīmiķi, izprata sadarbības vērtību. Tie zināja arī dzimuma nozīmi. Tie nenoliedza Mēness iedarbību un manifestēto planētu spēku. Bet tagad šādus pirmatnējos nosacījumus ieskata gandrīz vai par burvestību. Nav iespējams iestāstīt cilvēkiem, ka tie sevī nes daudzu mīklu atminējumus.

543.

Arī izplatījuma strāvas nav nekāda abstrakcija. Tās ietekmē ne tik vien cilvēka pašsajūtu, bet pat radioviļņus. Pat aviācijā novērojamas dažas savādas parādības, kuras var izmantot vienīgi ar izplatījuma strāvu iedarbību. Tā atzīmēsim katru smalko enerģiju apliecinājumu.

Ceļā uz Brālību acij jābūt atvērtai un brīvai. Ja kaut kādu iemeslu dēļ nav saņemta tāda atbilde, tad vienmēr jāņem vērā daudzi cēloņi. Bez cēloņiem, kas meklējami pašos sarunu biedros, var būt arī spēcīgi izplatījuma cēloņi. Strāvas var būt tāda spriegumā, ka nepieciešams sagaidīt pārmaiņas, lai pārraidījums varētu notikt.

544.

Nav iespējams neizjust kosmisko strāvu spriegumu, kas uzsūc psihisko enerģiju. Var būt zināma miegainība, iespējama it kā izklaidība, iespējams neapzināts īgnums – pamācoši novērot šādas pazīmes, kas raksturīgas psihiskās enerģijas uzsūkšanas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

gadījumā. Cilvēki gatavi tās piedēvēt savai neveselībai, bet neaizmirsīsim ārējos cēloņus.

545.

Cilvēks atrodas sadarbībā daudz biežāk, nekā pats to nojauš. Viņš pastāvīgi aizdod psihisko enerģiju. Katrā materializācijā izdalās ektoplazma, bet bez šādas materiālas atdošanas cilvēki katrā saskarsmē izdala enerģiju un tās palīdzību it kā apvienojas. Tādējādi pat skopulis izrādīsies par devīgu līdzstrādnieku. Bet cilvēki aizmirst par enerģijas nemitīgo apmaiņu. Tie neizprot šo svarīgo norisi, jo neviens tiem nav stāstījis par enerģijas izstarojumiem. Tikai no Brālības Avota sāka plaši izplatīties brīdinājumi par vissākotnīgākās enerģijas varenos nozīmi.

546.

Tā kā Dabas bagātības neizsmeļamas, grūti izdalīt vienu daļu no kopsakara ar veselo. Patiesi, viss tādā mērā visuaptvērējas sākotnes piesātināts, ka pat rupji materiālais viedoklis nespēj atdalīt vienu no otra. Ņemiet vissīkāko kukainīti, vai gan to var izpētīt ārpus apkārtnes, ārpus iedarbību cēloņiem un sekām? Vēl jo grūtāk izpētīt cilvēku ārpus Dabas. Visas cilvēka izziņas nozares vienīgi liecina, ka tās iedalītas mākslīgi. Bioloģija, fizioloģija, psiholoģija, parapsiholoģija un daudzi citi iedalījumi spiež jautāt – bet kur tad cilvēks? Nav iespējams izpētīt vareno mikrokosmu, neiepazīstot pamatenerģiju. Vienīgi tāds aptverošs jēdziens spēj ievirzīt pētījumus cilvēka dabas varenības apmēru izpratnē. Pie tam atausīs atmiņā arī dižie jēdzieni, kas paceļ garu – pirmā vieta būs Brālībai.

547.

Jūs pareizi esat novērojuši, ka tautas stāvokļa uzlabošanas neietekmē valdīšanas normu pārmaiņa, bet gan cilvēka domāšanas pārmaiņa (es teiktu pilnveidošanās). Daudz veco jēdzienu vairs neder jaunajai tautas apziņai un tos nevar ievietot nākotnes vārdnīcā.

Jaunā Pasaule prasa jaunus jēdzienus, jaunas formas un apzīmējumus. Viss notiekošais gaiši norāda, kurp virzās evolūcija. Pāri šķirām top lietas un kolektīvās solidaritātes laikmets. Visneatliekamākais uzdevums kāds tagad cilvēces priekšā, ir sintezēt garīgo un materiālo, individuālo un universālo, personīgo un sabiedrisko. Vienīgi tad, kad būs apjēgta šauri materiālo zemes eksperimentu vienpusība, sāksies nākošā pakāpe – tiekšanās apvienot blīvo pasauli ar smalko pasauli. Un jauni sasniegumi zinātnē, jauni pētījumi un psihiskās enerģijas likumu atklāšana prasīs nevis atsacīšanos no “debesīm”, bet gan tās jaunu atklāšanu un izpratni.

Tieši psihiskās enerģijas likumu atklāšana palīdzēs nostiprināt dzīves jauno virzienu; pasaulu virzienu; pasaulu sakarība kļūs acīmredzama. Patiesi, nākotnes Pasaule, Augstākā Pasaule nāks laboratorijas staru bruņojumā. Patiesām, laboratorijas parādīs augstāko enerģiju priekšrocību, un ne vien noteiks cilvēka izstarojumu par visiem līdz šim pazīstamiem stariem, bet paralēli tam, uzskatāmi parādīs šādu izstarojumu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

kādības atšķirību, un, tādējādi, garīguma nozīme būs pilnīgi pierādīta. Tehnika būs pakļauta garam, un rezultātā būs augstāko likumu atskārsme, kas pārveidos visu materiālo dabu. Pārveidotā daba, pārveidotais tautas gars radīs arī dzīves iekārtas jaunas labākas formas. Un tikai tad būs pareizi izprasta jau topošā tiekšanās uz Hierarhisko sākotni, kas tagad izpaužas sajūsmā par vadonību. Bet vadonībai, pūļu izredzētajam un kalpam, parasti trūkst sintēzes, jo masas sintēzi nepieņem. Tāpēc vadonība ir vadības karikatūra. Vadonim jeb vadītājam jābūt garīgās sintēzes paudējam.

Jūsu citētās rindiņas ir jaunas. “Ne vien pakļaušanās, bet vara un valdīšana ir kalpošana un tāpēc kā tāda ir attaisnojama. Katra vara, pirmām kārtām, ir kalpošana. Vara ir upuris. Un nākotnes vadoņi paudīs patiesas kalpošanas garu, un tad jaunās evolutīvās iekārtas pakāpe tuvosies. Vadoņi valdīs pilnīgā saskaņā ar Kosmisko Magnētu, kas pēc Esamības pavēles ir saite un kopība ar Augstāko Pasauli.

Tāpēc spilgti uzsveriet, ka nākotnes iekārtas rakstura pamati pacelsies, tautai atskārstot dižo kalpošanu Vispārības Labumam. Ne es, bet mēs, lūk atslēga nākotnes veiksmei!

548.

Ektoplazma ir psihiskās enerģijas krātuve. Patiesi, ektoplazmas viela ir zemes un smalkās būtnes starpniece. Visām pasaulēm piemītošā psihiskās enerģija, vispirms, savienojas ar smalkajai pasaulei tuvo vielu. No tā redzams, ka ektoplazma jāsauglabā tīra, tāpat kā psihiskā enerģija. Ir jāatceras, ka, izšķiežot ektoplazmu gadījuma viesiem, medijiem draud lielas briesmas. Tik vērtīgu vielu nedrīkst nodot nelūgtu apmeklētāju lietošanā. Jo vērtīgāka tāpēc ir augstākā Saruna, tā nenovājina mūsu spēkus, citiem vārdiem sakot – tā dod jaunu spēku pieplūdumu. Jāizprot, ka psihiskie pētījumi jāizdara mērķtiecīgi. Nedrīkst iztukšot cita būtību.”

Jūs, protams, zināt, ka visi psihisko seansu fenomeni notiek ar ektoplazmas palīdzību, kuru izdala medijs un arī klātesošie. Tagad Jūs viegli varat iedomāties, cik saindētā veidā ektoplazma atgriežas pie sava īpašnieka pēc tam, kad to lietojuši zemāko un vidējo sfēru iemītnieki! Lūk, kāpēc visos psihisko pētījumu gadījumos tik svarīga ir veselība un dalībnieku augsts morālais līmenis. Nākotnē, kad cilvēki zinās vairāk, arī tas kļūs acīmredzams.

549.

Visi aparāti psihiskās enerģijas uzkrāšanai vai izplatījuma ugunīgā sprieguma izmērīšanai, kas Jūs tā interesē, alkatīgu un haotisku domājošu cilvēces pārstāvju rokās būtu tikai priekšlaicīgi uzspridzinātāji. Uzkrāto psihisko enerģiju izlietotu nevis celšanai, bet ārdīšanai. Līdzīgu piemēru citās nozarēs ļoti daudz.

Vislielākais labums, kādu mēs varam nest, ir tas, ka, paplašinot apziņu, uzlabojot un darot bagātāku domāšanu, un šķīstot sirdi, mēs pastiprinām mūsu izstarpījumus un šādā vibrācijā kādības celšanā palīdzam atveseļoties visai apkārtnei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.grāmata: Virsotņu Ceļš.

Pavairot savu psihiskās enerģijas krājumu bez Skolotāja, protams, nav iespējams. Bet, ja mūsu sirds atvērta un šķīstīta, ja organisms atļauj, tad Skolotājs nekavēsies parādīties.

550.

Jā, psihiskā enerģija, kas sūtīta no ārienes, var palīdzēt, ja tā ir arī pašā slimniekā – visā vajadzīgā sadarbība. Visas tās dēvētās brīnišķās izdziedināšanas veic vienīgi psihiskā jeb nervu spēka spēcīgs kāpinājums pašā slimniekā, ko ierosinājusi vēl spēcīgākas enerģijas pieskārsme. Bet ja šīs enerģijas krājums jau izsīcis pašā slimniekā, tad kas gan saņems sūtīto enerģiju? Patiešām, brīnumu nav. Katrai enerģijas iedarbībai vajadzīgi savi nosacījumi, un ja vajadzīgā nosacījuma nav, tad kā gan var sagaidīt pozitīvus rezultātus? Lūk, kāpēc tik neatlaidīgi ieteikta garīgā un fiziskā profilakse.

551.

Labi attīstīta un līdzsvarota psihiskā enerģija ir ilga mūža avots. Psihiskā enerģija ir dzīvības eliksīrs.